

Επίσημη Εφημερίδα

L 203

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

59ο έτος

28 Ιουλίου 2016

Περιεχόμενα

II Μη νομοθετικές πράξεις

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- * Απόφαση (ΕΕ) 2016/1208 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39451 (2015/C) (πρώην 2015/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της Banca Tercas [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 9526] ⁽¹⁾ 1
- * Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1209 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 4283] 35

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2016/1208 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Δεκεμβρίου 2015

σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39451 (2015/C) (πρώην 2015/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της Banca Tercas

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 9526]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με την (τις) προαναφερθείσα(-ες) διάταξη (-εις) ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Η Επιτροπή πληροφορήθηκε από τον Τύπο και από τις ιστοσελίδες της τράπεζας Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA και του ιταλικού συστήματος εγγύησης των καταθέσεων («ΣΕΚ»), ήτοι του Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi («FITD» ή «Ταμείο»), σχετικά με την παρέμβαση υποστήριξης του FITD υπέρ της εν λόγω τράπεζας.
- (2) Την 8η Αυγούστου 2014 και την 10η Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από τις ιταλικές αρχές, οι οποίες απάντησαν την 16η Σεπτεμβρίου 2014 και την 14η Νοεμβρίου 2014.
- (3) Με επιστολή της 27ης Φεβρουαρίου 2015 («απόφαση κίνησης της διαδικασίας»), η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει της διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης, σχετικά με την ενίσχυση.
- (4) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* την 24η Απριλίου 2015 ⁽²⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για την εν λόγω ενίσχυση.
- (5) Την 2α Απριλίου 2015 η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Ιταλίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 24.4.2015, σ. 17.

⁽²⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

- (6) Την 22α Μαΐου 2015 η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις δύο ενδιαφερόμενων μερών, ήτοι της Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA και της Banca Popolare di Bari S.C.p.A. («BPB»).
- (7) Την ίδια ημέρα έλαβε τις παρατηρήσεις της Τράπεζας της Ιταλίας («TtI») και του FITD.
- (8) Την 9η Ιουνίου 2015, η Επιτροπή διαβίβασε τις παρατηρήσεις αυτές στην Ιταλία, στην οποία δόθηκε η δυνατότητα να τοποθετηθεί. Η Ιταλία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν επιθυμεί να διατυπώσει σχόλια σχετικά με τις διαβιβάσιμες παρατηρήσεις.
- (9) Την 13η Αυγούστου και την 17η Σεπτεμβρίου 2015 πραγματοποιήθηκαν δύο συνεδριάσεις με τις ιταλικές αρχές και τους ενδιαφερόμενους, κατά τις οποίες η Ιταλία ανέπτυξε εκτενώς τα επιχειρήματα που είχε εκθέσει στις προηγούμενες επίσημες κοινοποιήσεις.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1. Tercas

- (10) Η Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA είναι η εταιρεία χαρτοφυλακίου τραπεζικού ομίλου («Tercas») που δραστηριοποιείται κυρίως στην περιφέρεια του Αμπρούτσο. Στα τέλη του 2011, κύριος μέτοχος της εταιρείας χαρτοφυλακίου ήταν η Fondazione Tercas, η οποία τότε κατείχε το 65 % της εταιρείας χαρτοφυλακίου.
- (11) Στα τέλη του 2011, η Tercas περιελάμβανε την Banca Caripe SpA («Caripe»), μια περιφερειακή τράπεζα που δραστηριοποιείται κυρίως στην περιφέρεια του Αμπρούτσο, η οποία είχε εξαγοραστεί από την Tercas στα τέλη του 2010 (με συμμετοχή 90 %) και ενσωματώθηκε στους ενοποιημένους ισολογισμούς της Tercas. Η Tercas διέθετε κεφάλαιο 50 εκατ. ευρώ και αποθεματικά 311 εκατ. ευρώ.
- (12) Στα τέλη του 2011, η Tercas εμφάνιζε συνολικό ενοποιημένο ενεργητικό 5,3 δισεκατ. ευρώ, 4,5 δισεκατ. ευρώ καθαρών απαιτήσεων από πελάτες, 2,7 δισεκατ. ευρώ υποχρεώσεων προς πελάτες, 165 υποκαταστήματα και 1 225 εργαζομένους.
- (13) Την 17η Απριλίου 2012, αφού προέβη σε επιθεώρηση της Tercas ⁽³⁾, η Τράπεζα της Ιταλίας πρότεινε στο ιταλικό Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών να τεθεί η Tercas υπό αναγκαστική διαχείριση σύμφωνα με το άρθρο 70 του ιταλικού τραπεζικού νόμου («TUB»).
- (14) Την 30ή Απριλίου 2012, ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών εξέδωσε απόφαση για να τεθεί η Banca Tercas υπό αναγκαστική διαχείριση ⁽⁴⁾. Η Τράπεζα της Ιταλίας όρισε ειδικό διαχειριστή προκειμένου να διαπιστώσει την κατάσταση, να θέσει τέλος στις παρατυπίες και να προωθήσει πρόσφορες λύσεις προς όφελος των καταθετών.
- (15) Ο ειδικός διαχειριστής της Tercas αξιολόγησε ποικίλες επιλογές για να θέσει τέλος στις δυσκολίες της Tercas. Αρχικά εξετάστηκαν δύο επιλογές για την ανακεφαλαιοποίηση της Tercas, ήτοι η επέμβαση της Fondazione Tercas (πλειοψηφικής μετόχου της Tercas) ή του Credito Valtellinese (που κατείχε μερίδιο 7,8 %), αλλά οι λύσεις αυτές απορρίφθηκαν στη συνέχεια.
- (16) Τον Οκτώβριο του 2013, με τη σύμφωνη γνώμη της Τράπεζας της Ιταλίας, ο ειδικός διαχειριστής της Tercas ήλθε σε επαφή με την BPB, η οποία είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για εισφορά κεφαλαίου στην Tercas, υπό τον όρο ότι θα διεξήγето επισταμένη έρευνα στα ενεργητικά της Tercas και της Caripe και ότι το FITD θα κάλυπτε εξ ολοκλήρου την αρνητική καθαρή θέση της Tercas.
- (17) Την 25η Οκτωβρίου 2013, σύμφωνα με το άρθρο 29 του καταστατικού του FITD, ο ειδικός διαχειριστής της Tercas υπέβαλε στο FITD αίτηση για παρέμβαση στήριξης ύψους 280 εκατ. ευρώ, η οποία προέβλεπε ανακεφαλαιοποίηση για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης της Tercas έως την 30ή Σεπτεμβρίου 2013 και τη δέσμευση του FITD να αποκτήσει απομειωμένα στοιχεία του ενεργητικού.

⁽³⁾ Η Τράπεζα της Ιταλίας προέβη σε επιθεώρηση της Tercas από την 5η Δεκεμβρίου 2011 έως την 23η Μαρτίου 2012. Στο πλαίσιο της επιθεώρησης αυτής η Τράπεζα της Ιταλίας εντόπισε πολυάριθμες παρατυπίες και εκτεταμένες ατασθαλίες όσον αφορά 1) τη διαχείριση και τη διακυβέρνηση της τράπεζας, 2) τη λειτουργία εσωτερικού ελέγχου, 3) τη διαδικασία παροχής πιστώσεων και 4) την κοινοποίηση πληροφοριών στα όργανα διαχείρισης και στο εποπτικό όργανο.

⁽⁴⁾ Λόγω σοβαρών διοικητικών παρατυπιών και σοβαρών κανονιστικών παραβάσεων.

- (18) Στο πλαίσιο της σύσκεψης της 28ης Οκτωβρίου 2013, η εκτελεστική επιτροπή του FITD αποφάσισε να παρέμβει για τη στήριξη της Tercas σύμφωνα με το άρθρο 96β παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ιταλικού τραπεζικού νόμου, με το ποσό των 280 εκατ. ευρώ. Την 29η Οκτωβρίου 2013 η απόφαση υπέρ της παρέμβασης επικυρώθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του FITD.
- (19) Την 30ή Οκτωβρίου 2013, το FITD ζήτησε από την Τράπεζα της Ιταλίας την άδεια για την υλοποίηση της εν λόγω παρέμβασης στήριξης, η οποία χορηγήθηκε από την Τράπεζα της Ιταλίας την 4η Νοεμβρίου 2013. Ωστόσο, τελικά το FITD δεν προέβη στην υλοποίηση αυτής της παρέμβασης στήριξης.
- (20) Την 18η Μαρτίου 2014, η επισταμένη έρευνα στο ενεργητικό της Tercas ολοκληρώθηκε με ασυμφωνία μεταξύ των ειδικών του FITD και του τραπεζικού ομίλου («BPB») που ελέγχεται από τη μητρική Banca Popolare di Bari S.C.p.A. Η διαφωνία διευθετήθηκε από τις δύο πλευρές, οι οποίες συμφώνησαν στην παρέμβαση ενός διαιτητή που πρότεινε η Τράπεζα της Ιταλίας. Από την επισταμένη έρευνα προέκυψαν περαιτέρω απομειώσεις των στοιχείων ενεργητικού.
- (21) Την 1η Ιουλίου 2014, το FITD διαβίβασε στην Τράπεζα της Ιταλίας ένα δεύτερο αίτημα έγκρισης για παρέμβαση στήριξης της Tercas, αλλά με τροποποιημένους όρους.
- (22) Η Τράπεζα της Ιταλίας ενέκρινε την εν λόγω παρέμβαση στήριξης με τροποποιημένους όρους ⁽⁵⁾ την 7η Ιουλίου 2014.
- (23) Η Τράπεζα της Ιταλίας έδωσε άδεια στον ειδικό διαχειριστή της Tercas να συγκαλέσει μια έκτακτη συνέλευση των μετόχων της Tercas την 27η Ιουλίου 2014, προκειμένου να λάβουν απόφαση σχετικά με την κάλυψη των ζημιών που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια της έκτακτης διαχείρισης και όσον αφορά στην παράλληλη αύξηση του κεφαλαίου κατά 230 εκατ. ευρώ, με αποκλειστική κάλυψη από την BPB.
- (24) Οι ζημίες της Tercas για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως την 31η Μαρτίου 2014 ήταν 603 εκατ. ευρώ. Μετά την καθολική υποτίμηση της εναπομένουσας επενδυτικής θέσης κατά 337 εκατ. ευρώ, την 31η Μαρτίου 2014 η καθαρή περιουσία της Tercas ήταν συνεπώς αρνητική και έφτανε τα -266 εκατ. ευρώ ⁽⁶⁾.
- (25) Την 27η Ιουλίου 2014, η συνέλευση των μετόχων της Tercas ⁽⁷⁾ αποφάσισε τα ακόλουθα:
- 1) τη μερική κάλυψη των ζημιών, μεταξύ άλλων, μέσω της μείωσης του κεφαλαίου στο μηδέν και με την ακύρωση όλων των κοινών μετοχών που κυκλοφορούν, και
 - 2) την αύξηση του κεφαλαίου μέχρι ποσού 230 εκατ. ευρώ με την έκδοση νέων κοινών μετοχών που προσφέρονται αποκλειστικά στον όμιλο BPB. Η εν λόγω αύξηση μετοχικού κεφαλαίου υλοποιήθηκε στις 27 Ιουλίου 2014 και κατεβλήθη αντισταθμίζοντας εν μέρει πίστωση ύψους 480 εκατ. ευρώ της BPB προς την Tercas (από χρηματοδότηση που χορήγησε η BPB την 5η Νοεμβρίου 2013).
- (26) Τον Σεπτέμβριο του 2014 η Tercas ανακεφαλαιοποίησε τη θυγατρική της Caripe με εισφορά κεφαλαίου 75 εκατ. ευρώ.
- (27) Την 1η Οκτωβρίου 2014 η αναγκαστική διαχείριση της Tercas τερματίστηκε και η BPB διόρισε τα νέα εταιρικά όργανα.
- (28) Την 30ή Σεπτεμβρίου 2014, με τη λήξη της περιόδου αναγκαστικής διαχείρισης, η Tercas εμφάνιζε ενεργητικό 2 994 εκατ. ευρώ, 2 198 εκατ. ευρώ υποχρεώσεων προς πελάτες, 1 766 εκατ. ευρώ συνολικών εξυπηρετούμενων δανείων, 716 εκατ. ευρώ προβλέψεις για μη εξυπηρετούμενα δάνεια και 182 εκατ. ευρώ συνολικού κεφαλαίου κατηγορίας 1 ⁽⁸⁾.
- (29) Τον Μάρτιο του 2015 η BPB ενέγραψε νέα αύξηση κεφαλαίου της Tercas ύψους 135,4 εκατ. ευρώ (εκ των οποίων 40,4 εκατ. ευρώ για τη θυγατρική Caripe), προκειμένου να αντιμετωπίσει περαιτέρω ζημίες που σημειώθηκαν κατά το 4ο τρίμηνο του 2014, να καλύψει τις δαπάνες αναδιάρθρωσης του 2015 και του 2016 και να βελτιώσει τους δείκτες κεφαλαίων της Tercas.

⁽⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 38.

⁽⁶⁾ Τα ποσά που αναφέρονται στο παρόν σημείο αφορούν μόνον την Tercas — Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo SpA και όχι όλον τον όμιλο Tercas.

⁽⁷⁾ Πρακτικά συνέλευσης, μητρώο αριθ. 125.149, Συλλογή αριθ. 28.024 της 29ης Ιουλίου 2014, συμβολαιογράφου Vincenzo Galeota.

⁽⁸⁾ Βλέπε υποσημείωση 6.

2.2. BPB

- (30) Η Banca Popolare di Bari S.C.p.A. είναι η εταιρεία χαρτοφυλακίου του τραπεζικού ομίλου BPB. Η BPB δραστηριοποιείται κυρίως στη Νότιο Ιταλία. Στα τέλη του 2013, η BPB παρουσίαζε συνολικό ενεργητικό 10,3 δισεκατ. ευρώ, 6,9 δισεκατ. απαιτήσεων από πελάτες, 6,6 δισεκατ. υποχρεώσεων προς πελάτες, 247 υποκαταστήματα και 2 206 εργαζομένους, δείκτη κεφαλαίων κατηγορίας 1 ίσο με 8,1 % και συνολικό δείκτη κεφαλαίων 11 %.
- (31) Τον Δεκέμβριο του 2014 η BPB προέβη σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 500 εκατ. ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης νέων μετοχών έως το ποσό των 300 εκατ. ευρώ και της έκδοσης δανείου μειωμένης εξασφάλισης κατηγορίας 2 έως το ποσό των 200 εκατ. ευρώ. Η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου επέτρεψε την ενίσχυση των δεικτών κεφαλαίου της BPB, οι οποίοι είχαν επηρεαστεί από την εξαγορά της Tercas.

2.3. Το πλαίσιο των ιταλικών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και το FITD

- (32) Σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁹⁾, που ήταν εν ισχύ κατά την περίοδο που πραγματοποιήθηκε η παρέμβαση του FITD υπέρ της Tercas, κανένα πιστωτικό ίδρυμα δεν δικαιούται να δέχεται καταθέσεις αν δεν είναι μέλος επίσημα αναγνωρισμένου συστήματος εγγύησης των καταθέσεων ⁽¹⁰⁾. Το άρθρο 96 του ιταλικού τραπεζικού νόμου προβλέπει τα ακόλουθα: «Οι ιταλικές τράπεζες συμμετέχουν σε ένα από τα συστήματα εγγύησης των καταθετών που έχουν συσταθεί και αναγνωρισθεί στην Ιταλία. Οι συνεταιριστικές τράπεζες συμμετέχουν στο σύστημα εγγύησης των καταθετών που έχει συσταθεί στο πλαίσιο τους» ⁽¹¹⁾.
- (33) Σήμερα στην Ιταλία λειτουργούν δύο συστήματα εγγύησης των καταθέσεων:
- 1) Το FITD, το οποίο αναγνωρίστηκε ως σύστημα εγγύησης των καταθέσεων την 10η Δεκεμβρίου 1996, με τη μορφή υποχρεωτικής κοινοπραξίας ιδιωτικού δικαίου ⁽¹²⁾. Στο παρόν στάδιο, το FITD είναι το μόνο θεσπισμένο και αναγνωρισμένο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στην Ιταλία, η συμμετοχή στο οποίο είναι ανοιχτή στις τράπεζες, πλην των συνεταιριστικών ⁽¹³⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού του FITD που εγκρίθηκε από την Τράπεζα της Ιταλίας: «Στο Ταμείο συμμετέχουν οι ιταλικές τράπεζες, πλην των συνεταιριστικών.»
 - 2) Το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων «Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo» («FGDCC»), το οποίο θεσπίστηκε διά νόμου και η συμμετοχή στο οποίο προορίζεται, και επιβάλλεται, αποκλειστικά για τις συνεταιριστικές τράπεζες.
- (34) Σύμφωνα με το άρθρο 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου και το άρθρο 29 του καταστατικού του FITD, το FITD μπορεί, υπό συγκεκριμένους όρους, να προβεί σε παρεμβάσεις στήριξης υπέρ μελών που υπόκεινται σε αναγκαστική διαχείριση.
- (35) Οι εν λόγω παρεμβάσεις χρηματοδοτούνται εκ των υστέρων μέσω των υποχρεωτικών εισφορών των τραπεζών μελών. Οι επιμέρους εισφορές προσδιορίζονται βάσει των σχετικών καταστατικών διατάξεων ⁽¹⁴⁾ κατ' αναλογίαν του ποσού των εγγυημένων καταθέσεων που κατέχει κάθε τράπεζα. Οι εισφορές δεν εγγράφονται απευθείας στον ισολογισμό του FITD, αλλά εμφανίζονται σε ξεχωριστούς λογαριασμούς για κάθε παρέμβαση στην οποία αναφέρονται.
- (36) Οι αποφάσεις όσον αφορά στις παρεμβάσεις στήριξης λαμβάνονται από δύο διοικητικά όργανα του FITD:
- 1) Το Συμβούλιο ⁽¹⁵⁾, το οποίο αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παριστάμενων μελών στη συνεδρίαση κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση. Ο πρόεδρος του Συμβουλίου εκλέγεται από τα μέλη του Συμβουλίου. Τα υπόλοιπα

⁽⁹⁾ Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 135 της 31.5.1994, σ. 5).

⁽¹⁰⁾ Βλέπε άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ.

⁽¹¹⁾ «Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperative aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito».

⁽¹²⁾ Στον νέο ιστότοπό του, το FITD παρουσιάζεται ως υ.

⁽¹³⁾ Οι συνεταιριστικές τράπεζες δεν μπορούν να συμμετέχουν στο FITD. Οι τράπεζες αυτές πρέπει να συμμετέχουν στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo (FGDCC), το οποίο θεσπίστηκε στο πλαίσιο του συνεταιριστικού τραπεζικού συστήματος.

⁽¹⁴⁾ Βλέπε άρθρο 25 του καταστατικού και άρθρα από 9 έως 14 του παραρτήματος του καταστατικού.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε άρθρα από 3 έως 15 του καταστατικού του FITD.

μέλη του Συμβουλίου επιλέγονται κατ' αναλογία του ποσού των εγγυημένων καταθέσεων που κατέχει κάθε τράπεζα, ευνοώντας συνεπώς τις τράπεζες που καταβάλλουν μεγαλύτερες εισφορές, αλλά διασφαλίζοντας σε κάθε περίπτωση την εκπροσώπηση και των μικρότερων τραπεζών ⁽¹⁶⁾. Τα άλλα μέλη του Συμβουλίου, επί του παρόντος 23, είναι κατά κύριο λόγο εκπρόσωποι των μεγαλύτερων συμμετεχουσών τραπεζών ⁽¹⁷⁾, επί του παρόντος με δύο εκπροσώπους της Unicredit, της Intesa Sanpaolo και της Monte dei Paschi di Siena. Μέλος του Συμβουλίου είναι και ο πρόεδρος της Ένωσης Ιταλικών Τραπεζών (ABI).

- 2) Την εκτελεστική επιτροπή ⁽¹⁸⁾, η οποία αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παριστάμενων μελών στη συνεδρίαση κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση. Την εκτελεστική επιτροπή συγκροτούν ο πρόεδρος του Συμβουλίου, ο αντιπρόεδρος του Συμβουλίου, με καθήκοντα Αντιπροέδρου της επιτροπής, και άλλα έξι μέλη του Συμβουλίου.
- (37) Η εκτελεστική επιτροπή έχει δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις επί των παρεμβάσεων στήριξης υπό μορφήν χρηματοδοτήσεων και εγγυήσεων ⁽¹⁹⁾, ενώ για αναλήψεις συμμετοχών και άλλες τεχνικές μορφές στήριξης δικαίωμα λήψης αποφάσεων έχει το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής ⁽²⁰⁾.

3. ΤΑ ΜΕΤΡΑ

- (38) Η παρέμβαση στήριξης του FITD που εγκρίθηκε από την Τράπεζα της Ιταλίας την 7η Ιουλίου 2014 προβλέπει τα ακόλουθα μέτρα:
- 1) Μέτρο 1: 265 εκατ. ευρώ ως μη επιστρεπτέα χρηματοδότηση για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης της Banca Tercas;
 - 2) Μέτρο 2: 35 εκατ. ευρώ ως εγγύηση (για τρία έτη) για την κάλυψη των πιστωτικών κινδύνων που συνδέονται με ορισμένα ανοίγματα της Tercas προς [...] ⁽²¹⁾. Τα ανοίγματα [δύο χρηματοδοτήσεις χωρίς δυνατότητα τμηματικής καταβολής (εφάπαξ καταβολή) και λήξη την 31η Μαρτίου 2015] εξοφλήθηκαν πλήρως από τους οφειλότες εμπρόθεσμα και, συνεπώς, η εγγύηση έληξε χωρίς να καταπέσει.
 - 3) Μέτρο 3: έως 30 εκατ. ευρώ ως εγγύηση για την κάλυψη των επιπλέον δαπανών από φορολογικές εισφορές του μέτρου 1. Οι εν λόγω φορολογικές εισφορές θα καθίσταντο αναγκαίες εάν το μέτρο 1 δεν απηλλάσσετο του φόρου σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία (*). Η εν λόγω φορολογική απαλλαγή, ειδικά για τις παρεμβάσεις στήριξης του FITD, σύμφωνα με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις προϋποθέτει την έγκριση από πλευράς Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στην προκειμένη περίπτωση, το FITD κατέβαλε όλο το ποσόν των 30 εκατ. ευρώ στην Tercas πριν λάβει η Επιτροπή σχετική απόφαση φορολογικής απαλλαγής.

4. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

- (39) Στην απόφασή της κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή καταλήγει στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι τα μη κοινοποιηθέντα μέτρα πιθανόν να συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 της Συνθήκης και διατυπώνει αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβασίμο των μέτρων με την εσωτερική αγορά.
- (40) Καταρχάς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση στήριξης του FITD καταλογίζεται στο ιταλικό κράτος και ότι οι πόροι του FITD υπόκεινται σε δημόσιο έλεγχο. Εν προκειμένω, οι παρεμβάσεις του FITD βασίζονται σε δημόσια εντολή του κράτους: ο ιταλικός τραπεζικός νόμος αποτελεί τη βάση για την αναγνώριση του FITD ως υποχρεωτικού συστήματος εγγύησης των καταθέσεων· το άρθρο 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου επιτρέπει στο FITD

⁽¹⁶⁾ Βλέπε άρθρο 12 παράγραφος 3 του καταστατικού του FITD.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε άρθρο 13 παράγραφος 10 του καταστατικού του FITD. Σήμερα οι Unicredit, Intesa Sanpaolo και MPS εκπροσωπούνται με 2 μέλη εκάστη. Οι Credem, Credito Valtellinese, BNL, Deutsche Bank, Cariparma, Veneto Banca, CheBanca, BPM, Banco Desio e della Brianza, UBI, Banca di Credito Popolare Torre del Greco, Cassa di Risparmio di Rimini, Banca Popolare Pugliese, Unipol Banca, Banco popolare, Banca Popolare dell'Emilia Romagna και Banca del Piemonte εκπροσωπούνται με ένα μέλος εκάστη.

⁽¹⁸⁾ Βλέπε άρθρα από 16 έως 18 του καταστατικού του FITD.

⁽¹⁹⁾ Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) του καταστατικού του FITD.

⁽²⁰⁾ Άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του καταστατικού του FITD.

⁽²¹⁾ Άρθρο 1 παράγραφοι 627 και 628 του νόμου περί σταθερότητας του 2014 (νόμος αριθ. 147/2013): «627. Για να διασφαλισθεί η οικονομική και χρηματοπιστωτική ανάκαμψη των υποκείμενων σε αναγκαστική διαχείριση, οι παρεμβάσεις στήριξης του FITD δεν συνιστούν φορολογητέο εισόδημα. 628. Η εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 627 προϋποθέτει την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής». (627. Ai fini del riassetto economico e finanziario dei soggetti in amministrazione straordinaria, gli interventi di sostegno disposti dal Fondo interbancario di tutela dei depositi non concorrono alla formazione del reddito dei medesimi soggetti. 628. L'efficacia delle disposizioni del comma 627 è subordinata all'autorizzazione della Commissione europea.)

(*) Απόρρητες πληροφορίες.

να παρεμβαίνει με τρόπο διαφορετικό από την αποζημίωση των καταθετών σε περίπτωση εκκαθάρισης· το καταστατικό του FITD εγκρίνεται από την Τράπεζα της Ιταλίας. Επίσης, εάν το FITD παρεμβαίνει σε περιπτώσεις εκτός της εκκαθάρισης και με άλλα μέσα, οι παρεμβάσεις αυτές υπόκεινται πάντα στη χορήγηση άδειας από το ιταλικό κράτος μέσω της Τράπεζας της Ιταλίας.

- (41) Όσον αφορά την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι στις παρεμβάσεις του το FITD δεν ενήργησε ως ιδιώτης επενδυτής, δεδομένου ότι το FITD έχει παράσχει τη στήριξη μέσω μη επιστρεπτέας συνεισφοράς για την κάλυψη της αρνητικής καθαρής θέσης και δεν χρέωσε κανένα τέλος για τις εγγυήσεις που εκδόθηκαν υπέρ της Tercas. Τα μέτρα αυτά επέτρεψαν στην Tercas να αποφύγει την έξοδο από την αγορά, όπως αντιθέτως θα είχε συμβεί χωρίς αυτήν τη στήριξη.
- (42) Στο προκαταρκτικό της συμπέρασμα, η Επιτροπή καταλήγει ότι τα μέτρα είναι επιλεκτικά με το αιτιολογικό ότι αφορούν μόνον την Tercas και έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού, αποτρέποντας την πτώχευση και την έξοδο του δικαιούχου από την αγορά. Παράλληλα, η Tercas ανταγωνίζεται ξένες επιχειρήσεις και, συνεπώς, επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (43) Η Επιτροπή έκρινε ότι, εάν τα μέτρα 1, 2 και 3 θεωρηθούν ότι συνιστούν κρατική ενίσχυση, θα έχουν χορηγηθεί κατά παράβαση των υποχρεώσεων που ορίζει το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

5. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

5.1. Κρατικοί πόροι και δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος

5.1.1. Παρατηρήσεις τις Ιταλίας ⁽²²⁾

- (44) Η Ιταλία θεωρεί ότι τα μέτρα που αφορούν την παρέμβαση στήριξης δεν έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα, καθώς το FITD ήταν απόλυτα ελεύθερο να αποφασίσει σε ποιο στάδιο να παρέμβει, σε ποιον βαθμό και με ποιον συγκεκριμένο τρόπο. Επίσης, τα εν λόγω μέτρα δεν υποκαθιστούν τους υποχρεωτικούς σκοπούς που προβλέπει ο ιταλικός τραπεζικός νόμος, αλλά αποβλέπουν με άμεσο τρόπο σε διαφορετικό ή έστω επιπρόσθετο σκοπό, όπως είναι η εξυγίανση της προβληματικής τράπεζας. Οποιοσδήποτε σκοπός που πιθανόν συνέπεσε με τον σκοπό της προστασίας των καταναλωτών, είχε αποκλειστικά συμπτωματικό χαρακτήρα. Σε αυτό το πλαίσιο, η παραπομπή της Επιτροπής στην υπόθεση *Austrian Green Electricity Act* ⁽²³⁾ δεν ευσταθεί. Η προαναφερθείσα υπόθεση αφορούσε κανόνα που θεσπίζει φορολογική απαλλαγή, η οποία έχει εξ ορισμού δημόσιο χαρακτήρα και δικαιολογεί το τεκμήριο καταλογισμού του μέτρου στο κράτος.
- (45) Η Ιταλία υποστηρίζει επίσης ότι η ερμηνεία που δίδεται από την Επιτροπή, η οποία βασίζεται στο τεκμήριο της ύπαρξης κρατικής ενίσχυσης σε οποιαδήποτε περίπτωση παρέμβασης ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων, δεν στηρίζεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁴⁾ (η οποία δεν είχε ακόμη μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο και η προθεσμία μεταφοράς της δεν είχε ακόμη λήξει όταν θεσπίστηκαν τα μέτρα). Η ερμηνεία αυτή της Επιτροπής δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στην τραπεζική ανακοίνωση του 2013 ⁽²⁵⁾. Εν προκειμένω, σύμφωνα με το σημείο 63 της εν λόγω ανακοίνωσης, η ενδεχόμενη δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος των αποφάσεων σχετικά με τη χρήση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, υπόκειται σε κατά περίπτωση αξιολόγηση, ενώ το άρθρο 11 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ δεν καθορίζει γενικευμένη υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης οποιασδήποτε παρέμβασης των συστημάτων εγγύησης. Η προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή θα ήταν αναγκαία μόνο στην περίπτωση κατά την οποία, μετά από επιστάμενο έλεγχο, θα είχε διαπιστωθεί ότι το μέτρο στήριξης συνιστά κρατική ενίσχυση.
- (46) Όσον αφορά τη δυνατότητα καταλογισμού της παρέμβασης του FITD στην Ιταλία, οι ιταλικές αρχές στηρίζουν την ανάλυσή τους στο κριτήριο του καταλογισμού που αναπτύσσεται στο πλαίσιο της υπόθεσης *Stardust Marine* ⁽²⁶⁾, το οποίο δεν πληρούται στην προκειμένη περίπτωση για τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια. Καταρχάς, το FITD είναι ένας οργανισμός ιδιωτικού δικαίου που αποφασίζει αποκλειστικά μέσω της Συνέλευσης και των διοικητικών του οργάνων, τα μέλη των οποίων απαρτίζονται εξ ολοκλήρου από εκπροσώπους των τραπεζών μελών και δρουν με πλήρη

⁽²²⁾ Η ιταλική δημόσια αρχή που υπέβαλε παρατηρήσεις στην Επιτροπή ήταν το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

⁽²³⁾ Υπόθεση T-251/11, *Αυστρία κατά Επιτροπής (Austrian Green Electricity Act)*, ECLI:EU:T:2014:1060.

⁽²⁴⁾ Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

⁽²⁵⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή, μετά την 1η Αυγούστου 2013, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στήριξης των τραπεζών στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης («Τραπεζική ανακοίνωση») (ΕΕ C 216 της 30.7.2013, σ. 1).

⁽²⁶⁾ Υπόθεση C-482/99, *Γαλλία κατά Επιτροπής* («Stardust Marine»), ECLI:EU:C:2002:294

αυτονομία. Η διαδικασία λήψης των αποφάσεων σχετικά με τις παρεμβάσεις στήριξης είναι απολύτως ανεξάρτητη, χωρίς να προβλέπεται καμία ενεργός συμμετοχή της Τράπεζας της Ιταλίας ή οποιουδήποτε άλλου δημόσιου οργανισμού. Το γεγονός ότι ένας εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ιταλίας συμμετέχει στις συνεδριάσεις των διοικητικών οργάνων του FITD δεν δύναται να προβληθεί ως ένδειξη ενεργού συμμετοχής της Τράπεζας της Ιταλίας στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων του Ταμείου, καθώς η εκπροσώπηση περιορίζεται πλήρως σε παθητικό ρόλο παρατηρητή.

- (47) Η Ιταλία υποστηρίζει επίσης ότι η αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ιταλίας να εγκρίνει το καταστατικό του FITD και ενδεχόμενες τροποποιήσεις του, καθώς επίσης τις εκάστοτε παρεμβάσεις του FITD, δεν επηρεάζει την αυτονομία του, δεδομένου ότι περιορίζεται απλώς σε δραστηριότητα μεταγενέστερης έγκρισης, την οποία αναπτύσσει ως εποπτική και διοικητική αρχή διαχείρισης των κρίσεων σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο. Η απόφαση της Τράπεζας της Ιταλίας συνιστά μέτρο επικύρωσης που περιορίζεται σε εκ των υστέρων τυπικό έλεγχο της νομιμότητας μιας πράξης ιδιωτικής φύσεως, η οποία έχει ήδη συντελεσθεί ως προς όλα τα μέρη της. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα και, κυρίως, από την απόφαση έγκρισης που έλαβε η Τράπεζα της Ιταλίας ως προς το FITD, στην οποία η ίδια η Τράπεζα αναγνωρίζει ότι δεν διενεργεί κανέναν έλεγχο όσον αφορά τις επιλογές του FITD. Για να τεκμηριώσει αυτό το επιχείρημα, η Ιταλία υποστηρίζει ότι η υπό κρίση υπόθεση παρουσιάζει εμφανείς αναλογίες με την υπόθεση *Sicilcassa* ⁽²⁷⁾, στην οποία η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση δεδομένης της αποφασιστικής συμμετοχής ιδιωτικών οργανισμών.
- (48) Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία αναφέρεται η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, κατά την άποψη της Ιταλίας δεν αποδεικνύουν την εμπλοκή της Τράπεζας της Ιταλίας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του FITD. Σύμφωνα με την Ιταλία, ο ειδικός διαχειριστής, μολοντί διορίζεται από την Τράπεζα της Ιταλίας, δεν έχει τη δυνατότητα να επηρεάσει άμεσα την απόφαση που λαμβάνει το FITD για να χορηγήσει τους πόρους σε μια προβληματική τράπεζα. Ο ειδικός διαχειριστής ενήργησε αντιθέτως ως διαχειριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης τράπεζας και όχι για λογαριασμό της Τράπεζας της Ιταλίας. Εν ολίγοις, ανέλαβε όλες τις εξουσίες ιδιωτικού δικαίου των καταργηθέντων διοικητικών οργάνων. Κατά δεύτερο λόγο, η Ιταλία αμφισβητεί την ύπαρξη ένδειξης για την ανάμειξη της Τράπεζας της Ιταλίας. Η Ιταλία υποστηρίζει ότι ένα απόσπασμα υπομνήματος του Γενικού Διευθυντή του FITD της 28ης Μαΐου 2014, στο οποίο αναφέρεται ότι ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ιταλίας «κάλεσε το Ταμείο να αναζητήσει μια ισορροπημένη συμφωνία με την BPB για την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος [...]», πρέπει να ερμηνευθεί ως ευχή και, ασφαλώς, όχι ως εντολή. Τέλος, σύμφωνα με την Ιταλία, σε κανένα από τα πρακτικά των αποφάσεων που έλαβαν τα διοικητικά όργανα του FITD για την παρέμβαση υπέρ της Tercas δεν καταγράφεται γνώμη της Τράπεζας της Ιταλίας που να αφήνει να εννοηθεί ότι ασκήθηκε κάποια επιρροή στο Ταμείο.

5.1.2. Παρατηρήσεις της Τράπεζας της Ιταλίας ⁽²⁸⁾

- (49) Στις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Τράπεζα της Ιταλίας αρνείται ότι η παρέμβαση στήριξης του FITD μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος, καθώς:
- 1) το FITD δεν εκπληρώνει εντολή δημόσιας πολιτικής στο πλαίσιο στήριξης των πιστωτικών ιδρυμάτων·
 - 2) η Τράπεζα της Ιταλίας, ούτε γενικώς ούτε στην υπό εξέταση περίπτωση, δεν αποφασίζει από κοινού με το FITD όσον αφορά τις παρεμβάσεις στήριξης υπέρ συγκεκριμένων επιχειρήσεων και δεν ελέγχει τη συμμόρφωση της δραστηριότητας του FITD προς τις δημόσιες εντολές που ενδεχομένως λαμβάνει·
 - 3) η υπό εξέταση περίπτωση διαφέρει σημαντικά από τις κρατικές ενισχύσεις τις οποίες χορηγούν η Δανία, η Ισπανία και η Πολωνία που αναφέρονται στην υποσημείωση 28 της απόφασης κίνησης της διαδικασίας, για τις οποίες η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι χρησιμοποιηθέντες πόροι για τις παρεμβάσεις των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων ήταν στη διάθεση των αρχών του δημοσίου και, συνεπώς, οι παρεμβάσεις μπορούσαν να καταλογισθούν στο κράτος.
- (50) Όσον αφορά το πρώτο σημείο, σύμφωνα με την Τράπεζα της Ιταλίας, η μόνη δημόσια εντολή του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων ήταν η αποζημίωση των καταθετών: το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 96α παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου, το οποίο επιτρέπει στο FITD να παρεμβαίνει με διαφορετικό τρόπο από την απευθείας αποζημίωση των καλυπτόμενων καταθετών σε περίπτωση εκκαθάρισης, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει ούτε ένδειξη δυνατότητας καταλογισμού στο κράτος των επεμβάσεων του FITD που δεν αποτελούν αποζημίωση των καταθετών, ούτε παροχή εντολής δημόσιας πολιτικής στο FITD. Η εν λόγω διάταξη περιορίζεται απλώς στο να επιτρέπει τη χρήση άλλων μορφών παρέμβασης.

⁽²⁷⁾ Απόφαση 2000/600/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Νοεμβρίου 1999, για την κρατική ενίσχυση υπό όρους που σχεδιάζει να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των κρατικών σκελικών τραπεζών Banco di Sicilia και Sicilcassa (EE L 256 της 10.10.2000, σ. 21).

⁽²⁸⁾ Η Τράπεζα της Ιταλίας υπέβαλε τις παρατηρήσεις της ως τρίτος ενδιαφερόμενος και, συνεπώς, στην παρούσα ενότητα της απόφασης, οι παρατηρήσεις αυτές δεν παρουσιάζονται ως παρατηρήσεις της Ιταλίας. Ωστόσο, επειδή η Τράπεζα της Ιταλίας είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου, η συμπεριφορά του οποίου αντιστοιχεί στη συμπεριφορά του κράτους μέλους και δεν εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 107 της Συνθήκης, επειδή κατά το Σύνταγμα πρόκειται για ανεξάρτητο όργανο, όταν στην ενότητα της απόφασης με τίτλο «Αξιολόγηση των μέτρων» αναφέρεται η Ιταλία, γίνεται αναφορά και σε αυτό το όργανο.

- (51) Η αναφορά που γίνεται από την οδηγία 2014/49/ΕΕ στην πτώχευση πιστωτικού ιδρύματος, καταδεικνύει απλώς ότι τα μέτρα έχουν γενικό ρόλο περιορισμού του κόστους της παρέμβασης των συστημάτων εγγύησης αποτρέποντας τις αποζημιώσεις των καταθετών και, κατ' αυτόν τον τρόπο, την πτώχευση των τραπεζών. Το γεγονός ότι η οδηγία 2014/49/ΕΕ δεν θέτει ως όρο τα μέτρα στήριξης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων να υποβάλλονται στην Επιτροπή, συνεπάγεται ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας στις αποφάσεις για τα μέτρα δεν μπορεί να συνιστά αφ' εαυτής απόδειξη ανάθεσης δημόσιας εντολής στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων.
- (52) Η Τράπεζα της Ιταλίας θεωρεί επίσης ότι το άρθρο 29 του καταστατικού του FITD, σύμφωνα με το οποίο το Ταμείο δύναται να παρεμβαίνει για τη στήριξη μιας τράπεζας υπό αναγκαστική διαχείριση μόνον «όταν υφίστανται προοπτικές εξυγίανσης και όταν μπορεί να προβλεφθεί μικρότερο κόστος από εκείνο που προκύπτει από την παρέμβαση σε περίπτωση εκκαθάρισης» έχει εντελώς διαφορετικό νόημα από το απόσπασμα της απόφασης κίνησης της διαδικασίας, στο οποίο η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ιταλία επέτρεψε στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων να παρέμβει προκειμένου «να αποτραπεί η πτώχευση ενός πιστωτικού ιδρύματος».
- (53) Τέλος, το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ιταλίας πρέπει να εγκρίνει τις παρεμβάσεις στήριξης του FITD, δεν καταδεικνύει ότι το FITD επιδιώκει στόχο δημοσίου συμφέροντος. Ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός θα σήμαινε ότι όλες οι τραπεζικές δραστηριότητες που υπόκεινται στην εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Τράπεζας της Ιταλίας είναι δραστηριότητες που καθορίζονται από το δημόσιο συμφέρον. Η Τράπεζα της Ιταλίας οφείλει επίσης να δρα ανεξάρτητα από το κράτος βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου ⁽²⁹⁾.
- (54) Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, η Τράπεζα της Ιταλίας περιορίζεται στην άσκηση των καθηκόντων εποπτείας όσον αφορά τους στόχους προστασίας των καταθετών, της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και της ορθής και συνετής διαχείρισης των τραπεζών (άρθρο 5 του ιταλικού τραπεζικού νόμου). Η διάταξη του άρθρου 96β παράγραφος 1 στοιχείο β) του ιταλικού τραπεζικού νόμου, σύμφωνα με την οποία η Τράπεζα της Ιταλίας «συντονίζει τη δραστηριότητα των συστημάτων εγγύησης με τη διευθέτηση των τραπεζικών κρίσεων και την εποπτική δραστηριότητα», αναθέτει απλώς στην Τράπεζα της Ιταλίας τη γενική αρμοδιότητα με σκοπό να διασφαλίζεται η συνεκτικότητα της δραστηριότητας των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων με την εποπτική δραστηριότητα· η αρμοδιότητα αυτή ασκείται μόνο διαμέσου της έγκρισης της παρέμβασης.
- (55) Επειδή η Τράπεζα της Ιταλίας υποχρεούται να δρα ανεξάρτητα από το κράτος, η άσκηση των αρμοδιοτήτων της στο FITD, στο πλαίσιο μιας παρέμβασης στήριξης σε μια τράπεζα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δημόσιος έλεγχος των πόρων ή ως απόρροια δημόσιας εντολής. Για τον λόγο αυτόν, η υπό εξέταση περίπτωση παρουσιάζει αναμφίβολα ομοιότητες με την υπόθεση *Doux Élevage* ⁽³⁰⁾.
- (56) Επίσης, η Τράπεζα της Ιταλίας υποστηρίζει ότι δεν συμβάλλει ούτε στην επεξεργασία ούτε στην εφαρμογή της παρέμβασης στήριξης του FITD και ότι ενδεχόμενες επαφές μεταξύ της τράπεζας και του FITD στο στάδιο πριν την επίσημη υποβολή του αιτήματος έγκρισης του FITD προς την Τράπεζα της Ιταλίας, δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως συμβολή στα εν λόγω μέτρα. Η Τράπεζα της Ιταλίας περιορίστηκε στην παροχή ενός πρώτου προσανατολισμού, αποκλειστικά υπό το πρίσμα των κανονιστικών παραμέτρων που θα κατήθυναν τη μετέπειτα παρέμβαση έγκρισης.
- (57) Το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ιταλίας όρισε τον ειδικό διαχειριστή και εποπτεύει τη δραστηριότητά του, είναι άνευ σημασίας στην υπό εξέταση περίπτωση, καθώς τα καθήκοντα και οι σκοποί ενός ειδικού διαχειριστή δεν διαφέρουν ουσιαστικά από τα αντίστοιχα καθήκοντα ενός τακτικού διαχειριστή προβληματικής ιδιωτικής επιχείρησης και, συνεπώς, ο εν λόγω διαχειριστής δεν ενήργησε εξ ονόματος της Τράπεζας της Ιταλίας.
- (58) Ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ιταλίας συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD μόνον ως παρατηρητής και χωρίς δικαίωμα ψήφου. Το γεγονός ότι μια διαφορά μεταξύ του FITD και της BPB σχετικά με το ποσόν του κεφαλαιακού ελλείμματος της Tercas διευθετήθηκε από διαιτητή που όρισε η Τράπεζα της Ιταλίας είναι άνευ σημασίας, δεδομένου ότι οι δύο πλευρές, με πλήρη αυτονομία και κοινή συμφωνία, είχαν ζητήσει από την Τράπεζα της Ιταλίας να τους υποδείξει κάποιο πρόσωπο, το οποίο στη συνέχεια όρισαν ως διαιτητή. Η BPB δεν θα ήταν διατεθειμένη να ζητήσει από την Τράπεζα της Ιταλίας να ορίσει διαιτητή, εάν η τελευταία είχε κάποιον ρόλο «διεύθυνσης και διοίκησης» του FITD.
- (59) Όσον αφορά το τρίτο σημείο, η υπό εξέταση περίπτωση είναι διαφορετική από εκείνες που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 44 της απόφασης κίνησης της διαδικασίας, στις οποίες η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι παρεμβάσεις του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στην αναδιάρθρωση και στην εκκαθάριση συνιστούσαν κρατική ενίσχυση.

⁽²⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

⁽³⁰⁾ Υπόθεση C-677/11, *Doux Élevage SNC* κ.λπ. ECLI:EU:C:2013:348, ειδικότερα σκέψη 41.

- (60) Στην περίπτωση του δανικού καθεστώτος ενισχύσεων εκκαθάρισης ⁽³¹⁾, 1) η εθνική νομοθεσία ρύθμιζε λεπτομερώς τους όρους για τις παρεμβάσεις στήριξης, 2) η επιτροπή στην οποία ανατέθηκε η εκτίμηση του κόστους των ποικίλων λύσεων ορίστηκε από τον Υπουργό Οικονομίας και Εμπορικών Υποθέσεων, 3) η ίδια επιτροπή όφειλε να αξιολογήσει εάν ο αγοραστής ήταν σε θέση να διαχειριστεί την προβληματική τράπεζα και εάν η λύση ήταν βιώσιμη από εμπορικής άποψης, 4) η απόφαση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στηρίχθηκε στην αξιολόγηση και στη σύσταση της εν λόγω επιτροπής, 5) το Διοικητικό Συμβούλιο του συστήματος διαχείρισης των καταθέσεων διορίστηκε από τον Υπουργό Οικονομίας και Εμπορικών Υποθέσεων και 6) ο ίδιος υπουργός έπρεπε να εγκρίνει τη συμφωνία μεταξύ αγοράστριας τράπεζας και συστήματος εγγύησης των καταθέσεων.
- (61) Στην περίπτωση που αφορά το καθεστώς εκκαθάρισης των πολωνικών πιστωτικών ενώσεων ⁽³²⁾, τα κίνητρα που παρείχε το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνιστούσαν αναπόσπαστο τμήμα ενός καθεστώτος εκκαθάρισης των πιστωτικών ενώσεων, το οποίο εκπόνησαν οι πολωνικές αρχές και κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή ως κρατική ενίσχυση. Επίσης, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων «υπέκειτο σε κυβερνητικό έλεγχο μέσω δικαιωμάτων ψήφου στο Συμβούλιο του Ταμείου και μιας σειράς περιπτώσεων στις οποίες ο υπουργός Οικονομικών είχε δικαίωμα παρέμβασης και λήψης άμεσων αποφάσεων που επηρέαζαν τη λειτουργία του Ταμείου». Επίσης, ο πρόεδρος του Συμβουλίου του Ταμείου, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών, διαθέτει αποφασιστική ψήφο σε περίπτωση ισοψηφίας.
- (62) Όσον αφορά την απόφαση σχετικά με την αναδιάρθρωση της ισπανικής τράπεζας CAM και της Banco CAM ⁽³³⁾, για τη συνεταγμένη αναδιάρθρωση των τραπεζών οι ισπανικές αρχές στηρίχθηκαν στη χρηματοδοτική βοήθεια του Ταμείου ⁽³⁴⁾, το οποίο προορίζεται αποκλειστικά για τις ενισχύσεις εκκαθάρισης και ελέγχεται από το κράτος και από το ισπανικό ταμείο εγγύησης των καταθέσεων. Η απόφαση του ταμείου υπέρ της παρέμβασης δεν βασίστηκε σε αυτόνομη απόφασή του, καθώς η παρέμβαση του εν λόγω ταμείου εντασσόταν στο πλαίσιο μιας ευρύτερης επιχειρησιακής διάσωσης που αποφάσισαν και εφήρμωσαν οι ισπανικές αρχές.

5.1.3. Παρατηρήσεις άλλων ενδιαφερόμενων μερών

- (63) Καταρχάς, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι, ήτοι το FITD, η BPB και η Tercas, θεωρούν γενικώς ότι ο δημόσιος χαρακτήρας των πόρων και η δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος αποτελούν δύο διαφορετικές σωρευτικές συνθήκες. Συνεπώς, οι πόροι ιδιωτικής προέλευσης δεν μπορούν να θεωρηθούν ως δημόσιοι μετά από αξιολόγηση σύμφωνα με την οποία η χρήση των πόρων αυτών δύναται να καταλογισθεί στο κράτος.
- (64) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι η Επιτροπή κακώς θεώρησε ως ιδιαίτερος πιθανό να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων εξαιτίας του γεγονότος ότι δρουν δυνάμει δημόσιας εντολής και τελούν υπό τον έλεγχο της δημόσιας αρχής. Για τον σκοπό αυτόν επισημαίνουν ότι η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 δεν αναφέρει το χαρακτήρα κρατικής ενίσχυσης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, ότι η οδηγία 94/19/ΕΚ δεν αναφέρει το συμβιβασμό των εναλλακτικών τρόπων αποζημίωσης των καταθετών με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις και ότι η οδηγία 2014/49/ΕΕ τηρεί ουδέτερη θέση όσον αφορά το συμβιβασμό των μέτρων αυτών με το πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις.
- (65) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι η Επιτροπή κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι οι παρεμβάσεις του FITD καταλογίζονται στο κράτος βασιζόμενη απλώς στο γεγονός ότι οι εν λόγω παρεμβάσεις πραγματοποιήθηκαν βάσει του νόμου, ενώ στις υποθέσεις *PreussenElektra* ⁽³⁵⁾ και *Doux Élevage* ⁽³⁶⁾ είχε ρητώς αποκλειστεί ότι η επιβολή ενός τέτοιου μέτρου μέσω νόμου του κράτους μπορεί να θεωρηθεί στοιχείο ικανό για να προσδώσει στο μέτρο αυτό το χαρακτήρα της κρατικής ενίσχυσης. Στην υπόθεση *Austrian Green Electricity Act* ⁽³⁷⁾, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του ποικίλα συμπληρωματικά στοιχεία που αποδεικνύουν την επιτροπή και τον εκτεταμένο έλεγχο που ασκεί το κράτος στην ÖMAG (τη μετοχική εταιρεία στην οποία ανατέθηκε ο έλεγχος του εν λόγω μέτρου).
- (66) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι μια ορθή ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας αναφοράς και του μηχανισμού λήψης αποφάσεων του FITD σε σχέση με τις αποφάσεις στήριξης του Ταμείου με σκοπό την αποφυγή μη αναστρέψιμων τραπεζικών κρίσεων καταδεικνύει ότι τα στοιχεία που αναφέρει η Επιτροπή, προκειμένου να καταλήξει στο

⁽³¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Αυγούστου 2011 σχετικά με την υπόθεση SA.33001 (11/N) — Δανία — Μέρος Β — Τροποποίηση του δανικού καθεστώτος περί πτωχεύσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα (ΕΕ C 271 της 14.9.2011, σ. 1).

⁽³²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με την υπόθεση SA.37425 (2013/N) — Πολωνία — Καθεστώς συνεταγμένης εκκαθάρισης των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών (ΕΕ C 210 της 4.7.2014, σ. 1).

⁽³³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαΐου 2012 σχετικά με την υπόθεση SA.34255 (12/N) Ισπανία — Αναδιάρθρωση CAM and Banco CAM (ΕΕ C 173 της 19.6.2013, σ. 1).

⁽³⁴⁾ Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria.

⁽³⁵⁾ Υπόθεση C-379/98 *PreussenElektra* EU:C:2001:160, ειδικότερα, τη σκέψη 61 και επ.

⁽³⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 30.

⁽³⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 23.

προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι οι παρεμβάσεις του FITD εκπληρώνουν δημόσια εντολή, είναι άνευ ουσίας. Η επιχειρηματολογία τους στηρίζεται στο γεγονός ότι το άρθρο 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου ορίζει μόνον ότι τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων «μπορούν να προβλέπουν περαιτέρω περιπτώσεις και μορφές παρέμβασης»⁽³⁸⁾. Ο μη δεσμευτικός αυτός χαρακτήρας της παρέμβασης έχει ως αποτέλεσμα η ενέργεια του FITD να μη συνδέεται με την καταστατική του αποστολή.

- (67) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι τα εναλλακτικά μέσα παρέμβασης αντί της αποζημίωσης των καταθετών προβλεπόταν ήδη από τη σύσταση του FITD το 1987, πριν από την έναρξη ισχύος του άρθρου 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου.
- (68) Το FITD επισημαίνει ότι έχει οντότητα προσώπου ιδιωτικού δικαίου, το οποίο υπόκειται στον έλεγχο και τη διαχείριση των συμμετεχουσών τραπεζών, και ότι ενεργεί ως μέσον για την υλοποίηση παρεμβάσεων που καταλογίζονται άμεσα στα μέλη, χρησιμοποιώντας τους πόρους που παραμένουν στη δικαιοδοσία τους. Επίσης, η απόφαση στήριξης υπέρ της Tercas ελήφθη από τα διοικητικά όργανα του FITD, τα οποία συγκροτούνται πλήρως από τις τράπεζες μέλη. Από τα αποδεικτικά έγγραφα προκύπτει ότι τα διοικητικά όργανα του FITD εξέτασαν ενδελεχώς τις εναλλακτικές λύσεις και την τήρηση του κανόνα του μικρότερου κόστους με σκοπό την καλύτερη προστασία των συμφερόντων των τραπεζών μελών, μειώνοντας το κόστος και τους κινδύνους της παρέμβασης.
- (69) Το διοικητικό όργανο του FITD αποφάσισε με απόλυτη αυτονομία εάν, πότε και πώς θα πραγματοποιούσε τις παρεμβάσεις στήριξης, με μόνη προϋπόθεση την τήρηση του κανόνα του μικρότερου κόστους σε σχέση με την αποζημίωση των καταθετών. Το FITD δεν ενεργεί στο πλαίσιο δημόσιας εντολής όταν λαμβάνει μέτρα στήριξης. Το καταστατικό του FITD ευθυγραμμίζεται πλήρως με τη νομοθεσία του τομέα, ακόμη και εάν δεν προβλέπει ή δεν απαγορεύει ρητά οποιαδήποτε εναλλακτική μορφή παρέμβασης. Κανένας δημόσιος φορέας δεν μπορεί να υποχρεώσει το FITD να παρέμβει και η μεταγενέστερη έγκριση της Τράπεζας της Ιταλίας έχει ως μόνο σκοπό να ελέγξει την καταλληλότητα της παρέμβασης για την επωφελούμενη τράπεζα στο επίπεδο της προληπτικής εποπτείας, διασφαλίζοντας ότι είναι συμβατή με την αρχή της προστασίας των καταναλωτών και της σταθερότητας του πιστωτικού συστήματος.
- (70) Επίσης, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι, σύμφωνα με το καταστατικό, η συμμετοχή στο FITD δεν είναι υποχρεωτική και οι τράπεζες μπορούν να επιλέξουν τη δημιουργία εναλλακτικού συστήματος εγγύησης καταθέσεων στο οποίο θα συμμετέχουν. Για τον σκοπό αυτόν αναφέρουν την ύπαρξη συστήματος εγγύησης των καταθέσεων (Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo — FDGCC) ειδικά για τις συνεταιριστικές τράπεζες⁽³⁹⁾ που δεν είναι μέλη του FITD.
- (71) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι δεν υπάρχει καμία ανάμιξη του κράτους ούτε στον ορισμό των μελών των διοικητικών οργάνων του FITD ούτε στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων (το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ιταλίας συμμετέχει ως παρατηρητής χωρίς δικαίωμα ψήφου δεν επηρεάζει την ανεξάρτητη διαδικασία λήψης αποφάσεων του FITD). Υποστηρίζουν επίσης ότι στην απόφαση για τη διάσωση της δανικής τράπεζας Roskilde⁽⁴⁰⁾, η Επιτροπή έκανε αναφορά στην ανεξάρτητη διαδικασία λήψης αποφάσεων της οντότητας που εγγυάται ένα μέτρο, προκειμένου να αποκλείσει την παρουσία κρατικών πόρων στη χορήγηση εγγύησης σε προβληματική τράπεζα από οργανισμό που συνέστησαν και χρηματοδοτούν αποκλειστικά εθνικές τράπεζες με σκοπό την υποστήριξη χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Σε σχέση με την υπόθεση EARL *Salvat père et fils*⁽⁴¹⁾, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι η ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης προϋποθέτει ότι το κράτος είναι παρόν στα όργανα λήψης αποφάσεων του οργανισμού και είναι σε θέση να επιβάλλει τις αποφάσεις του.
- (72) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι το FITD είναι ένα όργανο που αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των τραπεζών μελών του και ότι οι εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην Τράπεζα της Ιταλίας στο πλαίσιο των δράσεων του FITD επιτρέπουν στην Τράπεζα της Ιταλίας να διεκπεραιώνει τους γενικούς στόχους εποπτείας, ήτοι, ειδικότερα, τον έλεγχο της ορθής και συνετής διαχείρισης των ιδρυμάτων που τελούν υπό την εποπτεία της και την προστασία των συμφερόντων των καταθετών. Συνεπώς, από τον γενικό χαρακτήρα των καθηκόντων της Τράπεζας της Ιταλίας να συντονίζει τη δραστηριότητα των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με τους κανόνες για τις τραπεζικές κρίσεις και την εποπτική δραστηριότητα, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι πόροι του FITD βρίσκονται υπό το συνεχή έλεγχο του κράτους.
- (73) Το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ιταλίας ορίζει ειδικό διαχειριστή για τις προβληματικές τράπεζες, δεν καταδεικνύει κάποια σχέση με το δημόσιο, καθώς η νομική βάση αυτής της αρμοδιότητας (άρθρο 70 και επ. του ιταλικού τραπεζικού νόμου) έχει καθαρά τεχνικό χαρακτήρα, ενώ δικαιολογείται και βασίζεται στην ιδιαιτερότητα του τομέα. Επίσης, απλές ενδείξεις ότι ένα συγκεκριμένο μέτρο επιδιώκει στόχο δημοσίου συμφέροντος δεν επαρκούν για να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι με το εν λόγω μέτρο χορηγείται κρατική ενίσχυση⁽⁴²⁾.

⁽³⁸⁾ Η υπογράμμιση έχει προστεθεί.

⁽³⁹⁾ *Banche di credito cooperativo*.

⁽⁴⁰⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2008 σχετικά με την υπόθεση NN 36/08 — Δανία — Roskilde bank A/S (EE C 238 της 17.9.2008, σ. 5).

⁽⁴¹⁾ Υπόθεση T-136/05 EARL *Salvat père & fils κατά Επιτροπής*, EU:T:2007:295, σκέψη 154.

⁽⁴²⁾ Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Wathelet στην υπόθεση *Doux Elevage*.

- (74) Η αρμοδιότητα έγκρισης των εκάστοτε παρεμβάσεων από την Τράπεζα της Ιταλίας, άρθρο 96β παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ιταλικού τραπεζικού νόμου και άρθρο 3 παράγραφος 2 του καταστατικού του FITD, δεν αποστερεί «την ανεξαρτησία κρίσης από το FITD» όσον αφορά το εάν, το πότε, το πόσο και το πώς ενδεχόμενων εναλλακτικών παρεμβάσεων. Η έγκριση των παρεμβάσεων του FITD από την Τράπεζα της Ιταλίας αποτελεί απλώς έναν εκ των υστέρων έλεγχο των αποφάσεων του FITD (που λαμβάνονται ελεύθερα) όσον αφορά την προστασία του γενικού συμφέροντος, για το οποίο είναι θεσμικά αρμόδια.
- (75) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι αναφέρονται επίσης στην απόφαση της Επιτροπής για την υπόθεση των ενισχύσεων στις Banco di Sicilia και Sicilcassa ⁽⁴³⁾, στην οποία η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση του FITD υπέρ αυτών των τραπεζών δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, χωρίς να εξετάσει τον ρόλο της Τράπεζας της Ιταλίας σε σχέση με τις δραστηριότητες στις οποίες προέβη το FITD.
- (76) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν ότι, όπως και στην υπόθεση *Doux Élevage*, ο δημόσιος έλεγχος επί του FITD δεν υπερβαίνει τον απλό τυπικό έλεγχο της εγκυρότητας και της νομιμότητας των ενεργειών του Ταμείου, αποκλείοντας τον έλεγχο πολιτικής σκοπιμότητας ή συμμόρφωσης με την πολιτική των δημοσίων αρχών, καθώς, όπως και στην υπόθεση *Doux Élevage*, είναι το ίδιο το FITD που αποφασίζει όσον αφορά τη χρήση των πόρων του. Ομοίως, στην υπόθεση *Pearle* ⁽⁴⁴⁾, η ολλανδική κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι οι κανονισμοί που θεσπίζουν οργανισμοί, όπως η HBA, με τους οποίους ανελήφθησαν οικονομικά βάρη που αποτελούσαν το αντικείμενο της υπόθεσης, πρέπει να εγκρίνονται από τις δημόσιες αρχές.
- (77) Το FITD επισημαίνει ότι, μολονότι ορίζεται από την Τράπεζα της Ιταλίας, ο ειδικός διαχειριστής δεν αποτελεί εκπρόσωπο της εποπτικής αρχής. Ο ειδικός διαχειριστής διαθέτει ευρύτατα περιθώρια αυτονομίας και ενεργεί με δική του πρωτοβουλία. Δύναται να υποβάλλει ένα απλό αίτημα παρέμβασης στο FITD, το οποίο δεν δεσμεύεται από αυτό και αποφασίζει ελεύθερα εάν θα προβεί σε εναλλακτικές παρεμβάσεις, με γνώμονα το μείζον συμφέρον των τραπεζών μελών. Στην υπό εξέταση περίπτωση, ο ειδικός διαχειριστής δεν παρενέβη στη συνέλευση της τράπεζας, η οποία είναι το μόνο όργανο που δικαιούται να αποφασίζει για τις πράξεις έκτακτου χαρακτήρα. Επίσης, η έγκριση της Τράπεζας της Ιταλίας έπεται της απόφασης παρέμβασης που λαμβάνεται ελεύθερα από το FITD. Η έγκριση αυτή εντάσσεται στα συνήθη καθήκοντα εποπτείας της Τράπεζας της Ιταλίας. Ο εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ιταλίας παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD μόνον ως παρατηρητής και χωρίς δικαίωμα ψήφου.
- (78) Ο διαιτητής που παρενέβη στη διαφορά μεταξύ του FITD και της BPB σχετικά με το ποσόν του κεφαλαιακού ελλείμματος της Banca Tercas, δεν ορίστηκε από την Τράπεζα της Ιταλίας, αλλά από τα δύο μέρη (FITD και BPB) κατόπιν υποδείξεως της Τράπεζας της Ιταλίας. Επίσης, ο ορισμός του διαιτητή είχε ως σκοπό τη διευθέτηση της εν λόγω διαφοράς, αλλά κάθε απόφαση σχετικά με την οικονομική σκοπιμότητα της παρέμβασης για τις τράπεζες μέλη και τους σχετικούς όρους παρέμεινε στην αποκλειστική αρμοδιότητα του FITD.
- (79) Επισημαίνεται επίσης ότι οι υποθέσεις που αναφέρει η Επιτροπή σε σχέση με τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, δεν μπορούν να εξομοιωθούν με την υπό εξέταση υπόθεση. Για τον σκοπό αυτόν, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι προβάλλουν τα ίδια επιχειρήματα που εξέθεσε η Ιταλία, προσθέτοντας ότι τόσο η περίπτωση του δανικού καθεστώτος ενισχύσεων εκκαθάρισης όσο και η περίπτωση του πολωνικού καθεστώτος εκκαθάρισης των πιστωτικών ενώσεων αφορούν παρεμβάσεις συστημάτων εγγύησης στο πλαίσιο εκκαθάρισης των τραπεζών και όχι της προληπτικής παρέμβασης με σκοπό τη μακροπρόθεσμη εξυγίανση του πιστωτικού ιδρύματος.

5.2. Κριτήριο παροχής πλεονεκτήματος

5.2.1. Παρατηρήσεις της Ιταλίας

- (80) Η Ιταλία θεωρεί ότι η Επιτροπή εφαρμόζει την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς, όπως αναπτύχθηκε στο πλαίσιο των πλέον πρόσφατων υποθέσεων τραπεζικής αναδιάρθρωσης (ήτοι το κριτήριο του επιμερισμού των βαρών), χωρίς να λάβει υπόψη της το γεγονός ότι το κριτήριο του επιμερισμού των βαρών δεν είναι κατάλληλο για να αξιολογηθεί η ορθολογικότητα της συμπεριφοράς ενός ιδιωτικού φορέα, καθώς αποβλέπει καταρχάς στην προστασία του γενικού συμφέροντος (όλων των φορολογουμένων) και όχι των ειδικών συμφερόντων όσων είναι άμεσα εκτεθειμένοι σε μια προβληματική τράπεζα (όπως το FITD). Επίσης, η Ιταλία φρονεί ότι το FITD ενήργησε τηρώντας την αρχή του μικρότερου κόστους. Για τη λήψη της απόφασης σχετικά με την παρέμβαση στηρίχθηκε στην Banca Tercas, το FITD αναζήτησε τη λιγότερο δαπανηρή λύση από οικονομικής απόψεως για τις τράπεζες μέλη, βασιζόμενο στη γνώμη έγκριτης ανεξάρτητης εταιρείας συμβούλων (της KPMG) και συζητώντας διεξοδικά στο πλαίσιο του Συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής.
- (81) Η Ιταλία θεωρεί επίσης ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα ορθά ποσά για την επιχείρηση εξυγίανσης της Banca Tercas σε σχέση με το εναλλακτικό σενάριο της εκκαθάρισης. Η σύγκριση μεταξύ της παρέμβασης εξυγίανσης και του εναλλακτικού σεναρίου της εκκαθάρισης θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί αφαιρώντας τη θέση [...], ο κίνδυνος της

⁽⁴³⁾ Βλέπε υποσημείωση 27.

⁽⁴⁴⁾ Υπόθεση C-345/02, *Pearle* κ.λπ., ECLI:EU:C:2004:448.

οποίας δεν αξιολογήθηκε στην εκτίμηση του κόστους εκκαθάρισης. Λαμβανομένης υπόψη της αφαίρεσης αυτής, το τελικό ποσό δεν θα υπερέβαινε τα 295 εκατ. ευρώ για την επιχείρηση εξυγίανσης, έναντι της εκτίμησης των 333 εκατ. ευρώ για το σενάριο της εκκαθάρισης. Για τον λόγο αυτόν, η Ιταλία καταλήγει ότι η πραγματική διαφορά μεταξύ των δύο λύσεων ήταν περίπου 40 εκατ. ευρώ και όχι 3 εκατ. όπως εκτίμησε αρχικά η Επιτροπή στο πλαίσιο της απόφασης κίνησης της διαδικασίας.

- (82) Σε κάθε περίπτωση, η Ιταλία θεωρεί ότι η παρέμβαση του FITD συνάδει με την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς. Καταρχάς, το FITD δεν θα μπορούσε να υποχρεώσει την Tercas να επιβάλει τον επιμερισμό των βαρών στους πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης πέραν από το προβλεπόμενο στις συμβάσεις των δανείων, οι οποίες προβλέπουν την ολική υποτίμηση μόνο σε περίπτωση εκκαθάρισης. Κατά δεύτερο λόγο, η επιβολή του επιμερισμού των βαρών στους πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης δεν θα επέτρεπε κατά κανέναν τρόπο τη μείωση του κόστους των τραπεζών μελών του FITD. Η εκτίμηση της Επιτροπής ενέχει σφάλματα, καθώς θεωρεί ότι το κόστος για τις τράπεζες μέλη και, συνεπώς, για το FITD θα είχε ελαχιστοποιηθεί σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης της Tercas, εάν οι πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης είχαν κληθεί να αναλάβουν τμήμα των ζημιών. Βασίζομενη στα αποδεικτικά έγγραφα που αποτελούνται από τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD, η Ιταλία ισχυρίζεται ότι η παρέμβαση του FITD που υλοποιήθηκε τελικά, απέτρεψε τον κίνδυνο πιθανών δικαστικών προσφυγών για τις ζημιές από τους δικαιούχους των δανείων μειωμένης εξασφάλισης. Η Ιταλία επισημαίνει επίσης ότι η παρέμβαση του FITD απέτρεψε και το πρόβλημα της δυσφήμισης του τραπεζικού συστήματος από τη μη αποζημίωση των δανείων μειωμένης εξασφάλισης σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης της Tercas.
- (83) Συνεπώς, η απόφαση του FITD να μην επιβαρύνει τους δικαιούχους δανείων μειωμένης εξασφάλισης ήταν εύλογη, σύμφωνη με την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς και ικανή να αποτρέψει την έκθεση σε περαιτέρω βάρη του FITD και των τραπεζών μελών του.

5.2.2. Παρατηρήσεις της Τράπεζας της Ιταλίας

- (84) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από την Τράπεζα της Ιταλίας όσον αφορά το επιλεκτικό πλεονέκτημα των εφαρμοσθέντων μέτρων.

5.2.3. Παρατηρήσεις των άλλων ενδιαφερόμενων μερών

- (85) Όσον αφορά την οικονομική βιωσιμότητα της παρέμβασης σύμφωνα με την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι η παρέμβαση είναι αποτέλεσμα μιας ορθολογικής και σκόπιμης επιλογής για ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως το FITD και οι τράπεζες μέλη του. Σύμφωνα με τους άλλους ενδιαφερόμενους, η υπό κρίση υπόθεση παρουσιάζει εμφανείς αναλογίες με την υπόθεση *Sicilcassa*, στην οποία η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση δεδομένης της αποφασιστικής συμμετοχής ιδιωτικών οργανισμών. Όπως και στην υπόθεση *Sicilcassa*, το FITD είχε τον ρόλο εγγυητή για την αποζημίωση των καταθετών σύμφωνα με τη νομοθεσία για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, ενώ οι αποφάσεις FITD ελήφθησαν από τα ίδια τα διοικητικά του όργανα και βάσει των ίδιων κριτηρίων και η Τράπεζα της Ιταλίας ασκούσε τις ίδιες αρμοδιότητες. Οι ενδιαφερόμενοι θεωρούν επίσης ότι, επειδή στην Ιταλία δεν υπάρχουν πλέον τράπεζες υπό δημόσιο έλεγχο, οι ιδιωτικές τράπεζες αντιπροσωπεύουν το σύνολο των μελών του FITD. Για τον λόγο αυτόν, το FITD μπορεί να ενεργεί μόνον ως πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.
- (86) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επανεξέτασαν παλαιότερες υποθέσεις εναλλακτικών παρεμβάσεων του FITD ⁽⁴⁵⁾ και την οικονομική λογική τους, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την περίοδο κατά την οποία η συμμετοχή σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων είχε αμιγώς εκούσιο χαρακτήρα. Οι επιχειρήσεις επέλεξαν να συμμετάσχουν στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων ακόμη και όταν δεν ήταν υποχρεωμένες εκ του νόμου. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι απορρίπτουν το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο ένας επενδυτής σε οικονομία αγοράς δεν είναι εκτεθειμένος στις δαπάνες αποζημίωσης των καταθετών και δεν εκχωρεί μη επιστρεπτέες συνεισφορές ή εγγυήσεις χωρίς να επιβάλλει τέλος, όπως αναφέρει η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας.
- (87) Επίσης, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υπογραμμίζουν ότι η συμπεριφορά του FITD και των τραπεζών μελών του δεν πρέπει να εξετάζεται αφηρημένα (σε σχέση με ένα υποθετικό μη προβλεπόμενο σενάριο), αλλά βάσει του νομοθετικού πλαισίου εντός του οποίου δραστηριοποιούνται. Στο πλαίσιο αυτό, εάν, όπως στην υπό εξέταση περίπτωση, η κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος αποτελεί το λιγότερο δαπανηρό μέτρο για τις τράπεζες μέλη, δοθέντος του νομοθετικού πλαισίου που θα επέβαλε την αποζημίωση των καταθέσεων εντός κάποιων ορίων, η εν λόγω παρέμβαση αντιπροσωπεύει την πλέον εύλογη επιλογή για έναν ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς.

⁽⁴⁵⁾ Υποθέσεις *Banca di Girgenti*, *Banca di Credito di Trieste SpA* — *Kreditna Banka (BCT)* και *Cassa di Risparmi e Depositi di Prato*.

- (88) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι αμφισβητούν το επιχείρημα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο το κόστος της αποζημίωσης των καταθετών στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην εφαρμογή της αρχής του επενδυτή σε οικονομία αγοράς, καθώς ανακύπτει από υποχρεώσεις που επιβάλλονται στο FITD ως σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, το οποίο οφείλει να ενεργεί προς όφελος του δημόσιου συμφέροντος προστατεύοντας τους καταθέτες. Επ' αυτού απαντούν ότι στην περίπτωση του ψηφίσματος για την Banco Espírito Santo της Πορτογαλίας ⁽⁴⁶⁾ η Επιτροπή έκρινε ότι το κόστος που ανακύπτει για την αποζημίωση των καταθετών σε περίπτωση εκκαθάρισης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην εφαρμογή της αρχής του επενδυτή σε οικονομία αγοράς. Επίσης, η Επιτροπή δεν μπορεί να συγκρίνει την υπό εξέταση υπόθεση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Land Burgenland* ⁽⁴⁷⁾, καθώς το Δικαστήριο προέβη σε διάκριση ανάμεσα στα μέτρα που καταλογίζονται στο κράτος ως μετόχου και σε δημόσιες εξουσίες άλλης φύσεως.
- (89) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν επίσης ότι η παρέμβαση αποφασίστηκε βάσει του κανόνα του μικρότερου κόστους, με τη συνδρομή εταιρείας ελέγχου και συμβούλων μεγάλης φήμης, προκειμένου να προσδιορίσει τη λιγότερο δαπανηρή και επικίνδυνη λύση για τις τράπεζες μέλη. Επ' αυτής της βάσης, το FITD καθόρισε μια παρέμβαση που θα επέτρεπε την αισθητή μείωση του κόστους για τις τράπεζες μέλη, την αποφυγή των κινδύνων του σεναρίου της εκκαθάρισης και την αποτροπή πιθανών αρνητικών συνεπειών από την ενδεχόμενη αναγκαστική εκκαθάριση της Tercas.
- (90) Όσον αφορά την εκτίμηση που είχε ως σκοπό να καθορίσει εάν το συνολικό κόστος των μέτρων στήριξης για το FITD ήταν κατώτερο από το κόστος ενός σεναρίου εκκαθάρισης της Tercas, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι το κόστος της εγγύησης για την κάλυψη των πιστωτικών κινδύνων από τις χρηματοδοτήσεις χωρίς δυνατότητα τμηματικής καταβολής (με εφάπαξ καταβολή) έναντι της [...] δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη στην εκτίμηση του κόστους του μέτρου στήριξης. Το κόστος αυτό δεν ελήφθη υπόψη στις εκτιμήσεις του κόστους για το FITD σε περίπτωση εκκαθάρισης της Tercas. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν συνεπώς λανθασμένους τους υπολογισμούς της Επιτροπής βάσει των οποίων η εξοικονόμηση κόστους μέσω της παρέμβασης ανέρχεται σε μόλις 3 εκατ. ευρώ. Στην έκθεση της [...], η οποία προσδιόρισε τη λιγότερο δαπανηρή και επικίνδυνη λύση για το FITD και τις τράπεζες μέλη του, το εκτιμώμενο κόστος της αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης δεν συμπεριέλαβε τον κίνδυνο που συνδέεται με τα δάνεια προς την [...], ύψους περίπου 35 εκατ. ευρώ. Για την ορθή σύγκριση των δύο σεναρίων αποζημίωσης των καταθετών και εναλλακτικής παρέμβασης, η «σύγκριση μεταξύ παρέμβασης εξυγίανσης και σεναρίου εκκαθάρισης πρέπει να γίνει αφαιρώντας τη θέση [...], ο κίνδυνος της οποίας δεν αξιολογήθηκε στην εκτίμηση του κόστους εκκαθάρισης» ⁽⁴⁸⁾. Συνεπώς, η ορθή σύγκριση θα ήταν ανάμεσα σε μια παρέμβαση «που δεν υπερβαίνει τα 295 εκατ. ευρώ για την επιχείρηση εξυγίανσης και στο κόστος σε περίπτωση εκκαθάρισης που εκτιμάται σε 333 εκατ. ευρώ» ⁽⁴⁹⁾. Για τον λόγο αυτόν, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν ότι η πραγματική διαφορά μεταξύ των δύο λύσεων είναι τουλάχιστον 38 εκατ. ευρώ. Κατά την άποψή τους, η θέση αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι τα δάνεια που καλύπτονται από την εγγύηση του FITD εισπράχθηκαν όντως από την Tercas ⁽⁵⁰⁾. Το FITD δεν προέβη σε καμία πληρωμή για τα 35 εκατ. ευρώ εγγύησης που η Επιτροπή εσφαλμένα συμπεριέλαβε στον υπολογισμό του κόστους της παρέμβασης.
- (91) Ομοίως, για τους σκοπούς της εκτίμησης του «μικρότερου κόστους», η φορολογική απαλλαγή δεν πρέπει να εκτιμάται μεταξύ των δαπανών με το συνολικό ποσό των 30 εκατ. ευρώ. Το FITD θα πρέπει να αναλάβει αυτήν τη δαπάνη μόνο σε περίπτωση μη έγκρισης της φορολογικής απαλλαγής εκ μέρους της Επιτροπής.
- (92) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι αναφέρουν μια δαπάνη που εκτιμάται σε 1,9 δισεκατ. ευρώ σε περίπτωση εκκαθάρισης, η οποία θα ήταν εν μέρει μόνον ανακτήσιμη (και η οποία στην έκθεση της [...] προσδιορίζεται σε 1,5 δισεκατ. ευρώ). Επισημαίνουν επίσης ότι το ποσό των 1,9 δισεκατ. ευρώ των καταθέσεων που δεν θα κάλυπτε το σύστημα αποζημίωσης σε περίπτωση εκκαθάρισης θα ενείχε κίνδυνο μετάδοσης για τις τράπεζες μέλη και το τραπεζικό σύστημα γενικότερα. Ο κίνδυνος αυτός θα μπορούσε να έχει ενδεχομένως «τεράστιες συνέπειες» νομικής φύσεως και δυσφήμισης. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι θεωρούν επίσης ότι, σε περίπτωση αναγκαστικής εκκαθάρισης της Tercas, οι προοπτικές ανάκτησης μέρους του αρχικού κόστους που εκτιμάται σε 1,9 δισεκατ. ευρώ, θα μπορούσαν να περιορισθούν περαιτέρω από αιτήματα αποζημίωσης πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης.
- (93) Η έκθεση της [...] βάσει της οποίας το FITD υπολόγισε το μικρότερο κόστος αναφέρεται στη λογιστική κατάσταση την 31η Δεκεμβρίου 2013, αλλά η BPB κατέθεσε ενημερωμένη εκτίμηση του κόστους για το FITD από το σενάριο της εκκαθάρισης την 31η Ιουλίου 2014, ημερομηνία η οποία συμπίπτει με εκείνη της έκτακτης συνέλευσης ανακεφαλαιοποίησης της Tercas, στην οποία αποφασίστηκε επίσημως η παρέμβαση. Το εκτιμώμενο κόστος βάσει αυτής της ενημερωμένης εκτίμησης ήταν [350-750] εκατ. ευρώ. Η διαφορά μεταξύ αυτής της εκτίμησης και εκείνης που βασίζεται στην κατάσταση της 31ης Δεκεμβρίου 2013 και περιείχε η έκθεση οφείλεται στην αναταξινόμηση λογιστικών εγγραφών

⁽⁴⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 3ης Αυγούστου 2014 σχετικά με την υπόθεση SA.39250 (2014/N) — Πορτογαλία — Ψήφισμα σχετικά με την Banco Espírito Santo SA (EE C 393 της 7.11.2014, σ. 1), σημεία από 75 έως 77.

⁽⁴⁷⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-214/12 P, C-215/12 P και C-223/12 P, *Land Burgenland* κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2013:682, σκέψη 60.

⁽⁴⁸⁾ Βλέπε πρακτικά συνεδρίασης της εκτελεστικής επιτροπής του FITD της 30ής Μαΐου 2014, σ. 4. Έκθεση Γενικού Διευθυντή του FITD της 28ης Μαΐου 2014, έγγραφο αριθ. 7/2014, σ. 5.

⁽⁴⁹⁾ Βλέπε έκθεση Γενικού Διευθυντή του FITD της 28ης Μαΐου 2014, έγγραφο αριθ. 7/2014, σ. 5.

⁽⁵⁰⁾ Βλέπε κοινοποίηση της Tercas προς το FITD της 1ης Απριλίου 2015.

από «εξυπηρετούμενες» την 31η Δεκεμβρίου 2013 σε «μη εξυπηρετούμενες» την 31η Ιουλίου 2014 και στην αύξηση των καταθέσεων που θα έπρεπε να αποζημιώσει το FITD.

- (94) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι απορρίπτουν το επιχειρήμα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο το προβλεπόμενο κόστος για το FITD από την παρέμβαση στήριξης θα μπορούσε να μειωθεί περαιτέρω με υποτίμηση του χρέους μειωμένης εξασφάλισης. Τη χρονική στιγμή που το FITD αποφάσισε να παρέμβει, η εναλλακτική λύση της απομείωσης των χρεών μειωμένης εξασφάλισης δεν θα αποτελούσε ενδεδειγμένη νομική λύση. Η ιταλική νομοθεσία προβλέπει τη δυνατότητα λογιστικής μείωσης μόνο σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης. Σε περίπτωση προσπάθειας για απομείωση, οι τράπεζες μέλη του FITD θα έπρεπε να αντιμετωπίσουν μεγάλα και άμεσα έξοδα χωρίς βεβαιότητα όσον αφορά τη δυνατότητα ανάκτησης. Οι διαφορές με τους δικαιούχους δανείων μειωμένης εξασφάλισης θα αύξαναν το κόστος της διαδικασίας εκκαθάρισης και τις δαπάνες για τις τράπεζες μέλη του FITD λόγω μείωσης της αξίας των περιουσιακών στοιχείων προς εκκαθάριση. Ο συνεπακόλουθος δευτερογενής αντίκτυπος θα είχε αρνητικές συνέπειες στην εμπιστοσύνη των πελατών, στη φήμη και στη σταθερότητα του ίδιου του τραπεζικού συστήματος. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν επίσης ότι οι πλειονότητα των πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης της Banca Tercas αποτελείται από ατομικούς αποταμιευτές και καταθέτες και ότι ο ειδικός διαχειριστής είχε ήδη υιοθετήσει τη μοναδική δυνατή μορφή επιμερισμού των βαρών από τους πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης με τη μετακύλιση των τοκομεριδίων ομολόγων που κατείχε η Banco Popolare S.c.
- (95) Τέλος, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι, για την ανάλυση του μικρότερου κόστους, το επιλεγθέν σενάριο εκκαθάρισης στην έκθεση της [...] δεν είναι το πλέον απαισιόδοξο. Το εκτιμώμενο κόστος εκκαθάρισης βασίζεται α) στην πιθανότητα εξεύρεσης ενός επενδυτή που, παρά το σενάριο της εκκαθάρισης, θα ήταν διατεθειμένος να εξαγοράσει τμήμα των υποκαταστημάτων και β) στην πρόωρη διακοπή της σχέσης εργασίας με το μη μεταφερθέν προσωπικό με την καταβολή συνολικά 12 μισθών σε κάθε εργαζόμενο. Η έκθεση της [...], την οποία χρησιμοποίησε το FITD ως βάση για τη λήψη της απόφασης παρέμβασης, στηρίχθηκε σε ένα ενδιάμεσο σενάριο, αλλά εξετάστηκαν και εναλλακτικά απαισιόδοξα σενάρια.
- (96) Επίσης, τεκμαίρεται ότι η παρέμβαση του FITD δεν παρείχε πλεονέκτημα στην Tercas, καθώς πραγματοποιήθηκε παράλληλα με την εισφορά κεφαλαίου της BPB στην Banca Tercas, η οποία ήταν ταυτόχρονη, σημαντική και αντίστοιχη της παρέμβασης του FITD.
- (97) Υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων αυτών, η παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί ως η λιγότερο δαπανηρή και λιγότερο επικίνδυνη λύση για τις τράπεζες μέλη του FITD.

5.3. Συμβιβάσιμο

5.3.1. Παρατηρήσεις της Ιταλίας

- (98) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από την Ιταλία όσον αφορά το συμβιβάσιμο των εφαρμοσθέντων μέτρων.

5.3.2. Παρατηρήσεις της Τράπεζας της Ιταλίας

- (99) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από την Τράπεζα της Ιταλίας όσον αφορά το συμβιβάσιμο των εφαρμοσθέντων μέτρων.

5.3.3. Παρατηρήσεις άλλων ενδιαφερόμενων μερών

- (100) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι, ακόμη και εάν τα μέτρα συνιστούσαν κρατική ενίσχυση, θα ήταν συμβιβάσιμα με την εσωτερική αγορά. Θεωρούν επίσης ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης της Banca Tercas θα της επιτρέψει να αποκαταστήσει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, ότι η παρέμβαση του FITD περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο και περιορίζει κάθε πιθανή επίπτωση στη διάρθρωση του ανταγωνισμού της αγοράς.
- (101) Όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν ότι ο ειδικός διαχειριστής ενήργησε με σκοπό την αντιμετώπιση των πλημμελιών της οργάνωσης και του συστήματος εσωτερικών ελέγχων της Tercas. Ο ειδικός διαχειριστής εστίασε το ενδιαφέρον του στην ανάδειξη των διαχειριστικών ανωμαλιών (πιστώσεις, συμμετοχές, διαφορές) και στη συνεπακόλουθη ορθή εκτίμηση των σχετικών κινδύνων (αμφίβολα αποτελέσματα, απομειώσεις, προβλέψεις). Εφήρμοσε επίσης μια σταδιακή μείωση των χρεών (απομόχλευση) ως αντιστάθμισμα για τη σημαντική μείωση των καταθέσεων που συνδέεται με την απώλεια πελατών. Ο ειδικός διαχειριστής πρόβλεψε επίσης στον εξορθολογισμό των δομών (αναθεώρηση της στρατηγικής με συνεπακόλουθη δυνατότητα κλεισίματος ορισμένων υποκαταστημάτων, πρόγραμμα απολύσεων για τη μείωση του προσωπικού, απλοποίηση των οργανωτικών δομών, μείωση των διοικητικών εξόδων) με σκοπό την επίτευξη σημαντικού περιορισμού του κόστους σε διαρθρωτική βάση. Η ανακεφαλαίωση της Tercas από το FITD και την BPB ήταν ο καλύτερος τρόπος για την ταχεία αντιμετώπιση της έλλειψης

ρευστότητας. Η BPB ανέλαβε τον επιχειρηματικό κίνδυνο που συνδέεται με την εξυγίανση της Banca Tercas, εισφέροντας σημαντικούς πόρους –οικονομικούς, αλλά όχι μόνον– με σκοπό την καλή έκβαση του επιχειρηματικού προγράμματος.

- (102) Η BPB υποστηρίζει επίσης ότι ανέπτυξε μια γραμμή παρέμβασης βασισμένη στη βελτίωση του περιθωρίου διαμεσο- λάβησης των δανείων και των καταθέσεων ⁽⁵¹⁾, στον εξορθολογισμό των δαπανών ⁽⁵²⁾, στην ανάπτυξη ενδοομιλικών συνεργειών, στον ενδελεχή έλεγχο της πιστοληπτικής διαβάθμισης, στη βελτίωση της πιστοληπτικής διαβάθμισης, στη βελτιστοποίηση της διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων πιστώσεων με τη μεταβίβαση απομειωμένων δανείων, σε παρεμβάσεις ενίσχυσης της ρευστότητας ⁽⁵³⁾ και στη διάθεση μέσω διαχείρισης. Η BPB επισημαίνει ότι τα διαρθρωτικά στοιχεία του σχεδίου εξυγίανσης αναπτύχθηκαν εντός του επιχειρηματικού της προγράμματος για το 2015-2019. Η ίδια η BPB θεωρεί ότι τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν μια «συνεκτική ακολουθία δεσμεύσεων [...] με σκοπό την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της Tercas», υποστηρίζοντας επίσης ότι η απουσία ενός λεπτομερούς σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν πρέπει να εμποδίζει τη θετική αξιολόγηση των «γενικών προγραμμάτων» που έχουν «συνεκτική κατεύθυνση» εκ μέρους της Επιτροπής ⁽⁵⁴⁾.
- (103) Η παρέμβαση περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο 1) για τους λόγους που εκτίθενται στις προηγούμενες αιτιολογικές σκέψεις από 90 έως 93, 2) επειδή επρόκειτο για τη μοναδική ενδεδειγμένη λύση και 3) επειδή το FITD συνέβαλε εν μέρει μόνο στην αναδιάρθρωση του κεφαλαιακού ελλείμματος και στην αποκατάσταση των ελάχιστων δεικτών κεφαλαίου. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν ότι, δοθέντος του μεγέθους των ζημιών της Tercas, δεν υπήρχαν λιγότερο δαπανηρές εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με την εξαγορά της Tercas από την BPB, παρά τις προσπάθειες του ειδικού διαχειριστή για την εξεύρεση άλλων αγοραστών ⁽⁵⁵⁾. Η προσπάθεια για τη μείωση του κόστους στο ελάχιστο αναγκαίο επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι, προκειμένου να καταλήξουν σε μια συμφωνία σχετικά με το ποσό του κεφαλαιακού ελλείμματος της Tercas, οι δύο πλευρές προσέφυγαν σε διαιτητή, με μείωση του ποσού που ζητούσε η BPB από [300- 800] εκατ. ευρώ σε 265 εκατ. ευρώ.
- (104) Το κόστος παρέμβασης μειώθηκε περαιτέρω με την εφαρμογή μέτρων επιμερισμού των βαρών. Το μετοχικό κεφάλαιο μηδενίστηκε και, ως εκ τούτου, οι μέτοχοι απώλεσαν εξ ολοκλήρου την επένδυσή τους. Επίσης, όπου ήταν εφικτό, ανεστάλη η πληρωμή τοκομεριδίων ομολόγων μειωμένης εξασφάλισης. Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν ότι δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν περαιτέρω μορφές θυσίας των δικαιούχων δανείων μειωμένης εξασφάλισης, από τη στιγμή που, σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύοντος εθνικού δικαίου, τα πρόσωπα αυτά θα μπορούσαν να υποχρεωθούν να συμμετάσχουν στις ζημιές μόνο σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης. Η απουσία περαιτέρω βαρών για τους δικαιούχους δανείων μειωμένης εξασφάλισης δεν επέφερε ωστόσο καμία πρόσθετη επιβάρυνση για τα δημοσιονομικά, καθώς οι πόροι για την παρέμβαση προήλθαν εξ ολοκλήρου από ιδιώτες. Επίσης, η θυσία των δικαιούχων δανείων μειωμένης εξασφάλισης θα μπορούσε να προκαλέσει περαιτέρω κόστος και σημαντικούς κινδύνους για τις τράπεζες μέλη του FITD. Οι αρνητικές αυτές επιπτώσεις θα ήταν αποτέλεσμα της διάσπασης της Tercas, του κινδύνου δικαστικών προσφυγών εκ μέρους των πελατών της Tercas και της αρνητικής επίπτωσης για τη φήμη της Tercas και τη σταθερότητα όλου του τραπεζικού συστήματος. Τέλος, η απουσία περαιτέρω βαρών για τους δικαιούχους δανείων μειωμένης εξασφάλισης δεν επιφέρει τον επονομαζόμενο ηθικό κίνδυνο (ήτοι τον κίνδυνο μη συνετής διαχείρισης), καθώς το κόστος που συνδέεται με την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος απορροφήθηκε εξ ολοκλήρου από το τραπεζικό σύστημα, χωρίς κανένα επιπρόσθετο κόστος για τους φορολογούμενους.
- (105) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν επίσης ότι το γεγονός της μη μετατροπής ή απομείωσης του χρέους μειωμένης εξασφάλισης συνάδει με τις διατάξεις του σημείου 42 της τραπεζικής ανακοίνωσης, η οποία διευκρινίζει ότι ενδεχόμενες εισφορές που απαιτούνται από τους καταθέτες δεν συνιστούν υποχρεωτικό στοιχείο του καταμερισμού των βαρών. Η συμπεριφορά αυτή συνάδει επίσης με το σημείο 45 της εν λόγω ανακοίνωσης, η οποία επιτρέπει την παρέκκλιση από τη γενική αρχή της μετατροπής ή της απομείωσης των οφειλών μειωμένης εξασφάλισης εφόσον «η εφαρμογή τέτοιων μέτρων θα έθετε σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ή θα είχε δυσανάλογα αποτελέσματα».
- (106) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι επισημαίνουν επίσης ότι η απουσία ή η ανεπάρκεια αποζημίωσης πρέπει να θεωρείται αποδεκτή εάν, όπως στην υπό εξέταση περίπτωση, αντισταθμίζεται από εις βάθος και ευρείας κλίμακας αναδιάρθρωση και δικαιολογείται από την αναζήτηση αγοραστή για την προβληματική τράπεζα.

⁽⁵¹⁾ [...]

⁽⁵²⁾ [...]

⁽⁵³⁾ [...]

⁽⁵⁴⁾ Η BPB παραπέμπει στη θέση της Επιτροπής στην υπόθεση T-11/95 BP Chemicals κατά Επιτροπής, EU:T:1998:199, σύμφωνα με την οποία «η επεξεργασία ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης δεν είναι στατική άσκηση» (σημείο 105 της απόφασης). Ομοίως, σύμφωνα με την BPB, ορισμένες πρόσφατες αποφάσεις της Επιτροπής επιβεβαιώνουν ότι η μη έγκαιρη υποβολή ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν εμποδίζει τη λήψη απόφασης επί του συμβιβασμού ενός συγκεκριμένου μέτρου με την εσωτερική αγορά. Βλέπε απόφαση της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 2014 στην υπόθεση SA.36663(2014/NN) — Ισπανία — Μέτρα στήριξης της SGR (EE C 120 της 23.4.2014, σ. 1) και την απόφαση (EE) 2015/1092 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.34824 (2012/C), SA.36007 (2013/NN), SA.36658 (2014/NN), SA.37156 (2014/NN), SA.34534 (2012/NN), που εφάρμοσε η Ελλάδα για τον όμιλο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος σχετικά με: την ανακεφαλαιοποίηση και αναδιάρθρωση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ, την εξυγίανση της First Business Bank SA μέσω εντολής μεταβίβασης στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ, την εξυγίανση της ProBank SA μέσω εντολής μεταβίβασης στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ, την εξυγίανση της Συνεταιριστικής Τράπεζας Λέσβου — Λήμνου, της Συνεταιριστικής Τράπεζας Αχαΐας και της Συνεταιριστικής Τράπεζας Λαμίας (EE L 183 της 10.7.2015, σ. 29).

⁽⁵⁵⁾ Βλέπε αίτημα παρέμβασης του ειδικού διαχειριστή προς το FITD της 25ης Οκτωβρίου 2013, σ. 3· η «απουσία εναλλακτικών λύσεων» στην προτεινόμενη από την BPB πράξη αναγνωρίζεται και στα πρακτικά της εκτελεστικής επιτροπής του FITD της 28ης Οκτωβρίου 2013, σ. 4.

- (107) Επίσης, η παρέμβαση δεν προκαλεί νόθευση του ανταγωνισμού εξαιτίας:
- 1) του μικρού μεγέθους και του περιορισμένου γεωγραφικού εύρους δραστηριότητας της Tercas·
 - 2) του γεγονότος ότι η BPB ήταν ο μόνος επενδυτής που εκδήλωσε πραγματικό ενδιαφέρον για την εισφορά κεφαλαίου στην Tercas και του γεγονότος ότι η Επιτροπή έχει επισημάνει ότι η πώληση μιας προβληματικής τράπεζας (η δραστηριότητα της οποίας είναι η αποδέκτρια της φερόμενης ενίσχυσης) σε ιδιώτη επενδυτή της αγοράς στο πλαίσιο μιας «ανοιχτής» διαδικασίας πώλησης, συνιστά μια μορφή περιορισμού των πιθανών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού ⁽⁵⁶⁾·
 - 3) του επαρκώς δυναμικού χαρακτήρα του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Tercas και του γεγονότος ότι το εν λόγω σχέδιο προβλέπει την ενσωμάτωση της Tercas στην BPB.
- (108) Η μεταβίβαση της Tercas στην BPB ήταν η μόνη ενδεδειγμένη εναλλακτική λύση για να διευθετηθούν τα ζητήματα που έθεσε η ιταλική εποπτική αρχή και για να αποτραπούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Επίσης, η πράξη αναδιάρθρωσης επέφερε την πλήρη ανακεφαλαιοποίηση της Tercas και σημαντική αύξηση του κεφαλαίου εκ μέρους της BPB για την υλοποίησή της.
- (109) Τέλος, παραπέμποντας σε προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής ⁽⁵⁷⁾, οι άλλοι ενδιαφερόμενοι ισχυρίζονται ότι η ανακεφαλαιοποίηση της Tercas και η εξαγορά της από την BPB μετά τη μη αποζημιωθείσα κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος από το FITD, μπορεί να δικαιολογηθεί όταν είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης και η εφαρμογή εις βάθος και ευρείας κλίμακας αναδιάρθρωσης της τράπεζας. Στην υπό εξέταση περίπτωση, καμία λύση αντιμετώπισης της βαθιάς κρίσης της Tercas δεν θα είχε διασφαλίσει αποζημίωση. Οποιοδήποτε αίτημα αποζημίωσης του FITD θα είχε επιβαρύνει την περιουσιακή κατάσταση της Tercas ή θα είχε επιφέρει μεγαλύτερα βάρη για την αγοράστρια τράπεζα.

6. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

6.1. Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

- (110) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνόικης μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές». Η Επιτροπή θα εξετάσει κατά πόσο αυτές οι σωρευτικές προϋποθέσεις πληρούνται για τις επεμβάσεις του FITD.
- (111) Όσον αφορά το καθεστώς φορολογικής απαλλαγής της αιτιολογικής σκέψης 4 της απόφασης κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ιταλικές αρχές δεν προέβησαν σε σχετική κοινοποίηση. Επίσης, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει επί του παρόντος η Επιτροπή, το εν λόγω καθεστώς δεν εφαρμόστηκε στην υπό εξέταση περίπτωση. Το καθεστώς αυτό δεν αποτελεί συνεπώς αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

6.1.1. Κρατικοί πόροι και δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος

- (112) Το Δικαστήριο έχει επανειλημμένα βεβαιώσει ότι όλα τα χρηματοοικονομικά μέσα με τα οποία οι δημόσιες αρχές παρέχουν τεχνητή στήριξη στις επιχειρήσεις εμπίπτουν στον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων, ανεξαρτήτως από το εάν τα εν λόγω μέσα αποτελούν μόνιμα περιουσιακά στοιχεία του δημόσιου τομέα. Οι υποχρεωτικές εισφορές των οποίων η επιβολή, η διαχείριση και η κατανομή πραγματοποιείται σύμφωνα με τη νομοθεσία ή άλλους δημόσιους κανόνες, υποδηλώνουν την παρουσία κρατικών πόρων, ακόμη και εάν δεν τους διαχειρίζονται δημόσιες αρχές ⁽⁵⁸⁾. Το γεγονός και μόνον ότι οι πόροι αυτοί χρηματοδοτούνται από εισφορές ιδιωτών δεν επαρκεί για να αποκλειστεί ο δημόσιος χαρακτήρας τους. Το αποφασιστικό κριτήριο δεν είναι η άμεση προέλευση των πόρων, αλλά ο βαθμός παρέμβασης της δημόσιας αρχής στον προσδιορισμό των μέτρων και του τρόπου χρηματοδότησής τους ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 31.

⁽⁵⁷⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2012 σχετικά με την υπόθεση SA.26909 (2011/C) –Πορτογαλία — Banco Português de Negócios (BPN), σημεία 247 και 248· απόφαση της Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 2014 — Πολωνία — Καθεστώς εκκαθάρισης των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών, προπαρατεθέν σημείο 65· απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαΐου 2012, Ισπανία — Αναδιάρθρωση των CAM και Banco CAM, προπαρατεθέν σημείο 113· βλέπε επίσης τα σημεία 119 και 120.

⁽⁵⁸⁾ Υπόθεση C-173/73, Ιταλία κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:1974:71, σκέψη 16· συνεκδικασθείσες υποθέσεις από C-78/90 έως C-83/90, *Société Comptable Commerciale de l'Ouest* κ.λπ. κατά *Receveur principal des douanes de La Pallice-Port*, ECLI:EU:C:1992:118, σκέψη 35· υπόθεση C-206/06, *Essent Netwerk Noord* κ.λπ., ECLI:EU:C:2008:413, σκέψεις 58-74· υπόθεση T-384/08, *Ελληνική Ναυπηγοεπισκευαστική κ.λπ. κατά Επιτροπής*, EU:T:2011:650, σκέψη 87.

⁽⁵⁹⁾ Υπόθεση T-139/09, *Γαλλία κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:2012:496, σκέψεις 63 και 64.

- (113) Επίσης, όπως τονίστηκε από το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Ladbroke* ⁽⁶⁰⁾, *Stardust Marine* και *Doux Élevage*, οι πόροι που παραμένουν υπό δημόσιο έλεγχο και, συνεπώς, στη διάθεση των δημόσιων αρχών, συνιστούν κρατικούς πόρους.
- (114) Στην υπόθεση *Doux Élevage*, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν δυνατόν να καθορίσει εάν μπορούσαν να καταλογιστούν στο κράτος οι δραστηριότητες μιας επαγγελματικής οργάνωσης, η οποία συγκέντρωνε τους πόρους της μέσω εισφοράς που είχε καταστεί υποχρεωτική από το κράτος. Προς στήριξη του συμπεράσματος αυτού, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι στόχοι που επεδίωκε η χρήση των πόρων καθοριζόταν εξ ολοκλήρου από την οργάνωση και ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας των εισφορών στην περίπτωση αυτή δεν προϋπέθετε «την επιδίωξη συγκεκριμένων πολιτικών σκοπών, τασσομένων και καθοριζόμενων από τις δημόσιες αρχές». Το κράτος απλώς ήλεγχε την εγκυρότητα και τη νομιμότητα της εισπραχθείσας των εισφορών εκ μέρους της οργάνωσης, ήτοι το διαδικαστικό πλαίσιο, και δεν μπορούσε να επηρεάζει τη διαχείριση των κεφαλαίων.
- (115) Συνεπώς, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, ένα μέτρο μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος και χρηματοδοτείται από κρατικούς πόρους, εάν μία δέσμη ενδείξεων αποδεικνύει ότι, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, το κράτος ασκεί έλεγχο και επιρροή για να διασφαλίζει, μέσω της χρήσης των πόρων ιδιωτικού οργανισμού, την επίτευξη στόχου γενικού συμφέροντος που ανατίθεται στον εν λόγω οργανισμό.
- (116) Στην υπόθεση *Stardust Marine* το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι η δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος ενός μέτρου ενίσχυσης που λαμβάνει ένα εκ πρώτης όψεως ανεξάρτητο όργανο, το οποίο δεν αποτελεί τμήμα της κρατικής οργάνωσης, μπορεί να συναχθεί από ένα σύνολο ενδείξεων που προκύπτουν από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Μια τέτοια ένδειξη είναι το γεγονός ότι το εν λόγω όργανο δεν δύναται να λάβει την επίμαχη απόφαση, η οποία θα μπορούσε να συνιστά κρατική ενίσχυση, χωρίς να λάβει υπόψη του τις διατάξεις ή τις οδηγίες των δημόσιων αρχών. Υπό συγκεκριμένες συνθήκες, θα μπορούσαν να είναι σημαντικές και άλλες ενδείξεις για να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ένα μέτρο ενίσχυσης που λαμβάνεται από μια επιχείρηση μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος.
- (117) Όσον αφορά τα μέτρα για τα οποία η Επιτροπή κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας στην υπό εξέταση περίπτωση, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην οδηγία 94/19/ΕΚ, ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων με στόχο να διαφυλάξει και να ενισχύσει «τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος» ⁽⁶¹⁾, αναθέτοντάς τους την αρμοδιότητα της προστασίας των καταθετών ⁽⁶²⁾. Επίσης, σύμφωνα με την της προαναφερθείσα οδηγία, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συστήσουν ένα ή περισσότερα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων για την αποζημίωση των καταθετών σε περίπτωση πτώχευσης ενός πιστωτικού ιδρύματος. Επειδή η οδηγία 94/19/ΕΚ δεν περιέχει καμία αναφορά σχετικά με τη δυνατότητα άλλων παρεμβάσεων, παραμένει στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών εάν θα επιτρέπουν στα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων να υπερβαίνουν τον ρόλο τους που συνίσταται αμιγώς στην παροχή αποζημίωσης και να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα κατά διαφορετικό τρόπο.
- (118) Η οδηγία 2014/49/ΕΕ αφήνει την κατάσταση αυτή αμετάβλητη, αλλά είναι πιο σαφής όσον αφορά τη φύση αυτών των εναλλακτικών μέτρων. Ο σκοπός των μέτρων αυτών πρέπει να είναι η αποτροπή της πτώχευσης του πιστωτικού ιδρύματος, ούτως ώστε να αποφεύγονται όχι μόνον «τα έξοδα αποζημίωσης των καταθετών», αλλά και «το κόστος που συνεπάγεται για την οικονομία στο σύνολό της η πτώχευση ενός πιστωτικού ιδρύματος» και «άλλες αρνητικές επιπτώσεις», όπως οι επιπτώσεις «στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την εμπιστοσύνη των καταθετών» ⁽⁶³⁾.
- (119) Σύμφωνα με την οδηγία 2014/49/ΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την παρέμβαση των ΣΕΚ για τη διατήρηση της πρόσβασης των καταθετών σε καλυπτόμενες καταθέσεις, τόσο στο αρχικό στάδιο διατήρησης του ιδρύματος σε λειτουργία, όσο και στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας ⁽⁶⁴⁾. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σε αντίθεση με τη θέση των άλλων ενδιαφερόμενων του σημείου (79), ο χαρακτήρας ενίσχυσης των εναλλακτικών μέτρων ενός συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν εξαρτάται από το εάν το σύστημα αυτό έχει σκοπό να αποτρέψει την πτώχευση ενός πιστωτικού ιδρύματος ή συνιστά παρέμβαση σε περίπτωση εκκαθάρισης.
- (120) Επίσης, η προστασία των αποταμιεύσεων και των καταθετών κατέχει εξέχουσα θέση στην ιταλική έννομη τάξη: σύμφωνα με το άρθρο 47 του ιταλικού Συντάγματος η «Ιταλική Δημοκρατία [...] προστατεύει τις αποταμιεύσεις σε όλες τους τις μορφές» ⁽⁶⁵⁾. Η Τράπεζα της Ιταλίας, πρόσωπο δημοσίου δικαίου οι πράξεις του οποίου είναι για τον λόγο αυτόν

⁽⁶⁰⁾ Υπόθεση C-83/98 P, Γαλλία κατά *Ladbroke Racing* και *Επιτροπής*, ECLI:EU:C:2000:248, σκέψη 50· «[...] έστω και αν τα ποσά [...] δεν είναι διαρκώς στην κατοχή του δημόσιου Ταμείου, το γεγονός ότι παραμένουν διαρκώς υπό δημόσιο έλεγχο και συνεπώς στη διάθεση των αρμόδιων εθνικών αρχών αρκεί για να χαρακτηρισθούν ως κρατικοί πόροι [...]».

⁽⁶¹⁾ Βλέπε, μεταξύ άλλων, τις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 16 της οδηγίας 94/19/ΕΚ.

⁽⁶²⁾ Βλέπε άρθρο 3 και αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 3, 11, 12, 15, 16, 20, 21, 24 και 25 της οδηγίας 94/19/ΕΚ.

⁽⁶³⁾ Βλέπε, μεταξύ άλλων, τις αιτιολογικές σκέψεις 3, 4 και 16 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

⁽⁶⁴⁾ Βλέπε άρθρο 11 παράγραφος 3 και 6 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

⁽⁶⁵⁾ «Repubblica [...] tutela il risparmio in tutte le sue forme».

καταλογιστέες στο κράτος μέλος και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107 της Συνθήκης, έστω και αν πρόκειται για όργανο που κατά το Σύνταγμα είναι ανεξάρτητο ⁽⁶⁶⁾, είναι επιφορτισμένη με τη διασφάλιση της σταθερότητας του ιταλικού τραπεζικού συστήματος ⁽⁶⁷⁾ και την προστασία των καταθετών ⁽⁶⁸⁾.

- (121) Με βάση τα ανωτέρω, το άρθρο 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου πρέπει να ερμηνεύεται ως ειδικός προσδιορισμός της δημόσιας εντολής προστασίας των καταθετών, η οποία ανατίθεται στα αναγνωρισμένα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στην Ιταλία. Με την προσθήκη του τελευταίου εδαφίου στο άρθρο 96α παράγραφος 1, σύμφωνα με το οποίο τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων «μπορούν να προβλέπουν περαιτέρω περιπτώσεις και μορφές παρέμβασης» πέραν της αποζημίωσης των καταθετών, οι ιταλικές αρχές επέλεξαν να επιτρέψουν στα αναγνωρισμένα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων της Ιταλίας τη χρήση των συλλεγόμενων πόρων από τις τράπεζες μέλη για διαφορετικές περιπτώσεις παρέμβασης. Συνεπώς, το άρθρο 96α του ιταλικού τραπεζικού νόμου, αφενός, αντιπροσωπεύει τη βάση για την αναγνώριση του FITD ως υποχρεωτικού συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στην Ιταλία και, αφετέρου, χορηγεί στο FITD την αρμοδιότητα να προβαίνει σε παρεμβάσεις στήριξης.
- (122) Το γεγονός ότι το FITD είναι οργανωμένο ως κοινοπραξία ιδιωτικού δικαίου ⁽⁶⁹⁾ είναι άνευ σημασίας από αυτήν την άποψη, καθώς, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο στην υπόθεση *Stardust Marine*, η σύσταση και μόνο σε μορφή φορέα κοινού δικαίου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκές στοιχείο για να αποκλειστεί η δυνατότητα καταλογισμού στο Δημόσιο ενός μέτρου ενισχύσεως που έχει λάβει ο εν λόγω φορέας. Οι στόχοι του FITD, ήτοι η επιδίωξη του κοινού συμφέροντος των μελών του με την ενίσχυση της ασφάλειας των καταθέσεων και την προστασία του κύρους του τραπεζικού συστήματος, συμπίπτουν καταφανώς με το δημόσιο συμφέρον. Ωστόσο, η σύμπτωση αυτή δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι η εταιρεία μπορούσε να λάβει την απόφασή της χωρίς να λάβει υπόψη τις οδηγίες των δημοσίων αρχών. Επίσης, δεν είναι αναγκαίο η επιρροή του κράτους να απορρέει από νομικές δεσμευτική πράξη δημόσιας αρχής. Η αυτονομία που συνήθως διαθέτει η επιχείρηση δεν αποκλείει τη συγκεκριμένη εμπλοκή του κράτους.
- (123) Εν πάση περιπτώσει, η ιταλική και κοινοτική νομοθεσία αναθέτουν στην Τράπεζα της Ιταλίας την εξουσία και τα μέσα για να διασφαλίζεται ότι όλες οι παρεμβάσεις του FITD, ως αναγνωρισμένου συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο, ανταποκρίνονται στη δημόσια εντολή και συμβάλλουν στην προστασία των καταθετών. Αυτό διευκρινίζεται με σαφήνεια στο εισαγωγικό εδάφιο του άρθρου 96β παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου, στο οποίο, ο κατάλογος των εξουσιών που ασκεί η Τράπεζα της Ιταλίας όσον αφορά τα ιταλικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, έπεται της διάταξης σύμφωνα με την οποία οι εξουσίες αυτές πρέπει να ασκούνται «μεριμνώντας για την προστασία των αποταμιευτών και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος».
- (124) Υπό αυτές τις συνθήκες και, σε αντίθεση με την υπόθεση *Doux Élevage*, στην οποία το αντικείμενο της εκ των υστέρων έγκρισης εκ μέρους της δημόσιας διοίκησης ήταν αμιγώς διαδικαστικού χαρακτήρα, η Τράπεζα της Ιταλίας πρέπει να εγκρίνει κάθε σχετική παρέμβαση του FITD, εκτιμώντας τη συμμόρφωση με τη δημόσια εντολή κατά την έννοια του ιταλικού τραπεζικού νόμου.
- (125) Το επιχείρημα των ιταλικών αρχών, σύμφωνα με το οποίο, ακολουθώντας αυτήν τη λογική, η προληπτική εποπτεία πρέπει να θεωρείται άσκηση δημοσίου ελέγχου επί των τραπεζών και, συνεπώς, οι πόροι των τραπεζών πρέπει να θεωρούνται δημόσιοι πόροι (αιτιολογική σκέψη 53) είναι προφανώς άνευ σημασίας. Η Επιτροπή επισημαίνει απλώς ότι η εποπτεία των τραπεζών που ασκεί η Τράπεζα της Ιταλίας δεν έχει ως σκοπό την εξακρίβωση της εκπλήρωσης μιας δημόσιας εντολής που αποδίδεται στις υποκείμενες σε εποπτεία τράπεζες.
- (126) Η προτεραιότητα της δημόσιας εντολής και οι σχετικοί δημόσιοι έλεγχοι αναγνωρίζονται από το καταστατικό του FITD ⁽⁷⁰⁾, σύμφωνα με το οποίο όλες οι παρεμβάσεις στήριξης πρέπει να πληρούν τους σωρευτικούς όρους σχετικά με την ύπαρξη «προοπτικών εξυγίανσης» και τη δυνατότητα πρόβλεψης «μικρότερου κόστους από εκείνο που προκύπτει από την παρέμβαση σε περίπτωση εκκαθάρισης» (αρχή του μικρότερου κόστους). Οι σωρευτικοί αυτοί όροι έχουν ως αποτέλεσμα η απόφαση για μια παρέμβαση στήριξης να μπορεί να λαμβάνεται μόνον εάν επιτρέπει στο FITD να εκπληρώσει τη δημόσια εντολή της για προστασία των αποταμιευτών. Το γεγονός ότι, σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο, είναι αναγκαία η έγκριση της παρέμβασης από την Τράπεζα της Ιταλίας, ενισχύει αυτήν την προτεραιότητα.

⁽⁶⁶⁾ Βλέπε υπόθεση T-358/94, *Air France κατά Επιτροπής*, EU:T:1996:194, σκέψεις από 59 έως 62 στις οποίες, όσον αφορά τη γαλλική «Caisse des Dépôts et Consignations», το Δικαστήριο έκρινε ότι η συμπεριφορά ενός δημόσιου φορέα είναι αναγκαστικά καταλογιστέα στο κράτος, καθώς ο φορέας αυτός εντάσσεται στον δημόσιο τομέα, προσθέτοντας ότι το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να αναιρείται από τα επιχειρήματα σχετικά με την αυτονομία του φορέα έναντι των άλλων κρατικών αρχών.

⁽⁶⁷⁾ Σύμφωνα με τον ιστότοπο της Τράπεζας της Ιταλίας, «Η έννομη τάξη αναθέτει στην Τράπεζα της Ιταλίας την ευθύνη για διασφάλιση της σταθερότητας του εθνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος». <https://www.bancaditalia.it/comptiti/stabilita-finanziaria/>. Η Τράπεζα της Ιταλίας είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και της Επιτροπής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας του Ευρωσυστήματος/Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών.

⁽⁶⁸⁾ Σύμφωνα με τον ιστότοπο της Τράπεζας της Ιταλίας (Ενότητα «Εποπτεία τραπεζικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος»), «Στην Τράπεζα της Ιταλίας έχουν ανατεθεί σημαντικά καθήκοντα όσον αφορά την προστασία των πελατών των ενδιάμεσων τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών οργανισμών που αντιπροσωπεύει συστατικό στοιχείο της τραπεζικής και χρηματοπιστωτικής εποπτείας, το οποίο προστίθεται και συμπληρώνει τους άλλους στόχους της εποπτικής δραστηριότητας».

⁽⁶⁹⁾ Άρθρο 1 του καταστατικού του FITD.

⁽⁷⁰⁾ Άρθρο 29 παράγραφος 1.

(127) Επίσης, ο ιταλικός τραπεζικός νόμος παρέχει στην Τράπεζα της Ιταλίας ευρείες εξουσίες επί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων:

- 1) το στοιχείο δ) του άρθρου 96β παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου ορίζει ότι η Τράπεζα της Ιταλίας «εγκρίνει τις παρεμβάσεις των συστημάτων εγγύησης»·
- 2) το στοιχείο β) του άρθρου 96β παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου ορίζει ότι η Τράπεζα της Ιταλίας «συντονίζει τη δραστηριότητα των συστημάτων εγγύησης με τη διευθέτηση των τραπεζικών κρίσεων και την εποπτική δραστηριότητα» ⁽⁷¹⁾·
- 3) το στοιχείο α) του άρθρου 96β παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου ορίζει ότι η Τράπεζα της Ιταλίας «αναγνωρίζει τα συστήματα εγγύησης, εγκρίνοντας τα καταστατικά τους, υπό τον όρο ότι τα συστήματα αυτά δεν παρουσιάζουν χαρακτηριστικά που να επιφέρουν ανισόρροπη κατανομή των κινδύνων αφερεγγυότητας στο τραπεζικό σύστημα» ⁽⁷²⁾·
- 4) το στοιχείο η) του άρθρου 96β παράγραφος 1 του ιταλικού τραπεζικού νόμου ορίζει ότι η Τράπεζα της Ιταλίας «εκδίδει εφαρμοστικές εγκυκλίους των διατάξεων της [...] ενότητας [IV του ιταλικού τραπεζικού νόμου περί συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων]» ⁽⁷³⁾·

(128) Πέραν αυτών των εξουσιών επί του FITD που ανατίθενται στην Τράπεζα της Ιταλίας σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο, μόνον οι τράπεζες που υπόκεινται σε αναγκαστική διαχείριση μπορούν να επωφεληθούν από τις παρεμβάσεις στήριξης του FITD ⁽⁷⁴⁾. Την υπαγωγή μιας τράπεζας υπό αναγκαστική διαχείριση διατάσσει με απόφασή του ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από πρόταση της Τράπεζας της Ιταλίας. Εν συνέχεια, σύμφωνα με το καταστατικό του FITD, «το Ταμείο παρεμβαίνει [...] στις περιπτώσεις αναγκαστικής διαχείρισης των αναγνωρισμένων τραπεζών μελών στην Ιταλία» ⁽⁷⁵⁾. Μόνον ο ειδικός διαχειριστής μπορεί να υποβάλλει στο FITD αίτημα παρέμβασης, το οποίο εν συνέχεια πρέπει να εγκριθεί από τη συνέλευση των μετόχων της τράπεζας. Με την ιδιότητα του δημόσιου λειτουργού, ο ειδικός διαχειριστής εκπροσωπεί το δημόσιο συμφέρον, ορίζεται από την Τράπεζα της Ιταλίας και τελεί υπό την εποπτεία της. Η Τράπεζα της Ιταλίας έχει επίσης το δικαίωμα να ανακαλεί ή να αντικαθιστά τον ειδικό διαχειριστή ⁽⁷⁶⁾ και να δίνει οδηγίες για να επιβάλλει ειδικά μέτρα και περιορισμούς στη διαχείριση της τράπεζας ⁽⁷⁷⁾. Συνεπώς, ένας δημόσιος λειτουργός υπό τον έλεγχο της Τράπεζας της Ιταλίας έχει το δικαίωμα να κινήσει τη διαδικασία παρέμβασης του FITD.

(129) Όσον αφορά την εξουσία έγκρισης παρεμβάσεων των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η έννοια της έγκρισης αντιστοιχεί σε διοικητική πράξη προγενέστερη της έναρξης ισχύος του μέτρου που συνιστά το αντικείμενό της. Σε αντίθετη περίπτωση, θα έχανε το νόημά της η άσκηση των εξουσιών της Τράπεζας της Ιταλίας όσον αφορά τις παρεμβάσεις του FITD για τη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και την προστασία των αποταμιευτών. Ουσιαστικά, η έγκριση πρέπει να χορηγηθεί σε ένα στάδιο κατά το οποίο το FITD μπορεί ακόμη να αναθεωρήσει και να τροποποιήσει το προτεινόμενο μέτρο, σε περίπτωση που εναντιωθεί η Τράπεζα της Ιταλίας. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η έγκριση αυτή μπορεί να επέλθει μετά την απόφαση επέμβασης του FITD (όπως πρότειναν οι ιταλικές αρχές, το FITD, η Tercas και η BPB ⁽⁷⁸⁾). Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι η Τράπεζα της Ιταλίας συμμετέχει ως παρατηρήτης σε όλες τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής του FITD ⁽⁷⁹⁾ κρίνεται σημαντικό (σε αντίθεση με όσα ισχυρίζονται οι ιταλικές αρχές, το FITD, η Tercas και η BPB ⁽⁸⁰⁾), καθώς πρέπει να θεωρηθεί ότι επιτρέπει στην Τράπεζα της Ιταλίας να διατυπώσει σε αρχικό στάδιο όλες τις αμφιβολίες της σχετικά με τις προγραμματιζόμενες παρεμβάσεις.

⁽⁷¹⁾ «Η Τράπεζα της Ιταλίας, μεριμνώντας για την προστασία των αποταμιευτών και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος [...] συντονίζει τη δραστηριότητα των συστημάτων εγγύησης με τη διευθέτηση των τραπεζικών κρίσεων και την εποπτική δραστηριότητα».

⁽⁷²⁾ «Η Τράπεζα της Ιταλίας, μεριμνώντας για την προστασία των αποταμιευτών και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος [...] αναγνωρίζει τα συστήματα εγγύησης, εγκρίνοντας τα καταστατικά τους, υπό τον όρο ότι τα συστήματα αυτά δεν παρουσιάζουν χαρακτηριστικά που να επιφέρουν ανισόρροπη κατανομή των κινδύνων αφερεγγυότητας στο τραπεζικό σύστημα».

⁽⁷³⁾ «Η Τράπεζα της Ιταλίας, μεριμνώντας για την προστασία των αποταμιευτών και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος [...] εκδίδει εφαρμοστικές εγκυκλίους των διατάξεων της παρούσας ενότητας».

⁽⁷⁴⁾ Άρθρο 29 παράγραφος 1 του καταστατικού του FITD.

⁽⁷⁵⁾ Βλέπε άρθρο 4 του καταστατικού του FITD.

⁽⁷⁶⁾ Βλέπε άρθρο 71 παράγραφος 3 του ιταλικού τραπεζικού νόμου.

⁽⁷⁷⁾ Άρθρο 72 παράγραφος 4 του ιταλικού τραπεζικού νόμου. «Η Τράπεζα της Ιταλίας, με κατευθυντήριες οδηγίες προς τους επιτρόπους και τα μέλη της επιτροπής εποπτείας, μπορεί να ορίσει ειδικά μέτρα και περιορισμούς στη διαχείριση της τράπεζας. Τα μέλη των οργάνων διαχείρισης είναι προσωπικά υπεύθυνα για τη μη τήρηση των οδηγιών της Τράπεζας της Ιταλίας».

⁽⁷⁸⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 47, 56 και 69.

⁽⁷⁹⁾ Άρθρο 13 παράγραφος 6 και άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του καταστατικού του FITD.

⁽⁸⁰⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 46, 58 και 71.

- (130) Εν ολίγοις, οι δημόσιες αρχές έχουν το δικαίωμα να κινηθούν τη διαδικασία μιας παρέμβασης με δικό τους αίτημα και, δυνάμει της ουσιαστικής τους εξουσίας να εγκρίνουν την παρέμβαση, ασκούν επ' αυτής επιρροή πριν αποφασιστεί η υιοθέτησή της στην πράξη. Σε διαδικαστικό επίπεδο, η επιρροή αυτή ενισχύεται περαιτέρω από την παρουσία των δημοσίων αρχών σε όλες τις συνεδριάσεις λήψης των αποφάσεων, στο πλαίσιο των οποίων οι εν λόγω αρχές μπορούν να εκφράσουν τις αμφιβολίες τους. Ωστόσο, και μολονότι η έγκριση του μέτρου από την Τράπεζα της Ιταλίας πρέπει καταρχήν να θεωρείται προηγούμενη και όχι μεταγενέστερη⁽⁸¹⁾, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ακόμη και ο μεταγενέστερος έλεγχος μπορεί να συμπεριληφθεί μεταξύ των ενδείξεων περί δυνατότητας καταλογισμού που επισημαίνονται στην υπόθεση *Stardust Marine*.
- (131) Οι εξουσίες που διαθέτουν οι δημόσιες αρχές ασκήθηκαν όσον αφορά και τη θέσπιση των υπό εξέταση μέτρων στήριξης:
- 1) τα έγγραφα που διαβίβασε η Ιταλία αναφέρουν ότι η Τράπεζα της Ιταλίας ενέκρινε τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις υπέρ της Tercas προστατεύοντας τα συμφέροντα των καταθετών και των πελατών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 96β παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ιταλικού τραπεζικού νόμου⁽⁸²⁾. Συνεπώς, η Τράπεζα της Ιταλίας ενέκρινε τις υπό εξέταση συγκεκριμένες παρεμβάσεις του FITD βάσει συγκεκριμένων ειδικών εθνικών διατάξεων δημοσίου δικαίου·
 - 2) οι διαπραγματεύσεις μεταξύ του ειδικού διαχειριστή της Tercas και της BPB πραγματοποιήθηκαν «σε συνεννόηση με την Τράπεζα της Ιταλίας»⁽⁸³⁾·
 - 3) η ΤτΙ «κάλεσε το Ταμείο» [δηλαδή το FITD] να συνάψει «ισορροπημένη συμφωνία» με την BPB όσον αφορά την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος της Tercas, λαμβάνοντας υπόψη τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις της εκκαθάρισης της Tercas και της θυγατρικής της Caripe⁽⁸⁴⁾.
- (132) Η Επιτροπή, σε αντίθεση με την υπόθεση *Doux Élevages*, στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι οι στόχοι της παρέμβασης είχαν καθοριστεί πλήρως από την οργάνωση, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην υπό εξέταση υπόθεση οι στόχοι αυτοί δεν καθορίζονται μετά βεβαιότητας εξ ολοκλήρου από το FITD. Στην πράξη, οι στόχοι αυτοί ορίζονται αυστηρά από τη δημόσια εντολή του σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο και, ουσιαστικά, ελέγχονται από τις δημόσιες αρχές. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το πραγματικό δικαίωμα του FITD να μην παρέμβει δεν αναιρεί το προηγούμενο συμπέρασμά της σχετικά με τις παρεμβάσεις που έδωσε σε εφαρμογή το FITD.
- (133) Πέραν του ουσιαστικού δημοσίου ελέγχου που αποδεικνύεται από τα παραπάνω, η Επιτροπή οφείλει να επισημάνει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα των εισφορών στα ταμεία του FITD που χρησιμοποιούνται για τις παρεμβάσεις.
- (134) Όπως διασαφηνίζεται στην ενότητα 2.3, η συμμετοχή στο FITD είναι υποχρεωτική για τις ιταλικές τράπεζες⁽⁸⁵⁾. Σε αυτό το πλαίσιο, η αναφορά στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων «Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo» (FGDCC) (βλέπε αιτιολογική σκέψη 70), με σκοπό να επισημανθεί ο φερόμενος ως εθελοντικός

⁽⁸¹⁾ Βλέπε π.χ. την παρατήρηση της Irene Mecatti όσον αφορά τα άρθρα 96-96γ του ιταλικού τραπεζικού νόμου, στο «Testo unico bancario, Commentario», των Porzio M., Santoro V., Belli F., Losappio G., Rispoli Farina M., Εκδόσεις Giuffrè, 2010: «... κάθε παρέμβαση των ΣΕΚ πρέπει να εγκρίνεται εκ των προτέρων από την ΤτΙ (άρθρο 96β παράγραφος 1 στοιχείο δ)»· ο τριστοίχος με πλάγια γράμματα είναι από το πρωτότυπο κείμενο.

⁽⁸²⁾ Βλέπε επιστολές της Τράπεζας της Ιταλίας της 4ης Νοεμβρίου 2013 και της 7ης Ιουλίου 2014, με τις οποίες εξουσιοδοτείται το FITD να προβεί στις υπό εξέταση παρεμβάσεις στήριξης (παρατήματα 8 και 9 της απάντησης της Ιταλίας της 14ης Νοεμβρίου 2014 στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 2014).

⁽⁸³⁾ Στην έκθεση που επισυνάπτεται στα πρακτικά της εκτελεστικής επιτροπής του FITD της 30ής Μαΐου 2014, σ. 1 (παράρτημα 3.9 της απάντησης της Ιταλίας της 14ης Νοεμβρίου 2014 στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 2014) αναφέρεται ότι: «Η εξέλιξη αυτών των παραγόντων οδήγησε σε διεξοδικές διαπραγματεύσεις με την BPB και με τον ειδικό διαχειριστή, σε συνεννόηση με την Τράπεζα της Ιταλίας, με σκοπό την εξεύρεση κανόνων εφαρμογής της παρέμβασης του Ταμείου προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα της δράσης στήριξης στο πλαίσιο ενός ευρύτερου προγράμματος εξυγίανσης της Tercas, το οποίο στηρίζεται σε μια πράξη ανακεφαλαιοποίησης εκ μέρους της BPB».

⁽⁸⁴⁾ Στην έκθεση που επισυνάπτεται στα πρακτικά της εκτελεστικής επιτροπής του FITD της 30ής Μαΐου 2014, σ. 4 (παράρτημα 3.9 της απάντησης της Ιταλίας της 14ης Νοεμβρίου 2014 στην αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 2014) αναφέρεται ότι: «Η Τράπεζα της Ιταλίας [...] κάλεσε το Ταμείο να αναζητήσει μια ισορροπημένη συμφωνία με την BPB για την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος».

⁽⁸⁵⁾ Μολονότι νομικώς επιτρέπεται η αποχώρηση από το FITD, οι τράπεζες υποχρεούνται διά του νόμου να συμμετέχουν σε σύστημα εγγύησης των καταθέσεων. Επίσης, όπως αναφέρεται στο σημείο (33), η συμμετοχή στο FITD είναι υποχρεωτική για τις ιταλικές τράπεζες που δεν είναι συνεταιριστικές, για τους ακόλουθους λόγους: 1) επειδή στην Ιταλία δεν υπάρχουν άλλα διαθέσιμα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων για τις εμπορικές τράπεζες, η συμμετοχή στο FITD είναι εκ των πραγμάτων υποχρεωτική· 2) το καταστατικό του FITD προβλέπει τη συμμετοχή όλων των ιταλικών τραπεζών, πλην των συνεταιριστικών.

χαρακτήρας της συμμετοχής στο FITD, είναι εσφαλμένη, καθώς, σύμφωνα με τον ιταλικό τραπεζικό νόμο ⁽⁸⁶⁾, οι ιταλικές συνεταιριστικές τράπεζες οφείλουν να συστήσουν σύστημα εγγύησης των καταθετών ειδικό για τον τομέα τους: συνεπώς, οι συνεταιριστικές τράπεζες δεν μπορούν να συμμετάσχουν στο FITD και, αντιστρόφως, οι άλλες τράπεζες δεν μπορούν να συμμετάσχουν στο FGDC και οφείλουν να συμμετέχουν στο FITD. Συνεπώς, η καταστατική διάταξη ⁽⁸⁷⁾ που επιτρέπει στις τράπεζες μέλη να αποχωρήσουν από το FITD, όπως επισημαίνουν οι ενδιαφερόμενοι στις παρατηρήσεις τους (βλέπε σημείο (70)), είναι μια αμιγώς θεωρητική και ανεφάρμοστη δυνατότητα, καθώς οι εν λόγω τράπεζες δεν μπορούν να συμμετάσχουν σε κανένα άλλο αναγνωρισμένο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων.

- (135) Επίσης, η απόφαση για την παρέμβαση στήριξης λαμβάνεται από τα διοικητικά όργανα του FITD. Ανεξάρτητα από τα ατομικά τους συμφέροντα, οι τράπεζες μέλη δεν μπορούν ούτε να ασκήσουν βέτο επί της απόφασης αυτής ούτε να μην συμμετάσχουν στην παρέμβαση ⁽⁸⁸⁾ και οφείλουν να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση της εγκεκριμένης παρέμβασης. Το γεγονός ότι οι πόροι αυτοί δεν εγγράφονται στον ισολογισμό του FITD, αλλά σε ξεχωριστούς λογαριασμούς, αντιπροσωπεύει απλώς μια τυπική διαδικασία, καθώς το FITD είναι αυτό που διαχειρίζεται άμεσα αυτούς τους πόρους.
- (136) Αυτό οδηγεί την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι η παρέμβαση μπορεί να καταλογιστεί στο FITD και όχι στις τράπεζες μέλη και ότι οι πόροι που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση των παρεμβάσεων είναι πόροι του FITD και όχι των τραπεζών μελών.
- (137) Συνεπώς, επειδή τόσο η συμμετοχή στο FITD όσο και οι συνεισφορές στις παρεμβάσεις στήριξης που αποφασίζει το FITD είναι υποχρεωτικές, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία, στην Ιταλία είναι υποχρεωτική η συνεισφορά στο κόστος των παρεμβάσεων στήριξης του FITD για τις τράπεζες που δεν είναι συνεταιριστικές. Η επιβολή, η διαχείριση και η κατανομή των πόρων που χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση αυτών των παρεμβάσεων στήριξης προβλέπεται από τη νομοθεσία ή άλλους δημόσιους κανόνες και συνεπώς οι εν λόγω πόροι έχουν δημόσιο χαρακτήρα.
- (138) Η Επιτροπή καταλήγει συνεπώς στο συμπέρασμα ότι στην υπό εξέταση περίπτωση, τόσο καταρχήν όσο και στην πράξη, οι ιταλικές αρχές ασκούν διαρκή έλεγχο επί της συμμόρφωσης της χρήσης των πόρων του FITD με τους στόχους δημοσίου συμφέροντος και επηρεάζουν τη χρήση των πόρων αυτών από το FITD.
- (139) Ειδικότερα, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι δημόσιες αρχές διαθέτουν την επίσημη εξουσία να ζητούν την παρέμβαση και να την εγκρίνουν επί της ουσίας όσον αφορά τη συμμόρφωσή της με τη δημόσια εντολή (αιτιολογική σκέψη 126), η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ρόλος της Τράπεζας της Ιταλίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζεται απλώς σε μια αμιγώς ενημερωτικού χαρακτήρα διαδικασία ή σε έναν καθαρά τυπικό έλεγχο εγκυρότητας και νομιμότητας ⁽⁸⁹⁾.
- (140) Ειδικότερα, στην υπόθεση *Doux Élevage* το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας των εισφορών στην υπόθεση αυτή δεν είχε ως προϋπόθεση «την επιδίωξη συγκεκριμένων πολιτικών σκοπών, τασσόμενων και καθοριζόμενων από τις δημόσιες αρχές». Ωστόσο, οι δραστηριότητες του FITD αφορούν συγκεκριμένους στόχους δημοσίου συμφέροντος, τους οποίους θέτουν, καθορίζουν και ελέγχουν οι δημόσιες αρχές και, ειδικότερα τους στόχους δημοσίου συμφέροντος που αφορούν την προστασία των καταθετών
- (141) Δεδομένου ότι τα μέτρα της υπό εξέταση υπόθεσης υπόκεινται στον έλεγχο της Τράπεζας της Ιταλίας, υπόκεινται και σε έλεγχο σε σχέση με τους στόχους της Τράπεζας της Ιταλίας, μεταξύ των οποίων και η διαφύλαξη της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα σημεία:
- 1) η σημασία του ρόλου της Τράπεζας της Ιταλίας στην εγγύηση της σταθερότητας του ιταλικού τραπεζικού συστήματος και στην προστασία των αποταμιευτών·
 - 2) οι ευρείες εξουσίες της Τράπεζας της Ιταλίας προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το FITD λαμβάνει υπόψη του αυτές τις διατάξεις.
- (142) Τα στοιχεία που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις από 127 έως 131 (μια νομοθεσία που προβλέπει για την οργάνωση αυστηρό έλεγχο και πραγματικό συντονισμό εκ μέρους της Τράπεζας της Ιταλίας, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμβολή στην επίτευξη εξαιρετικά σημαντικών στόχων δημοσίου συμφέροντος) αποδεικνύουν ότι το FITD διέπεται από ειδικό νομικό καθεστώς σε σχέση με τα κοινά κοινόχρηστα σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία και ότι, όπως αποδεικνύεται από τη δημόσια εντολή του, ο σκοπός του υπερβαίνει, επί παραδείγματι, τον σκοπό του CIDEF ⁽⁹⁰⁾, ο οποίος αξιολογήθηκε στην απόφαση *Doux Élevage*. Το εν λόγω ειδικό νομικό καθεστώς αποτελεί βάσιμη ένδειξη της δυνατότητας καταλογισμού στο πλαίσιο των κριτηρίων που αναπτύσσονται στην υπόθεση *Stardust Marine*.

⁽⁸⁶⁾ Άρθρο 96 του ιταλικού τραπεζικού νόμου.

⁽⁸⁷⁾ Άρθρο 8 του καταστατικού του FITD.

⁽⁸⁸⁾ Οι αποφάσεις παρέμβασης λαμβάνονται από το Συμβούλιο ή από την εκτελεστική επιτροπή, με τη σύνθεση που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 36.

⁽⁸⁹⁾ Βλέπε σημείο 38 της απόφασης *Doux Élevage*.

⁽⁹⁰⁾ Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF).

- (143) Το περιεχόμενο, το εύρος και το αντικείμενο των μέτρων είναι τέτοια ώστε τα προαναφερθέντα στοιχεία να αποδεικνύουν ότι είναι απίθανο να μην συμμετείχαν στη θέσπισή τους οι δημόσιες αρχές. Τα εν λόγω μέτρα δεν παρείχαν μόνο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε μια επιχείρηση, αλλά απέτρεψαν και την πτώχευσή της χάρη στη δημόσια στήριξη, η οποία παρασχεθήκε με τα μέτρα 1, 2 και 3 που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 38 και είχαν ως σκοπό να προστατεύσουν τόσο τους καταθέτες όσο και τη σταθερότητα του ιταλικού τραπεζικού συστήματος.
- (144) Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω στοιχεία, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για να αποδειχθεί ότι το μέτρο μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος και χρηματοδοτείται με δημόσιους πόρους.
- (145) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, ακόμη και σε περίπτωση που ορισμένα ζητήματα που προβάλλει, εξεταζόμενα μεμονωμένα, δεν αρκούσαν από μόνα τους για να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα μέτρα είναι καταλογιστέα στο κράτος, από τις αιτιολογικές σκέψεις από 118 έως 144 προκύπτει ότι η δέσμη ενδείξεων που εξέτασε αποδεικνύει, σε γενικές γραμμές, τη δυνατότητα καταλογισμού των παρεμβάσεων του FITD στο κράτος.
- (146) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν η Ιταλία και οι ενδιαφερόμενοι σχετικά με την απόφαση Επιτροπής για τις ενισχύσεις στην Banco di Sicilia και τη Sicilcassa, η Επιτροπή επισημαίνει καταρχάς ότι η ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης είναι μια αντικειμενική έννοια και ότι δεν μπορεί να καθορίζεται βάσει μιας υποτιθέμενης πρακτικής λήψης αποφάσεων, ακόμη και όταν αυτή αποδεικνύεται. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι, σε αντίθεση με το 1999, όταν είχαν εγκριθεί τα μέτρα στήριξης της Tercas, η Επιτροπή είχε ήδη εκπονήσει και δημοσιεύσει με κάθε λεπτομέρεια τους όρους που πρέπει να συντρέχουν ώστε να συνιστά κρατική ενίσχυση η παρεχόμενη στήριξη από ένα σύστημα εγγύησης των καταθέσεων.
- (147) Επίσης, κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης Sicilcassa, η Επιτροπή δεν είχε προσαρμόσει την εκτίμησή της για τη δυνατότητα καταλογισμού στις διατάξεις των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης που διατυπώνονται στην απόφαση *Stardust Marine* και στη μεταγενέστερη νομολογία.
- (148) Σε αντίθεση με τα επιχειρήματα που προβάλλουν η Ιταλία και οι ενδιαφερόμενοι, η πρακτική λήψης των αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τις παρεμβάσεις των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων ⁽⁹¹⁾ είναι κατάλληλα προσαρμοσμένη για να παρέχει μια ένδειξη όσον αφορά το χαρακτήρα κρατικής ενίσχυσης της παρέμβασης του FITD. Με βάση τα ανωτέρω, η απόφαση στην υπόθεση Sicilcassa δεν συνιστά λόγο για την επίκληση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους της Ιταλίας και των ενδιαφερόμενων.

6.1.2. Επιλεκτικό πλεονέκτημα με νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών

- (149) Οι παρεμβάσεις στήριξης που εφήρμοσε το FITD παρείχαν στην Tercas επιλεκτικό πλεονέκτημα και, ειδικότερα, δεν υλοποιήθηκαν από το FITD με την ιδιότητα του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς. Τα μέτρα 1, 2 και 3, στερούμενα κάθε προοπτικής ή δυνατότητας απόδοσης, δεν συνάδουν με την ιδιότητα του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς. Τα μέτρα αυτά αποδεικνύουν ότι το FITD ενήργησε με την ιδιότητα του οργανισμού που επιτελεί δημόσια εντολή και όχι ως ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία αγοράς ⁽⁹²⁾. Οι παρεμβάσεις αυτές αντιστοιχούν με την παροχή στήριξης που δεν προβλέπει την εφαρμογή ούτε προμήθειας ούτε αποζημίωσης ή αντιστοιχίας απόδοσης, οι συνδυασμένες επιπτώσεις της οποίας ήταν να αποτρέψουν την έξοδο της Tercas από την αγορά, σε αντίθεση με αυτό που πιθανόν θα συνέβαινε χωρίς την εν λόγω στήριξη, προσφέροντας συνεπώς επιλεκτικό πλεονέκτημα στην Tercas.
- (150) Ακόμη και εάν υποτεθεί ότι τα εν λόγω μέτρα πρέπει να κριθούν υπό το πρίσμα της συμπεριφοράς ενός ιδιώτη επενδυτή σε ανάλογη κατάσταση, το οικείο κράτος μέλος θα όφειλε σε κάθε περίπτωση να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα αντικειμενικά και εξακριβώσιμα στοιχεία για να αποδείξει ότι η απόφασή του βασίζεται σε προηγούμενη οικονομική αξιολόγηση ανάλογη εκείνης ενός ορθολογικώς ενεργούντος ιδιώτη επενδυτή σε αντίστοιχη περίπτωση, προκειμένου να προσδιορίσει τη μελλοντική αποδοτικότητα των μέτρων αυτών. Στην υπό εξέταση περίπτωση δεν υπεβλήθη στην Επιτροπή κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το FITD είχε ζητήσει ένα επιχειρηματικό πρόγραμμα ή ο υπολογισμός της αποδοτικότητας του επενδύμενου κεφαλαίου, τα οποία αποτελούν θεμελιώδεις προϋποθέσεις για οποιαδήποτε απόφαση επένδυσης εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή.

⁽⁹¹⁾ Βλέπε απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.33001 (2011/N) — Δανία — Μέρος Β — Τροποποίηση του δανικού καθεστώτος περί πτωχεύσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα, αιτιολογικές σκέψεις από 43 έως 49· απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.34255 (2012/N) — Ισπανία — Αναδιάρθρωση των CAM και Banco CAM, αιτιολογικές σκέψεις από 76 έως 87· απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.37425 (2013/N) — Πολωνία — Καθεστώς συντεταγμένης εκκαθάρισης των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών, αιτιολογικές σκέψεις από 44 έως 53· απόφαση σχετικά με την υπόθεση NN 36/2008 — Δανία — Roskilde bank A/S, αιτιολογικές σκέψεις από 28 έως 31· απόφαση σχετικά με την υπόθεση NN 61/2009 — Ισπανία — Διάσωση και αναδιάρθρωση της Caja Castilla-La Mancha, αιτιολογικές σκέψεις από 97 έως 106.

⁽⁹²⁾ Βλέπε υπόθεση C-124/10 P, *Επιτροπή κατά EDF*, ECLI:EU:C:2012:318, σκέψεις 80 και 81.

- (151) Η Ιταλία και οι ενδιαφερόμενοι ισχυρίζονται ότι τα μέτρα αυτά πληρούσαν την αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς ⁽⁹³⁾, ιδίως διότι η παρέμβαση επέτρεψε στο FITD να περιορίσει το κόστος στο οποίο θα εκτίθετο σε διαφορετική περίπτωση και, ειδικότερα, στο κόστος που θα αναλάμβανε το FITD για την αποζημίωση των καταθετών σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης της Tercas.
- (152) Οι ενδιαφερόμενοι ισχυρίζονται επίσης ότι οι ενέργειες του FITD είναι απόρροια της ιδιωτικής αυτονομίας των τραπεζών μελών.
- (153) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η παρέμβαση μπορεί σαφώς να καταλογιστεί στο FITD, το οποίο ελέγχεται από δημόσιες αρχές (βλέπε αξιολόγηση στις αιτιολογικές σκέψεις από 134 έως 136), και όχι στις τράπεζες μέλη. Οποιαδήποτε σύγκριση με παρεμβάσεις στις οποίες προέβη το FITD πριν υποχρεωθούν να συμμετάσχουν σε αυτό οι τράπεζες μέλη είναι άνευ σημασίας, εφόσον σήμερα οι τράπεζες μέλη δεν μπορούν να απόσχουν κατά κανέναν τρόπο από την εκτέλεση συγκεκριμένων παρεμβάσεων, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 134 και 135. Η κατάσταση αυτή επιβαρύνεται από τον μηχανισμό που αποτελεί τη βάση των αποφάσεων παρέμβασης του FITD, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 36, ο οποίος ευνοεί τις μεγάλες τράπεζες ⁽⁹⁴⁾, με τη συνεπακόλουθη δυνατότητα λήψης αποφάσεων αντίθετα προς τη βούληση της πλειοψηφίας των τραπεζών μελών.
- (154) Το εν λόγω κόστος προέρχεται συνεπώς από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στο FITD ως σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που λειτουργεί βάσει δημόσιας εντολής με σκοπό την προστασία των καταθετών. Κανένας ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία αγοράς δεν υποχρεούται να συμμορφώνεται με υποχρεώσεις που απορρέουν από δημόσια εντολή, όπως, επί παραδείγματι, να αποζημιώσει τους καταθέτες σε περίπτωση εκκαθάρισης της Tercas. Κατά πάγια νομολογία, στην εφαρμογή της αρχής του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι υποχρεώσεις που απορρέουν από δημόσια εντολή ⁽⁹⁵⁾.
- (155) Χωρίς να λάβει υπόψη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη δημόσια εντολή του FITD, η Επιτροπή καταλήγει συνεπώς στο συμπέρασμα ότι ένας ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία αγοράς δεν θα είχε λάβει κανένα από τα τρία μέτρα. Η απουσία ενός επιχειρηματικού προγράμματος ή οποιασδήποτε προοπτικής απόδοσης είναι θεμελιώδους σημασίας για την αξιολόγηση αυτή και δεν μπορεί παρά να επιβεβαιώσει αυτό το συμπέρασμα.
- (156) Τέλος, η BPB και η Tercas ισχυρίστηκαν ότι η συνεισφορά του FITD μπορεί να θεωρηθεί ταυτόχρονη με την παρέμβαση της BPB με την ιδιότητα του ιδιώτη επενδυτή. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι μια ταυτόχρονη επένδυση αυτού του τύπου πρέπει να γίνεται υπό απόλυτα ίσους όρους για τους επενδυτές του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η προϋπόθεση αυτή προφανώς δεν πληρούται. Η BPB απέκτησε την πλήρη κυριότητα της Tercas, ενώ το FITD δεν είχε αντίστοιχο οικονομικό όφελος για την επένδυσή του.
- (157) Για τους λόγους που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις από 149 έως 156, οι παρεμβάσεις του FITD υπέρ της Tercas προσέφεραν στην τελευταία πλεονέκτημα και, ειδικότερα, μια μη επιστρεπτέα χρηματοδότηση για την κάλυψη του κεφαλαιακού της ελλείμματος, μια εγγύηση άνευ αποζημίωσης για ορισμένα πιστωτικά ανοίγματα προς [...] και μια μη επιστρεπτέα συνεισφορά υπό όρους με σκοπό την ελάφρυνση της Tercas από τμήμα των φορολογικών οφειλών για φόρους εισοδήματος της περιόδου. Το σύνολο των εν λόγω μέτρων επέτρεψε την έξοδο της Tercas από την αγορά. Η Tercas δεν θα είχε επωφεληθεί από αυτά τα μέτρα υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς.
- (158) Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι οι υπό εξέταση παρεμβάσεις είναι επιλεκτικές εξαιτίας του γεγονότος ότι αφορούν μόνον την Tercas. Οι εν λόγω παρεμβάσεις στήριξης είναι διαθέσιμες μόνο για τις τράπεζες υπό αναγκαστική διαχείριση και μόνον κατόπιν εξέτασης κάθε περίπτωσης ξεχωριστά. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα που αξιολογούνται στην παρούσα απόφαση είχαν ως μόνο και αποκλειστικό αποδέκτη την Tercas με σκοπό να αποτραπεί η έξοδος της από την αγορά και, συνεπώς, ήταν επιλεκτικά.
- (159) Τέλος, τα πλεονεκτήματα που παραχωρήθηκαν στην Tercas μέσω των παρεμβάσεων του FITD, αποτρέποντας την πτώχευση και την έξοδο της Tercas από την αγορά, έχουν ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού. Η Tercas λειτουργεί ανταγωνιστικά προς ξένες επιχειρήσεις και, συνεπώς, επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (160) Όσον αφορά το μέτρο 1, η συνεισφορά των 265 εκατ. ευρώ χορηγήθηκε με τη νομική μορφή της μη επιστρεπτέας συνδρομής για την κάλυψη κεφαλαιακού ελλείμματος της Tercas χωρίς καμία αποζημίωση. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το στοιχείο της ενίσχυσης αντιστοιχεί σε όλο το ποσό των 265 εκατ. ευρώ.

⁽⁹³⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις από 80 έως 97.

⁽⁹⁴⁾ Συνολικά, στις τέσσερις μεγάλες τράπεζες (με εγγυημένη συμμετοχή στο Συμβούλιο και δύο ψήφους η καθεμία) χρειάζονται μόνον άλλες πέντε ψήφοι για το σχηματισμό της πλειοψηφίας (13 ψήφοι).

⁽⁹⁵⁾ Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-214/12 P, C-215/12 P και C-223/12 P, *Land Burgenland* κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2013:682, σκέψη 52.

- (161) Όσον αφορά το μέτρο 2, η εγγύηση των 35 εκατ. ευρώ χορηγήθηκε για μέγιστη περίοδο τριών ετών για την κάλυψη των πιστωτικών κινδύνων που συνδέονται με ορισμένα ανοίγματα της Tercas προς [...]. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων ⁽⁹⁶⁾, το στοιχείο ενίσχυσης πρέπει να υπολογίζεται ως ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της διαφοράς ανάμεσα στην προμήθεια που θα είχε καταβάλει ο δικαιούχος σε ιδιώτη επενδυτή της αγοράς και την προμήθεια που κατέβαλε πραγματικά για την ίδια εγγύηση κατά την περίοδο ισχύος της.
- (162) Η Επιτροπή δεν διαθέτει πληροφορίες σχετικά με την προμήθεια που θα είχε ζητήσει ένας ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία αγοράς, προκειμένου να ασφαλίσει το πιστωτικό άνοιγμα προς [...] ή σχετικά με την πιστοληπτική διαβάθμιση της [...]. Ωστόσο, δεδομένου ότι το άνοιγμα κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο δεν είχε απομειωθεί και το δάνειο είχε αποπληρωθεί στις προκαθορισμένες προθεσμίες και λαμβάνοντας υπόψη τα πολύ υψηλότερα ποσά ενίσχυσης που χορηγήθηκαν με τα μέτρα 1 και 3, η Επιτροπή θεωρεί ότι αρκεί να καθοριστεί το κατώτερο όριο για την εκτίμηση του ποσού της ενίσχυσης.
- (163) Το εν λόγω κατώτατο όριο μπορεί να προσδιοριστεί με βάση τη μέση τιμή των συμβάσεων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDS) ⁽⁹⁷⁾ τριετούς διάρκειας στην περίοδο χορήγησης της ενίσχυσης για τις κύριες μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις με ενεργές ανταλλαγές CDS. Η μέση τιμή αντιστοιχεί σε 53 μονάδες βάσης ⁽⁹⁸⁾. Λαμβανομένου υπόψη ότι η εγγύηση κάλυπτε ανοίγματα 35 εκατ. ευρώ και είχε διάρκεια εννέα μόνο μηνών, η αξία εξόφλησης την προμήθειας εγγύησης αντιστοιχεί σε 0,14 εκατ. ευρώ. Επειδή οι συμφωνίες δεν προέβλεπαν προμήθειες υπέρ του FITD που θα μπορούσαν να αφαιρεθούν από το ποσό αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα 0,14 εκατ. ευρώ αντιστοιχούν και στο στοιχείο ενίσχυσης.
- (164) Όσον αφορά το μέτρο 3, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την ιταλική νομοθεσία, η φορολογική απαλλαγή πρέπει να κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να εγκρίνεται από αυτή. Επειδή κατά τη χορήγηση ή μετά από αυτήν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είχε λάβει καμία απόφαση σχετικά με το μέτρο 3, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εγγύηση έχει καταπέσει. Πράγματι, η φορολογική απαλλαγή δεν κοινοποιήθηκε επισήμως στην Επιτροπή, πράγμα που αποκλείει την πιθανότητα εφαρμογής της. Η Επιτροπή δεν πρέπει συνεπώς να εξετάσει το μέτρο αυτό ως εγγύηση, αλλά ως περαιτέρω μη επιστρεπτέα συνεισφορά χωρίς αποζημίωση. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το στοιχείο της ενίσχυσης αντιστοιχεί σε όλο το ποσό των 30 εκατ. ευρώ.

6.1.3. Συμπεράσματα σχετικά με την ύπαρξη της ενίσχυσης

- (165) Για τους λόγους που εκτίθενται στις προηγούμενες αιτιολογικές σκέψεις από 149 έως 164, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο 1 (μη επιστρεπτέα συνδρομή 265 εκατ. ευρώ), το μέτρο 2 (εγγύηση 35 εκατ. ευρώ για την κάλυψη πιστωτικών ανοιγμάτων προς [...]) με στοιχείο ενίσχυσης 0,14 εκατ. ευρώ και το μέτρο 3 (περαιτέρω μη επιστρεπτέα συνδρομή 30 εκατ. ευρώ), για σύνολο κρατικής ενίσχυσης 295,14 εκατ. ευρώ που χορήγησε το FITD, παρείχαν στην Tercas επιλεκτικό πλεονέκτημα νοθεύοντας τον ανταγωνισμό και επηρεάζοντας τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Το επιλεκτικό αυτό πλεονέκτημα χορηγήθηκε με κρατικούς πόρους μέσω της παρέμβασης του FITD, η οποία μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος για τους λόγους που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις από 112 έως 148. Η παρέμβαση εγκρίθηκε στις 7 Ιουλίου 2014.

6.2. Δικαιούχος της ενίσχυσης

- (166) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την αξιολόγησή της, και τα τρία υπό εξέταση μέτρα παρέχουν πλεονέκτημα στην Tercas. Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι τα μέτρα ενίσχυσαν τις οικονομικές δραστηριότητες της Tercas, αποτρέποντας την έξοδό της από την αγορά και επιτρέποντας τη συνέχιση των εν λόγω οικονομικών δραστηριοτήτων από τον αγοραστή της, ήτοι την BPB.
- (167) Για να διαπιστωθεί εάν η πώληση των δραστηριοτήτων της τράπεζας συνιστά κρατική ενίσχυση υπέρ του αγοραστή, σύμφωνα με τα σημεία 79, 80 και 81 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013 και το σημείο 20 της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης ⁽⁹⁹⁾, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογήσει εάν πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις, διαπιστώνοντας ειδικότερα εάν i) η διαδικασία πώλησης ήταν ανοικτή, χωρίς όρους και διακρίσεις· ii) η πώληση ήταν σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, και iii) το πιστωτικό ίδρυμα ή η κυβέρνηση πέτυχαν τη μεγαλύτερη δυνατή τιμή πώλησης για τα σχετικά στοιχεία ενεργητικού και παθητικού.

⁽⁹⁶⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (EE C 155 της 20.6.2008, σ. 10).

⁽⁹⁷⁾ Η σύμβαση αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου (CDS) είναι ένας ειδικός τύπος ανταλλαγής με σκοπό τη μεταφορά του πιστωτικού ανοίγματος χρηματοπιστωτικών προϊόντων μεταξύ δύο ή περισσότερων πλευρών. Ο αγοραστής ενός CDS πραγματοποιεί μια σειρά πληρωμών στον πωλητή και σε αντάλλαγμα λαμβάνει μια αποζημίωση σε περίπτωση αφερεγγυότητας του υποκείμενου πιστούχου.

⁽⁹⁸⁾ Οι μέσες τιμές των CDS τριετούς διάρκειας των ENI, ENEL, Telecom Italia και Atlantia είναι αυτές της 1ης Ιουλίου 2014.

⁽⁹⁹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής περί της αποκατάστασης της βιωσιμότητας και αξιολόγησης των μέτρων αναδιάρθρωσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα στο πλαίσιο της παρούσας κρίσης βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων (ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης)

- (168) Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που διατυπώνονται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή δεν διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία που να της επιτρέπουν να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι i) η διαδικασία πώλησης δεν ήταν ανοικτή, χωρίς όρους και διακρίσεις, ii) η πώληση δεν ήταν σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, και iii) οι ιταλικές αρχές δεν πέτυχαν τη μεγαλύτερη δυνατή τιμή πώλησης για την Tercas.
- (169) Συνεπώς, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι ο μόνος δικαιούχος του μέτρου ενίσχυσης είναι η Tercas και ότι μπορεί να αποκλεισθεί η ύπαρξη ενίσχυσης υπέρ του αγοραστή, ήτοι της BPB.

7. ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (170) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα υπό εξέταση μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και χορηγήθηκαν κατά παράβαση των υποχρεώσεων κοινοποίησης και αναστολής που προβλέπει το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα υπέρ της Tercas συνιστούν παράνομη κρατική ενίσχυση.

8. ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

8.1. Νομική βάση για την αξιολόγηση του συμβιβάσιμου

- (171) Η Ιταλία δεν υποστήριξε ότι τα μέτρα είναι συμβιβάσιμα με την εσωτερική αγορά. Καμία από τις διατάξεις του άρθρου 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται στα υπό εξέταση μέτρα. Ομοίως, τα στοιχεία α) και δ) του άρθρου 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης σαφώς δεν εφαρμόζονται σε αυτά τα μέτρα, ενώ οι απαιτήσεις του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης είναι αυστηρότερες σε σχέση με εκείνες που εφαρμόζονται σήμερα από την Επιτροπή για τα προβληματικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο β) της Συνθήκης. Για τον λόγο αυτόν η Επιτροπή θα εξετάσει το συμβιβασίμο της παρέμβασης του FITD επί τη βάση της τελευταίας αυτής διάταξης.
- (172) Το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο β) της Συνθήκης παρέχει στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να αποφασίσει ότι μια ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά εάν έχει ως στόχο «την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους.» Η Επιτροπή έχει επίγνωση του γεγονότος ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση μπορεί να προκαλέσει σοβαρές διαταραχές στην οικονομία ενός κράτους μέλους και ότι μέτρα στήριξης των τραπεζών μπορεί να είναι ενδεδειγμένα για την αντιμετώπιση αυτών των διαταραχών. Η κατεύθυνση αυτή διασαφηνίστηκε και αναπτύχθηκε εν συνχειρία στις ανακοινώσεις για την κρίση ⁽¹⁰⁰⁾ και επιβεβαιώθηκε εκ νέου στην τραπεζική ανακοίνωση του 2013, όπου η Επιτροπή αναφέρει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι εξακολουθούν να πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο β).
- (173) Για να είναι συμβιβάσιμη μια ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο β) της Συνθήκης, πρέπει να ανταποκρίνεται στις γενικές αρχές που διέπουν το συμβιβασίμο σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης, όπως εξετάζονται υπό το πρίσμα των γενικών στόχων της ίδιας της Συνθήκης. Συνεπώς, σύμφωνα με την πρακτική λήψης αποφάσεων ⁽¹⁰¹⁾ της Επιτροπής, όλες οι ενισχύσεις ή τα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει να πληρούν τους ακόλουθους όρους: i) καταλληλότητα, ii) αναγκαιότητα και iii) αναλογικότητα.
- (174) Η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 εφαρμόζεται στις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται από την 1η Αυγούστου 2013. Η επέμβαση στήριξης του FITD εγκρίθηκε από την Τράπεζα της Ιταλίας την 7η Ιουλίου 2014.
- (175) Προκειμένου να διαπιστωθεί το συμβιβασίμο του μέτρου με τις σχετικές ανακοινώσεις για την κρίση, η Επιτροπή θα αξιολογήσει τις χορηγηθείσες ενισχύσεις μέσω των τριών μέτρων ως ακολούθως:
- 1) *μέτρο 1*: η μη επιστρεπτέα συνδρομή των 265 εκατ. ευρώ θα εξετασθεί ως ανακεφαλαιοποίηση για την αξιολόγηση σύμφωνα με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 και την ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης, παρά τις διαφορές σε σχέση με ένα κοινό μέτρο ανακεφαλαιοποίησης, καθώς η αρχή που χορήγησε την ενίσχυση δεν απέκτησε δικαιώματα και δεν κατεβλήθη καμία αποζημίωση.

⁽¹⁰⁰⁾ Ανακοίνωση σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση των χρηματοπιστωτικών οργανισμών στο πλαίσιο της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης: περιορισμός των ενισχύσεων στο ελάχιστο απαραίτητο και διασφαλίσεις έναντι αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού («ανακοίνωση σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση») (EE C 10 της 15.1.2009, σ. 2). «Ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης» ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή, μετά την 1η Ιανουαρίου 2012, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στήριξης των τραπεζών εντός του πλαισίου της χρηματοπιστωτικής κρίσης («ανακοίνωση παράτασης του 2011») (EE C 356 της 6.12.2011, σ. 7) και τραπεζική ανακοίνωση του 2013.

⁽¹⁰¹⁾ Βλέπε απόφαση της Επιτροπής της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.37314 «Ενίσχυση διάσωσης στην Probanka» (EE C 314 της 29.10.2013, σ. 1) και απόφαση της Επιτροπής της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.37315 «Ενίσχυση διάσωσης στην Factor Banka» (EE C 314 της 29.10.2013, σ. 2).

- 2) μέτρο 2: η εγγύηση των 35 εκατ. ευρώ με σκοπό την κάλυψη των πιστωτικών κινδύνων που συνδέονται με ορισμένα ανοίγματα της Tercas προς [...] και με στοιχείο ενίσχυσης της τάξης των 0,14 εκατ. ευρώ, διαθέτει τα χαρακτηριστικά για να αξιολογηθεί ως ενίσχυση αναδιάρθρωσης στην Tercas κατά την έννοια της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων⁽¹⁰²⁾, καθώς και για να αξιολογηθεί σύμφωνα με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 και την ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης.
- 3) μέτρο 3: επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε καμία απόφαση σχετικά με τη φορολογική απαλλαγή, η εγγύηση των 30 εκατ. ευρώ θα αξιολογηθεί ως περαιτέρω στήριξη μέσω μη επιστρεπτέας συνδρομής. Το μέτρο συνεπώς θα εξετασθεί ως ανακεφαλαιοποίηση που αξιολογείται κατά τον ίδιο τρόπο με το μέτρο 1.

(176) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θα αξιολογήσει καταρχάς το συμβιβασίμο του μέτρου 2 με την εσωτερική αγορά βάσει της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων και, εν συνεχεία, θα προβεί σε μια συνδυασμένη αξιολόγηση και των τριών μέτρων βάσει της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013 και της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης.

8.2. Συμβιβασίμο του μέτρου 2 με την ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων

(177) Το μέτρο 2 πρέπει να αξιολογηθεί βάσει των κριτηρίων που παρατίθενται στην ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων, καθώς έχει ως σκοπό «να απαλλάξει τη δικαιούχο τράπεζα από την (ή να αντισταθμίσει την) ανάγκη εγγραφή ζημίας ή αποθεματικού για ενδεχόμενη ζημία επί των απομειωμένων περιουσιακών της στοιχείων». Τα εν λόγω κριτήρια συμβιβασίμου περιλαμβάνουν: i) την επιλεξιμότητα των περιουσιακών στοιχείων· ii) τη διαφάνεια και γνωστοποίηση σχετικά με την απομείωση των περιουσιακών στοιχείων· iii) τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων· iv) την ορθή και συνεπή εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων· και v) την καταλληλότητα της προμήθειας και του επιμερισμού των βαρών.

8.2.1. Επιλεξιμότητα των περιουσιακών στοιχείων

- (178) Όσον αφορά την επιλεξιμότητα των περιουσιακών στοιχείων, η ενότητα 5.4 της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων αναφέρει ότι, για να διασφαλίζεται η επιλεξιμότητα, η στήριξη σε περιουσιακά στοιχεία απαιτεί σαφή διαπίστωση των απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων και την εφαρμογή συγκεκριμένων ορίων όσον αφορά την επιλεξιμότητα.
- (179) Μολονότι η ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων θεωρεί ως επιλέξιμα περιουσιακά στοιχεία εκείνα που προκάλεσαν τη χρηματοπιστωτική κρίση, προβλέπει και τη δυνατότητα «να επεκταθεί η επιλεξιμότητα σε σαφώς καθορισμένες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που αντιστοιχούν σε αυτή τη συστημική απειλή, εφόσον δικαιολογείται δεόντως και χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς». Επίσης, το σημείο 35 της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων αναφέρει ότι τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία δεν μπορούν επί του παρόντος να θεωρηθούν απομειωμένα, δεν πρέπει να περιληφθούν σε πρόγραμμα αρωγής.
- (180) Στην υπό εξέταση υπόθεση, μια έκθεση του FITD του Ιουλίου του 2014 επισημαίνει ότι τα ανοίγματα του μέτρου 2 αφορούν εξυπηρετούμενα, αλλά προβληματικά δάνεια. Τα εξυπηρετούμενα δάνεια δεν είναι επιλέξιμα σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην ενότητα 5.4 της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων. Επ' αυτής της βάσης, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο 2 δεν πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας των περιουσιακών στοιχείων που ορίζονται στην ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων.

8.2.2. Διαφάνεια και γνωστοποίηση, διαχείριση και εκτίμηση

- (181) Σύμφωνα με την ενότητα 5.1 της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων, η Επιτροπή απαιτεί την πλήρη ex ante διαφάνεια και γνωστοποίηση των μειωμένης αξίας περιουσιακών στοιχείων που θα αποτελέσουν αντικείμενο των μέτρων αρωγής. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έλαβε κανενός είδους πληροφορίες ούτε για τα συγκεκριμένα ανοίγματα ούτε για την υποκείμενη εταιρεία.
- (182) Επίσης, ούτε το κράτος μέλος ούτε κανένας από τους ενδιαφερόμενους δεν υπέβαλε αξιολόγηση σχετικά με τα απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία, όπως απαιτεί η ενότητα 5.5 της ανακοίνωσης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων, ενώ δεν είναι επίσης διαθέσιμες πληροφορίες που να επιτρέπουν στην Επιτροπή να υποθέσει ότι, σύμφωνα με την ενότητα 5.6 της ίδιας ανακοίνωσης, τα περιουσιακά στοιχεία είχαν διαχωριστεί κατάλληλα σε λειτουργικό και οργανωτικό επίπεδο.

⁽¹⁰²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αντιμετώπιση των απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων στον κοινοτικό τραπεζικό τομέα (EE C 72 της 26.3.2009, σ. 1).

- (183) Συνεπώς, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούνται τα κριτήρια που αφορούν τη διαφάνεια και τη γνωστοποίηση, καθώς επίσης, ότι απουσιάζουν αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων δύναται να συμπεράνει ότι τηρήθηκαν τα κριτήρια που αφορούν τη διαχείριση και την εκτίμηση.

8.2.3. Επιμερισμός των βαρών και προμήθεια

- (184) Όσον αφορά την προμήθεια, η ενότητα 5.2 της απόφασης περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων επιβεβαιώνει τη γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οι τράπεζες οι τράπεζες οφείλουν να εσωμίζονται στο μέγιστο βαθμό τις ζημιές που συνδέονται με απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία και να διασφαλίζουν ορδή αμοιβή, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ισοδύναμη ευθύνη των μετόχων και καταμερισμός του κόστους.
- (185) Όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις από 195 έως 212, δεν εφαρμόστηκαν κατάλληλα μέτρα επιμερισμού του κόστους. Επίσης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν έχει προβλεφθεί καμία προμήθεια για την εγγύηση που χορηγήθηκε στο άνοιγμα προς [...].
- (186) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο 2 δεν πληροί κανένα από τα σωρευτικά μέτρα που ορίζονται στην ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων. Συνεπώς, το εν λόγω μέτρο δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβιβασίμο με την εσωτερική αγορά.

8.3. Συμβιβασίμο των μέτρων 1, 2 και 3 με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 και την ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης

- (187) Όσον αφορά τα μέτρα 1 και 3, η νομική τους μορφή είναι αυτή της μη επιστρεπτέας επιχορήγησης, ήτοι παροχής σε μετρητά που δεν προβλέπει ως αντάλλαγμα κανένα αντίτιμο (υπό μορφήν ιδιοκτησίας ή αποζημίωσης). Τα κριτήρια συμβιβασίμου που ορίζει η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 δεν περιλαμβάνουν την άμεση επιχορήγηση.
- (188) Η μόνη παρόμοια μορφή ενίσχυσης με την επιχορήγηση που προβλέπει η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 είναι η ενίσχυση ανακεφαλαιοποίησης. Ωστόσο, για την ανακεφαλαιοποίηση πρέπει να πληρούνται μια σειρά κριτηρίων, ήτοι: i) η ύπαρξη ενός σχεδίου άντλησης κεφαλαίων στο οποίο να αναφέρονται όλες οι διαθέσιμες δυνατότητες της συγκεκριμένης τράπεζας να αντλήσει κεφάλαια από ιδιωτικές πηγές· ii) ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης που να οδηγεί στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος· iii) επαρκής ίδια εισφορά του δικαιούχου, συμπεριλαμβανομένης της μέγιστης δυνατής εισφοράς από τους κατόχους των κεφαλαιακών μέσων και των χρεωστικών τίτλων μειωμένης εξασφάλισης (καταμερισμός των επιβαρύνσεων) και iv) επαρκή μέτρα για τον περιορισμό της νόθευσης του ανταγωνισμού. Ακόμη και εάν ο ειδικός διαχειριστής της Tercas είχε θέσει σε εφαρμογή ένα σχέδιο άντλησης κεφαλαίων (βλέπε σημείο (15)), η Επιτροπή δεν έλαβε στοιχεία που να αποδεικνύουν την πλήρωση των απαιτήσεων συμβιβασίμου του προηγούμενου σημείου.
- (189) Στην πράξη, οι μη επιστρεπτέες εισφορές που προέβλεπαν τα μέτρα 1 και 3 παρασχέθηκαν για την απαλοιφή του κεφαλαιακού ελλείμματος της Tercas πριν αναλάβει τα περιουσιακά στοιχεία η BPB. Στο παρελθόν η Επιτροπή ενέκρινε ανάλογες πράξεις ως συμβιβασίμες με την εσωτερική αγορά, αλλά το έπραξε μόνον ως ενίσχυση για να διευκολύνει την επίλυση ή ως ενίσχυση στήριξης της συντεταγμένης εκκαθάρισης μιας τράπεζας⁽¹⁰³⁾. Εφόσον η Ιταλία δήλωσε σαφώς ότι στα μέτρα ενίσχυσης υπέρ της Tercas δεν εφαρμόστηκαν καθεστώςτα εξυγίανσης ή εκκαθάρισης, η Επιτροπή δεν μπορεί να ακολουθήσει την ίδια συλλογιστική στην περίπτωση της Tercas. Η Επιτροπή συνεπώς οφείλει να χαρακτηρίσει το μέτρο ως ενίσχυση ανακεφαλαιοποίησης.
- (190) Το μέτρο 2 ελήφθη για να προστατευθεί η Tercas από πιθανές ζημιές λόγω του ανοίγματος προς [...]. Συνεπώς, ως τέτοιο, εξομοιώνεται με ενίσχυση ανακεφαλαιοποίησης για την αναδιάρθρωση της Tercas. Ανεξαρτήτως της συμμόρφωσής του με την ανακοίνωση περί απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων, για να κηρυχθεί το μέτρο 2 συμβιβασίμο πρέπει να είναι επίσης σύμφωνο με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 και την ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης. Επίσης, δεν είναι δυνατή η αξιολόγηση των μέτρων 1 και 3 βάσει αυτών των ανακοινώσεων, χωρίς να ληφθεί υπόψη το μέτρο 2.

⁽¹⁰³⁾ Απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.39250 (2014/N) — Πορτογαλία — Εξυγίανση της Banco Espirito Santo, SA· απόφαση της Επιτροπής της 16ης Απριλίου 2015 σχετικά με την υπόθεση SA.41503 (2015/N) — Ελλάδα — Εξυγίανση της Πανελληνίας Τράπεζας μέσω εντολής μεταβίβασης στην Τράπεζα Πειραιώς (EE C 325 της 2.10.2015, σ. 1)· απόφαση της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 2015 σχετικά με την υπόθεση SA.41924 (2015/N) — Ιταλία — Εξυγίανση (μέσω εκκαθάρισης) της Banca Romagna Cooperativa (EE C 369 της 6.11.2015, σ. 1).

8.3.1. Αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας

- (191) Η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 απαιτεί τόσο ένα σχέδιο άντλησης κεφαλαίων, προκειμένου να διασφαλιστεί η άντληση από όλες τις πιθανές πηγές ιδιωτικού κεφαλαίου προτού ζητηθεί η κρατική ενίσχυση, όσο και ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης με σκοπό να αποδειχθεί η αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας. Η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα διασφαλίζεται όταν μια τράπεζα είναι σε θέση να ανταγωνίζεται αυτοδύναμα στην αγορά για την άντληση κεφαλαίων σύμφωνα με τις σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις. Για να λειτουργεί κατ' αυτόν τον τρόπο μια τράπεζα, πρέπει να είναι σε θέση να καλύψει όλα τα έξοδά της και να μπορεί να επιτύχει κατάλληλη απόδοση ιδίων κεφαλαίων, λαμβάνοντας υπόψη το προφίλ κινδύνου της τράπεζας. Σύμφωνα με το σημείο 17 της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης, η βιωσιμότητα μπορεί να επιτευχθεί επιλέγοντας και την πώληση της τράπεζας.
- (192) Οι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι ο ειδικός διαχειριστής προέβη σε ενέργειες με σκοπό την αντιμετώπιση των πλημμελειών της οργάνωσης και του συστήματος εσωτερικών ελέγχων της Tercas. Η BPB ισχυρίζεται επίσης ότι τα διαρθρωτικά στοιχεία του σχεδίου εξυγίανσης αναπτύχθηκαν εντός του επιχειρηματικού προγράμματος 2015-2019 της BPB.
- (193) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν έλαβε σχέδιο αναδιάρθρωσης ή ανάκτησης που να προβλέπει αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας, παρά το επίσημο αίτημα αποστολής ενός τέτοιου σχεδίου που απεστάλη στην Ιταλία.
- (194) Η Επιτροπή αναγνωρίζει τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη σχέδια αναδιάρθρωσης που υποβάλλονται μετά την υλοποίηση ενός μέτρου ανακεφαλαιοποίησης. Η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 προβλέπει αυτήν τη δυνατότητα, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση κοινοποιείται και εφαρμόζεται ως ενίσχυση διάσωσης υπό αυστηρούς όρους. Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν κοινοποιήθηκε κανένα μέτρο διάσωσης και με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, ιδίως την απουσία ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να θεωρήσει ότι πληρούται το κριτήριο της αποκατάστασης της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας που αποδεικνύεται από την ύπαρξη λεπτομερούς σχεδίου αναδιάρθρωσης.

8.3.2. Περιορισμός της ενίσχυσης στο ελάχιστο αναγκαίο και επιμερισμός του κόστους

- (195) Η ανακοίνωση περί αναδιάρθρωσης, όπως συμπληρώθηκε από την τραπεζική ανακοίνωση του 2013, υπογραμμίζει την ανάγκη ο δικαιούχος να προσφέρει κατάλληλη συνεισφορά, προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο αναγκαίο οι ενισχύσεις, καθώς επίσης οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ο ηθικός κίνδυνος. Για τον σκοπό αυτό προβλέπει ότι i) τόσο το κόστος αναδιάρθρωσης, όσο και το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να είναι περιορισμένα και ii) πρέπει να εξασφαλίζεται ο μεγαλύτερος δυνατός επιμερισμός του κόστους στους μετόχους και στους πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης.
- (196) Σύμφωνα με το σημείο 29 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει μέτρα ενίσχυσης μόνον εφόσον το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αποδείξει ότι έχει εξαντλήσει κάθε δυνατότητα για τον περιορισμό των εν λόγω ενισχύσεων στο ελάχιστο απαραίτητο. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη καλούνται να υποβάλλουν σχέδιο άντλησης κεφαλαίων πριν από την υποβολή σχεδίου αναδιάρθρωσης ή ως μέρος τέτοιου σχεδίου.
- (197) Σύμφωνα με το σημείο 44 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, «το χρέος μειωμένης εξασφάλισης πρέπει να μετατρέπεται ή να απομειώνεται, κατά κανόνα προτού χορηγηθεί η κρατική ενίσχυση. Δεν πρέπει να χορηγείται κρατική ενίσχυση προτού τα ίδια κεφάλαια, το υβριδικό κεφάλαιο και οι μετοχές μειωμένης εξασφάλισης διατεθούν στο σύνολο τους προς αντιστάθμιση τυχόν ζημιών».
- (198) Σύμφωνα με το σημείο 47 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, για να περιορισθεί η ενίσχυση στο ελάχιστο αναγκαίο, οι εκροές κεφαλαίων πρέπει να αποτρέπονται σε όσο το δυνατόν προωμότερο στάδιο.
- (199) Σύμφωνα με το σημείο 52 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, η Επιτροπή εγκρίνει τις ενισχύσεις διάσωσης υπό τη μορφή μέτρων ανακεφαλαιοποίησης (κάνοντας δεκτή την υποβολή σχεδίου αναδιάρθρωσης μετά την εφαρμογή του μέτρου) μόνον εάν τα μέτρα διάσωσης δεν εμποδίζουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις περί καταμερισμού των επιβαρύνσεων που καθορίζονται στην ίδια ανακοίνωση.
- (200) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το μετοχικό κεφάλαιο της Tercas έχει απομειωθεί πλήρως.
- (201) Ωστόσο, 189 εκατ. ευρώ (την 31η Μαρτίου 2014) δανείων μειωμένης εξασφάλισης της Tercas σε ενοποιημένη βάση (συμπεριλαμβανομένης της θυγατρικής Caripe) θα έπρεπε να είχαν μετατραπεί ή απομειωθεί σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην τραπεζική ανακοίνωση του 2013, προκειμένου να μειωθεί το κεφαλαιακό έλλειμμα και να περιορισθεί

στο ελάχιστο αναγκαίο το ποσόν της ενίσχυσης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν πραγματοποιήθηκε καμία μετατροπή ή απομείωση σύμφωνα με τα παραπάνω και ότι, βάσει των πληροφοριών που παρείχε η Tercas, το χρέος μειωμένης εξασφάλισης ύψους 36 εκατ. ευρώ που εξέδωσε η εταιρεία χαρτοφυλακίου έληξε και αποπληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 2014. Η Επιτροπή δεν διαθέτει πληροφορίες σχετικά με τη λήξη και την αποπληρωμή του χρέους μειωμένης εξασφάλισης που εξέδωσε η Caripre.

- (202) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εκροές κεφαλαίων που συνδέονται με αυτό το χρέος μειωμένης εξασφάλισης και η συνεπακόλουθη καταβολή του, παραβιάζει επί της ουσίας τους όρους υπό τους οποίους οι ενισχύσεις ανακεφαλαιοποίησης μπορούν να κριθούν συμβιβάσιμες σύμφωνα με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013.
- (203) Οι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν ότι η εναλλακτική λύση αντί της απομείωσης του χρέους μειωμένης εξασφάλισης δεν ήταν η ενδεδειγμένη νομική λύση στο πλαίσιο της ιταλικής νομοθεσίας και ότι το χρέος μπορεί να απομειωθεί μόνο σε περίπτωση αναγκαστικής διοικητικής εκκαθάρισης. Η τραπεζική ανακοίνωση του 2013 ορίζει τα στοιχεία, μεταξύ των οποίων η προϋπόθεση της απομείωσης, τα οποία θα χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για να αποφασίσει εάν η κρατική ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ένας τέτοιος επιμερισμός του κόστους είναι πιθανός σε περίπτωση εκκαθάρισης, όπως προκύπτει με σαφήνεια από το πλαίσιο που αποτελεί τη βάση της απόφασης που ελήφθη στην υπόθεση της Banca Romagna ⁽¹⁰⁴⁾, με την οποία εγκρίθηκε η ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ιταλία και τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις επιμερισμού του κόστους όσον αφορά το χρέος μειωμένης εξασφάλισης.
- (204) Μολονότι οι ενδιαφερόμενοι κάνουν αναφορά στο σημείο 42 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το εν λόγω σημείο 42 αναφέρεται στους κατόχους τίτλων αυξημένης εξασφάλισης και όχι χρέους μειωμένης εξασφάλισης.
- (205) Οι ενδιαφερόμενοι υποδεικνύουν ως βάση αναφοράς και το σημείο 45 της ίδιας ανακοίνωσης, η οποία επιτρέπει την παρέκκλιση από τη γενική αρχή της μετατροπής ή της απομείωσης των οφειλών μειωμένης εξασφάλισης εφόσον η εφαρμογή τέτοιων μέτρων θα έδινε σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ή θα είχε δυσανάλογα αποτελέσματα.
- (206) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο επιμερισμός του κόστους από τους δικαιούχους χρέους μειωμένης εξασφάλισης εφαρμόστηκε στη Σλοβενία σε μεγάλο τμήμα του συνολικού τραπεζικού συστήματος του κράτους μέλους, σύμφωνα με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 ⁽¹⁰⁵⁾, καθώς και στην Πορτογαλία, στην τρίτη σε μέγεθος τράπεζα της χώρας ⁽¹⁰⁶⁾. Ο επιμερισμός αυτός εφαρμόστηκε ευρέως και στο ισπανικό τραπεζικό σύστημα πριν την έκδοση της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013, χωρίς να διατρέξει κίνδυνο η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και χωρίς δυσανάλογα αποτελέσματα. Η Επιτροπή δεν μπορεί συνεπώς να αναγνωρίσει ότι ο κίνδυνος αυτός είναι υπαρκτός, λαμβανομένου υπόψη του μικρού μεγέθους της Tercas. Οι μόνες περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή αποδέχθηκε παρέκκλιση από τον επιβεβλημένο καταμερισμό των επιβαρύνσεων λόγω δυσανάλογων αποτελεσμάτων, δεν είναι συναφείς με την υπό εξέταση περίπτωση ⁽¹⁰⁷⁾.
- (207) Η Επιτροπή καταλήγει συνεπώς στο συμπέρασμα ότι οι κάτοχοι χρεογράφων μειωμένης εξασφάλισης δεν συνέβαλαν στο μέγιστο δυνατό βαθμό και ότι η παρέμβαση του FITD δεν ευθυγραμμίζεται με ένα θεμελιώδες στοιχείο της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013.
- (208) Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε το FITD, ισχυρίζεται ότι η πράξη αναδιάρθρωσης είχε ως αποτέλεσμα την πλήρη ανακεφαλαιοποίηση της Tercas, η οποία πραγματοποιήθηκε μέσω της παρέμβασης της BPB που συνεισέφερε στην αύξηση του κεφαλαίου αντλώντας κεφάλαια από την αγορά. Αφετέρου, το σημείο 34 της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προσδιορίσουν το υπολειπόμενο κεφαλαιακό έλλειμμα που πρέπει να καλυφθεί με κρατική ενίσχυση, μετά την υποβολή του σχεδίου άντλησης κεφαλαίων. Ωστόσο, όπως αναγνωρίζεται στα έγγραφα που υπέβαλαν η BPB και η Tercas, η ανακεφαλαιοποίηση εκ μέρους της BPB είχε ως προϋπόθεση την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος από το FITD πριν την ανακεφαλαιοποίηση εκ μέρους της BPB.

⁽¹⁰⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 103.

⁽¹⁰⁵⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με την υπόθεση SA.35709 (2013/N) — Σλοβενία — Αναδιάρθρωση της Nova Kreditna Banka Maribor d.d. (NKBM) (EE C 120 της 23.4.2014, σ. 1)· απόφαση 2014/535/EE της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33229 (2012/C) — (πρώην 2011/N) — Αναδιάρθρωση της NLB — Σλοβενία, που προτίθεται να χορηγήσει η Σλοβενία υπέρ της Nova Ljubljanska banka d.d. (EE L 246 της 21.8.2014, σ. 28)· απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με την υπόθεση SA.37690 (13/N) — Σλοβενία — Ενίσχυση διάσωσης υπέρ της Abanka d.d. (EE C 37 της 7.2.2014, σ. 1)· απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με την υπόθεση SA.37642 (13/N) — Σλοβενία — Συντεταγμένη εκκαθάριση της Probanka d.d. (EE C 69 της 7.3.2014, σ. 1)· και απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013 σχετικά με την υπόθεση SA.37643 (2013/N) — Σλοβενία — Συντεταγμένη εκκαθάριση της Factor banka (EE C 69 της 7.3.2014, σ. 1).

⁽¹⁰⁶⁾ Απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.39250 (2014/N) Πορτογαλία — Εξυγίανση της Banco Espirito Santo.

⁽¹⁰⁷⁾ Η κατάσταση στην υπόθεση της Tercas δεν είναι παρεμφερής με εκείνη της απόφασης Eurobank, στην οποία η Επιτροπή αποδέχθηκε το κριτήριο των δυσανάλογων αποτελεσμάτων σε μια περίπτωση κατά την οποία το κράτος εγγυήθηκε πλήρως ένα μέτρο ανακεφαλαιοποίησης χωρίς να εισφέρει τελικά κανένα κεφάλαιο, καθώς το σύνολο του κεφαλαίου αντλήθηκε από ιδιωτικές πηγές. Απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2014, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/NN), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C) (πρώην 2012/NN), SA.31155 (2013/C), (2013/NN) (πρώην 2010/N) που χορηγήθηκαν από την Ελλάδα υπέρ του ομίλου Eurobank σε σχέση με την: Ανακεφαλαιοποίηση και αναδιάρθρωση της Eurobank Ergasias AE Ενίσχυση αναδιάρθρωσης στην τράπεζα Protos μέσω της σύστασης και της κεφαλαιοποίησης της Νέας Τράπεζας Protos και της πρόσθετης ανακεφαλαιοποίησης της Νέας Τράπεζας Protos από το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας Εξυγίανση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου μέσω της δημιουργίας μιας ενδιάμεσης τράπεζας (EE L 357 της 12.12.2014, σ. 112).

- (209) Η BPB και η Tercas ισχυρίζονται επίσης ότι η παρέμβαση ήταν περιορισμένη στο ελάχιστο αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου της, ήτοι τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της Tercas. Η θέση τους τεκμηριώνεται ως ακολούθως: 1) η συνεισφορά του FITD συνάδει με τον κανόνα του μικρότερου κόστους που προβλέπει το καταστατικό του FITD, 2) επρόκειτο για τη μόνη ενδεδειγμένη εναλλακτική λύση λαμβανομένης υπόψη της δυσχερούς κατάστασης της Tercas και της ανάγκης εξεύρεσης αγοραστή και 3) το FITD συνέβαλε εν μέρει μόνο στην αναδιάρθρωση του κεφαλαιακού ελλείμματος και στην αποκατάσταση των ελάχιστων δεικτών κεφαλαίου με 265 εκατ. ευρώ (έναντι των 495 εκατ. ευρώ που ήταν αναγκαία).
- (210) Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο κανόνας του μικρότερου κόστους, που προβλέπει το καταστατικό του FITD, δεν ασκεί επιρροή στην αξιολόγηση του συμβιβάσιμου των μέτρων. Όσον αφορά το συμβιβασμό, η μόνη ανάλυση που είναι λυσιτελής στο παρόν πλαίσιο είναι εκείνη που έχει ως στόχο να καθορίσει αν η παρασχεθείσα κρατική ενίσχυση είναι επαρκής για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του συγκεκριμένου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος και αν περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο, με επαρκώς περιορισμένες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο η χορηγηθείσα ενίσχυση ήταν μικρότερη από το ποσό που ήταν αναγκαίο για να πληρούνται οι κεφαλαιακές απαιτήσεις, δεν αποδεικνύει ότι η ενίσχυση ήταν περιορισμένη στο ελάχιστο αναγκαίο.
- (211) Όπως επισημαίνεται στο σημείο (194), σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν, η Επιτροπή δεν είναι βέβαιη για το γεγονός ότι η ενίσχυση ήταν πραγματικά επαρκής για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας. Επίσης, η ενίσχυση αναμφίβολα δεν περιορίστηκε στο ελάχιστο αναγκαίο, καθώς δεν υπήρξε απομείωση των δανείων μειωμένης εξασφάλισης.
- (212) Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι, εάν η παρέμβαση του FITD είχε πραγματοποιηθεί τηρώντας την προσέγγιση που προβλέπει η τραπεζική ανακοίνωση του 2013, το κόστος που εσωμοίθησε το FITD θα μπορούσε να μειωθεί περαιτέρω με πλήρη λογιστική απομείωση του χρέους μειωμένης εξασφάλισης των 169 εκατ. ευρώ (88 εκατ. ευρώ για την Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A και 81 εκατ. ευρώ για την Caripe), με συνεπακόλουθη σημαντική μείωση της δαπάνης για το κράτος μέλος. Μια τέτοια απομείωση θα ήταν νομικώς παραδεκτή σε περίπτωση εκκαθάρισης ⁽¹⁰⁸⁾.

8.3.3. Μέτρα για τον περιορισμό της νόθευσης του ανταγωνισμού

- (213) Τέλος, η ενότητα 4 της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης ορίζει ότι η αναδιάρθρωση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος θα πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα που περιορίζουν τη νόθευση του ανταγωνισμού. Τα μέτρα αυτά θα έπρεπε να είναι ειδικά διαμορφωμένα για να αντιμετωπίσουν τις στρεβλώσεις στις αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται η δικαιούχος τράπεζα μετά την αναδιάρθρωση.
- (214) Το σημείο 34 της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης προβλέπει ότι η κατάλληλη αμοιβή για το δημόσιο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει έναν από τους σημαντικότερους τρόπους περιορισμού των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι περιορίζει το ύψος της ενίσχυσης.
- (215) Όσον αφορά και τα τρία μέτρα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο αμοιβής που να συνδέεται με την εισφορά του FITD ή με προμήθεια βάσει της εγγύησης, καθώς επίσης και την απουσία οποιασδήποτε απόκτησης δικαιωμάτων (ήτοι τακτικών μετοχών) ή συμμετοχής σε ενδεχόμενα μελλοντικά κέρδη. Δεν υπήρξε επίσης ούτε μηχανισμός ανάκτησης που θα επέτρεπε την επιστροφή της ενίσχυσης που παρασχέθηκε στην Tercas, μετά την αποκατάσταση της βιωσιμότητας.
- (216) Το FITD ισχυρίζεται ότι στην περίπτωση των παρεμβάσεων με σκοπό την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αγορά μιας προβληματικής επιχείρησης από τρίτους, είναι φυσικό να μην προβλέπεται καμία αμοιβή. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι παρεμβάσεις αυτές ισοδυναμούν με χορήγηση συνδρομής που είχε ως άμεση συνέπεια την αποτροπή της εξόδου της Tercas από την αγορά, σε αντίθεση με το τι θα είχε συμβεί χωρίς αυτήν τη στήριξη. Για τον λόγο αυτόν, οι εν λόγω παρεμβάσεις πρέπει να θεωρηθούν ως σημαντική νόθευση του ανταγωνισμού. Συνεπώς, όπως αναφέρεται στο σημείο (189), η Επιτροπή θεωρεί αυτά τα μέτρα συμβιβασίμα με την εσωτερική αγορά, μόνον εάν η ενίσχυση χορηγείται σε περίπτωση εξυγίανσης ή για την υποστήριξη συντεταγμένης εκκαθάρισης.
- (217) Το FITD επισημαίνει ότι, σε προηγούμενες περιπτώσεις, η Επιτροπή αποδέχθηκε χαμηλή ή ακόμη και μηδενική αμοιβή, όπως στις υποθέσεις των Banco de Valencia (BVA) ⁽¹⁰⁹⁾, Banco Portugues de Negocios (BPN) ⁽¹¹⁰⁾ ή Banco CAM ⁽¹¹¹⁾.

⁽¹⁰⁸⁾ Βλέπε υποσημείωση 103.

⁽¹⁰⁹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 28ης Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την υπόθεση SA.34053 (12/N) — Ισπανία — Ανακεφαλαιοποίηση και αναδιάρθρωση της Banco de Valencia SA (EE C 75 της 14.3.2013, σ. 1).

⁽¹¹⁰⁾ Απόφαση 2012/660/EE της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2012, σχετικά με τα μέτρα SA. 26909 (2011/C) που έθεσε σε εφαρμογή η Πορτογαλία για την αναδιάρθρωση της Banco Portugues de Negocios (BPN) (EE L 301 της 30.10.2012, σ. 1).

⁽¹¹¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2010 σχετικά με την υπόθεση NN 61/09 — Ισπανία — Διάσωση και αναδιάρθρωση της Caja Castilla-La Mancha (EE C 289 της 26.10.2010, σ. 1).

- (218) Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι όλες οι εν λόγω αποφάσεις — στον βαθμό που η έγκριση δεν χορηγήθηκε για ενισχύσεις εξυγίανσης ή στήριξη συντεταγμένης εκκαθάρισης (σημείο (189)) — ελήφθησαν πριν τεθεί εν ισχύ η τραπεζική ανακοίνωση του 2013.
- (219) Επίσης, ως προς την ουσία, η Επιτροπή επισημαίνει ότι και στις τρεις περιπτώσεις που επικαλούνται οι ενδιαφερόμενοι εφαρμόστηκαν ιδιαίτερα μελετημένα μέτρα σύμφωνα με τις αρχές της ανακοίνωσης περί αναδιάρθρωσης. Σε όλες τις εν λόγω περιπτώσεις αυτό είχε ως αποτέλεσμα την απόσυρση της τράπεζας και του σήματός της από την αγορά. Επίσης, η μείωση των εμπορικών δραστηριοτήτων ήταν ιδιαίτερα σημαντική και στις τρεις περιπτώσεις (~ 50 % μείωση ως προς τον αριθμό των υποκαταστημάτων και ~ 35 % ως προς το προσωπικό στην CAM, ~ 90 % μείωση ως προς τον αριθμό των υποκαταστημάτων και ~ 50 % ως προς το προσωπικό στην BVA, 65 % μείωση σε επίπεδο ισολογισμού και κλείσιμο όλων των κλάδων δραστηριότητας πλην της λιανικής στην BPN).
- (220) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, όσον αφορά την Tercas, τα υποκαταστήματα και το προσωπικό θα μειωθούν αντιθέτως περίπου κατά [...] %, ενώ θα παραμείνουν σε λειτουργία όλοι οι κλάδοι δραστηριοτήτων. Επίσης, το σήμα της Tercas εξακολουθεί να υπάρχει και οι οικονομικές δραστηριότητες εξακολουθούν να ασκούνται στην προηγούμενη περιοχή δραστηριοποίησης.
- (221) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζονται το FITD, η BPB και η Tercas, η αναδιοργάνωση της Tercas δεν έχει ανάλογο εύρος με εκείνο των παραδειγμάτων που επικαλούνται και δεν δικαιολογεί την πλήρη απουσία αμοιβής για τα μέτρα.
- (222) Το FITD ισχυρίζεται επίσης ότι η επίπτωση της πράξης στην αγορά είναι αυτή καθαυτή περιορισμένη, λαμβανομένου υπόψη του μικρού μεγέθους και του γεωγραφικού εύρους των δραστηριοτήτων της Tercas, η οποία δραστηριοποιείται κυρίως στην περιφέρεια του Αμπρούτσο.
- (223) Ωστόσο, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία της Τράπεζας της Ιταλίας στα τέλη του 2014, στην περιφέρεια του Αμπρούτσο δραστηριοποιούνταν 12 τράπεζες, μεταξύ των οποίων και ένα τουλάχιστον μεγάλο ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Δεδομένου ότι η Tercas δραστηριοποιείται στον χρηματοπιστωτικό τομέα με 163 υποκαταστήματα στην περιφέρεια του Αμπρούτσο το 2011 και ότι λειτουργεί ανταγωνιστικά με μια σειρά άλλων ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που διαθέτουν υποκαταστήματα στην ίδια περιφέρεια, κάθε χορηγούμενο πλεονέκτημα συνεπάγεται πιθανή νόθευση του ανταγωνισμού.
- (224) Δεδομένης της απουσίας αμοιβής για την παρέμβαση του FITD και της σχετικά μικρής μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας της Tercas, σε συνδυασμό με τη διατήρηση του σήματος Tercas, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν προβλέπονται επαρκείς δικλίδες για τον περιορισμό πιθανών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

8.4. Συμπέρασμα ως προς το συμβιβασμό

- (225) Εν κατακλείδι, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει συγκεκριμένο λόγο, προκειμένου να θεωρήσει τα τρία μέτρα ως συμβιβασίμα με την εσωτερική αγορά.
- (226) Ειδικότερα, τα έγγραφα που υπεβλήθησαν αποδεικνύουν ότι τα μέτρα δεν προβλέπουν τον καταμερισμό των επιβαρύνσεων που απαιτείται σύμφωνα με την τραπεζική ανακοίνωση του 2013 και δεν πληρούν τις αναγκαίες συνδυασμένες προϋποθέσεις για να κριθεί ως συμβιβασίμη η ενίσχυση αναδιάρθρωσης, ήτοι την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας, τον περιορισμό της ενίσχυσης στο ελάχιστο αναγκαίο και τη θέσπιση μέτρων με σκοπό τον περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

9. ΑΝΑΚΤΗΣΗ

- (227) Σύμφωνα με τη Συνθήκη και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή, όταν διαπιστώσει το ασυμβίβαστο μιας ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά, είναι αρμόδια να αποφασίσει ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει⁽¹¹²⁾. Επίσης, σύμφωνα πάντα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η υποχρέωση που επιβάλλεται σε ένα κράτος να καταργήσει μια ενίσχυση που θεωρείται από την Επιτροπή ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά σκοπό έχει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση⁽¹¹³⁾.

⁽¹¹²⁾ Βλέπε υπόθεση 70/72 *Επιτροπή κατά Γερμανίας* EU:C:1973:87, σκέψη 13.

⁽¹¹³⁾ Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92 *Ισπανία κατά Επιτροπής* EU:C:1994:325, σκέψη 75.

- (228) Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο αποφάσισε ότι ο στόχος έχει επιτευχθεί όταν ο λαβών την ενίσχυση έχει αποδώσει τα ποσά που χορηγήθηκαν με παράνομη ενίσχυση, χάνοντας με τον τρόπο αυτό το πλεονέκτημα που απολάμβανε στην αγορά σε σχέση με τους ανταγωνιστές του, και επανέρχονται τα πράγματα στην προ της καταβολής της ενίσχυσης κατάσταση ⁽¹¹⁴⁾.
- (229) Σύμφωνα με τη νομολογία, το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου ⁽¹¹⁵⁾, ορίζει ότι «σε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο» και ότι «Η Επιτροπή δεν απαιτεί ανάκτηση της ενίσχυσης εάν αυτό αντίκειται σε κάποια γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης».
- (230) Ούτε η Ιταλία ούτε οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι δεν ζήτησαν επίσημως να μην επιβληθεί η ανάκτηση γιατί αντίκειται σε γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που αντήλλαξε με την Ιταλία και τους τρίτους ενδιαφερόμενους, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να αξιολογήσει αν, στην υπό εξέταση περίπτωση, η εντολή ανάκτησης αντίκειται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.
- (231) Με βάση την αναφορά στις παρεμβάσεις των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων του σημείου 63 της τραπεζικής ανακοίνωσης και την προηγούμενη πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής ⁽¹¹⁶⁾, καμία τράπεζα και κανένα κράτος μέλος δεν θα μπορούσαν τον Ιούνιο του 2014 να βασίζονται στο γεγονός ότι οι παρεμβάσεις των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσαν να μην θεωρηθούν κρατικές ενισχύσεις. Επίσης, κανένας δικαιούχος παράνομων ενισχύσεων δεν μπορεί να έχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά τη νομιμότητα των ενισχύσεων πριν λάβει τη σχετική τελική απόφαση η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
- (232) Επίσης, καταρχήν, η Επιτροπή αξιολογεί το συμβιβασμό των μέτρων ενίσχυσης βάσει των κριτηρίων που ισχύουν κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης. Τα κριτήρια συμβιβασμού που ορίζονται στην τραπεζική ανακοίνωση του 2013 άρχισαν να εφαρμόζονται από 1ης Αυγούστου 2013, ήτοι 11 μήνες πριν τη χορήγηση της ενίσχυσης. Συνεπώς, δεν ήταν δυνατόν να υπάρχουν προβλήματα ασφάλειας δικαίου λόγω πρόσφατης υιοθέτησης της τραπεζικής ανακοίνωσης του 2013.
- (233) Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι η ανάκτηση αποτελεί το φυσικό επακόλουθο των αρνητικών αποφάσεων σε περιπτώσεις παράνομων ενισχύσεων και, συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογο μέτρο.
- (234) Η νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης έχει επίσης ορίσει αυστηρά τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να αναγνωρισθεί σε ένα κράτος μέλος η απόλυτη αδυναμία εκτέλεσης μιας εντολής ανάκτησης. Ειδικότερα, σε περίπτωση που ληφθεί απόφαση ανάκτησης των ενισχύσεων, οι οικονομικές δυσκολίες που θα κληθεί να αντιμετωπίσει ο δικαιούχος των ενισχύσεων δεν καθιστούν αδύνατη την ανάκτηση. Η Επιτροπή καταλήγει συνεπώς στο συμπέρασμα ότι, στην υπό εξέταση περίπτωση, δεν μπορεί να προβληθεί η αδυναμία εκτέλεσης της ανάκτησης.
- (235) Συνεπώς, επειδή τα υπό εξέταση μέτρα εφαρμόστηκαν κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης και πρέπει να θεωρηθούν παράνομες και μη συμβιβασίμες ενισχύσεις και επειδή η ανάκτηση δεν αντίκειται σε καμία γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, είναι αναγκαία η επιβολή της ανάκτησης, προκειμένου να αποκατασταθεί η κατάσταση που ίσχυε στην αγορά πριν την εφαρμογή των μέτρων. Η ανάκτηση αφορά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο δικαιούχος απέκτησε πλεονέκτημα, δηλαδή το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία η ενίσχυση τέθηκε στη διάθεσή του και της πραγματικής ανάκτησής της, και τα προς εισπραξη ποσά περιλαμβάνουν τους δεδουλευμένους τόκους έως την πραγματική ανάκτηση. Στην υπό εξέταση περίπτωση, η ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε στη διάθεση της επιχείρησης η ενίσχυση είναι η ημερομηνία καταβολής της εισφοράς, όσον αφορά το μέτρο 1, και η ημερομηνία σύστασης της εγγύησης, όσον αφορά τα μέτρα 2 και 3.

10. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (236) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Ιταλία έδωσε παρανόμως σε εφαρμογή το μέτρο 1, ήτοι τη μη επιστρεπτέα συνδρομή των 265 εκατ. ευρώ, το μέτρο 2, ήτοι την εγγύηση των 35 εκατ. ευρώ για την κάλυψη πιστωτικών ανοιγμάτων προς [...], με στοιχείο ενίσχυσης 0,14 εκατ. ευρώ, καθώς και το μέτρο 3, ήτοι την περαιτέρω μη επιστρεπτέα συνδρομή των 30 εκατ. ευρώ, για σύνολο κρατικής ενίσχυσης 295,14 εκατ. ευρώ, τα οποία χορηγήθηκαν

⁽¹¹⁴⁾ Βλέπε υπόθεση C-75/97 *Βέλγιο κατά Επιτροπής* EU:C:1999:311 σκέψεις 64 και 65.

⁽¹¹⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9).

⁽¹¹⁶⁾ Βλέπε απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.33001 (2011/N) — Δανία — Μέρος Β — Τροποποίηση του δανικού καθεστώτος περί πτωχεύσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα, αιτιολογικές σκέψεις από 43 έως 49· απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.34255 (2012/N) — Ισπανία — Αναδιάρθρωση της CAM και της Banco CAM, αιτιολογικές σκέψεις από 76 έως 87· και απόφαση σχετικά με την υπόθεση SA.37425 (2013/N) — Πολωνία — Καθεστώς συντεταγμένης εκκαθάρισης των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών, αιτιολογικές σκέψεις από 44 έως 53.

την 7η Ιουλίου 2014 κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι παράνομες και μη συμβιβάσιμες ενισχύσεις πρέπει να ανακτηθούν εντόκως από τη δικαιούχο Tecas,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε θέτοντας σε εφαρμογή το μέτρο 1, μη επιστρεπτέα συνδρομή 265 εκατ. ευρώ, το μέτρο 2, εγγύηση 35 εκατ. ευρώ για την κάλυψη πιστωτικών ανοιγμάτων προς [...], με στοιχείο ενίσχυσης 0,14 εκατ. ευρώ και το μέτρο 3, περαιτέρω μη επιστρεπτέα συνδρομή 30 εκατ. ευρώ, για σύνολο κρατικής ενίσχυσης 295,14 εκατ. ευρώ, τα οποία παρανόμως χορηγήθηκαν από την Ιταλία στην Tecas την 7η Ιουλίου 2014 κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ασυμβίβαστα με την εσωτερική αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Ιταλία προβαίνει στην ανάκτηση από τον δικαιούχο των ενισχύσεων του άρθρου 1.
2. Τα ανακτώμενα ποσά περιλαμβάνουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι τον χρόνο της πραγματικής τους ανάκτησης.
3. Οι τόκοι υπολογίζονται επί σύνθετης βάσης σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής⁽¹¹⁷⁾ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 271/2008 της Επιτροπής⁽¹¹⁸⁾, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004.

Άρθρο 3

1. Η ανάκτηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 είναι άμεση και αποτελεσματική.
2. Η Ιταλία διασφαλίζει την εκτέλεση της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Άρθρο 4

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία υποβάλλει στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) το συνολικό ποσό (κεφάλαιο και τόκοι ανάκτησης) που πρέπει να ανακτηθεί από τον δικαιούχο·
 - β) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει ώστε να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση·
 - γ) έγγραφα από τα οποία προκύπτει ότι έχει δοθεί εντολή στον δικαιούχο να επιστρέψει την ενίσχυση.

⁽¹¹⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 271/2008 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2008, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 82 της 25.3.2008, σ. 1).

2. Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την εξέλιξη των θεσπισθέντων εθνικών μέτρων για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης έως την πλήρη ανάκτηση της ενίσχυσης που προβλέπει το άρθρο 1. Υποβάλλει αμέσως, με απλό αίτημα της Επιτροπής, πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και προγραμματίζει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση. Η Ιταλία παρέχει επίσης λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό της ενίσχυσης και των τόκων που έχει ήδη ανακτηθεί από τον δικαιούχο.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 23 Δεκεμβρίου 2015.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Μέλος της Επιτροπής

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2016/1209 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Ιουλίου 2016

που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 4283]

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4, το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 20 παράγραφος 3, το άρθρο 22 στοιχείο α), το άρθρο 36 παράγραφος 4 και το άρθρο 37 παράγραφος 7,

Έχοντας υπόψη την απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4, το άρθρο 9 παράγραφος 1, το άρθρο 20 παράγραφος 4, το άρθρο 22 στοιχείο α), το άρθρο 51 παράγραφος 4 και το άρθρο 52 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) τέθηκε σε λειτουργία στις 9 Απριλίου 2013. Περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες που επιτρέπουν την ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου ή ενός αντικειμένου και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων. Επιπλέον, προκειμένου το σύστημα SIS II να λειτουργήσει αποτελεσματικά, τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις καταχωρίσεις. Αυτή η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών διενεργείται από τα τμήματα SIRENE.
- (2) Για να διευκολυνθεί η εργασία των τμημάτων SIRENE και των χρηστών του SIS II που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις SIRENE κατά την καθημερινή εργασία τους, το 2008 εκδόθηκε ένα εγχειρίδιο SIRENE με μια νομική πράξη του πρώην πρώτου πυλώνα, την απόφαση 2008/333/ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾, καθώς και μια πράξη του πρώην τρίτου πυλώνα, την απόφαση 2008/334/ΔΕΥ της Επιτροπής ⁽⁴⁾. Οι αποφάσεις αυτές αντικαταστάθηκαν από την εκτελεστική απόφαση 2013/115/ΕΕ της Επιτροπής ⁽⁵⁾, προκειμένου να προβάλλονται καλύτερα οι λειτουργικές ανάγκες των χρηστών και του προσωπικού που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις SIRENE, να βελτιωθεί η συνάφεια των εργασιακών διαδικασιών και να διασφαλιστεί ότι οι τεχνικοί κανόνες ανταποκρίνονται στην εξέλιξη της τεχνολογίας.
- (3) Η συνολική αναθεώρηση και επικαιροποίηση του εγχειριδίου SIRENE πραγματοποιήθηκε στις αρχές του 2015 με την έκδοση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2015/219 της Επιτροπής ⁽⁶⁾. Ορισμένα μέτρα που προβλέπονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/219 είχαν ως στόχο να επιταχύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών για πρόσωπα που αποτελούν αντικείμενο διακριτικών ή ειδικών ελέγχων και τα οποία εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες και σοβαρά εγκλήματα. Λόγω της επείγουσας ανάγκης να θεσπιστούν τα εν λόγω μέτρα υπό το πρίσμα της αυξανόμενης απειλής της τρομοκρατίας, ιδίως μετά την επίθεση στο Παρίσι στις 7 Ιανουαρίου 2015, η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/219 χρειάστηκε να εγκριθεί χωρίς την πλήρη εκδοχή στην κροατική γλώσσα. Η παράλειψη αυτή θα πρέπει να διορθωθεί με την εκ νέου έκδοση των κανόνων που περιλαμβάνονται στην εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/219 σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 381 της 28.12.2006, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ L 205 της 7.8.2007, σ. 63.

⁽³⁾ Απόφαση 2008/333/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση του εγχειριδίου SIRENE και άλλων μέτρων εφαρμογής σε σχέση με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 123 της 8.5.2008, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2008/334/ΔΕΥ της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση του εγχειριδίου Sirene και άλλων μέτρων εφαρμογής σε σχέση με το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 123 της 8.5.2008, σ. 39).

⁽⁵⁾ Εκτελεστική απόφαση 2013/115/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 71 της 14.3.2013, σ. 1).

⁽⁶⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/219 της Επιτροπής, της 29ης Ιανουαρίου 2015, που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 44 της 18.2.2015, σ. 75).

- (4) Προκειμένου να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με υπόπτους τρομοκρατίας και πρόσωπα που εμπλέκονται σε σοβαρά εγκλήματα, πρέπει να εξαιρεθούν οι κανόνες για τη συμβατότητα των καταχωρίσεων όσον αφορά τις καταχωρίσεις για τη διενέργεια διακριτικού ή ειδικού ελέγχου, με την επιφύλαξη των κανόνων για την προτεραιότητα των καταχωρίσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες τους εκτελούν το μέτρο σε σχέση με τις καταχωρίσεις που έχουν προτεραιότητα.
- (5) Δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, κοινοποίησε με επιστολή της, της 15ης Ιουνίου 2007, τη μεταφορά του εν λόγω κεκτημένου στην εθνική της νομοθεσία. Η Δανία συμμετέχει στην απόφαση 2007/533/ΔΕΥ. Συνεπώς, υποχρεούται να εφαρμόζει την παρούσα απόφαση.
- (6) Το Ηνωμένο Βασίλειο συμμετέχει στην παρούσα απόφαση στον βαθμό που αυτή δεν αφορά την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τα άρθρα 24 και 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 19 για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σχετικά με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (7) Η Ιρλανδία συμμετέχει στην παρούσα απόφαση στον βαθμό που αυτή δεν αφορά την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τα άρθρα 24 και 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 19 για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της απόφασης 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾.
- (8) Η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή συνδέεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια, αντιστοίχως, του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2011.
- (9) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν ⁽³⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Ζ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.
- (10) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την Ελβετική Συνομοσπονδία σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽⁵⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Ζ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ και το άρθρο 3 της απόφασης 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁷⁾.
- (11) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία

⁽¹⁾ Απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43).

⁽²⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽³⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽⁴⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽⁶⁾ Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

⁽⁷⁾ Απόφαση 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 50).

μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Ζ της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁾ και το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽³⁾.

- (12) Τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 51 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 και του άρθρου 67 της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 2016.

Για την Επιτροπή
Δημήτρης ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽²⁾ Απόφαση 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά ιδίως τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα και την αστυνομική συνεργασία (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής για το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	42
1. ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ SIRENE ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ	44
1.1. Το τμήμα SIRENE	44
1.2. Το εγχειρίδιο SIRENE	45
1.3. Προσαρτήματα του παρόντος εγχειριδίου SIRENE	45
1.4. Κατάλογος συστάσεων για την ορθή εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν και των βέλτιστων πρακτικών (Σύστημα πληροφοριών Σένγκεν)	45
1.5. Ρόλος των τμημάτων SIRENE για την αστυνομική συνεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση	45
1.5.1. Μεταφορά δεδομένων του SIS II και συμπληρωματικών πληροφοριών σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς ...	45
1.6. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Ευρώπης	46
1.7. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Eurojust	46
1.8. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Ιντερπόλ	46
1.8.1. Προτεραιότητα των καταχωρίσεων του SIS II έναντι των καταχωρίσεων της Ιντερπόλ	46
1.8.2. Επιλογή του διαύλου επικοινωνίας	46
1.8.3. Χρήση και διανομή των σημάτων της Ιντερπόλ στα κράτη του χώρου Σένγκεν	46
1.8.4. Θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και διαγραφή καταχώρισης	47
1.8.5. Βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων SIRENE και των ΕΚΓ της Ιντερπόλ	47
1.9. Πρότυπα	47
1.9.1. Διαθεσιμότητα	47
1.9.2. Αδιάλειπτη λειτουργία	47
1.9.3. Εμπιστευτικότητα	47
1.9.4. Προσβασιμότητα	47
1.10. Επικοινωνία	47
1.10.1. Γλώσσα επικοινωνίας	47
1.10.2. Ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τμημάτων SIRENE	47
1.10.3. Δίκτυο, μηνύματα και θυρίδες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου	48
1.10.4. Επικοινωνία σε εξαιρετικές περιστάσεις	48
1.11. Ευρετήριο διευθύνσεων SIRENE (SAB)	48
1.12. Σύστημα ροής εργασιών SIRENE	49
1.13. Προθεσμία απάντησης	49
1.13.1. Ένδειξη κατεπείγοντος στα έντυπα SIRENE και κατεπείγουσα αναφορά θετικής απάντησης	49
1.14. Κανόνες μεταγραμματοσμού/γλωσσικής μεταγραφής	49

1.15.	Ποιότητα των δεδομένων	49
1.16.	Αρχειοθέτηση	50
1.17.	Προσωπικό	50
1.17.1.	Επικεφαλής των τμημάτων SIRENE	50
1.17.2.	Αρμόδιος επικοινωνίας SIRENE (SIRCoP)	50
1.17.3.	Γνωστικό υπόβαθρο	51
1.17.4.	Κατάρτιση	51
1.17.5.	Ανταλλαγές προσωπικού	52
2.	ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	52
2.1.	Ορισμοί	52
2.2.	Πολλαπλές καταχωρίσεις (άρθρο 34 παράγραφος 6 του κανονισμού SIS II και άρθρο 49 παράγραφος 6 της απόφασης SIS II)	52
2.2.1.	Συμβατότητα καταχωρίσεων	53
2.2.2.	Σειρά προτεραιότητας των καταχωρίσεων	54
2.2.3.	Έλεγχος της ύπαρξης ασυμβίβαστου και εισαγωγή πολλαπλών καταχωρίσεων	55
2.2.4.	Ιδιαίτερη κατάσταση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας	56
2.3.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	57
2.4.	Αδυναμία εφαρμογής των διαδικασιών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης (άρθρο 48 της απόφασης SIS II και άρθρο 33 του κανονισμού SIS II)	57
2.5.	Επεξεργασία δεδομένων για σκοπούς διαφορετικούς από τους λόγους της εισαγωγής τους στο SIS II (άρθρο 46 παράγραφος 5 της απόφασης SIS II)	58
2.6.	Προσθήκη ειδικής ένδειξης	58
2.6.1.	Εισαγωγή	58
2.6.2.	Διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη ενόψει της προσθήκης ειδικής ένδειξης	59
2.6.3.	Αίτηση διαγραφής ειδικής ένδειξης	59
2.7.	Δεδομένα με διαπιστωμένο νομικό ή πραγματικό σφάλμα (άρθρο 34 του κανονισμού SIS II και άρθρο 49 της απόφασης SIS II)	59
2.8.	Το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα και διόρθωσής τους (άρθρο 41 του κανονισμού SIS II και άρθρο 58 της απόφασης SIS II)	60
2.8.1.	Αιτήσεις για πρόσβαση σε δεδομένα ή για τη διόρθωση δεδομένων	60
2.8.2.	Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με αιτήσεις πρόσβασης σε καταχωρίσεις εκδοθείσες από άλλα κράτη μέλη	60
2.8.3.	Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με αιτήσεις διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων που έχουν εισαχθεί από άλλα κράτη μέλη	60
2.9.	Διαγραφή καταχώρισης όταν παύσουν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη διατήρησή της	60
2.10.	Καταχώριση ονοματεπωνύμων	61
2.11.	Διαφορετικές κατηγορίες ταυτότητας	61
2.11.1.	Κατάχρηση ταυτότητας (άρθρο 36 του κανονισμού SIS II και άρθρο 51 της απόφασης SIS II)	61
2.11.2.	Καταχώριση ψευδώνυμου	62
2.11.3.	Πρόσθετες πληροφορίες με σκοπό την εξακρίβωση της ταυτότητας ενός προσώπου	62
2.12.	Ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση καταχωρίσεων που συνδέονται μεταξύ τους	63
2.12.1.	Επιχειρησιακοί κανόνες	63
2.13.	Μορφότυπο και ποιότητα των βιομετρικών δεδομένων στο SIS II	63
2.13.1.	Περαιτέρω χρήση των ανταλλασσόμενων δεδομένων, περιλαμβανομένης της αρχειοθέτησης	63

2.13.2.	Ανταλλαγή δακτυλικών αποτυπωμάτων και φωτογραφιών	64
2.13.3.	Τεχνικές προδιαγραφές	64
2.13.4.	Μορφότυπο και ποιότητα των βιομετρικών δεδομένων	64
2.14.	Ειδικοί τύποι αναζήτησης	64
2.14.1.	Έρευνα με γεωγραφική στόχευση	64
2.14.2.	Έρευνες με τη συμμετοχή ειδικών αστυνομικών μονάδων στοχευμένων ερευνών (FAST)	65
3.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ Ή ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ (ΑΡΘΡΟ 26 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)	65
3.1.	Εισαγωγή καταχώρισης	65
3.2.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	65
3.3.	Κατάχρηση ταυτότητας	66
3.4.	Καταχώριση ψευδώνυμου	66
3.5.	Αποστολή συμπληρωματικών πληροφοριών στα κράτη μέλη	66
3.5.1.	Συμπληρωματικές πληροφορίες που πρέπει να αποστέλλονται σε σχέση με το μέτρο της προσωρινής κράτησης	66
3.6.	Προσθήκη ειδικής ένδειξης	67
3.6.1.	Συστηματική υποβολή αίτησης για την προσθήκη ειδικής ένδειξης σε καταχωρίσεις που αφορούν πρόσωπα που καταζητούνται με σκοπό τη σύλληψη και έκδοσή τους όταν δεν εφαρμόζεται η απόφαση 2002/584/ΔΕΥ (1)	67
3.7.	Ενέργειες των τμημάτων SIRENE μετά τη λήψη καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη	67
3.8.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	68
3.9.	Ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με παράδοση ή έκδοση	68
3.10.	Ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τη διέλευση από άλλο κράτος μέλος	68
3.11.	Διαγραφή καταχωρίσεων ενόψει παράδοσης ή έκδοσης	68
4.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΙΣΟΔΟΥ Ή ΔΙΑΜΟΝΗΣ (ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ SIS II)	69
4.1.	Εισαγωγή καταχώρισης	69
4.2.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	70
4.3.	Κατάχρηση ταυτότητας	70
4.4.	Καταχώριση ψευδώνυμου	70
4.5.	Ανταλλαγή πληροφοριών κατά την έκδοση τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων	70
4.5.1.	Ειδικές διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 25 της σύμβασης Σένγκεν	70
4.5.2.	Ειδικές διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 4 στοιχεία α) και γ) του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ...	71
4.6.	Κοινοί κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες που αναφέρονται στην ενότητα 4.5	72
4.7.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και κατά την απαγόρευση εισόδου ή την απέλαση από τον χώρο Σένγκεν	72
4.8.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας	73
4.9.	Ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση που, ελλείψει θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι υπάρχει καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας	74

(1) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

4.10.	Καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής	74
5.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (ΑΡΘΡΟ 32 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)	75
5.1.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	75
5.2.	Κατάχρηση ταυτότητας	75
5.3.	Καταχώριση ψευδώνυμου	75
5.4.	Προσθήκη ειδικής ένδειξης	75
5.5.	Παροχή στοιχείων περιγραφής για ανήλικους που αγνοούνται ή για άλλα πρόσωπα που θεωρείται ότι διατρέχουν κίνδυνο	75
5.6.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	76
5.7.	Διαγραφή καταχωρίσεων για εξαφανισθέντα πρόσωπα	76
5.7.1.	Ανήλικοι	77
5.7.2.	Ενήλικες, όταν δεν ζητείται να ληφθούν μέτρα προστασίας	77
5.7.3.	Ενήλικες, όταν ζητείται να ληφθούν μέτρα προστασίας	77
6.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ (ΑΡΘΡΟ 34 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)	77
6.1.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	77
6.2.	Κατάχρηση ταυτότητας	77
6.3.	Καταχώριση ψευδώνυμου	77
6.4.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	77
6.5.	Διαγραφή καταχωρίσεων για πρόσωπα που αναζητούνται σε σχέση με δικαστική διαδικασία	78
7.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ (ΑΡΘΡΟ 36 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)	78
7.1.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	78
7.2.	Κατάχρηση ταυτότητας	78
7.3.	Καταχώριση ψευδώνυμου	78
7.4.	Ενημέρωση των άλλων κρατών μελών κατά την έκδοση καταχωρίσεων	78
7.5.	Προσθήκη ειδικής ένδειξης	79
7.6.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	79
7.7.	Διαγραφή καταχωρίσεων με σκοπό διακριτικούς ή ειδικούς ελέγχους	79
7.8.	Συστήματα αυτόματης αναγνώρισης αριθμού πινακίδας (ANPR)	79
8.	ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ Ή ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (ΑΡΘΡΟ 38 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)	79
8.1.	Πολλαπλές καταχωρίσεις	79
8.2.	Καταχωρίσεις για οχήματα	80
8.2.1.	Έλεγχος για ύπαρξη πολλαπλών καταχωρίσεων για το ίδιο όχημα	80
8.2.2.	Δίδυμοι αριθμοί VIN (VIN-twins)	80
8.3.	Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης	81
8.4.	Διαγραφή καταχωρήσεων για αντικείμενα που πρέπει να κατασχεθούν ή να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε ποινική διαδικασία	81
9.	ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΑΡΙΘΜΟΥ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ (ANPR)	82
10.	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ	83

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο χώρος Σένγκεν

Στις 14 Ιουνίου 1985, οι κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών υπέγραψαν στο Σένγκεν, μια μικρή πόλη του Λουξεμβούργου, συμφωνία που έχει ως στόχο «[...] την ελεύθερη διέλευση των εσωτερικών συνόρων από όλους τους υπηκόους των χωρών μελών [...]» και «την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών».

Οι πέντε ιδρύτριες χώρες υπέγραψαν τη σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν ⁽²⁾ στις 19 Ιουνίου 1990, αργότερα δε προσχώρησαν σε αυτές η Ιταλική Δημοκρατία (στις 27 Νοεμβρίου 1990), το Βασίλειο της Ισπανίας και η Πορτογαλική Δημοκρατία (στις 25 Ιουνίου 1991), η Ελληνική Δημοκρατία (στις 6 Νοεμβρίου 1992), η Δημοκρατία της Αυστρίας (στις 28 Απριλίου 1995), καθώς και το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο της Σουηδίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας (στις 19 Δεκεμβρίου 1996).

Ακολούθως, το κεκτημένο του Σένγκεν τέθηκε πλήρως σε εφαρμογή, από τις 26 Μαρτίου 1995, στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Ισπανία και την Πορτογαλία ⁽³⁾. Από τις 31 Μαρτίου 1998, στην Αυστρία και την Ιταλία ⁽⁴⁾ από τις 26 Μαρτίου 2000 στην Ελλάδα ⁽⁵⁾ και, τέλος, από τις 25 Μαρτίου 2001, το κεκτημένο Σένγκεν εφαρμόζεται πλήρως στη Νορβηγία, την Ισλανδία, τη Σουηδία, τη Δανία και τη Φινλανδία ⁽⁶⁾.

Το Ηνωμένο Βασίλειο (HB) και η Ιρλανδία συμμετέχουν μόνο σε μερικές από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν κατά τα προβλεπόμενα στην απόφαση 2000/365/ΕΚ και στην απόφαση 2002/192/ΕΚ, αντιστοίχως.

Σε ό,τι αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, οι διατάξεις στις οποίες η εν λόγω χώρα επιθυμούσε να συμμετέχει (με εξαίρεση το SIS) εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2005 ⁽⁷⁾.

Το κεκτημένο Σένγκεν ενσωματώθηκε στην έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πρωτόκολλα τα οποία προσαρτήθηκαν στη Συνθήκη του Αμστερνταμ ⁽⁸⁾ το 1999. Στις 12 Μαΐου 1999 το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση για τον καθορισμό, δυνάμει των οικείων διατάξεων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της νομικής βάσης για καθεμία από τις διατάξεις και αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν.

Από 1ης Μαΐου 2004 το κεκτημένο του Σένγκεν, όπως έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το πρωτόκολλο που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής «πρωτόκολλο Σένγκεν»), καθώς επίσης οι πράξεις που βασίζονται σε αυτό ή συνδέονται άλλως με αυτό έχουν δεσμευτική ισχύ για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λετονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Μάλτας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία. Τα εν λόγω κράτη μέλη έγιναν πλήρη μέλη του χώρου Σένγκεν στις 21 Δεκεμβρίου 2007.

Η Κύπρος έχει υπογράψει τη σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, αλλά απολαύει παρέκκλισης δυνάμει της πράξης προσχώρησης του 2003.

Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ρουμανία προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2007. Από την ημερομηνία αυτή και εφεξής το κεκτημένο του Σένγκεν και οι πράξεις που βασίζονται σε αυτό ή συνδέονται άλλως με αυτό είναι δεσμευτικές για τις εν λόγω χώρες, με την παρέκκλιση που προβλέπει η πράξη προσχώρησης του 2005.

⁽²⁾ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

⁽³⁾ Απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με τη θέση σε ισχύ της σύμβασης εφαρμογής (SCH/Com-ex (94)29 rev. 2. (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 130).

⁽⁴⁾ Αποφάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της 7ης Οκτωβρίου 1997 [SCH/com-ex 97(27) rev. 4] για την Ιταλία και [SCH/Com-ex 97(28) rev. 4] για την Αυστρία.

⁽⁵⁾ Απόφαση 1999/848/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με την πλήρη εφαρμογή του κεκτημένου Σένγκεν στην Ελλάδα (ΕΕ L 327 της 21.12.1999, σ. 58).

⁽⁶⁾ Απόφαση 2000/777/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή του κεκτημένου Σένγκεν στη Δανία, Φινλανδία και Σουηδία, καθώς και στην Ισλανδία και Νορβηγία (ΕΕ L 309 της 9.12.2000, σ. 24).

⁽⁷⁾ Απόφαση 2004/926/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας μερών του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 395 της 31.12.2004, σ. 70).

⁽⁸⁾ ΕΕ C 340 της 10.11.1997, σ. 92.

Η Κροατία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιουλίου 2013. Εφαρμόζεται το κεκτημένο του Σένγκεν με την παρέκκλιση που προβλέπει η πράξη προσχώρησης του 2011.

Ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ισχύουν άμα την προσχωρήσει νέων κρατών μελών στην ΕΕ. Άλλες διατάξεις είναι εφαρμοστέες στα εν λόγω κράτη μέλη μόνο εφόσον έχει εκδοθεί σχετική απόφαση του Συμβουλίου. Τέλος, το Συμβούλιο αποφασίζει σχετικά με την κατάργηση των ελέγχων στα σύνορα αφού εξακριβώσει ότι έχουν εκπληρωθεί στο εκάστοτε κράτος μέλος οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή όλων των οικείων τμημάτων του κεκτημένου, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διαδικασίες αξιολόγησης του κεκτημένου του Σένγκεν και κατόπιν διαβούλευσης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες προσχώρησαν επίσης στον χώρο Σένγκεν. Το Βασίλειο της Νορβηγίας και η Δημοκρατία της Ισλανδίας συνήψαν επίσης συμφωνία σύνδεσης με τα κράτη μέλη στις 18 Μαΐου 1999 ⁽⁹⁾, προκειμένου να συνδεθούν προς τη σύμβαση του Σένγκεν.

Το 2004, η Ελβετική Συνομοσπονδία υπέγραψε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹⁰⁾, δυνάμει της οποίας κατέστη μέλος του χώρου Σένγκεν στις 12 Δεκεμβρίου 2008.

Δυνάμει του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽¹¹⁾, που υπογράφηκε το 2008, το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν κατέστη μέλος του χώρου Σένγκεν στις 19 Δεκεμβρίου 2011.

Το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II)

Το SIS II, που συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 (κανονισμός SIS II) και της απόφασης του Συμβουλίου 2007/533/ΔΕΥ (απόφαση SIS II) σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (από κοινού: οι νομικές πράξεις SIS II), καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹²⁾, συνιστά ένα κοινό σύστημα πληροφοριών που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να συνεργάζονται μεταξύ τους ανταλλάσσοντας πληροφορίες, αποτελεί δε ουσιώδες βοήθημα για την εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, όπως αυτό έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πράξεις αυτές, από τις 9 Απριλίου 2013, κατά την εφαρμογή τους, κατήργησαν τον τίτλο IV της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν. Το SIS II αντικαθιστά το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν πρώτης γενιάς, η λειτουργία του οποίου ξεκίνησε το 1995 και επεκτάθηκε το 2005 και το 2007.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 των νομικών πράξεων του SIS II, το σύστημα SIS II αποσκοπεί «[...] στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης της δημόσιας ασφάλειας και τάξης και της προστασίας της ασφάλειας στο έδαφος των κρατών μελών, και στην εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της Συνθήκης (ΕΚ) (στο εξής: «Συνθήκη ΕΚ») σχετικά με την κυκλοφορία των προσώπων στο έδαφος των κρατών μελών, με τη χρησιμοποίηση πληροφοριών που διαβιβάζονται μέσω του συστήματος αυτού».

Σύμφωνα με τις νομικές πράξεις SIS II, το σύστημα αυτό παρέχει πρόσβαση σε καταχωρίσεις σχετικά με πρόσωπα και αντικείμενα, μέσω αυτοματοποιημένης διαδικασίας αναζήτησης πληροφοριών, στις ακόλουθες αρχές:

- α) αρχές αρμόδιες για τους συνοριακούς ελέγχους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹³⁾·
- β) αρχές οι οποίες διενεργούν και συντονίζουν άλλους αστυνομικούς και τελωνειακούς ελέγχους στο εσωτερικό της εκάστοτε χώρας·

⁽⁹⁾ Συμφωνία με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36).

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 370 της 17.12.2004, σ. 78.

⁽¹¹⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 3.

⁽¹²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την πρόσβαση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) των υπηρεσιών των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την έκδοση αδειών κυκλοφορίας οχημάτων (ΕΕ L 381 της 28.12.2006, σ. 1).

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1).

- γ) εθνικές δικαστικές αρχές και τις αρχές συντονισμού τους·
- δ) αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση θεωρήσεων, τις κεντρικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εξέταση των αιτήσεων χορήγησης θεωρήσεων, αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση τίτλων διαμονής και για την εφαρμογή της νομοθεσίας σχετικά με τους υπηκόους τρίτων χωρών στο πλαίσιο της εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου σχετικά με την κυκλοφορία των προσώπων·
- ε) αρχές αρμόδιες για την έκδοση αδειών κυκλοφορίας οχημάτων (σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1986/2006.

Σύμφωνα με την απόφαση SIS II, δικαίωμα πρόσβασης σε ορισμένες κατηγορίες καταχωρίσεων αναγνωρίζεται επίσης στις Ευρόπολ και Eurojust.

Το σύστημα SIS II απαρτίζεται από τις ακόλουθες συνιστώσες:

1. ένα κεντρικό σύστημα («κεντρικό SIS II») που συνίσταται σε:
 - α) μονάδα τεχνικής υποστήριξης (CS-SIS), που περιέχει μια βάση δεδομένων (τη βάση δεδομένων του SIS II)·
 - β) ενιαία εθνική διεπαφή («NI-SIS»)·
2. ένα εθνικό σύστημα («N.SIS II») σε κάθε κράτος μέλος, το οποίο αποτελείται από τα εθνικά συστήματα δεδομένων που επικοινωνούν με το κεντρικό SIS II. Ένα N.SIS II μπορεί να περιλαμβάνει αρχείο δεδομένων (εθνικό αντίγραφο), το οποίο περιέχει πλήρες ή μερικό αντίγραφο της βάσης δεδομένων του SIS II·
3. επικοινωνιακή υποδομή μεταξύ της CS-SIS και του NI-SIS που εξασφαλίζει κρυπτογραφημένο εικονικό δίκτυο αποκλειστικά για δεδομένα SIS II και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τμημάτων SIRENE, όπως ορίζονται κατωτέρω.

1. ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ SIRENE ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1.1. Το τμήμα SIRENE

Το SIS II περιλαμβάνει μόνο τις πληροφορίες (δηλαδή τα δεδομένα καταχώρισης) που είναι απαραίτητες για την ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου ή ενός αντικειμένου και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις νομικές πράξεις SIS II, τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις εκάστοτε καταχωρίσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων των νομικών πράξεων SIS II, καθώς και για την απρόσκοπτη λειτουργία του SIS II, είτε σε διμερή είτε σε πολυμερή βάση.

Το εν λόγω σύστημα, που συγκροτήθηκε με σκοπό την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών ονομάστηκε «SIRENE», ένα ακρωνύμιο που σχηματίζεται από τα αρχικά των λέξεων που απαρτίζουν τον ορισμό του συστήματος στα αγγλικά: «Supplementary Information Request at the National Entries».

Κάθε κράτος μέλος προβαίνει στη σύσταση εθνικού «τμήματος SIRENE», σύμφωνα με το κοινό άρθρο 7 παράγραφος 2 των νομικών πράξεων SIS II. Η εν λόγω υπηρεσία χρησιμεύει ως ενιαίο σημείο επαφής για τα κράτη μέλη και λειτουργεί πλήρως επί εικοσιτετραώρου βάσης επτά ημέρες την εβδομάδα, με σκοπό την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σε σχέση με την εισαγωγή καταχωρίσεων και για την ανάληψη ενδεδειγμένων μέτρων σε περιπτώσεις ταυτοποίησης φυσικών προσώπων και αντικειμένων που έχουν καταχωρισθεί στο SIS II και εντοπίζονται κατόπιν θετικού αποτελέσματος αναζήτησης. Τα κύρια καθήκοντα των τμημάτων SIRENE είναι μεταξύ άλλων ⁽¹⁴⁾ να μεριμνούν για την ανταλλαγή όλων των συμπληρωματικών πληροφοριών σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος εγχειριδίου SIRENE, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 των νομικών πράξεων SIS II για τους εξής σκοπούς:

- α) προκειμένου τα κράτη μέλη να διαβουλεύονται μεταξύ τους ή να αλληλονημερώνονται κατά την εισαγωγή καταχώρισης (π.χ. κατά την εισαγωγή καταχωρίσεων με σκοπό τη σύλληψη)·
- β) έπειτα από θετική απάντηση, ώστε να καθίσταται δυνατή η λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων (π.χ. ταυτοποίηση καταχώρισης)·
- γ) όταν δεν μπορεί να αναληφθεί η απαιτούμενη δράση (π.χ. προσθήκη ειδικής ένδειξης)·

⁽¹⁴⁾ Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των λοιπών καθηκόντων που ανατίθενται στα τμήματα SIRENE με βάση την οικεία νομοθεσία στο πλαίσιο της αστυνομικής συνεργασίας, π.χ. κατά την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EE L 386 της 29.12.2006, σ. 89).

- δ) σε σχέση με την ποιότητα των δεδομένων του SIS II (π.χ. όταν δεδομένα έχουν καταχωρισθεί παράνομα ή περιέχουν πραγματικό σφάλμα), συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης των εξερχόμενων και της επαλήθευσης των εισερχόμενων καταχωρίσεων, εφόσον τούτο προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·
- ε) σε σχέση με τη συμβατότητα και την προτεραιότητα των καταχωρίσεων (π.χ. κατά τον έλεγχο της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων)·
- στ) σε σχέση με τα δικαιώματα των προσώπων που αφορούν τα δεδομένα, ιδίως το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να μεριμνήσουν ώστε όλοι οι εθνικοί φορείς που είναι επιφορτισμένοι με τη διεθνή αστυνομική συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων SIRENE, να οργανωθούν με συγκροτημένο τρόπο, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι συγκρούσεις αρμοδιοτήτων και οι αλληλεπικαλύψεις κατά την εκτέλεση της εργασίας τους.

1.2. Το εγχειρίδιο SIRENE

Το εγχειρίδιο SIRENE είναι ένα σύνολο οδηγιών όπου περιγράφονται λεπτομερώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που διέπουν τη διμερή ή πολυμερή ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών.

1.3. Προσαρτήματα του παρόντος εγχειριδίου SIRENE

Δεδομένου ότι ορισμένοι κανόνες τεχνικού χαρακτήρα έχουν άμεσο αντίκτυπο στην εργασία των χρηστών στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων SIRENE, είναι σκόπιμο οι κανόνες αυτοί να συμπεριληφθούν στο εγχειρίδιο SIRENE. Επομένως, στα προσαρτήματα του παρόντος εγχειριδίου καθορίζονται, μεταξύ άλλων, κανόνες μεταγραμματισμού, οι πίνακες κωδικών, τα έντυπα για την κοινοποίηση των συμπληρωματικών πληροφοριών και άλλα μέτρα εφαρμογής τεχνικού χαρακτήρα για την επεξεργασία των δεδομένων.

1.4. Κατάλογος συστάσεων για την ορθή εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν και των βέλτιστων πρακτικών (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν)

Ο κατάλογος παρέχει νομικά μη δεσμευτικές συστάσεις και βέλτιστες πρακτικές για τα κράτη μέλη με βάση την πείρα που έχει αποκτηθεί. Χρησιμεύει επίσης ως εργαλείο αναφοράς για την αξιολόγηση της ορθής εφαρμογής των νομικών πράξεων SIS II. Πρέπει, συνεπώς, να τηρείται, στο μέτρο του δυνατού.

1.5. Ρόλος των τμημάτων SIRENE για την αστυνομική συνεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών δεν θίγει τα καθήκοντα που ανατίθενται στα τμήματα SIRENE στον τομέα της διεθνούς αστυνομικής συνεργασίας βάσει της εθνικής νομοθεσίας με την οποία τίθενται σε εφαρμογή άλλες νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι δυνατή η ανάθεση πρόσθετων καθηκόντων στα τμήματα SIRENE, ιδίως βάσει της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσου 2006/960/ΔΕΥ, των άρθρων 39 και 46 της σύμβασης Σένγκεν, στον βαθμό που δεν έχουν αντικατασταθεί από την απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ, των άρθρων 40 ή 41 της σύμβασης Σένγκεν ή στις περιπτώσεις στις οποίες οι πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο της αμοιβαίας νομικής συνδρομής.

Αν ένα τμήμα SIRENE λάβει από άλλο τμήμα SIRENE αίτηση που δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητά του βάσει της εθνικής νομοθεσίας, τη διαβιβάζει πάραυτα στην αρμόδια αρχή και ενημερώνει το αιτούν τμήμα SIRENE για τις ενέργειες στις οποίες προέβη. Αν παραστεί ανάγκη, παρέχει υποστήριξη στο αιτούν τμήμα SIRENE για να διευκολυνθεί η επικοινωνία.

1.5.1. Μεταφορά δεδομένων του SIS II και συμπληρωματικών πληροφοριών σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς

Σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού SIS II και το άρθρο 54 της απόφασης SIS II, τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία στο SIS II κατ' εφαρμογή των εν λόγω δύο νομικών πράξεων δεν διαβιβάζονται ούτε διατίθενται σε τρίτες χώρες ή σε διεθνείς οργανισμούς. Η απαγόρευση αυτή ισχύει για τη μεταβίβαση συμπληρωματικών πληροφοριών σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς. Το άρθρο 55 της απόφασης SIS II προβλέπει παρέκκλιση από αυτόν τον γενικό κανόνα όσον αφορά την ανταλλαγή δεδομένων με την Ιντερπόλ για διαβατήρια που έχουν κλαπεί, υπεξαιρεθεί, απολεσθεί ή ακυρωθεί, υπό τους όρους που καθορίζονται στο εν λόγω άρθρο.

1.6. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Ευρωπόλ

Η Ευρωπόλ έχει δικαίωμα πρόσβασης και άμεσης αναζήτησης δεδομένων που έχουν καταχωρισθεί στο SIS II, σύμφωνα με τα άρθρα 26, 36 και 38 της απόφασης SIS II. Η Ευρωπόλ μπορεί να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από τα οικεία κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης Ευρωπόλ ⁽¹⁵⁾. Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, συνιστάται θερμά η εγκαθίδρυση συνεργασίας με την Εθνική Υπηρεσία Ευρωπόλ (ENU), ώστε το τμήμα SIRENE να ενημερώνεται για κάθε ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών μεταξύ της Ευρωπόλ και της ENU σε σχέση με καταχωρίσεις που εισάγονται στο SIS II. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες η επικοινωνία σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά τις καταχωρίσεις SIS II πραγματοποιείται από την ENU, όλα τα μέρη που μετέχουν στην επικοινωνία, ιδίως το τμήμα SIRENE, θα πρέπει να λαμβάνουν γνώση του γεγονότος αυτού ώστε να αποφεύγεται η σύγχυση.

1.7. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Eurojust

Τα εθνικά μέλη της Eurojust και οι βοηθοί τους έχουν δικαίωμα πρόσβασης και άμεσης αναζήτησης δεδομένων που έχουν καταχωρισθεί στο SIS II σύμφωνα με τα άρθρα 26, 32, 34 και 38 της απόφασης SIS II. Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, επιβάλλεται η συνεργασία με τα εθνικά μέλη της Eurojust, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος αναζήτησης. Ειδικότερα, το τμήμα SIRENE θα πρέπει να λειτουργεί ως σημείο επαφής για τα εθνικά μέλη της Eurojust και τους βοηθούς τους όσον αφορά τις συμπληρωματικές πληροφορίες που σχετίζονται με τις καταχωρίσεις στο SIS II.

1.8. Σχέσεις μεταξύ των τμημάτων SIRENE και της Ιντερπόλ ⁽¹⁶⁾

Ρόλος του SIS II δεν είναι ούτε να αντικαθιστά την Ιντερπόλ ούτε να αναπαράγει τον ρόλο της. Παρά το ενδεχόμενο αλληλεπικάλυψης μεταξύ ορισμένων καθηκόντων, οι αρχές που διέπουν την ανάληψη δράσης και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών του χώρου Σένγκεν διαφέρουν ουσιωδώς από τις αρχές που ισχύουν στο πλαίσιο της Ιντερπόλ. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται να θεσπισθούν κανόνες για τη συνεργασία μεταξύ των τμημάτων SIRENE και των Εθνικών Κεντρικών Γραφείων (ΕΚΓ) σε εθνικό επίπεδο.

Θα πρέπει να εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

1.8.1. Προτεραιότητα των καταχωρίσεων του SIS II έναντι των καταχωρίσεων της Ιντερπόλ

Σε περίπτωση καταχωρίσεων που εισάγονται από τα κράτη μέλη, οι καταχωρίσεις του SIS II και η ανταλλαγή κάθε πληροφορίας σχετικά με τις καταχωρίσεις αυτές έχουν πάντοτε προτεραιότητα έναντι των καταχωρίσεων και των πληροφοριών που ανταλλάσσονται μέσω της Ιντερπόλ. Ο κανόνας αυτός έχει ιδιαίτερη σημασία σε περιπτώσεις σύγκρουσης μεταξύ καταχωρίσεων.

1.8.2. Επιλογή του διαύλου επικοινωνίας

Είναι υποχρεωτικό να τηρείται η αρχή βάσει της οποίας οι καταχωρίσεις Σένγκεν έχουν το προβάδισμα έναντι των καταχωρίσεων της Ιντερπόλ που εκδίδονται από κράτη μέλη, και την αρχή αυτή πρέπει να τηρούν και τα ΕΚΓ των κρατών μελών. Από τη στιγμή που δημιουργηθεί μία καταχώριση στο SIS II, κάθε επικοινωνία σχετικά με την καταχώριση, τον σκοπό της δημιουργίας της και την εκτέλεση των μέτρων που πρέπει να ληφθούν παρέχεται από τα τμήματα SIRENE. Αν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να αλλάξει διαύλους επικοινωνίας, οφείλει να συμβουλευτεί προηγουμένως τα άλλα μέρη. Η αλλαγή διαύλου επικοινωνίας είναι δυνατή μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

1.8.3. Χρήση και διανομή των σημάτων της Ιντερπόλ στα κράτη του χώρου Σένγκεν

Λόγω της προτεραιότητας των καταχωρίσεων του SIS II έναντι των καταχωρίσεων της Ιντερπόλ, η χρήση των τελευταίων περιορίζεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις (δηλαδή όταν δεν υπάρχει πρόβλεψη ούτε στις νομικές πράξεις SIS II ούτε στους τεχνικούς όρους, για την εισαγωγή της καταχώρισης στο SIS II ή όταν δεν είναι διαθέσιμες όλες οι απαραίτητες πληροφορίες για τη δημιουργία καταχώρισης στο SIS II). Θα πρέπει να αποφεύγονται εντός του χώρου Σένγκεν οι παράλληλες καταχωρίσεις στο SIS II και μέσω της Ιντερπόλ. Οι καταχωρίσεις που διανέμονται μέσω διαύλων της Ιντερπόλ και οι οποίες καλύπτουν επίσης τον χώρο Σένγκεν ή μέρος αυτού πρέπει να φέρουν την ακόλουθη ένδειξη: «με εξαίρεση τα κράτη Σένγκεν».

⁽¹⁵⁾ Απόφαση 2009/371/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) (ΕΕ L 121 της 15.5.2009, σ. 37).

⁽¹⁶⁾ Βλέπε επίσης τον κατάλογο Σένγκεν: συστάσεις και βέλτιστες πρακτικές.

1.8.4. Θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και διαγραφή καταχώρισης

Προκειμένου να διασφαλίζεται ο ρόλος του τμήματος SIRENE όσον αφορά τον συντονισμό της εξακρίβωσης της ποιότητας των πληροφοριών που εισάγονται στο SIS II, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέριμνα ούτως ώστε τα τμήματα SIRENE και τα ΕΚΓ να αλληλοενημερώνονται για τα θετικά αποτελέσματα αναζήτησης και για τη διαγραφή καταχωρίσεων.

1.8.5. Βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων SIRENE και των ΕΚΓ της Ιντερπόλ

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, κάθε κατάλληλο μέτρο προκειμένου να είναι δυνατή η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών σε εθνικό επίπεδο μεταξύ του εθνικού του τμήματος SIRENE και των ΕΚΓ.

1.9. Πρότυπα

Τα πρότυπα στα οποία βασίζεται η συνεργασία μέσω των τμημάτων SIRENE είναι τα ακόλουθα:

1.9.1. Διαθεσιμότητα

Κάθε τμήμα SIRENE πρέπει να βρίσκεται σε πλήρη λειτουργία 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα, προκειμένου να είναι σε θέση να αντιδρά, εντός της προθεσμίας, όπως απαιτείται στην ενότητα 1.13. Ομοίως επί εικοσιτετράωρου βάσης και επί επτά ημέρες την εβδομάδα πρέπει επίσης να παρέχονται αναλύσεις, υποστήριξη και λύσεις σε τεχνικά και νομικά θέματα.

1.9.2. Αδιάλειπτη λειτουργία

Κάθε τμήμα SIRENE συγκροτεί εσωτερική δομή που διασφαλίζει τον αδιάλειπτο χαρακτήρα της διαχείρισης, του προσωπικού και της τεχνικής υποδομής.

1.9.3. Εμπιστευτικότητα

Κατ' εφαρμογή του κοινού άρθρου 11 των νομικών πράξεων SIS II, το σύνολο του προσωπικού των τμημάτων SIRENE υπόκειται στους οικείους εθνικούς κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου ή σε άλλες ισοδύναμες υποχρεώσεις εχεμύθειας. Η ανωτέρω υποχρέωση ισχύει ακόμη και αφού τα μέλη του προσωπικού παύσουν να ασκούν τα καθήκοντά τους ή να απασχολούνται στη συγκεκριμένη θέση εργασίας.

1.9.4. Προσβασιμότητα

Για να μπορεί να ανταποκρίνεται στο καθήκον παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, το προσωπικό του τμήματος SIRENE πρέπει να διαθέτει άμεση ή έμμεση πρόσβαση σε κάθε συναφή εθνική πληροφορία και σε συμβουλές εμπειρογνομόνων.

1.10. Επικοινωνία

1.10.1. Γλώσσα επικοινωνίας

Για την επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής αποτελεσματικότητας στη διμερή επικοινωνία μεταξύ των τμημάτων SIRENE, πρέπει να χρησιμοποιείται γλώσσα που θα γνωρίζουν αμφότερα τα μέρη.

1.10.2. Ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τμημάτων SIRENE

Οι τεχνικές προδιαγραφές που ισχύουν για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των τμημάτων SIRENE καθορίζονται στο έγγραφο: «Ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τμημάτων SIRENE (DEBS)». Οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να τηρούνται.

1.10.3. Δίκτυο, μηνύματα και θυρίδες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

Τα τμήματα SIRENE χρησιμοποιούν κρυπτογραφημένο εικονικό δίκτυο αφιερωμένο αποκλειστικά στα δεδομένα του SIS II και στην ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών μεταξύ των τμημάτων SIRENE, όπως αναφέρεται στα κοινά άρθρα 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και 8 παράγραφος 1 των νομικών πράξεων SIS II. Μόνον αν ο δίαυλος αυτός δεν είναι διαθέσιμος, μπορεί να χρησιμοποιηθούν άλλα, αρκούντως ασφαλή και κατάλληλα μέσα επικοινωνίας. Η δυνατότητα επιλογής δίαυλου σημαίνει ότι το μέσο επικοινωνίας καθορίζεται κατά περίπτωση, με γνώμονα τις τεχνικές δυνατότητες και τις απαιτήσεις ασφαλείας και ποιότητας που πρέπει να πληρούν οι εκάστοτε επικοινωνίες.

Τα γραπτά μηνύματα υποδιαιρούνται σε δύο κατηγορίες: ελεύθερο κείμενο και τυποποιημένα έντυπα. Στο προσάρτημα 3 περιγράφονται τα έντυπα που ανταλλάσσονται μεταξύ των τμημάτων SIRENE και καθορίζονται οι κατευθύνσεις σχετικά με το αναμενόμενο περιεχόμενο των πεδίων, καθώς και το αν είναι υποχρεωτικές ή όχι.

Υπάρχουν τέσσερις διαφορετικές θυρίδες εντός του προαναφερθέντος δικτύου για μηνύματα με ελεύθερο κείμενο και έντυπα SIRENE.

Ηλεκτρονική θυρίδα	Διεύθυνση ηλεκτρονικής θυρίδας	Σκοπός
Επιχειρησιακή	oper@xx.sirenemail2.eu	Χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή εντύπων και συνημμένων εγγράφων μεταξύ των τμημάτων SIRENE
Τεχνική	tech@xx.sirenemail2.eu	Χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων μεταξύ του προσωπικού τεχνικής υποστήριξης των τμημάτων SIRENE
Επικεφαλής του SIRENE	director@xx.sirenemail2.eu	Χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων με τους επικεφαλής των τμημάτων SIRENE
Ηλ. διεύθυνση	message@xx.sirenemail2.eu	Χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή μηνυμάτων ελεύθερου κειμένου μεταξύ των τμημάτων SIRENE

Για σκοπούς δοκιμών, υφίσταται ένας δεύτερος τομέας ⁽¹⁷⁾ (testxx.sirenemail2.eu) εντός του οποίου οποιαδήποτε από τις θυρίδες του ανωτέρω πίνακα μπορεί να αναπαράγεται για τη διεξαγωγή δοκιμών, χωρίς παρεμβολές στο πραγματικό περιβάλλον ανταλλαγής μηνυμάτων και ροής εργασιών.

Εφαρμόζονται οι λεπτομερείς κανόνες για τις ηλεκτρονικές θυρίδες SIRENE και τη διαβίβαση εντύπων SIRENE που περιγράφονται στο DEBS.

Το σύστημα ροής εργασιών SIRENE (βλέπε ενότητα 1.12) παρακολουθεί τις επιχειρησιακές ηλεκτρονικές θυρίδες και τις θυρίδες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου («oper» και «message») για την ανίχνευση εισερχόμενων εντύπων, συναφών ηλεκτρονικών μηνυμάτων και συνημμένων. Επείγοντα μηνύματα αποστέλλονται μόνο στην επιχειρησιακή ταχυδρομική θυρίδα.

1.10.4. Επικοινωνία σε εξαιρετικές περιστάσεις

Σε περιπτώσεις που δεν υπάρχουν συνήθεις δίαυλοι επικοινωνίας και είναι απαραίτητο να στείλετε τυποποιημένα έντυπα με φαξ, για παράδειγμα, εφαρμόζεται η διαδικασία που περιγράφεται στο DEBS.

1.11. Ευρετήριο διευθύνσεων SIRENE (SAB)

Τα στοιχεία επικοινωνίας των τμημάτων SIRENE και οι συναφείς πληροφορίες που απαιτούνται για την αμοιβαία επικοινωνία και συνεργασία συγκεντρώνονται και παρέχονται στο ευρετήριο διευθύνσεων SIRENE (SAB). Η Επιτροπή θα επικαιροποιεί το SAB. Το επικαιροποιημένο SAB εκδίδεται από την Επιτροπή τουλάχιστον δύο φορές ετησίως. Κάθε τμήμα SIRENE διασφαλίζει ότι:

α) οι πληροφορίες που προέρχονται από το SAB δεν κοινολογούνται σε τρίτους·

⁽¹⁷⁾ Αυτός ο δεύτερος τομέας υπάρχει στο τεχνικό «περιβάλλον προπαραγωγής».

- β) το προσωπικό SIRENE γνωρίζει και χρησιμοποιεί το SAB·
- γ) κάθε επικαιροποίηση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο SAB γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή.

1.12. Σύστημα ροής εργασιών SIRENE

Η αποτελεσματική διαχείριση του φόρτου εργασίας των τμημάτων SIRENE μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα μέσω της εγκατάστασης σε κάθε τμήμα SIRENE ενός πληροφορικού συστήματος διαχείρισης (σύστημα ροής εργασιών), το οποίο επιτρέπει υψηλό βαθμό αυτοματισμού στη διαχείριση της καθημερινής ροής εργασίας.

Το τμήμα SIRENE μπορεί να διαθέτει εφεδρικό σύστημα πληροφορικής και βάσεων δεδομένων για τη ροή των εργασιών του σε δευτερεύοντα χώρο για σοβαρές καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης στο τμήμα SIRENE. Το σύστημα αυτό πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή εφεδρική παροχή ηλεκτρικής ενέργειας και επικοινωνίας.

Προκειμένου να διασφαλίζεται η υψηλή διαθεσιμότητα του συστήματος ροής εργασιών SIRENE, πρέπει να παρέχονται τα κατάλληλα υποστηρικτικά μέσα ΤΠ.

1.13. Προθεσμία απάντησης

Το τμήμα SIRENE απαντά, το συντομότερο δυνατό, σε όλες τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τις καταχωρίσεις και τις διαδικασίες σε περίπτωση θετικών απαντήσεων, που υποβάλλονται από τα άλλα κράτη μέλη μέσω των εθνικών τμημάτων SIRENE. Η απάντηση πρέπει οπωσδήποτε να δίδεται εντός 12 ωρών. (Βλέπε επίσης ενότητα 1.13.1. σχετικά με την ένδειξη του κατεπείγοντος στα έντυπα SIRENE.)

Η ιεράρχηση των προτεραιοτήτων κατά την καθημερινή εργασία βασίζεται στην κατηγορία της καταχώρισης και στη σοβαρότητα κάθε υπόθεσης.

1.13.1. Ένδειξη κατεπείγοντος στα έντυπα SIRENE και κατεπείγουσα αναφορά θετικής απάντησης

Τα έντυπα SIRENE με τα οποία πρέπει να ασχοληθεί με απόλυτη προτεραιότητα το τμήμα SIRENE προς το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση είναι δυνατό να επισημαίνονται με την ένδειξη «URGENT» (κατεπείγον) στο πεδίο 311 («Important Notice») (σημαντική ανακοίνωση), με παράθεση του σχετικού λόγου. Ο λόγος του κατεπείγοντος θα επεξηγείται στα αντίστοιχα πεδία των εντύπων SIRENE. Όταν απαιτείται επείγουσα αντίδραση, μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί τηλεφωνική επικοινωνία ή κοινοποίηση.

Όταν το υπαγορεύουν οι περιστάσεις θετικής απάντησης σε καταχώριση, όπως η περίπτωση πραγματικής έκτακτης ανάγκης ή ύψιστης σημασίας, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που ταυτοποίησε την καταχώριση ενημερώνει, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, τηλεφωνικώς το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους σχετικά με τη θετική απάντηση αφού πρώτα αποστέλλει ένα **έντυπο G**.

1.14. Κανόνες μεταγραμματισμού/γλωσσικής μεταγραφής

Οι ορισμοί και οι κανόνες μεταγραμματισμού και γλωσσικής μεταγραφής καθορίζονται στο προσάρτημα 1. Πρέπει να τηρούνται κατά την επικοινωνία μεταξύ των τμημάτων SIRENE (βλέπε επίσης ενότητα 2.10 σχετικά με την εισαγωγή των ονοματεπωνύμων).

1.15. Ποιότητα των δεδομένων

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 2 των νομικών πράξεων SIS II, τα τμήματα SIRENE συντονίζουν τον έλεγχο της ποιότητας των πληροφοριών που εισάγονται στο SIS II. Τα τμήματα SIRENE θα πρέπει να διαθέτουν την αναγκαία εθνική αρμοδιότητα για την άσκηση του εν λόγω ρόλου. Συνεπώς, πρέπει να προβλέπεται κατάλληλης μορφής εθνικός μηχανισμός εσωτερικού ελέγχου της ποιότητας δεδομένων, καθώς και επανεξέταση της συχνότητας των καταχωρίσεων/θετικών απαντήσεων και του περιεχομένου των δεδομένων.

Για να μπορεί το κάθε τμήμα SIRENE να εκτελεί τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί όσον αφορά τον συντονισμό του ελέγχου της ποιότητας των δεδομένων, πρέπει να τίθενται στη διάθεσή του τα αναγκαία υποστηρικτικά μέσα τεχνολογίας πληροφοριών και να του παραχωρούνται τα κατάλληλα δικαιώματα στο πλαίσιο λειτουργίας των συστημάτων.

Σε συνεργασία με το εθνικό τμήμα SIRENE, πρέπει να θεσπιστούν εθνικά πρότυπα για την κατάρτιση των χρηστών σχετικά με τις αρχές και τις πρακτικές όσον αφορά την ποιότητα των δεδομένων. Τα κράτη μέλη μπορούν να καλέσουν το προσωπικό των τμημάτων SIRENE να συμμετέχουν στην κατάρτιση όλων των αρχών που εισάγουν καταχωρίσεις, υπογραμμίζοντας τη σημασία της ποιότητας των δεδομένων και της μεγιστοποίησης της χρήσης του SIS II.

1.16. Αρχαιοθήκη

- α) Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους όρους για την αποθήκευση πληροφοριών.
- β) Το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους θέτει όλες τις πληροφορίες που αφορούν δικές του καταχωρίσεις στη διάθεση των άλλων κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της παραπομπής στην απόφαση που οδήγησε στην καταχώριση.
- γ) Τα αρχεία κάθε τμήματος SIRENE πρέπει να επιτρέπουν την ταχεία πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες, προκειμένου να τηρούνται οι πολύ σύντομες προθεσμίες οι οποίες ισχύουν για τη διαβίβαση πληροφοριών.
- δ) Δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 4 των νομικών πράξεων SIS II, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διατηρούνται σε αρχεία από το τμήμα SIRENE ως απόρροια της ανταλλαγής πληροφοριών φυλάσσονται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίον παρασχέθηκαν. Κατά κανόνα, τα εν λόγω στοιχεία διαγράφονται αμέσως μόλις διαγραφεί η σχετική καταχώριση από το SIS II, και οπωσδήποτε το αργότερο ένα έτος μετά τη διαγραφή αυτή. Εντούτοις, δεδομένα που σχετίζονται με συγκεκριμένη καταχώριση την οποία έχει εισαγάγει κράτος μέλος ή με καταχώριση σε σχέση με την οποία έχουν αναληφθεί ενέργειες στο έδαφος του επιτρέπεται να αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
- ε) Οι συμπληρωματικές πληροφορίες που αποστέλλουν τα άλλα κράτη μέλη αποθηκεύονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων του κράτους μέλους που τις παραλαμβάνει. Εφαρμόζονται επίσης το κοινό άρθρο 12 των νομικών πράξεων SIS II, η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁸⁾, και η απόφαση-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽¹⁹⁾.
- στ) Οι πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις κατάχρησης ταυτότητας πρέπει να απαλείφονται μετά την απάλειψη της σχετικής καταχώρισης.
- ζ) Η πρόσβαση σε αρχεία καταγράφεται, τελεί υπό έλεγχο και επιτρέπεται μόνο σε εξουσιοδοτημένο για τον σκοπό αυτό προσωπικό.

1.17. Προσωπικό

Ο μεγάλος αριθμός έμπειρου προσωπικού εξασφαλίζει ένα εργατικό δυναμικό που είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά του με ίδια πρωτοβουλία και κατ' επέκταση να διευθετεί τις υποθέσεις με αποτελεσματικότητα. Για τον λόγο αυτό, είναι σκόπιμο να αποφεύγονται οι συχνές αλλαγές προσωπικού, γεγονός που προϋποθέτει την αδιαμφισβήτητη υποστήριξη των ανωτέρων στελεχών για τη δημιουργία ενός εργασιακού περιβάλλοντος βασισμένου στην αρχή της εκχώρησης αρμοδιοτήτων. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα, ώστε να αποφεύγεται η απώλεια προσόντων και πείρας λόγω της εναλλαγής προσωπικού.

1.17.1. Επικεφαλής των τμημάτων SIRENE

Οι επικεφαλής των τμημάτων SIRENE πρέπει να συναντώνται τουλάχιστον δύο φορές ετησίως με σκοπό την αξιολόγηση της ποιοτικής στάθμης της συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων τους, τη συζήτηση των αναγκαίων τεχνικών ή οργανωτικών μέτρων σε περίπτωση που ανακύπτουν δυσκολίες και την αποσαφήνιση των διαδικασιών, όταν απαιτείται. Η συνεδρίαση των επικεφαλής των τμημάτων SIRENE διοργανώνεται από το κράτος μέλος που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.17.2. Αρμόδιος επικοινωνίας SIRENE (SIRCoP)

Σε περιπτώσεις όπου οι κανονικές διαδικασίες αποδεικνύονται ανεπαρκείς, ο αρμόδιος επικοινωνίας SIRENE (SIRCoP) μπορεί να ασχολείται με φακέλους για τους οποίους η πρόοδος είναι πολύπλοκη, προβληματική ή ευαίσθητη και για τους οποίους ενδέχεται να απαιτείται κάποιος βαθμός διασφάλισης ποιότητας και/ή περισσότερο μακροπρόθεσμη επικοινωνία με άλλο τμήμα SIRENE για την επίλυση του προβλήματος. Τα καθήκοντα του SIRCoP δεν αφορούν τις επείγουσες περιπτώσεις για τις οποίες χρησιμοποιούνται καταρχήν οι υπηρεσίες απευθείας σύνδεσης (front desk) επί εικοσιτετραώρου βάσεως και επί επτά ημέρες την εβδομάδα.

⁽¹⁸⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

⁽¹⁹⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 60).

Ο SIRCoP μπορεί να διατυπώνει προτάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας και να περιγράφει επιλογές για τη μακροπρόθεσμη επίλυση τέτοιων ζητημάτων.

Κατά γενικό κανόνα, ένας SIRCoP μπορεί να επικοινωνήσει με άλλον SIRCoP μόνο κατά τις εργάσιμες ώρες.

Ετήσια αξιολόγηση διενεργείται στο πλαίσιο των ετήσιων στατιστικών εκθέσεων, όπως προβλέπεται στο προσάρτημα 5, με βάση τους ακόλουθους δείκτες:

- α) αριθμός παρεμβάσεων του SIRCoP ανά κράτος μέλος·
- β) λόγος της επικοινωνίας·
- γ) αποτέλεσμα των παρεμβάσεων με βάση τις πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

1.17.3. Γνωστικό υπόβαθρο

Το προσωπικό του τμήματος SIRENE πρέπει να διαθέτει γλωσσικές δεξιότητες οι οποίες να καλύπτουν όσο το δυνατόν ευρύτερο φάσμα γλωσσών και το εν υπηρεσία προσωπικό πρέπει να είναι σε θέση να επικοινωνεί με όλα τα τμήματα SIRENE.

Το προσωπικό του τμήματος SIRENE πρέπει να διαθέτει τις αναγκαίες γνώσεις σχετικά με:

- εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή νομικά ζητήματα,
- τις οικείες εθνικές αρχές επιβολής του νόμου, και
- τα εθνικά και ευρωπαϊκά συστήματα διοίκησης στους τομείς της δικαιοσύνης και της μετανάστευσης.

Πρέπει να διαθέτει το απαιτούμενο κύρος για να διευθετεί αυτόνομα κάθε εισερχόμενη υπόθεση.

Οι υπάλληλοι που εργάζονται εκτός ωρών γραφείου πρέπει να έχουν τα ίδια προσόντα, γνώσεις και κύρος, και πρέπει να έχουν την ευχέρεια να προσφεύγουν ανά πάσα στιγμή σε εμπειρογνώμονες με τους οποίους να είναι δυνατή άμεση τηλεφωνική επικοινωνία.

Σε κάθε τμήμα SIRENE πρέπει να είναι διαθέσιμες εξειδικευμένες νομικές γνώσεις για την αντιμετώπιση τόσο συνηθών όσο και εξαιρετικών περιπτώσεων. Ανάλογα με την υπόθεση, οι γνώσεις αυτές είναι δυνατό να παρέχονται είτε από μέλη του προσωπικού που διαθέτουν την αναγκαία νομική κατάρτιση είτε από εμπειρογνώμονες των δικαστικών αρχών.

1.17.4. Κατάρτιση

Εθνικό επίπεδο

Σε εθνικό επίπεδο, πρέπει να παρέχεται επαρκής κατάρτιση, ούτως ώστε το προσωπικό να ανταποκρίνεται στις απαιτούμενες ικανότητες που καθορίζονται στο παρόν εγχειρίδιο. Πριν από την παροχή εξουσιοδότησης στο προσωπικό για την επεξεργασία δεδομένων αποθηκευμένων στο SIS II, πρέπει να του παρέχεται η δέουσα κατάρτιση για την ασφάλεια και τους κανόνες προστασίας των δεδομένων και να του γίνεται ενημέρωση για τα συναφή ποινικά αδικήματα και τις ποινές που επισύρουν.

Ευρωπαϊκό επίπεδο

Τουλάχιστον μία φορά ετησίως πρέπει να οργανώνονται κοινά μαθήματα κατάρτισης, με στόχο την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων SIRENE, μέσω της παροχής στο προσωπικό τους της δυνατότητας να συναντήσουν συναδέλφους από άλλα τμήματα SIRENE, να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές μεθόδους εργασίας και να συγκροτήσουν συνεκτικό και ισοδύναμο επίπεδο γνώσεων. Με τον τρόπο αυτό θα μπορέσει επιπλέον το προσωπικό να συνειδητοποιήσει τη σπουδαιότητα του έργου που επιτελεί και την ανάγκη αμοιβαίας αλληλεγγύης με στόχο την κοινή ασφάλεια των κρατών μελών.

Τα μαθήματα κατάρτισης πρέπει να ακολουθούν το εγχειρίδιο εκπαιδευτών SIRENE.

Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁰⁾ προβλέπει ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (στο εξής «ο Οργανισμός») εκτελεί καθήκοντα που αφορούν την κατάρτιση στην τεχνική χρήση του SIS II, ιδίως για το προσωπικό του SIRENE.

1.17.5. Ανταλλαγές προσωπικού

Στο μέτρο του δυνατού, τα τμήματα SIRENE πρέπει επίσης να προβλέπουν τη διοργάνωση ανταλλαγών προσωπικού με άλλα τμήματα SIRENE τουλάχιστον μία φορά ετησίως. Σκοπός των ανταλλαγών αυτών είναι η συμβολή στη βελτίωση της γνώσης των μεθόδων εργασίας από μέρους του προσωπικού, η κατάδειξη του τρόπου οργάνωσης άλλων τμημάτων SIRENE και η σύναψη προσωπικών επαφών με συναδέλφους σε άλλα κράτη μέλη.

2. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Οι διαδικασίες που περιγράφονται κατωτέρω ισχύουν για όλες τις κατηγορίες καταχωρίσεων. Οι συγκεκριμένες διαδικασίες για κάθε κατηγορία καταχωρίσεων παρατίθενται στα αντίστοιχα μέρη του παρόντος εγχειριδίου.

2.1. Ορισμοί

«Καταχωρίζον κράτος μέλος»: το κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση στο SIS II.

«Κράτος μέλος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος που αναλαμβάνει τις επιβαλλόμενες ενέργειες κατόπιν θετικής απάντησης.

«Παρέχον στοιχεία τμήμα SIRENE»: το τμήμα SIRENE κράτους μέλους που κατέχει δακτυλικά αποτυπώματα ή φωτογραφίες του προσώπου το οποίο έχει καταχωριστεί από άλλο κράτος μέλος.

«Θετική απάντηση/Θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης»: έχουμε όταν στο SIS II:

α) διενεργείται αναζήτηση από χρήστη·

β) η αναζήτηση αποκαλύπτει καταχώριση εξωτερικού στο SIS II·

γ) τα δεδομένα που αφορούν την καταχώριση στο SIS II αντιστοιχούν στα δεδομένα της αναζήτησης· και

δ) ζητούνται περαιτέρω μέτρα ως αποτέλεσμα της θετικής απάντησης.

«Ειδική ένδειξη» (Flag): αναστολή εγκυρότητας σε εθνικό επίπεδο που μπορεί να προστεθεί σε καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη, σε καταχωρίσεις για εξαφανισθέντα πρόσωπα και σε καταχωρίσεις για τη διενέργεια ελέγχου, εφόσον ένα κράτος μέλος εκτιμά ότι η εκτέλεση μιας καταχώρισης αντίκειται στην εθνική του νομοθεσία, τις διεθνείς του υποχρεώσεις ή ουσιώδη εθνικά του συμφέροντα. Όταν η καταχώριση φέρει ειδική ένδειξη, η αιτηθείσα βάσει της καταχώρισης ενέργεια δεν επιτρέπεται να εκτελεστεί στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

2.2. Πολλαπλές καταχωρίσεις (άρθρο 34 παράγραφος 6 του κανονισμού SIS II και άρθρο 49 παράγραφος 6 της απόφασης SIS II)

Μόνο μία καταχώριση ανά κράτος μέλος επιτρέπεται να εισαχθεί στο SIS II για το ίδιο φυσικό πρόσωπο ή αντικείμενο.

Επομένως, οσάκις είναι εφικτό και αναγκαίο, όλες οι επόμενες καταχωρίσεις για το ίδιο πρόσωπο ή αντικείμενο πρέπει να παραμένουν διαθέσιμες σε εθνικό επίπεδο, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εισαγωγή τους μετά τη λήξη ισχύος ή τη διαγραφή της πρώτης καταχώρισης.

⁽²⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1077/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (ΕΕ L 286 της 1.11.2011, σ. 1).

Είναι δυνατή η εισαγωγή περισσότερων της μιας καταχωρίσεων από διαφορετικά κράτη μέλη για τα ίδια υποκείμενα. Είναι σημαντικό το γεγονός αυτό να μην προκαλεί σύγχυση στους χρήστες και οι χρήστες να έχουν σαφή εικόνα των μέτρων που πρέπει να λάβουν όταν επιδιώκουν την εισαγωγή καταχώρισης, καθώς και τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουν έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπιστούν διαδικασίες για την ανίχνευση πολλαπλών καταχωρίσεων, καθώς και ένας μηχανισμός ιεράρχησης για την εισαγωγή τους στο SIS II.

Τούτο προϋποθέτει τα ακόλουθα:

- ελέγχους πριν από την εισαγωγή καταχώρισης για να διαπιστωθεί αν το ίδιο υποκείμενο περιλαμβάνεται ήδη στο SIS II,
- διαβουλεύσεις με τα άλλα κράτη μέλη, σε περίπτωση που η εισαγωγή μιας καταχώρισης οδηγεί σε πολλαπλές και μη συμβατές μεταξύ τους καταχωρίσεις.

2.2.1. Συμβατότητα καταχωρίσεων

Περισσότερα κράτη μέλη δύνανται να εισαγάγουν καταχώριση για το ίδιο πρόσωπο ή αντικείμενο εφόσον οι καταχωρίσεις είναι συμβατές μεταξύ τους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τους κανόνες που αφορούν τη συμβατότητα κατά την έκδοση καταχώρισης για διακριτικό ή ειδικό έλεγχο, ιδίως σε περίπτωση καταχωρίσεων που εκδίδονται για σκοπούς εθνικής ασφάλειας. Η παρέκκλιση αυτή δεν θίγει τη σειρά προτεραιότητας των καταχωρίσεων και τη διαδικασία διαβούλευσης, όπως προβλέπεται στην ενότητα 2.2.2.

Πίνακας συμβατότητας καταχωρίσεων που αφορούν πρόσωπα

Σειρά σπουδαιότητας	Καταχώριση για σύλληψη	Καταχώριση για απαγόρευση εισόδου	Καταχώριση για εξαφανισθέν πρόσωπο (προστασία)	Καταχώριση για ειδικό έλεγχο — άμεση δράση	Καταχώριση για ειδικό έλεγχο	Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο — άμεση δράση	Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο	Καταχώριση για εξαφανισθέν πρόσωπο (σημείο εντοπισμού)	Καταχώριση για δικαστική διαδικασία
Καταχώριση για σύλληψη	ναι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι
Καταχώριση για απαγόρευση εισόδου	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι
Καταχώριση για εξαφανισθέν πρόσωπο (προστασία)	ναι	όχι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι
Καταχώριση για ειδικό έλεγχο — άμεση δράση	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι
Καταχώριση για ειδικό έλεγχο	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι
Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο — άμεση δράση	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι
Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι
Καταχώριση για εξαφανισθέν πρόσωπο (σημείο εντοπισμού)	ναι	όχι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι
Καταχώριση για δικαστική διαδικασία	ναι	όχι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι

Πίνακας συμβατότητας για καταχωρίσεις που αφορούν αντικείμενα

Σειρά σπουδαιότητας	Καταχώριση για χρήση του ως αποδεικτικό στοιχείο	Έγγραφο το οποίο ακυρώνεται για χρήση ως ταξιδιωτικό έγγραφο	Καταχώριση για κατάσχεση	Καταχώριση για ειδικό έλεγχο — άμεση δράση	Καταχώριση για ειδικό έλεγχο	Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο — άμεση δράση	Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο
Καταχώριση για χρήση του ως αποδεικτικό στοιχείο	ναι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι
Έγγραφο το οποίο ακυρώνεται για χρήση ως ταξιδιωτικό έγγραφο	ναι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι
Καταχώριση για κατάσχεση	ναι	ναι	ναι	όχι	όχι	όχι	όχι
Καταχώριση για ειδικό έλεγχο — άμεση δράση	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι
Καταχώριση για ειδικό έλεγχο	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι	όχι	όχι
Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο — άμεση δράση	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι
Καταχώριση για διακριτικό έλεγχο	όχι	όχι	όχι	όχι	όχι	ναι	ναι

2.2.2. Σειρά προτεραιότητας των καταχωρίσεων

Σε περίπτωση ασυμβίβαστων καταχωρίσεων, η σειρά προτεραιότητας για τις καταχωρίσεις που αφορούν πρόσωπα είναι η ακόλουθη:

- σύλληψη με σκοπό την παράδοση ή την έκδοση (άρθρο 26 της απόφασης),
- απαγόρευση εισόδου ή διαμονής στο έδαφος Σένγκεν (άρθρο 24 του κανονισμού),
- θέση υπό προστασία (άρθρο 32 της απόφασης),
- ειδικός έλεγχος — άμεση δράση (άρθρο 36 της απόφασης),
- ειδικός έλεγχος (άρθρο 36 της απόφασης),
- διακριτικός έλεγχος — άμεση δράση (άρθρο 36 της απόφασης),
- διακριτικός έλεγχος (άρθρο 36 της απόφασης),
- κοινοποίηση του σημείου εντοπισμού (άρθρα 32 και 34 της απόφασης).

Η σειρά προτεραιότητας για τις καταχωρίσεις που αφορούν αντικείμενα είναι η ακόλουθη:

- χρήση ως αποδεικτικού στοιχείου (άρθρο 38 της απόφασης),
- κατάσχεση του εγγράφου που ακυρώθηκε για χρήση ως ταξιδιωτικό έγγραφο (άρθρο 38 της απόφασης),
- κατάσχεση (άρθρο 38 της απόφασης),
- ειδικός έλεγχος — άμεση δράση (άρθρο 36 της απόφασης),
- ειδικός έλεγχος (άρθρο 36 της απόφασης),
- διακριτικός έλεγχος — άμεση δράση (άρθρο 36 της απόφασης),
- διακριτικός έλεγχος (άρθρο 36 της απόφασης).

Αποκλίσεις από την ανωτέρω σειρά προτεραιότητας είναι δυνατές έπειτα από διαβουλεύσεις μεταξύ των κρατών μελών εφόσον διακυβεύονται ουσιώδη εθνικά συμφέροντα.

2.2.3. Έλεγχος της ύπαρξης ασυμβίβαστου και εισαγωγή πολλαπλών καταχωρίσεων

Για να αποτραπεί η εισαγωγή ασυμβίβαστων πολλαπλών καταχωρίσεων, είναι σημαντικό να γίνεται ακριβής διάκριση μεταξύ φυσικών προσώπων ή αντικειμένων με παρεμφερή χαρακτηριστικά. Για τον σκοπό αυτό έχει καθοριστική σημασία η συνεννόηση και συνεργασία μεταξύ των τμημάτων SIRENE, και κάθε κράτος μέλος οφείλει να θεσπίσει κατάλληλες τεχνικές διαδικασίες για την ανίχνευση τέτοιων περιπτώσεων πριν από την πραγματοποίηση καταχώρισης.

Το τμήμα SIRENE λαμβάνει μέριμνα ούτως ώστε να υπάρχει μόνο μία καταχώριση στο SIS II με βάση την εθνική διαδικασία, εάν μια αίτηση καταχώρισης έρχεται σε σύγκρουση με καταχώριση που έχει εισαγάγει το ίδιο κράτος μέλος.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία για να ελεγχθεί αν υπάρχουν πολλαπλές καταχωρίσεις για το ίδιο πρόσωπο ή το ίδιο αντικείμενο:

α) Τα υποχρεωτικά στοιχεία περιγραφής της ταυτότητας συγκρίνονται όταν διαπιστώνεται η ύπαρξη πολλαπλών καταχωρίσεων:

i) σχετικά με φυσικό πρόσωπο:

- επώνυμο,
- όνομα,
- ημερομηνία γέννησης,
- φύλο·

ii) σχετικά με όχημα:

- ο αριθμός VIN,
- αριθμός και χώρα ταξινόμησης,
- η μάρκα,
- ο τύπος·

iii) σχετικά με αεροσκάφος:

- κατηγορία αεροσκάφους,
- αριθμός ταξινόμησης ICAO·

iv) σχετικά με σκάφος:

- κατηγορία σκάφους,
- αριθμός κυτών,
- εξωτερικός αριθμός αναγνώρισης σκαφών (δεν είναι υποχρεωτικός, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί)·

v) σχετικά με εμπορευματοκιβώτιο:

- αριθμός BIC ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Ορισμένες εταιρείες μεταφορών χρησιμοποιούν άλλους αριθμούς αναφοράς. Το SIS II περιλαμβάνει διάταξη για την εισαγωγή αριθμών σειράς εκτός του BIC.

- β) Για την εισαγωγή νέας καταχώρισης σχετικά με όχημα ή άλλο αντικείμενο με αριθμό VIN ή αριθμό ταξινόμησης, βλέπε διαδικασίες στην ενότητα 8.2.1.
- γ) Εάν πρόκειται για άλλου είδους αντικείμενο, τα πλέον κατάλληλα πεδία για την εξακρίβωση της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων είναι τα υποχρεωτικά πεδία, τα οποία πρέπει στο σύνολό τους να χρησιμοποιούνται για αυτόματη σύγκριση μέσω του συστήματος.

Οι διαδικασίες που περιγράφονται στην ενότητα 8.2.1. (έλεγχος της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων για το ίδιο όχημα) πρέπει να χρησιμοποιούνται για να γίνεται διάκριση μεταξύ άλλων κατηγοριών αντικειμένων στο SIS II, όταν καθίσταται προφανές ότι δύο παρόμοια αντικείμενα έχουν τον ίδιο αριθμό σειράς (serial number).

Αν από τον έλεγχο εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα στοιχεία ταυτότητας αναφέρονται σε δύο διαφορετικά φυσικά πρόσωπα ή αντικείμενα, το τμήμα SIRENE εγκρίνει την αίτηση εισαγωγής της νέας καταχώρισης ⁽²²⁾.

Εάν ο έλεγχος της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων αποκαλύψει ότι τα στοιχεία ταυτότητας είναι πανομοιότυπα και αφορούν το ίδιο φυσικό πρόσωπο ή αντικείμενο, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που σκοπεύει να εισαγάγει νέα καταχώριση διαβουλεύεται με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, εφόσον οι καταχωρίσεις είναι ασυμβίβαστες μεταξύ τους.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία για την επαλήθευση της συμβατότητας των καταχωρίσεων:

- α) πριν από την εισαγωγή καταχώρισης είναι υποχρεωτικό να διενεργηθεί έλεγχος ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν υπάρχουν ασυμβίβαστες καταχωρίσεις·
- β) εάν υφίσταται άλλη συμβατή καταχώριση, τα τμήματα SIRENE δεν χρειάζεται να προβούν σε διαβούλευση. Ωστόσο, εάν υπάρχει ανάγκη να διευκρινιστεί κατά πόσον η καταχώριση αφορά το ίδιο φυσικό πρόσωπο, το τμήμα SIRENE ζητά τη γνώμη του τμήματος SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους χρησιμοποιώντας το **έντυπο L**·
- γ) αν οι καταχωρίσεις είναι ασυμβίβαστες, πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις μεταξύ των οικείων τμημάτων SIRENE με χρήση του **εντύπου E**, ώστε να εισαχθεί τελικά μία μόνο καταχώριση·
- δ) οι καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη εισάγονται πάραυτα χωρίς προηγούμενη αναμονή της έκβασης των τυχόν διαβουλεύσεων με άλλα κράτη μέλη·
- ε) σε περίπτωση που, συνεπεία της έκβασης διαβουλεύσεων, αποδοθεί προτεραιότητα σε μία καταχώριση που δεν είναι συμβατή με άλλες υφιστάμενες καταχωρίσεις, τα κράτη μέλη που εισήγαγαν τις άλλες καταχωρίσεις τις διαγράφουν όταν γίνει η εισαγωγή της νέας καταχώρισης. Οποιαδήποτε διαφορά διευθετείται από τα κράτη μέλη μέσω των τμημάτων SIRENE·
- στ) τα κράτη μέλη που δεν έχουν μπορέσει να εισαγάγουν καταχώριση μπορούν να ζητήσουν να ενημερωθούν από το CS-SIS σχετικά με τη διαγραφή της καταχώρισης·
- ζ) το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που δεν μπόρεσε να εισαγάγει την καταχώριση δύναται να ζητήσει να ενημερώνεται από το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που εισήγαγε την καταχώριση για οποιοδήποτε θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης σε σχέση με τη συγκεκριμένη καταχώριση.

2.2.4. Ιδιαίτερη κατάσταση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας

Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στον κανονισμό SIS II, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στις καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής (άρθρα 24 και 26 του κανονισμού SIS II). Δεσμεύονται, ωστόσο, από τους κανόνες που αφορούν τη συμβατότητα των καταχωρίσεων, όπως προβλέπονται στην ενότητα 2.2, και ειδικότερα, εφαρμόζουν τη διαδικασία που προβλέπεται στην ενότητα 2.2.3.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία εισαγάγουν καταχώριση που είναι ενδεχομένως ασυμβίβαστη με υπάρχουσα καταχώριση για απαγόρευση εισόδου ή διαμονής, σύμφωνα με την ενότητα 2.2.1, το κεντρικό SIS II κοινοποιεί αυτά τα δύο κράτη μέλη σχετικά με πιθανή ασυμβατότητα με την κοινοποίηση μόνον του αριθμού ταυτότητας Σένγκεν της υπάρχουσας καταχώρισης.

⁽²²⁾ Επειδή οι αριθμοί σειράς των αντικειμένων δεν είναι τυποποιημένοι, είναι δυνατόν, για παράδειγμα, δύο διαφορετικά πυροβόλα όπλα διαφορετικών κατασκευαστών να έχουν τον ίδιο αριθμό σειράς. Επίσης είναι δυνατόν ένα αντικείμενο να έχει τον ίδιο αριθμό με ένα εντελώς διαφορετικό αντικείμενο, για παράδειγμα, ένα εκδοθέν έγγραφο και ένα τεμάχιο βιομηχανικού εξοπλισμού. Σε περίπτωση που καθίσταται σαφές ότι οι αριθμοί σειράς είναι πανομοιότυποι, αλλά τα αντικείμενα δεν είναι σαφώς τα ίδια, δεν απαιτείται διαβούλευση μεταξύ των τμημάτων SIRENE. Οι χρήστες είναι δυνατόν να ενημερωθούν για το ενδεχόμενο να προκύψει μια τέτοια κατάσταση. Επιπλέον, είναι δυνατόν ένα αντικείμενο, όπως π.χ. ένα διαβατήριο ή ένα όχημα, να έχει κλαπεί και να έχει καταγραφεί σε μια χώρα, ενώ στη συνέχεια να καταγραφεί στη χώρα προέλευσης. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε δύο καταχωρίσεις για το ίδιο αντικείμενο. Εάν το εν λόγω ζήτημα αποκαλυφθεί, μπορεί να επιλυθεί από τα οικεία τμήματα SIRENE.

- β) Εάν σχετικά με καταχώριση που εισήχθη από το Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία γνωστοποιηθεί ενδεχόμενη ασυμβατότητα με καταχώριση για απαγόρευση εισόδου ή διαμονής που έχει εισαχθεί από άλλο κράτος μέλος, το τμήμα SIRENE του Ηνωμένου Βασιλείου ή της Ιρλανδίας κινεί διαδικασία διαβουλεύσεων με το καταχωρίζον κράτος μέλος χρησιμοποιώντας μήνυμα ελεύθερου κειμένου και διαγράφει την ενδεχομένως ασύμβατη καταχώριση κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης.
- γ) Ανάλογα με το αποτέλεσμα της διαβούλευσης, το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία μπορούν να εισαγάγουν εκ νέου καταχώριση η οποία αποδείχθηκε ότι είναι συμβατή.

2.3. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Αν ο χρήστης ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, το τμήμα SIRENE επικοινωνεί χωρίς καθυστέρηση με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους και ζητά τις αναγκαίες πληροφορίες. Όταν κρίνεται σκόπιμο, τα τμήματα SIRENE μεσολαβούν μεταξύ των εθνικών αρχών και παρέχουν και ανταλλάσσουν τις συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι απαραίτητες σε σχέση με την εκάστοτε καταχώριση.

Το καταχωρίζον κράτος μέλος πρέπει να ενημερώνεται για τη θετική απάντηση και την έκβασή της, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά (βλέπε επίσης ενότητα 1.13.1 σχετικά με την ένδειξη κατεπείγοντος).

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) Με την επιφύλαξη της ενότητας 2.4 του παρόντος εγχειριδίου, κάθε θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης σχετικά με καταχωρισθέν φυσικό πρόσωπο ή αντικείμενο γνωστοποιείται καταρχήν στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους μέσω του **εντύπου G**.
- β) Κατά την κοινοποίηση θετικού αποτελέσματος αναζήτησης στο καταχωρίζον κράτος μέλος, το εφαρμοστέο άρθρο των νομικών πράξεων SIS II αναγράφεται στο πεδίο 090 του **εντύπου G**, συνοδευόμενο, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, από συμπληρωματικά στοιχεία (π.χ. «MINOR» — ανήλικος).
- Το **έντυπο G** παρέχει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη θετική απάντηση, περιλαμβανομένων των ενεργειών που έχουν αναληφθεί, στο πεδίο 088. Στο πεδίο 089, είναι δυνατό να καλείται το καταχωρίζον κράτος μέλος να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες.
- γ) Εάν το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης προτιμάται να παράσχει περαιτέρω πληροφορίες μετά την αποστολή του **εντύπου G**, πρέπει να χρησιμοποιήσει το **έντυπο M**.
- δ) Αν κριθεί αναγκαίο, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αποστέλλει στη συνέχεια όλες τις συναφείς ειδικές πληροφορίες και προσδιορίζει τα συγκεκριμένα μέτρα που ζητεί να λάβει το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Για τη διαδικασία αναφοράς των θετικών απαντήσεων που ταυτοποιήθηκαν σχετικά με τα θετικά αποτελέσματα αναζήτησης μέσω συστημάτων αυτόματης αναγνώρισης αριθμού πινακίδας (ANPR), βλέπε ενότητα 9.

2.4. Αδυναμία εφαρμογής των διαδικασιών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης (άρθρο 48 της απόφασης SIS II και άρθρο 33 του κανονισμού SIS II)

Σύμφωνα με το άρθρο 48 της απόφασης SIS II και το άρθρο 33 του κανονισμού SIS II, εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) το κράτος μέλος που, βάσει όλων των διαθέσιμων πληροφοριών, αδυνατεί οριστικά να εφαρμόσει τη διαδικασία ενημερώνει το καταχωρίζον κράτος μέλος μέσω του οικείου τμήματος SIRENE για το γεγονός ότι δεν είναι σε θέση να εκτελέσει τη ζητούμενη ενέργεια και παραθέτει τους σχετικούς λόγους στο πεδίο 083 του **εντύπου H**.
- β) τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να συμφωνήσουν σχετικά με τις ενέργειες που πρέπει να αναληφθούν σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία και τις νομικές πράξεις SIS II.

2.5. Επεξεργασία δεδομένων για σκοπούς διαφορετικούς από τους λόγους της εισαγωγής τους στο SIS II (άρθρο 46 παράγραφος 5 της απόφασης SIS II)

Τα δεδομένα που περιλαμβάνονται στο SIS II μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται για κάθε κατηγορία καταχωρίσεων.

Παρ' όλα αυτά, εφόσον έχει εξασφαλιστεί προηγούμενη άδεια του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, τα δεδομένα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία για σκοπό διαφορετικό από τους λόγους της εισαγωγής τους, προκειμένου να αποτραπεί επικείμενη και σοβαρή απειλή κατά του δημόσιου συμφέροντος και της δημόσιας ασφάλειας, για σοβαρούς λόγους εθνικής ασφάλειας ή για να αποτραπεί η τέλεση σοβαρής αξιόποινης πράξης.

Αν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να επεξεργαστεί δεδομένα που υπάρχουν στο SIS II για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίον εισήχθησαν, πραγματοποιείται ανταλλαγή πληροφοριών σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

- α) μέσω του εθνικού τμήματος SIRENE, το κράτος μέλος που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα για διαφορετικό σκοπό εξηγεί στο καταχωρίζον κράτος μέλος τους λόγους που υπαγορεύουν την επεξεργασία των δεδομένων για άλλο σκοπό, χρησιμοποιώντας το **έντυπο I**.
- β) το καταχωρίζον κράτος μέλος εξετάζει, το ταχύτερο δυνατό, κατά πόσον μπορεί να ικανοποιήσει το αίτημα αυτό και ενημερώνει το άλλο κράτος μέλος σχετικά με την απόφασή του χρησιμοποιώντας το έντυπο M, μέσω του οικείου τμήματος SIRENE.
- γ) εάν κριθεί απαραίτητο, το καταχωρίζον κράτος μέλος μπορεί να χορηγήσει άδεια υπό ορισμένους όρους που αφορούν τον τρόπο χρησιμοποίησης των δεδομένων. Η εν λόγω άδεια αποστέλλεται με το έντυπο M.

Από τη στιγμή που συναινέσει το καταχωρίζον κράτος μέλος, το άλλο κράτος μέλος χρησιμοποιεί τα δεδομένα μόνο για τον σκοπό για τον οποίο έλαβε άδεια. Στο πλαίσιο αυτό λαμβάνει υπόψη τους τυχόν όρους που έχει καθορίσει το καταχωρίζον κράτος μέλος.

2.6. Προσθήκη ειδικής ένδειξης

2.6.1. Εισαγωγή

- α) Το άρθρο 24 της απόφασης SIS II προβλέπει τις ακόλουθες περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει την προσθήκη ειδικής ένδειξης:
 - i) Εφόσον ένα κράτος μέλος εκτιμά ότι η εκτέλεση μιας καταχώρισης που έχει εισαχθεί δυνάμει των άρθρων 26, 32 ή 36 της απόφασης SIS II αντίκειται στην εθνική του νομοθεσία, τις διεθνείς του υποχρεώσεις ή τα ουσιώδη εθνικά του συμφέροντα, μπορεί να ζητεί εκ των υστέρων την προσθήκη ειδικής ένδειξης στην καταχώριση, ώστε το ληπτέο μέτρο που ορίζεται στη συγκεκριμένη καταχώριση να μην εκτελεστεί στο έδαφός του. Την ειδική ένδειξη αποθέτει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.
 - ii) Για να είναι σε θέση κάθε κράτος μέλος να ζητήσει την απόθεση της ειδικής ένδειξης σε καταχώριση του άρθρου 26, όλα τα κράτη μέλη ειδοποιούνται αυτομάτως για κάθε νέα καταχώριση της κατηγορίας αυτής μέσω της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών.
 - iii) Εάν το καταχωρίζον κράτος μέλος ζητήσει, σε κατεπείγουσες και σοβαρές περιπτώσεις, την εκτέλεση του επιβαλλόμενου μέτρου, το κράτος μέλος εκτέλεσης εξετάζει τη δυνατότητα να αποσύρει την ειδική ένδειξη που αποτέθηκε κατ' εντολή του. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκτέλεσης είναι πράγματι σε θέση να αποσύρει την ειδική ένδειξη, προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για την άμεση εκτέλεση του επιβαλλόμενου μέτρου.
- β) Εναλλακτική διαδικασία προβλέπεται μόνο για καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη (βλέπε ενότητα 3.6).
- γ) Όταν προστίθεται ειδική ένδειξη σε καταχωρίσεις για εξαφανισθέντα πρόσωπα και καταχωρίσεις για τη διενέργεια διακριτικών ή ειδικών ελέγχων, η καταχώριση δεν εμφανίζεται στην οθόνη, όταν ο χρήστης ανατρέχει στο σύστημα.
- δ) Με την επιφύλαξη της ενότητας 3.6.1, ένα κράτος μέλος δεν ζητεί την προσθήκη ειδικής ένδειξης για τον λόγο και μόνο ότι ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος είναι το καταχωρίζον κράτος μέλος. Η προσθήκη ειδικής ένδειξης ζητείται μόνο κατά περίπτωση.

2.6.2. Διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη ενόψει της προσθήκης ειδικής ένδειξης

Ειδική ένδειξη προστίθεται **μόνο** κατόπιν αίτησης ή συμφωνίας άλλου κράτους μέλους.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) αν ένα κράτος μέλος ζητήσει την προσθήκη ειδικής ένδειξης, απευθύνει σχετικό αίτημα στο καταχωρίζον κράτος μέλος κάνοντας χρήση του εντύπου F, και αιτιολογώντας το αίτημά του. Το πεδίο 071 χρησιμοποιείται για τον σκοπό αυτό, ενώ στο πεδίο 080 διευκρινίζεται ο λόγος που υπαγορεύει την προσθήκη ειδικής ένδειξης. Για άλλες συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την καταχώριση, χρησιμοποιείται το πεδίο 083.
- β) το κράτος μέλος που εξέδωσε την καταχώριση προσθέτει πάραυτα τη ζητηθείσα ειδική ένδειξη.
- γ) από τη στιγμή που έχουν ανταλλαγεί πληροφορίες, με βάση τα στοιχεία που προσκόμισε στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων το κράτος μέλος που ζήτησε την προσθήκη ειδικής ένδειξης, ενδέχεται να απαιτηθεί τροποποίηση ή διαγραφή της καταχώρισης ή να γίνει ανάκληση της αίτησης, ενώ η καταχώριση παραμένει αμετάβλητη.

2.6.3. Αίτηση διαγραφής ειδικής ένδειξης

Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει τη διαγραφή ειδικής ένδειξης που ζητήθηκε στο παρελθόν, αμέσως μόλις παύσει να ισχύει ο λόγος που υπαγόρευσε την προσθήκη της. Αυτό μπορεί να συμβεί, ειδικότερα, εάν η εθνική νομοθεσία έχει αλλάξει ή εάν περαιτέρω ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την υπόθεση αποκαλύψει ότι δεν υφίστανται πλέον οι περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 25 της απόφασης SIS II.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) Το τμήμα SIRENE που ζήτησε στο παρελθόν την προσθήκη της ειδικής ένδειξης ζητεί από το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που εξέδωσε την καταχώριση να διαγράψει την ειδική ένδειξη, χρησιμοποιώντας το έντυπο F. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιείται το πεδίο 075 του εντύπου ⁽²³⁾. Για την παροχή αναλυτικότερων πληροφοριών σχετικά με την εθνική νομοθεσία, πρέπει να χρησιμοποιείται το πεδίο 080, και, κατά περίπτωση, το πεδίο 083 για την καταχώριση συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τους λόγους διαγραφής της ειδικής ένδειξης, καθώς και άλλων συμπληρωματικών πληροφοριών που αφορούν την καταχώριση.
- β) Το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους διαγράφει πάραυτα την ειδική ένδειξη.

2.7. Δεδομένα με διαπιστωμένο νομικό ή πραγματικό σφάλμα (άρθρο 34 του κανονισμού SIS II και άρθρο 49 της απόφασης SIS II)

Αν διαπιστωθεί ότι δεδομένα περιέχουν πραγματικό σφάλμα ή έχουν αποθηκευτεί παράνομα στο SIS II, πραγματοποιείται ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2 του κανονισμού SIS II και στο άρθρο 49 παράγραφος 2 της απόφασης SIS II, όπου προβλέπεται ότι μόνο το καταχωρίζον κράτος μέλος επιτρέπεται να τροποποιεί, να συμπληρώνει, να διορθώνει, να ενημερώνει ή να διαγράφει τα σχετικά δεδομένα.

Το κράτος μέλος που διαπίστωσε ότι δεδομένα περιέχουν σφάλμα ή ότι έχουν αποθηκευτεί παράνομα, ενημερώνει σχετικά το καταχωρίζον κράτος μέλος μέσω του εθνικού του τμήματος SIRENE το συντομότερο δυνατό και πάντως το αργότερο εντός δέκα ημερολογιακών ημερών από τη στιγμή που υπέπεσαν στην αντίληψή του τα στοιχεία που αποδεικνύουν το σφάλμα. Η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να πραγματοποιείται με χρήση του **εντύπου J**.

- α) Με βάση την έκβαση των διαβουλεύσεων, το καταχωρίζον κράτος μέλος μπορεί να πρέπει να διαγράψει ή να διορθώσει τα δεδομένα, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει η εθνική του νομοθεσία για τη διόρθωση του συγκεκριμένου είδους δεδομένων.
- β) αν δεν επιτευχθεί συμφωνία εντός δύο μηνών, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που διαπίστωσε το σφάλμα ή την παράνομη αποθήκευση των δεδομένων ειδοποιεί την αρμόδια ημεδαπή αρχή, καλώντας τη να παραπέμψει την υπόθεση στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος ενεργεί ως διαμεσολαβητής από κοινού με τις οικείες εθνικές εποπτικές αρχές.

⁽²³⁾ Περί της τεχνικής εφαρμογής, βλέπε το έγγραφο περί ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ τμημάτων SIRENE για το οποίο γίνεται λόγος στην ενότητα 1.10.2.

2.8. Το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα και διόρθωσής τους (άρθρο 41 του κανονισμού SIS II και άρθρο 58 της απόφασης SIS II)

2.8.1. Αιτήσεις για πρόσβαση σε δεδομένα ή για τη διόρθωση δεδομένων

Με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας, όταν είναι απαραίτητη η ενημέρωση των εθνικών αρχών σχετικά με αίτηση πρόσβασης σε δεδομένα ή διόρθωσης δεδομένων, πραγματοποιείται ανταλλαγή πληροφοριών σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

- α) κάθε τμήμα SIRENE εφαρμόζει την εθνική του νομοθεσία σε σχέση με το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Ανάλογα με τις εκάστοτε περιστάσεις και σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τα τμήματα SIRENE είτε διαβιβάζουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές τις αιτήσεις πρόσβασης ή διόρθωσης δεδομένων που ενδεχομένως παραλαμβάνουν είτε αποφαίνονται σχετικά με τις αιτήσεις αυτές εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους·
- β) εάν το απαιτήσουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, τα τμήματα SIRENE των οικείων κρατών μελών διαβιβάζουν σε αυτές, με βάση τις διατάξεις της εθνικής τους νομοθεσίας, πληροφορίες σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε δεδομένα.

2.8.2. Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με αιτήσεις πρόσβασης σε καταχωρίσεις εκδοθείσες από άλλα κράτη μέλη

Πληροφορίες σχετικά με αιτήσεις πρόσβασης σε καταχωρίσεις που έχουν εισαχθεί στο SIS II από άλλο κράτος μέλος ανταλλάσσονται μέσω των εθνικών τμημάτων SIRENE με χρήση του **εντύπου K**.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) η αίτηση πρόσβασης διαβιβάζεται στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, το ταχύτερο δυνατό, ώστε να μπορέσει να λάβει θέση επί του θέματος·
- β) το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει σχετικά με τη θέση του το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση πρόσβασης·
- γ) στην απάντηση του τμήματος SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους πρέπει να ληφθούν υπόψη τυχόν προθεσμίες για τη διεκπεραίωση της αίτησης που έχει ορίσει το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση πρόσβασης·
- δ) το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται αίτηση φυσικού προσώπου για πρόσβαση, διόρθωση ή διαγραφή δεδομένων λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να δοθεί έγκαιρη απάντηση.

Εάν το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αποστείλει τη θέση του στο τμήμα SIRENE του κράτους μέλους προς το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση πρόσβασης, το τμήμα SIRENE, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του και εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του, είτε αποφαίνεται επί της αίτησης είτε μεριμνά για την κατά το δυνατόν ταχύτερη διαβίβαση της θέσης του στην αρχή που είναι αρμόδια να αποφασίσει σχετικά.

2.8.3. Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με αιτήσεις διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων που έχουν εισαχθεί από άλλα κράτη μέλη

Όταν ένα φυσικό πρόσωπο ζητά τη διόρθωση ή τη διαγραφή δεδομένων που το αφορούν, τούτο επιτρέπεται να γίνει μόνο από το καταχωρίζον κράτος μέλος. Σε περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο αποταθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το καταχωρίζον κράτος μέλος, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, μέσω του **εντύπου K** και εφαρμόζεται η διαδικασία που περιγράφεται στην ενότητα 2.8.2.

2.9. Διαγραφή καταχώρισης όταν παύσουν να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη διατήρησή της

Οι καταχωρίσεις δεν μπορούν να διατηρηθούν στο SIS II για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από αυτό που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίον εισήχθησαν.

Μόλις παύσουν να ισχύουν οι προϋποθέσεις για τη διατήρηση της καταχώρισης, το κράτος μέλος που εξέδωσε την καταχώριση τη διαγράφει χωρίς καθυστέρηση. Όταν η καταχώριση έχει ημερομηνία λήξης, η διαγραφή θα επέρχεται αυτομάτως στο CS-SIS. Σε περίπτωση θετικής απάντησης, εφαρμόζονται οι ειδικές διαδικασίες που περιγράφονται στις ενότητες 3.11, 4.10, 5.7, 6.5, 7.7 και 8.4.

Το περί διαγραφής μήνυμα του CS-SIS υποβάλλεται αυτομάτως σε επεξεργασία από το N.SIS II.

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να ειδοποιούνται αυτομάτως για τη διαγραφή μιας καταχώρισης.

2.10. Καταχώριση ονοματεπώνυμων

Με την επιφύλαξη των περιορισμών που επιβάλλουν τα εθνικά συστήματα για την καταχώριση και τη διαθεσιμότητα δεδομένων, τα ονοματεπώνυμα (ονόματα και επώνυμα) καταχωρίζονται στο SIS II με βάση μορφότυπο (είδος γραφής και ορθογραφία) όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς το μορφότυπο που χρησιμοποιείται για τα επίσημα ταξιδιωτικά έγγραφα ταυτότητας, σύμφωνα με τα πρότυπα ICAO για τα ταξιδιωτικά έγγραφα, που χρησιμοποιούνται επίσης κατά τον μεταγρμματισμό και τη μεταγραφή των λειτουργιών του κεντρικού συστήματος SIS II. Κατά την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών, τα τμήματα SIRENE χρησιμοποιούν τα ονοματεπώνυμα όπως αυτά εισάγονται στο SIS II. Τόσο οι χρήστες όσο και τα τμήματα SIRENE εντός του καταχωρίζοντος κράτους μέλους χρησιμοποιούν, ως γενικό κανόνα, λατινικούς χαρακτήρες για την εισαγωγή δεδομένων στο SIS II, με την επιφύλαξη των κανόνων μεταγρμματισμού και μεταγραφής που περιλαμβάνονται στο προσάρτημα 1.

Όταν προβάλλει η ανάγκη ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με φυσικό πρόσωπο που δεν έχει καταχωρισθεί, αλλά μπορεί να συνδέεται με την καταχώριση (π.χ. πρόσωπο που μπορεί να συνοδεύει εξαφανισθέντα ανήλικο), τότε η παρουσίαση και η ορθογραφία του ονόματος ακολουθούν τους κανόνες που ορίζονται στο προσάρτημα 1, και πραγματοποιούνται σε λατινικούς χαρακτήρες και πρωτότυπο μορφότυπο, εάν το κράτος μέλος που παρέχει τις πληροφορίες έχει την ικανότητα να εισαγάγει και τυχόν ειδικούς χαρακτήρες στο πρωτότυπο μορφότυπο.

2.11. Διαφορετικές κατηγορίες ταυτότητας

Επιβεβαιωθείσα ταυτότητα

Το γεγονός ότι μια ταυτότητα χαρακτηρίζεται ως επιβεβαιωθείσα σημαίνει ότι η ταυτότητα έχει επιβεβαιωθεί με βάση γνήσια έγγραφα πιστοποίησης της ταυτότητας, διαβατήριο ή δήλωση των αρμόδιων αρχών.

Μη επιβεβαιωθείσα ταυτότητα

Το γεγονός ότι μία ταυτότητα χαρακτηρίζεται ως μη επιβεβαιωθείσα σημαίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις που να την πιστοποιούν.

Κατάχρηση ταυτότητας

Κατάχρηση ταυτότητας (επώνυμο, όνομα, ημερομηνία γέννησης) σημειώνεται όταν ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει καταχωρισθεί στο SIS II χρησιμοποιεί την ταυτότητα άλλου πραγματικού προσώπου. Τούτο ενδέχεται να συμβεί, για παράδειγμα, όταν ένα έγγραφο χρησιμοποιείται εις βάρος του πραγματικού ιδιοκτήτη.

Ψευδώνυμο

Ως χρήση ψευδωνύμου νοείται η χρήση πλασματικής ταυτότητας από ένα φυσικό πρόσωπο που είναι γνωστό υπό άλλη ταυτότητα.

2.11.1. Κατάχρηση ταυτότητας (άρθρο 36 του κανονισμού SIS II και άρθρο 51 της απόφασης SIS II)

Λόγω της πολυπλοκότητας των περιπτώσεων κατάχρησης ταυτότητας, μόλις το καταχωρίζον κράτος μέλος πληροφορηθεί ότι ένα φυσικό πρόσωπο για το οποίο υπάρχει καταχώριση στο SIS II προβαίνει σε κατάχρηση της ταυτότητας άλλου φυσικού προσώπου, ελέγχει κατά πόσον είναι αναγκαία η διατήρηση της καταχωρείσας ταυτότητας στο πλαίσιο της καταχώρισης που υπάρχει στο SIS II.

Υπό την προϋπόθεση της ρητής συναίνεσης του εν λόγω προσώπου, και μόλις διαπιστωθεί ότι έχει γίνει κατάχρηση της ταυτότητάς του, προστίθενται συμπληρωματικά δεδομένα στην καταχώριση που υπάρχει στο SIS II, ώστε να αποτραπούν οι αρνητικές συνέπειες της εσφαλμένης ταυτοποίησης. Το πρόσωπο το οποίο είναι θύμα κατάχρησης ταυτότητας δύναται, σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες, να υποβάλει στην αρμόδια αρχή τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού SIS II και στο άρθρο 51 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II. Κάθε πρόσωπο που έχει πέσει θύμα κατάχρησης ταυτότητας έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του για την επεξεργασία των στοιχείων.

Το καταχωρίζον κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την προσθήκη της μνείας «κατάχρηση ταυτότητας» στην καταχώριση και για την εισαγωγή πρόσθετων στοιχείων του θύματος κατάχρησης ταυτότητας, όπως φωτογραφίες, δακτυλικά αποτυπώματα και στοιχεία για κάθε έγκυρο έγγραφο ταυτότητας.

Όταν ένα κράτος μέλος ανακαλύπτει ότι καταχώριση που αφορά φυσικό πρόσωπο και έχει εισαχθεί από άλλο κράτος μέλος αφορά περίπτωση κατάχρησης ταυτότητας, και έχει διαπιστωθεί ότι η ταυτότητα του προσώπου αυτού υφίσταται κατάχρηση, ενημερώνει σχετικά το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους χρησιμοποιώντας το **έντυπο Q**, ώστε να καταστεί δυνατή η χρήση της επέκτασης σχετικά με την κατάχρηση ταυτότητας στη σχετική καταχώριση στο SIS II.

Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της εισαγωγής δεδομένων αυτού του είδους, πρέπει να προστίθενται στην καταχώριση, εφόσον υπάρχουν, οι φωτογραφίες και τα δακτυλικά αποτυπώματα του ατόμου η ταυτότητα του οποίου έχει υποστεί κατάχρηση. Για να στοιχειοθετηθεί περίπτωση κατάχρησης ταυτότητας, πρέπει τα στοιχεία ενός αιώου προσώπου να αντιστοιχούν απολύτως με τα στοιχεία ταυτότητας που υπάρχουν σε καταχώριση. Το **έντυπο Q** πρέπει να περιέχει τα στοιχεία ταυτότητας από την καταχώριση, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού ψευδώνυμου, ούτως ώστε το καταχωρίζον κράτος μέλος να μπορεί να εξακριβώσει σε ποια ταυτότητα της καταχώρισης αναφέρεται το έντυπο. Τα υποχρεωτικά πεδία για συμπλήρωση του **εντύπου Q** σε παρόμοιες περιπτώσεις καθορίζονται στο προσάρτημα 3.

Τα δεδομένα του προσώπου η ταυτότητα του οποίου έχει υποστεί κατάχρηση είναι διαθέσιμα αποκλειστικά και μόνον για να εξακριβωθεί η ταυτότητα του ελεγχόμενου ατόμου και δεν επιτρέπεται επ' ουδενί να χρησιμοποιηθούν για άλλο σκοπό. Οι πληροφορίες σχετικά με την κατάχρηση ταυτότητας, περιλαμβανομένων τυχόν δακτυλικών αποτυπωμάτων και φωτογραφιών, διαγράφονται ταυτόχρονα με την αντίστοιχη καταχώριση ή νωρίτερα, εφόσον το ζητήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

2.11.2. Καταχώριση ψευδώνυμου

Προκειμένου να αποφεύγονται οι ασυμβίβαστες καταχωρίσεις οποιασδήποτε κατηγορίας εξαπτίας ψευδώνυμου που πρόκειται να καταχωρισθεί στο σύστημα, να αποτρέπονται προβλήματα εις βάρος αιώων θυμάτων και να εξασφαλίζεται η ικανοποιητική ποιότητα των δεδομένων, τα κράτη μέλη πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αλληλοενημερώνονται για τα τυχόν ψευδώνυμα και να ανταλλάσσουν κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με την πραγματική ταυτότητα του αναζητούμενου υποκειμένου.

Το κράτος μέλος που εισήγαγε την εκάστοτε καταχώριση φέρει την ευθύνη για την προσθήκη τυχόν ψευδώνυμων. Αν κάποιο άλλο κράτος μέλος ανακαλύψει την ύπαρξη ψευδώνυμου, ενημερώνει το κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση χρησιμοποιώντας το **έντυπο M**.

2.11.3. Πρόσθετες πληροφορίες με σκοπό την εξακρίβωση της ταυτότητας ενός προσώπου

Το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους δύναται επίσης, αν τα δεδομένα που υπάρχουν στο SIS II κριθούν ανεπαρκή, να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες έπειτα από διαβουλεύσεις, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αίτησης άλλου κράτους μέλους, ώστε να συμβάλει στην εξακρίβωση της ταυτότητας φυσικού προσώπου. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιείται το **έντυπο L** (και τα συνημμένα έγγραφα). Οι πληροφορίες αυτές πρέπει ιδίως να καλύπτουν τα εξής στοιχεία:

- την προέλευση του διαβατηρίου ή του εγγράφου ταυτότητας που κατέχει το αναζητούμενο πρόσωπο,
- αριθμό αναφοράς, ημερομηνία, τόπο και αρχή έκδοσης, καθώς και ημερομηνία λήξης της ισχύος του διαβατηρίου ή εγγράφου ταυτότητας,
- περιγραφή του αναζητούμενου προσώπου,
- ονοματεπώνυμο της μητέρας και του πατέρα του αναζητούμενου προσώπου,
- άλλους πιθανούς τρόπους γραφής του επωνύμου και του ονόματος του αναζητούμενου προσώπου,
- φωτογραφίες και δακτυλικά αποτυπώματα όταν είναι διαθέσιμα,
- τελευταία γνωστή διεύθυνση.

Στο μέτρο του δυνατού, οι παραπάνω πληροφορίες πρέπει να είναι διαθέσιμες στα τμήματα SIRENE ή να έχουν τα τμήματα SIRENE άμεση και μόνιμη πρόσβαση σε αυτές για ταχεία αποστολή.

Κοινός στόχος είναι η ελαχιστοποίηση του κινδύνου άδικου περιορισμού της ελευθερίας ενός προσώπου τα στοιχεία ταυτότητας του οποίου είναι παρόμοια με εκείνα προσώπου για το οποίο έχει εισαχθεί καταχώριση.

2.12. Ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση καταχωρίσεων που συνδέονται μεταξύ τους

Κάθε σύνδεσμος επιτρέπει την εξακρίβωση σχέσης μεταξύ δύο τουλάχιστον καταχωρίσεων.

Ένα κράτος μέλος μπορεί να δημιουργήσει σύνδεσμο μεταξύ των καταχωρίσεων που εισάγει στο SIS II και μόνον αυτό το κράτος μέλος μπορεί να τροποποιήσει ή να διαγράψει τον σύνδεσμο. Οι σύνδεσμοι πρέπει να είναι ορατοί μόνο στους χρήστες που έχουν τα κατάλληλα δικαιώματα πρόσβασης που τους επιτρέπουν να «βλέπουν» τουλάχιστον δύο καταχωρίσεις στον σύνδεσμο. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέριμνα προκειμένου να αποτρέπεται κάθε πρόσβαση σε συνδέσμους από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα.

2.12.1. Επιχειρησιακοί κανόνες

Οι σύνδεσμοι μεταξύ καταχωρίσεων δεν προϋποθέτουν ειδικές διαδικασίες για την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών. Παρ' όλα αυτά, τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

Αν υπάρξει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για κάθε δύο ή περισσότερες καταχωρίσεις οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης αποστέλλει **έντυπο G** για καθεμία, επισημαινώντας στο πεδίο 086 ότι πρόκειται να διαβιβαστούν και άλλα **έντυπα G** σχετικά με τις συνδεόμενες καταχωρίσεις.

Δεν αποστέλλεται έντυπο για καταχώριση η οποία, αν και συνδέεται με καταχώριση για την οποία υπήρξε θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, δεν αποτελούσε αντικείμενο της αναζήτησης. Ωστόσο, εάν υπάρχει καταχώριση για την οποία έχει δημιουργηθεί σύνδεσμος σχετικά με παράδοση/έκδοση ή για εξαφανισθέν πρόσωπο (για την προστασία των ιδίων των προσώπων ή για να αποτραπούν απειλές), η γνωστοποίηση της ανακάλυψης αυτής πραγματοποιείται με χρήση του **εντύπου M**, εφόσον ενδεικνύται και εφόσον είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες.

2.13. Μορφότυπο και ποιότητα των βιομετρικών δεδομένων στο SIS II

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 της απόφασης SIS II, προστίθενται στην καταχώριση τα δακτυλικά αποτυπώματα και φωτογραφίες του οικείου προσώπου εφόσον είναι διαθέσιμα.

Τα τμήματα SIRENE πρέπει να μπορούν να ανταλλάσσουν δακτυλικά αποτυπώματα και φωτογραφίες με σκοπό τη συμπλήρωση της καταχώρισης και/ή την υποστήριξη της εκτέλεσης των προς λήψη επιβαλλόμενων ενεργειών. Όταν ένα κράτος μέλος διαθέτει φωτογραφία ή τα δακτυλικά αποτυπώματα ενός ατόμου για το οποίο έχει εκδοθεί καταχώριση από άλλο κράτος μέλος, δύναται να τα αποστείλει ως συνημμένο, ώστε να μπορέσει το καταχωρίζον κράτος μέλος να συμπληρώσει την καταχώριση.

Η ανταλλαγή αυτή δεν θίγει τις ανταλλαγές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της αστυνομικής συνεργασίας κατ' εφαρμογή της απόφασης-πλαisiού 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

2.13.1. Περαιτέρω χρήση των ανταλλασσόμενων δεδομένων, περιλαμβανομένης της αρχειοθέτησης

Περιορισμοί στη χρήση δεδομένων που προβλέπονται για τις καταχωρίσεις στο SIS II καθορίζονται στις νομικές πράξεις SIS II. Κάθε περαιτέρω χρήση φωτογραφιών και δακτυλικών αποτυπωμάτων που ανταλλάσσονται, περιλαμβανομένης της αρχειοθέτησης, πρέπει να συνάδει με τις συναφείς διατάξεις των νομικών πράξεων SIS II, τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις περί προστασίας δεδομένων, σύμφωνα με την οδηγία 95/46/EK και την απόφαση-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ.

Κάθε αποθήκευση δακτυλικών αποτυπωμάτων σε εθνικό επίπεδο πρέπει να τηρεί πλήρως τους κανόνες προστασίας των δεδομένων του SIS II. Το κράτος μέλος διατηρεί δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων που τηλεφορτώνονται από το CS-SIS χωριστά από τις εθνικές βάσεις δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων και τα εν λόγω δεδομένα διαγράφονται ταυτόχρονα με τη διαγραφή των αντίστοιχων καταχωρίσεων και των συμπληρωματικών πληροφοριών.

2.13.2. Ανταλλαγή δακτυλικών αποτυπωμάτων και φωτογραφιών

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) το παρέχον τα στοιχεία τμήμα SIRENE διαβιβάζει ένα **έντυπο L** μέσω της συνήθους ηλεκτρονικής οδού και επισημαίνει στο πεδίο 083 του **εντύπου L** ότι τα δακτυλικά αποτυπώματα και οι φωτογραφίες αποστέλλονται με σκοπό τη συμπλήρωση της καταχώρισης στο SIS II·
- β) το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους προσδίδει τα δακτυλικά αποτυπώματα ή τις φωτογραφίες στην καταχώριση που υπάρχει στο SIS II ή τα αποστέλλει στην αρμόδια αρχή με σκοπό τη συμπλήρωση της καταχώρισης.

2.13.3. Τεχνικές προδιαγραφές

Η συλλογή και η διαβίβαση δακτυλικών αποτυπωμάτων και φωτογραφιών πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα πρότυπα που καθορίζονται στους κανόνες εφαρμογής σχετικά με την εισαγωγή βιομετρικών δεδομένων στο SIS II.

Κάθε τμήμα SIRENE οφείλει να πληροί αυτά τα τεχνικά πρότυπα.

2.13.4. Μορφότυπο και ποιότητα των βιομετρικών δεδομένων

Όλα τα βιομετρικά δεδομένα που εισάγονται στο σύστημα υποβάλλονται σε ειδικό έλεγχο ποιότητας, ώστε να διασφαλιστείτα ελάχιστο επίπεδο ποιότητας, κοινό για όλους τους χρήστες του SIS II.

Πριν από την εισαγωγή των δεδομένων, διενεργούνται έλεγχοι σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να εξασφαλίζονται τα ακόλουθα:

- α) τα δεδομένα που αφορούν δακτυλικά αποτυπώματα ανταποκρίνονται στο καθορισμένο μορφότυπο ANSI/NIST — IPL 1-2000, όπως έχει τεθεί σε εφαρμογή για τις ανάγκες της Ιντερπόλ και έχει προσαρμοσθεί στις ανάγκες του SIS II,
- β) οι φωτογραφίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται μόνο για την επιβεβαίωση της ταυτότητας προσώπου που εντοπίστηκε έπειτα από αναζήτηση στο SIS II με βάση αλφαριθμητικά δεδομένα, πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις: για τις πλήρεις κατά πρόσωπο εικόνες, ο συντελεστής όψης (aspect rate) πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να είναι 3:4 ή 4:5. Εφόσον υπάρχει σχετική δυνατότητα, πρέπει να χρησιμοποιείται ευκρίνεια τουλάχιστον 480 × 600 εικονοκυττάρων με βάθος χρώματος 24 bits. Αν η εικόνα πρέπει να αποκτηθεί μέσω σαρωτή, το μέγεθός της πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να είναι μικρότερο από 200 Kbytes περίπου.

2.14. Ειδικοί τύποι αναζήτησης

2.14.1. Έρευνα με γεωγραφική στόχευση

Με τον όρο «έρευνα με γεωγραφική στόχευση» νοείται η έρευνα σε περιπτώσεις που κράτος μέλος διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία μεγάλης αξιπιστίας για το πού βρίσκεται ένα καταχωρισθέν φυσικό πρόσωπο ή αντικείμενο εντός των ορίων συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής.

Έρευνες με γεωγραφική στόχευση στον χώρο Σένγκεν λαμβάνουν χώρα βάσει καταχώρισης στο SIS II. Στις περιπτώσεις που το σημείο εντοπισμού ενός προσώπου ή αντικείμενου είναι γνωστό, μπορεί να συμπληρωθεί το πεδίο 311 «Important Notice» (σημαντική ανακοίνωση) με τη σήμανση ότι πρόκειται για γεωγραφική έρευνα και με επιλογή των κατάλληλων χωρών. Επιπλέον, αν το σημείο εντοπισμού είναι γνωστό κατά την έκδοση καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη, το πεδίο 061 του **εντύπου A** πρέπει να περιλαμβάνει τις πληροφορίες για το σημείο στο οποίο βρίσκεται το καταζητούμενο πρόσωπο. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της γνωστοποίησης του σημείου εντοπισμού αντικειμένων, πρέπει να χρησιμοποιείται το **έντυπο M** (πεδίο 083). Πρέπει να εισάγεται στο SIS II καταχώριση για το καταζητούμενο πρόσωπο, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα άμεσης εκτέλεσης της τυχόν αίτησης λήψης μέτρων (άρθρο 9 παράγραφος 3 της απόφασης-πλακίου 2002/584/ΔΕΥ).

Όταν το αντικείμενο γεωγραφικής έρευνας βρίσκεται σε τόπο διαφορετικό από εκείνον που αναφέρεται στη γεωγραφική έρευνα, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αναφέρει το γεγονός αυτό, χρησιμοποιώντας το **έντυπο M**, στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στη γεωγραφική έρευνα, ώστε να σταματήσει κάθε σχετική εργασία.

2.14.2. Έρευνες με τη συμμετοχή ειδικών αστυνομικών μονάδων στοχευμένων ερευνών (FAST)

Οι υπηρεσίες που παρέχονται από ειδικές μονάδες οι οποίες διενεργούν στοχευμένες έρευνες (ομάδες ενεργού αναζήτησης φυγόδικων, FAST) πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται σε κατάλληλες περιπτώσεις από τα τμήματα SIRENE στα κράτη μέλη στα οποία έχει υποβληθεί αίτηση. Η καταχώριση στο SIS δεν είναι δυνατό να αντικατασταθεί από τη διεθνή συνεργασία των ανωτέρω αστυνομικών μονάδων. Η εν λόγω συνεργασία δεν θα πρέπει να επικαλύπτει τον ρόλο του τμήματος SIRENE ως κομβικού σημείου για αναζητήσεις με χρήση του SIS II.

Κατά περίπτωση, θα πρέπει να αναπτύσσεται συνεργασία προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνεται από την αντίστοιχη εθνική μονάδα FAST σχετικά με κάθε επιχείρηση που βρίσκεται σε εξέλιξη και αφορά καταχώριση που έχει εισαχθεί στο SIS II. Όταν κρίνεται αναγκαίο, το εν λόγω τμήμα SIRENE παρέχει τις πληροφορίες αυτές σε άλλα τμήματα SIRENE. Κάθε συντονισμένη επιχείρηση του ENFAST (Ευρωπαϊκό δίκτυο ομάδων ενεργού αναζήτησης φυγόδικων) που συνεπάγεται τη συνεργασία του τμήματος SIRENE πρέπει να κοινοποιείται εκ των προτέρων στο τμήμα SIRENE.

Τα τμήματα SIRENE μεριμνούν για την ταχεία ροή συμπληρωματικών πληροφοριών, περιλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, προς την εθνική μονάδα FAST, αν αυτή η τελευταία συμμετέχει στην αναζήτηση.

3. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ Ή ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ (ΑΡΘΡΟ 26 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)

3.1. Εισαγωγή καταχώρισης

Οι περισσότερες καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη φυσικού προσώπου συνοδεύονται από «Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης» («ΕΕΣ»). Εντούτοις, βάσει καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη, υπάρχει επίσης η δυνατότητα προσωρινής κράτησης ενόψει της εξασφάλισης «αίτησης έκδοσης» (ΑΕ), σύμφωνα με το άρθρο 16 της ευρωπαϊκής σύμβασης περί εκδόσεως.

Το ΕΕΣ ή η ΑΕ πρέπει να έχουν εκδοθεί από δικαστική αρχή η οποία να διαθέτει την εξουσία για την πράξη αυτή στο καταχωρίζον κράτος μέλος.

Κατά την εισαγωγή καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη και παράδοση, εισάγεται στο SIS II αντίγραφο του αρχικού ΕΕΣ. Είναι δυνατή η εισαγωγή μετάφρασης του ΕΕΣ σε μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

Επιπλέον, στην καταχώριση προστίθενται φωτογραφίες, καθώς και τα δακτυλικά αποτυπώματα του φυσικού προσώπου, στην περίπτωση που είναι διαθέσιμα.

Οι συναφείς πληροφορίες, περιλαμβανομένου του ΕΕΣ ή της ΑΕ, οι οποίες έχουν παρασχεθεί σε σχέση με πρόσωπα που καταζητούνται για να συλληφθούν ενόψει της παράδοσης ή έκδοσής τους πρέπει να είναι διαθέσιμες στο τμήμα SIRENE κατά τον χρόνο εισαγωγής της καταχώρισης. Στο πλαίσιο αυτό διενεργείται έλεγχος για να εξασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες είναι πλήρεις και παρουσιάζονται σωστά.

Τα κράτη μέλη δύνανται να εισάγουν περισσότερα του ενός ΕΕΣ για κάθε καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη. Τα κράτη μέλη φέρουν την ευθύνη για τη διαγραφή ΕΕΣ που έχουν παύσει να ισχύουν, καθώς επίσης για τη διερεύνηση του κατά πόσον στην καταχώριση επισυνάπτονται άλλα ΕΕΣ, και για την παράταση της ισχύος της καταχώρισης εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

Πέραν του ΕΕΣ το οποίο κράτος μέλος έχει επισυνάψει σε καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη πρέπει επίσης να είναι δυνατή η επισύναψη μεταφράσεων των ΕΕΣ, εν ανάγκη σε αυτοτελή δυαδικά αρχεία.

Για τα έγγραφα PDF που σαρώνονται ενόψει της επισύναψής τους σε καταχωρίσεις, πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να χρησιμοποιείται ελάχιστη ευκρίνεια 150 DPI.

3.2. Πολλαπλές καταχωρίσεις

Για τις γενικές διαδικασίες, βλέπε ενότητα 2.2.

Επιπροσθέτως, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

Είναι δυνατή η εισαγωγή καταχώρισης από περισσότερα κράτη μέλη για τη σύλληψη του ίδιου φυσικού προσώπου. Σε περίπτωση που δύο ή περισσότερα κράτη μέλη έχουν εκδώσει καταχώριση για το ίδιο πρόσωπο, η απόφαση σχετικά με το ποιο ένταλμα θα εκτελεσθεί σε περίπτωση σύλληψης λαμβάνεται από την αρμόδια για την εκτέλεση δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σύλληψη. Το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης αποστέλλει **έντυπο G** σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

3.3. Κατάχρηση ταυτότητας

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.1.

3.4. Καταχώριση ψευδώνυμου

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.2.

Για τις καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη, το τμήμα SIRENE πρέπει να χρησιμοποιεί το πεδίο 011 του **εντύπου A** ⁽²⁴⁾ (κατά τον χρόνο εισαγωγής της καταχώρισης) ή, μεταγενέστερα, το **έντυπο M**, κατά την ενημέρωση των άλλων κρατών μελών σχετικά με ψευδώνυμα όσον αφορά καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη, εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες στο τμήμα SIRENE.

3.5. Αποστολή συμπληρωματικών πληροφοριών στα κράτη μέλη

Κατά την εισαγωγή της καταχώρισης, αποστέλλονται σε όλα τα κράτη μέλη συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά.

Τα στοιχεία που αναφέρονται στην ενότητα 3.5.1 αποστέλλονται στα άλλα τμήματα SIRENE με **έντυπο A**, ταυτόχρονα με την εισαγωγή της καταχώρισης. Οι τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που απαιτούνται για την ταυτοποίηση αποστέλλονται μετά από διαβουλεύσεις και/ή κατόπιν αίτησης κάποιου άλλου κράτους μέλους.

Εάν υπάρχουν περισσότερα ΕΕΣ ή περισσότερες ΑΕ για το ίδιο πρόσωπο, συμπληρώνονται χωριστά **έντυπα A** για κάθε ΕΕΣ ή ΑΕ.

Το ΕΕΣ ή η ΑΕ και το **έντυπο A** πρέπει να περιλαμβάνουν επαρκή πληροφοριακά στοιχεία (ιδίως για την ενότητα (ε) του ΕΕΣ: «Περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, περιλαμβανομένου του χρόνου και του τόπου», πεδία 042, 043, 044, 045: «Περιγραφή της των περιστάσεων»), ούτως ώστε να μπορούν τα άλλα τμήματα SIRENE να ελέγξουν την εγκυρότητα της καταχώρισης. Στο προσάρτημα 3 παρατίθενται τα πληροφοριακά στοιχεία που απαιτούνται και η σχέση τους με τα πεδία που αφορούν το ΕΕΣ.

Όταν ένα ΕΕΣ αντικαθίσταται ή ανακαλείται, τούτο σημειώνεται στο πεδίο 267 του εντύπου A (άρθρο 26 της απόφασης SIS II) ή στο πεδίο 044 του **εντύπου A** (Αίτηση έκδοσης/Καταχωρίσεις που περιλήφθηκαν στη μετάβαση) με το ακόλουθο κείμενο: «Το παρόν έντυπο αντικαθιστά το έντυπο (αριθμός αναφοράς) που αναφέρεται στο ΕΕΣ (αριθμός αναφοράς) που εκδόθηκε στις (ημερομηνία)».

3.5.1. Συμπληρωματικές πληροφορίες που πρέπει να αποστέλλονται σε σχέση με το μέτρο της προσωρινής κράτησης

3.5.1.1. Έκδοση καταχώρισης με βάση τόσο ένα ΕΕΣ όσο και μία Αίτηση Έκδοσης (ΑΕ)

Κατά την έκδοση καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη φυσικού προσώπου ενόψει της έκδοσής του, αποστέλλονται σε όλα τα κράτη μέλη συμπληρωματικές πληροφορίες με χρήση του **εντύπου A**. Σε περίπτωση που τα δεδομένα που περιέχει η καταχώριση και οι συμπληρωματικές πληροφορίες που έχουν σταλεί στα κράτη μέλη σε σχέση με ένα ΕΕΣ δεν επαρκούν για την έκδοση, παρέχονται επιπρόσθετες πληροφορίες.

Στο πεδίο 239 επισημαίνεται ότι το έντυπο αφορά τόσο ένα ΕΕΣ όσο και μία ΑΕ.

⁽²⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 23.

3.5.1.2. Έκδοση καταχώρισης με βάση μόνο ΑΕ

Κατά την έκδοση καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη φυσικού προσώπου ενόψει της έκδοσής του, αποστέλλονται σε όλα τα κράτη μέλη συμπληρωματικές πληροφορίες με χρήση του **έντυπου Α**.

Στο πεδίο 239 επισημαίνεται ότι το έντυπο αφορά μία ΑΕ.

3.6. Προσθήκη ειδικής ένδειξης

Για τους γενικούς κανόνες, βλέπε ενότητα 2.6.

Αν τουλάχιστον ένα από τα ΕΕΣ που έχουν επισυναφθεί στην καταχώριση μπορεί να εκτελεσθεί, δεν προστίθεται ειδική ένδειξη.

Εάν ένα ΕΕΣ περιλαμβάνει περισσότερα του ενός αδικήματος και αν παράδοση μπορεί να πραγματοποιηθεί για τουλάχιστον ένα από τα αδικήματα αυτά, δεν προστίθεται ειδική ένδειξη στην καταχώριση.

Όπως τονίζεται στην ενότητα 2.6, μια καταχώριση με ειδική ένδειξη βάσει του άρθρου 26 της απόφασης SIS II πρέπει, για την περίοδο διάρκειας της ειδικής ένδειξης, να θεωρείται ότι έχει εισαχθεί με σκοπό τη γνωστοποίηση του σημείου εντοπισμού του προσώπου για το οποίο εκδόθηκε η καταχώριση.

3.6.1. Συστηματική υποβολή αίτησης για την προσθήκη ειδικής ένδειξης σε καταχωρίσεις που αφορούν πρόσωπα που καταζητούνται με σκοπό τη σύλληψη και έκδοσή τους όταν δεν εφαρμόζεται η απόφαση 2002/584/ΔΕΥ

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) στην περίπτωση καταχωρίσεων σχετικά με πρόσωπα που καταζητούνται με σκοπό τη σύλληψη και έκδοση, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι εφαρμοστέα η απόφαση 2002/584/ΔΕΥ, ένα τμήμα SIRENE μπορεί να ζητήσει από άλλα τμήματα SIRENE να προσθέτουν ως πάγια πρακτική ειδική ένδειξη σε καταχωρίσεις βάσει του άρθρου 26 της απόφασης SIS II οι οποίες αφορούν δικούς του υπηκόους·
- β) κάθε τμήμα SIRENE που ενδιαφέρεται για την πρακτική αυτή απευθύνει γραπτό αίτημα στα άλλα τμήματα SIRENE·
- γ) κάθε τμήμα SIRENE που έχει λάβει τέτοιο αίτημα προσθέτει ειδική ένδειξη για το εκάστοτε κράτος μέλος αμέσως μετά την έκδοση της καταχώρισης·
- δ) η ειδική ένδειξη παραμένει έως ότου το αιτούν τμήμα SIRENE ζητήσει την ακύρωσή της.

3.7. Ενέργειες των τμημάτων SIRENE μετά τη λήψη καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη

Όταν ένα τμήμα SIRENE λαμβάνει το **έντυπο Α**, οφείλει, το συντομότερο δυνατό, να ερευνησει όλες τις διαθέσιμες πηγές με στόχο τον εντοπισμό του υποκειμένου. Αν οι πληροφορίες που έχει διαθέσει το καταχωρίζον κράτος μέλος δεν επαρκούν για την αποδοχή από το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί εμπόδιο για τη διεξαγωγή των αναγκαίων ερευνών. Τα κράτη μέλη στα οποία υποβάλλεται αίτηση προβαίνουν σε έρευνες στον βαθμό που επιτρέπει η εθνική τους νομοθεσία.

Αν η καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη επικυρωθεί και το υποκείμενο έχει εντοπισθεί ή συλληφθεί σε κράτος μέλος, τότε οι πληροφορίες που περιέχει το **έντυπο Α** μπορούν να διαβιβαστούν από το παραλαμβάνον τμήμα SIRENE στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που εκτελεί το ΕΕΣ ή την ΑΕ. Εάν ζητηθεί το πρωτότυπο του ΕΕΣ ή της ΑΕ, η δικαστική αρχή που τα έχει εκδώσει μπορεί να τα διαβιβάζει απευθείας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης (εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από το καταχωρίζον κράτος μέλος και/ή το κράτος μέλος εκτέλεσης).

3.8. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.3.

Επιπροσθέτως, ακολουθείται η εξής διαδικασία:

- α) ένα «θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης» σχετικά με φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει καταχωρισθεί με σκοπό τη σύλληψη πρέπει οπωσδήποτε να γνωστοποιείται αμέσως στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους. Εξάλλου, μετά την αποστολή του εντύπου G, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης γνωστοποιεί επίσης το θετικό αποτέλεσμα στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενδεχομένως μέσω τηλεφώνου·
- β) εν ανάγκη, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους διαβιβάζει ακολούθως τις τυχόν συναφείς ειδικές πληροφορίες σχετικά με τα επιμέρους μέτρα που είναι σκόπιμο να ληφθούν από το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης·
- γ) στο πεδίο 091 του εντύπου G αναγράφονται τα εξής: η αρχή που είναι αρμόδια για την παραλαβή του ΕΕΣ ή της ΑΕ, τα πλήρη στοιχεία επικοινωνίας της (ταχυδρομική διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου, καθώς και αριθμός φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση αν υπάρχουν), ο αριθμός αναφοράς (αν υπάρχει), το αρμόδιο πρόσωπο (αν είναι γνωστό), η ζητούμενη γλώσσα, η προθεσμία και ο τρόπος παράδοσης·
- δ) επιπλέον, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει τα άλλα τμήματα SIRENE για το θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, χρησιμοποιώντας για τον σκοπό αυτό το έντυπο M, στις περιπτώσεις όπου έχει διαπιστωθεί σαφής σχέση με συγκεκριμένα κράτη μέλη από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και από περαιτέρω έρευνες που έχουν κινηθεί·
- ε) τα τμήματα SIRENE μπορούν να διαβιβάζουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με καταχωρίσεις που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 26 της απόφασης SIS II και, στο πλαίσιο αυτό, νομιμοποιούνται να ενεργούν για λογαριασμό δικαστικών αρχών, εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

3.9. Ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με παράδοση ή έκδοση

Όταν οι αρμόδιες δικαστικές αρχές παρέχουν πληροφορίες στο τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης σχετικά με το αν μπορεί να πραγματοποιηθεί η παράδοση ή η έκδοση προσώπου καταχωρισθέντος με σκοπό τη σύλληψη, το τμήμα SIRENE παρέχει αμέσως τις πληροφορίες αυτές στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους με χρήση του εντύπου M, και την ακόλουθη σήμανση στο πεδίο 083: «SURRENDER» (παράδοση) ή «EXTRADITION» (έκδοση) ⁽²⁵⁾. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις της παράδοσης ή της έκδοσης διαβιβάζονται, κατά περίπτωση, μέσω των τμημάτων SIRENE, το συντομότερο δυνατό.

3.10. Ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τη διέλευση από άλλο κράτος μέλος

Εάν η διέλευση ενός προσώπου είναι αναγκαία, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους μέσω του οποίου πρόκειται να παραληφθεί το εν λόγω πρόσωπο παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες και την αναγκαία υποστήριξη, ανταποκρινόμενο σε σχετικό αίτημα του τμήματος SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ή της αρμόδιας δικαστικής αρχής, το οποίο εστάλη από το τμήμα SIRENE με χρήση του εντύπου M, με τη σήμανση «TRANSIT» (διέλευση) στην αρχή του πεδίου 083.

3.11. Διαγραφή καταχωρίσεων ενόψει παράδοσης ή έκδοσης

Διαγραφή καταχωρίσεων με σκοπό τη σύλληψη ενόψει παράδοσης ή έκδοσης πραγματοποιείται εφόσον το συγκεκριμένο πρόσωπο έχει παραδοθεί ή εκδοθεί στις αρμόδιες αρχές του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, αλλά και όταν η δικαστική απόφαση επί της οποίας βασίστηκε η καταχώριση έχει ανακληθεί από την αρμόδια δικαστική αρχή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

⁽²⁵⁾ Βλέπε επίσης την ενότητα 1.13.1. σχετικά με την ένδειξη του κατεπείγοντος στα έντυπα SIRENE.

4. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΙΣΟΔΟΥ Ή ΔΙΑΜΟΝΗΣ (ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ SIS II)

Εισαγωγή

Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους εισάγεται καταχώριση βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού SIS II επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν αποφάσεις σε περίπτωση εισόδου ή αίτησης για χορήγηση θεώρησης. Αν το εκάστοτε φυσικό πρόσωπο βρίσκεται ήδη στην επικράτεια του κράτους μέλους, η ανταλλαγή πληροφοριών επιτρέπει στις εθνικές αρχές να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για τη χορήγηση τίτλων διαμονής ή θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας ή για την απέλαση. Στην παρούσα ενότητα οι αναφορές στις θεωρήσεις αφορούν τις θεωρήσεις μακράς διάρκειας, εκτός εάν σαφώς διευκρινίζεται διαφορετικά (π.χ. θεώρηση επιστροφής).

Η διεξαγωγή των διαδικασιών ενημέρωσης που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν και των διαδικασιών διαβούλευσης που καθορίζονται στο άρθρο 25 της σύμβασης Σένγκεν υπάγεται στις αρμοδιότητες των αρχών που είναι αρμόδιες για τους συνοριακούς ελέγχους και για την έκδοση τίτλων διαμονής ή θεώρησης. Καταρχήν, τα τμήματα SIRENE δεν συμμετέχουν στις διαδικασίες αυτές παρά μόνο με σκοπό τη διαβίβαση συμπληρωματικών πληροφοριών οι οποίες σχετίζονται άμεσα με τις καταχωρίσεις (π.χ. γνωστοποίηση θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, αποσαφήνιση ταυτότητας), καθώς και τη διαγραφή καταχωρίσεων.

Ωστόσο, τα τμήματα SIRENE δύνανται επίσης να συμπράττουν στη διαβίβαση συμπληρωματικών πληροφοριών αναγκαίων για την απέλαση υπηκόου τρίτης χώρας ή την απαγόρευση εισόδου σε υπήκοο τρίτης χώρας· ακόμη είναι δυνατό να συμμετέχουν στη διαβίβαση συμπληρωματικών πληροφοριών που προκύπτουν ως αποτέλεσμα των εν λόγω ενεργειών.

Η οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁶⁾ δεν είναι εφαρμοστέα στην Ελβετία. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση θετικού αποτελέσματος αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, πραγματοποιείται κανονική διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ της Ελβετίας, του καταχωρίζοντος κράτους μέλους και κάθε άλλου κράτους μέλους που μπορεί να κατέχει συναφείς πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας του υπηκόου τρίτης χώρας.

4.1. Εισαγωγή καταχώρισης

Σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού SIS II, ισχύουν ειδικοί κανόνες για τους υπηκόους τρίτων χωρών που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/38/EK. Το τμήμα SIRENE πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να μπορεί να διαθέσει όλες τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για να εκτιμηθεί κατά πόσον εισήχθη καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής σε πρόσωπο το οποίο απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας ⁽²⁷⁾. Στην εξαιρετική περίπτωση εισαγωγής καταχώρισης για υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος απολαύει του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αποστέλλει ένα **έντυπο Μ** σε όλα τα άλλα κράτη μέλη, με βάση τις πληροφορίες που διαβίβασε η αρχή η οποία εισήγαγε την καταχώριση (βλέπε ενότητες 4.6 και 4.7).

Εξάλλου, το άρθρο 26 του κανονισμού SIS II ορίζει ότι, εφόσον πληρούνται ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, εισάγονται επίσης καταχωρίσεις σχετικές με υπήκοο τρίτης χώρας εις βάρος του οποίου έχει επιβληθεί περιοριστικό μέτρο με σκοπό την αποτροπή της εισόδου ή της διέλευσης μέσω του εδάφους των κρατών μελών, το οποίο ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ⁽²⁸⁾. Οι καταχωρίσεις εισάγονται και ενημερώνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τον χρόνο έκδοσης του μέτρου. Εάν το εν λόγω κράτος μέλος δεν έχει πρόσβαση στο SIS II ή σε καταχωρίσεις βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού SIS II, την ευθύνη αναλαμβάνει το κράτος μέλος που θα ασκήσει την προσεχή προεδρία και έχει πρόσβαση στο SIS II, μεταξύ άλλων πρόσβαση στις καταχωρίσεις βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού SIS II.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διαδικασίες για την εισαγωγή, ενημέρωση και διαγραφή των καταχωρίσεων αυτών.

⁽²⁶⁾ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

⁽²⁷⁾ Το άρθρο 30 της οδηγίας 2004/38/EK ορίζει ότι κάθε πρόσωπο στο οποίο απαγορεύεται η είσοδος πρέπει να ενημερώνεται εγγράφως για το θέμα και να του εξηγούνται με πληρότητα οι λόγοι επί των οποίων στηρίζεται η ληφθείσα απόφαση, εκτός αν αυτό αντιτίθεται στα συμφέροντα της ασφάλειας του κράτους.

⁽²⁸⁾ Το άρθρο 26 του κανονισμού SIS II αναφέρεται στο άρθρο 15 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το εν λόγω άρθρο 15 έγινε άρθρο 29 στην ενσωματωμένη έκδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

4.2. Πολλαπλές καταχωρίσεις

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.2.

4.3. Κατάχρηση ταυτότητας

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.1.

Προβλήματα ενδέχεται να ανακύψουν όταν υπήκοος τρίτης χώρας για τον οποίο έχει εκδοθεί καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής χρησιμοποιεί παράνομα την ταυτότητα πολίτη κράτους μέλους, προκειμένου να επιδιώξει την εξασφάλιση εισόδου. Αν διαπιστωθεί τέτοια περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορεί να ενημερωθούν για την ορθή χρήση της λειτουργίας σχετικά με την κατάχρηση της ταυτότητας του SIS II. Καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου δεν πρέπει να εκδίδονται στην κύρια ταυτότητα πολίτη κράτους μέλους.

4.4. Καταχώριση ψευδώνυμου

Για τους γενικούς κανόνες, βλέπε ενότητα 2.11.2.

4.5. Ανταλλαγή πληροφοριών κατά την έκδοση τίτλων διαμονής ή θεώρησεων

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) με την επιφύλαξη της ειδικής διαδικασίας που προβλέπεται για την ανταλλαγή πληροφοριών και διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 25 της σύμβασης Σένγκεν και με την επιφύλαξη της ενότητας 4.8, που αναφέρεται στην ανταλλαγή πληροφοριών μετά από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας (στην περίπτωση αυτή είναι υποχρεωτική η διαβούλευση με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους), το κράτος μέλος εκτέλεσης δύναται να ενημερώνει το κράτος μέλος που εξέδωσε καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για το γεγονός ότι η καταχώριση ταυτοποιήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έκδοση τίτλου διαμονής ή θεώρησης. Το καταχωρίζον κράτος μέλος δύναται να ενημερώσει τα άλλα κράτη μέλη χρησιμοποιώντας το **έντυπο M**, κατά περίπτωση.
- β) εφόσον τους ζητηθεί, και τηρουμένης της εθνικής νομοθεσίας, τα τμήματα SIRENE των κρατών μελών δύναται να διευκολύνουν τη διαβίβαση των αναγκαίων πληροφοριών στις κατάλληλες υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση τίτλων διαμονής και θεώρησεων.

4.5.1. Ειδικές διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 25 της σύμβασης Σένγκεν

Η διαδικασία βάσει του άρθρου 25 παράγραφος 1 της σύμβασης Σένγκεν

Αν ένα κράτος μέλος που εξετάζει τη σκοπιμότητα χορήγησης τίτλου διαμονής ή θεώρησης διαπιστώσει ότι για τον συγκεκριμένο αιτούντα υπάρχει καταχώριση άλλου κράτους μέλους με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής, πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος που εξέδωσε την καταχώριση μέσω των τμημάτων SIRENE. Το κράτος μέλος που εξετάζει τη σκοπιμότητα χορήγησης τίτλου διαμονής ή θεώρησης πρέπει να χρησιμοποιεί το **έντυπο N** για να ενημερώσει το καταχωρίζον κράτος μέλος σχετικά με την απόφασή του να χορηγήσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση. Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να χορηγήσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, η καταχώριση διαγράφεται. Παρά ταύτα, ένα φυσικό πρόσωπο ενδέχεται να καταχωρισθεί στον εθνικό κατάλογο του καταχωρίζοντος κράτους μέλους που περιλαμβάνει τις καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου.

Η διαδικασία βάσει του άρθρου 25 παράγραφος 2 της σύμβασης Σένγκεν

Αν το κράτος μέλος που εισήγαγε καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής διαπιστώσει ότι στο καταχωρισθέν πρόσωπο έχει χορηγηθεί τίτλος διαμονής ή θεώρησης, κινεί διαδικασία διαβούλευσης με το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, μέσω των τμημάτων SIRENE. Το κράτος μέλος που χορήγησε τον

τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση χρησιμοποιεί το **έντυπο Ο** για να ενημερώσει το καταχωρίζον κράτος μέλος σχετικά με την ενδεχόμενη απόφασή του να ανακαλέσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση. Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να διατηρήσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, η καταχώριση διαγράφεται. Παρ' όλα αυτά, ένα φυσικό πρόσωπο είναι δυνατό να καταχωρισθεί στον εθνικό κατάλογο ενός κράτους μέλους με τις καταχωρίσεις που έχουν ως σκοπό την απαγόρευση εισόδου.

Διαβουλεύσεις μέσω των τμημάτων SIRENE και με χρήση του **έντυπου Ο** πραγματοποιούνται επίσης αν το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση διαπιστώσει μεταγενέστερα ότι για το συγκεκριμένο πρόσωπο υπάρχει και έχει εισαχθεί στο SIS II καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής ⁽²⁹⁾.

Αν ένα τρίτο κράτος μέλος (δηλαδή όχι αυτό που χορήγησε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, αλλά ούτε και εκείνο που εξέδωσε την καταχώριση) διαπιστώσει ότι υπάρχει καταχώριση για υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαθέτει τίτλο διαμονής ή θεώρηση εκδοθέντα από ένα κράτος μέλος, ενημερώνει σχετικά τόσο το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο/τη θεώρηση όσο και το καταχωρίζον κράτος μέλος, μέσω των τμημάτων SIRENE και με χρήση του **έντυπου Η**.

Αν η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25 της σύμβασης Σένγκεν συνεπάγεται τη διαγραφή καταχώρισης με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής, τα τμήματα SIRENE παρέχουν, εφόσον τους ζητηθεί, τη συνδρομή τους, σε συμμόρφωση με το εκάστοτε εθνικό δίκαιο.

4.5.2. Ειδικές διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 4 στοιχεία α) και γ) του κώδικα συνόρων του Σένγκεν

Η διαδικασία για τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο α)

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο α) του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, όταν για έναν υπήκοο τρίτης χώρας έχει εκδοθεί καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής και συγχρόνως ένα κράτος μέλος τού έχει χορηγήσει τίτλο διαμονής ή θεώρηση για παραμονή μακράς διάρκειας ή θεώρηση επιστροφής, πρέπει να επιτρέπεται στο πρόσωπο αυτό η είσοδος στην επικράτεια με σκοπό τη μετάβαση στο κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής, τη θεώρηση για παραμονή μακράς διάρκειας ή τη θεώρηση επιστροφής, κατά τη διέλευση των συνόρων σε άλλο κράτος μέλος. Η είσοδος μπορεί να απαγορευθεί αν το εν λόγω κράτος μέλος έχει εκδώσει εθνική καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου. Και στις δύο περιπτώσεις, κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους στο οποίο το εν λόγω πρόσωπο επιδιώκει να εισέλθει αποστέλλει στα τμήματα SIRENE των οικείων δύο κρατών μελών μήνυμα (**έντυπο Η** αν η διέλευση επιτράπη / **έντυπο G** αν η είσοδος απορρίφθηκε) ενημερώνοντάς τα για την αντίφαση και καλώντας τα να συνεννοηθούν μεταξύ τους προκειμένου είτε να διαγραφεί η καταχώριση στο SIS II είτε να ανακληθεί ο τίτλος διαμονής/η θεώρηση. Το τρίτο κράτος μέλος δύναται επίσης να ζητήσει να τηρηθεί ενήμερο για την έκβαση τυχόν διαβουλεύσεων.

Αν ο εκάστοτε υπήκοος τρίτης χώρας επιχειρήσει να εισέλθει στο κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση στο SIS II, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να του αρνηθεί την είσοδο. Παρ' όλα αυτά, κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής, το τμήμα SIRENE του υπόψη κράτους μέλους πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση προκειμένου να μπορέσει η αρμόδια αρχή να κρίνει κατά πόσον συντρέχουν ικανοί λόγοι για την ανάκληση του τίτλου διαμονής/της θεώρησης. Το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση χρησιμοποιεί το **έντυπο Ο** για να ενημερώσει το καταχωρίζον κράτος μέλος σχετικά με την ενδεχόμενη απόφασή του να ανακαλέσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση. Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να διατηρήσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, η καταχώριση διαγράφεται. Παρ' όλα αυτά, ένα φυσικό πρόσωπο είναι δυνατό να καταχωρισθεί στον εθνικό κατάλογο ενός κράτους μέλους με τις καταχωρίσεις που έχουν ως σκοπό την απαγόρευση εισόδου.

Εάν το πρόσωπο αυτό προσπαθεί να εισέλθει στο κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση, πρέπει να του επιτραπεί είσοδος στο έδαφος, αλλά το τμήμα SIRENE του οικείου κράτους μέλους, εφόσον το ζητήσει η αρμόδια αρχή, πρέπει να διαβουλευτεί με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους προκειμένου να

⁽²⁹⁾ Στην περίπτωση καταχωρίσεων με σκοπό την απαγόρευση εισόδου που εκδίδονται για μέλη της οικογενείας πολιτών της ΕΕ, είναι αναγκαίο να υπομνησθεί ότι δεν είναι δυνατή η συστηματική αναδρομή στο SIS II πριν από την έκδοση τίτλου διαμονής για άτομα της εν λόγω κατηγορίας. Στο άρθρο 10 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ απαριθμούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την απόκτηση δικαιώματος διαμονής για χρονικό διάστημα άνω του τριμήνου σε κράτος μέλος υποδοχής από μέλη της οικογενείας πολιτών της Ένωσης τα οποία είναι υπήκοοι τρίτης χώρας. Ο κατάλογος αυτός, που είναι εξαντλητικός, δεν επιτρέπει τη συστηματική αναδρομή στα στοιχεία του SIS πριν από την έκδοση δελτίων διαμονής. Το άρθρο 27 παράγραφος 3 της ίδιας οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον το κρίνουν απαραίτητο, να ζητούν από άλλα κράτη μέλη πληροφορίες μόνο για το ποινικό μητρώο του ενδιαφερομένου (δηλαδή όχι για όλα τα δεδομένα του SIS II). Η έρευνα αυτή δεν μπορεί να έχει συστηματικό χαρακτήρα.

διευκολύνει τις αρμόδιες αρχές να αποφασίσουν σχετικά με την ανάκληση του τίτλου διαμονής ή της θεώρησης ή τη διαγραφή της καταχώρισης. Το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση χρησιμοποιεί το **έντυπο Ο** για να ενημερώσει το καταχωρίζον κράτος μέλος σχετικά με την ενδεχόμενη απόφασή του να ανακαλέσει τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση. Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να διατηρήσει την ισχύ του τίτλου διαμονής ή της θεώρησης, η καταχώριση διαγράφεται. Παρ' όλα αυτά, ένα φυσικό πρόσωπο είναι δυνατό να καταχωρισθεί στον εθνικό κατάλογο ενός κράτους μέλους με τις καταχωρίσεις που έχουν ως σκοπό την απαγόρευση εισόδου.

Η διαδικασία για τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο γ)

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο γ), ένα κράτος μέλος δύναται να παρεκκλίνει από την αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να απαγορεύεται η είσοδος σε καταχωρισθέντα άτομα με σκοπό την απαγόρευση εισόδου, αν συντρέχουν λόγοι ανθρωπιστικοί ή λόγοι εθνικού συμφέροντος ή λόγω διεθνών υποχρεώσεων. Κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που επέτρεψε την είσοδο ενημερώνει σχετικά το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, χρησιμοποιώντας το **έντυπο Η**.

4.6. Κοινοί κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες που αναφέρονται στην ενότητα 4.5

- α) αποστέλλεται ένα μόνο **έντυπο Ν** ή ένα **έντυπο Ο** ανά διαδικασία διαβούλευσης από το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει ή προτίθεται να χορηγήσει ή να διατηρήσει άδεια διαμονής ή θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας, προκειμένου να ενημερωθεί το κράτος μέλος που έχει εκδώσει ή προτίθεται να εκδώσει καταχώριση για απαγόρευση εισόδου όσον αφορά την τελική απόφαση για τη χορήγηση, τη διατήρηση ή την ανάκληση του τίτλου διαμονής ή της θεώρησης·
- β) η διαδικασία διαβούλευσης πρέπει να είναι είτε μια διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 25 παράγραφος 1 της σύμβασης Σένγκεν ή μια διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 25 παράγραφος 2 της σύμβασης Σένγκεν·
- γ) όταν αποστέλλεται ένα **έντυπο Μ, G ή Η** στο πλαίσιο διαδικασίας διαβούλευσης, μπορεί να επισημανθεί με τη λέξη-κλειδί «διαδικασία διαβούλευσης». (**έντυπο Μ**: πεδίο 083· **έντυπο G**: πεδίο 086· **έντυπο Η**: πεδίο 083).

4.7. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και κατά την απαγόρευση εισόδου ή την απέλαση από τον χώρο Σένγκεν

Με την επιφύλαξη των ειδικών διαδικασιών που προβλέπονται για την ανταλλαγή πληροφοριών που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχεία α) και γ) του κώδικα συνόρων του Σένγκεν και με την επιφύλαξη των διατάξεων της ενότητας 4.6 η οποία αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας (στην περίπτωση αυτή είναι υποχρεωτική η διαβούλευση με το καταχωρίζον κράτος μέλος μέσω του εθνικού τμήματος SIRENE), ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει να ενημερώνεται για τα τυχόν θετικά αποτελέσματα σχετικά με τις καταχωρίσεις που έχει εισαγάγει με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής.

Τα τμήματα SIRENE των κρατών μελών που έχουν εισαγάγει καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου δεν είναι απαραίτητο να ενημερώνονται συστηματικά για τα τυχόν θετικά αποτελέσματα αναζήτησης, αλλά η ενημέρωσή τους είναι προαιρετική σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Το **έντυπο G** ή το **έντυπο Η**, ανάλογα με τις ενέργειες που έχουν αναληφθεί, μπορεί σε κάθε περίπτωση να σταλεί αν, για παράδειγμα, απαιτούνται συμπληρωματικές πληροφορίες. Το **έντυπο G** αποστέλλεται οπωσδήποτε οσάκις υπάρχει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για πρόσωπο που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας.

Παρά τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, όπως ορίζεται στην ενότητα 10, όλα τα τμήματα SIRENE παρέχουν στατιστικά δεδομένα για τα θετικά αποτελέσματα αναζήτησης όσον αφορά όλες τις καταχωρίσεις εξωτερικού στο έδαφός τους.

Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει να ενημερώνεται για τα θετικά αποτελέσματα αναζήτησης σε σχέση με καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής τις οποίες έχει εκδώσει το ίδιο. Κάθε κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας υποβάλλει σχετική αίτηση στα άλλα κράτη μέλη γραπτώς·
- β) Το κράτος μέλος εκτέλεσης δύναται με δική του πρωτοβουλία να ενημερώσει το καταχωρίζον κράτος μέλος ότι υπήρξε ταυτοποίηση της καταχώρισης και ότι δεν επετράπη στον εκάστοτε υπήκοο τρίτης χώρας να εισέλθει ή ότι αυτός απελάθηκε από το έδαφος Σένγκεν·

- γ) όταν ένα μέτρο έχει ληφθεί με βάση ένα θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης αποστέλλει ένα **έντυπο G** στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους· ένα **έντυπο G** αποστέλλεται και σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, όταν απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες για την εκτέλεση του μέτρου·
- δ) μετά την παραλαβή των πληροφοριών που αναφέρονται στο σημείο γ) από το καταχωρίζον κράτος μέλος:
- i) εάν το μέτρο εκτελεστεί, το κράτος μέλος εκτέλεσης ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους με χρήση του **εντύπου M** (όχι με άλλο **έντυπο G** για το ίδιο θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης),
 - ii) εάν το μέτρο δεν εκτελεστεί, το κράτος μέλος εκτέλεσης ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους με χρήση του **εντύπου H** ή
 - iii) αν απαιτούνται περαιτέρω διαβουλεύσεις, αυτές θα πραγματοποιηθούν με χρήση του **εντύπου M**,
 - iv) για την τελική μορφή ανταλλαγής σε μια διαδικασία διαβούλευσης χρησιμοποιείται το **έντυπο N** ή **O**.
- ε) σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος ανακαλύψει στο έδαφός του υπήκοο τρίτης χώρας για τον οποίον έχει εκδοθεί καταχώριση, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους διαβιβάζει, εφόσον του ζητηθεί, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την επιστροφή του συγκεκριμένου προσώπου. Ανάλογα με τις ανάγκες του κράτους μέλους εκτέλεσης, οι εν λόγω πληροφορίες, οι οποίες παρέχονται στο **έντυπο M**, πρέπει να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- το είδος και την αιτιολόγηση της απόφασης,
- την αρχή που εξέδωσε την απόφαση,
- την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης,
- την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της απόφασης,
- την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης,
- την ημερομηνία λήξης ισχύος της απόφασης ή τη διάρκεια ισχύος της,
- την πληροφορία εάν το πρόσωπο καταδικάστηκε και το είδος της ποινής.

Σε περίπτωση σύλληψης στα σύνορα προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί καταχώριση, ακολουθούνται οι διαδικασίες που καθορίζονται στον κώδικα συνόρων του Σένγκεν, καθώς και εκείνες που έχει καθορίσει το καταχωρίζον κράτος μέλος.

Ενίοτε μπορεί επίσης να υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη για την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών μέσω των τμημάτων SIRENE σε ειδικές περιπτώσεις και με στόχο την ασφαλή εξακρίβωση της ταυτότητας ενός φυσικού προσώπου.

4.8. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας

Για τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/38/EK ισχύουν ειδικοί κανόνες ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/EK, επιτρέπεται να απαγορευθεί η είσοδος ή παραμονή σε πρόσωπο που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας μόνον εφόσον η προσωπική συμπεριφορά του εν λόγω ατόμου συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας και εφόσον επιπροσθέτως συντρέχουν τα λοιπά κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 της προαναφερόμενης οδηγίας. Το άρθρο 27 παράγραφος 2 ορίζει τα εξής: «Κάθε μέτρο που λαμβάνεται για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας πρέπει να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας και να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του αφορώμενου ατόμου. Προηγούμενες ποινικές καταδικές δεν αποτελούν αφ' εαυτών λόγους για τη λήψη τέτοιων μέτρων. Η προσωπική συμπεριφορά του αφορώμενου ατόμου πρέπει να συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας. Αιτιολογίες που δεν συνδέονται με τα στοιχεία της υπόθεσης ή στηρίζονται σε εκτιμήσεις γενικής πρόληψης δεν γίνονται αποδεκτές». Εξάλλου, ισχύουν πρόσθετοι περιορισμοί για τα άτομα που απολαύουν του δικαιώματος μόνιμης διαμονής, στα οποία είναι δυνατό να απαγορευθεί η είσοδος ή διαμονή μόνο για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, όπως ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2 της οδηγίας 2004/38/EK.

Αν υπάρξει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά την έννοια της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες (βλέπε όμως την εισαγωγή της ενότητας 4 σχετικά με τη θέση της Ελβετίας). Εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) Κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης επικοινωνεί πάραυτα με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους χρησιμοποιώντας το έντυπο G, προκειμένου να λάβει τις πληροφορίες που χρειάζεται για να αποφασίσει αμελλητί επί των ενεργειών που πρέπει να αναληφθούν.
- β) Μόλις λάβει αίτηση για την παροχή πληροφοριών, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αρχίζει πάραυτα να συγκεντρώνει τις ζητούμενες πληροφορίες και τις αποστέλλει το ταχύτερο δυνατό στο τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης.
- γ) Το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους έρχεται σε συνεννόηση με την αρμόδια αρχή για να διαπιστωθεί κατά πόσο είναι δυνατό να διατηρηθεί η καταχώριση δυνάμει της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, εφόσον η πληροφορία αυτή δεν είναι ήδη διαθέσιμη. Αν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να διατηρήσει την καταχώριση, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει σχετικά όλα τα υπόλοιπα τμήματα SIRENE, μέσω του εντύπου M.
- δ) Το κράτος μέλος εκτέλεσης ενημερώνει, μέσω του εθνικού τμήματος SIRENE, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους σχετικά με τη λήψη του αιτούμενου μέτρου (οπότε χρησιμοποιείται το έντυπο M) ή τη μη λήψη του (οπότε χρησιμοποιείται το έντυπο H) ⁽³¹⁾.

4.9. **Ανταλλαγή πληροφοριών σε περίπτωση που, ελλείψει θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι υπάρχει καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας**

Σε περίπτωση που, ελλείψει θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι υπάρχει καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου για υπήκοο τρίτης χώρας που απολαύει του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, το τμήμα SIRENE του εν λόγω κράτους μέλους αποστέλλει, κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής, ένα **έντυπο M** στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, ενημερώνοντάς το για το γεγονός αυτό.

Το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους έρχεται σε συνεννόηση με την αρμόδια αρχή για να διαπιστωθεί κατά πόσο είναι δυνατό να διατηρηθεί η καταχώριση δυνάμει της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, εφόσον η πληροφορία αυτή δεν είναι ήδη διαθέσιμη. Αν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να διατηρήσει την καταχώριση, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει σχετικά όλα τα υπόλοιπα τμήματα SIRENE, μέσω του **εντύπου M**.

4.10. **Καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής**

Με την επιφύλαξη των ειδικών διαδικασιών που προβλέπονται από το άρθρο 25 της σύμβασης Σένγκεν και το άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχεία α) και γ) του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, οι καταχωρίσεις με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής για υπηκόους τρίτων χωρών πρέπει να διαγράφονται μετά από:

- α) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης·
- β) τη λήψη απόφασης διαγραφής από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους·
- γ) τη λήξη της προθεσμίας για την απαγόρευση εισόδου σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους έθεσε ημερομηνία λήξης ισχύος της απόφασης της· ή
- δ) την απόκτηση της ιθαγένειας ενός από τα κράτη μέλη. Αν η απόκτηση ιθαγένειας περιέλθει σε γνώση του τμήματος SIRENE κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο που εξέδωσε την καταχώριση, το πρώτο τμήμα διαβουλεύεται με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους και, αν χρειαστεί, αποστέλλει το **έντυπο J**, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται για τη διόρθωση και τη διαγραφή δεδομένων με διαπιστωμένο νομικό ή πραγματικό σφάλμα (βλέπε ενότητα 2.7).

⁽³¹⁾ Σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ, το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν μπορεί να περιορίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηκόων τρίτων χωρών που απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας μόνο επειδή το καταχωρίζον κράτος μέλος διατηρεί την καταχώριση, εκτός αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην υποσημείωση 29.

5. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (ΑΡΘΡΟ 32 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)

5.1. Πολλαπλές καταχωρίσεις

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.2.

5.2. Κατάχρηση ταυτότητας

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.1.

5.3. Καταχώριση ψευδώνυμου

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.2.

5.4. Προσθήκη ειδικής ένδειξης

Ενδέχεται να προκύψουν περιστάσεις κατά τις οποίες εμφανίζεται θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για καταχώριση που αφορά εξαφανισθέν πρόσωπο και οι αρμόδιες αρχές στο κράτος μέλος εκτέλεσης αποφασίζουν ότι το μέτρο που ζητείται δεν μπορεί να ληφθεί και/ή ότι δεν θα ληφθεί κανένα περαιτέρω μέτρο σχετικά με την καταχώριση. Αυτή η απόφαση μπορεί να ληφθεί ακόμη και αν οι αρμόδιες αρχές του καταχωρίζοντος κράτους μέλους αποφασίσουν να διατηρήσουν την καταχώριση στο SIS II. Στις περιπτώσεις αυτές το κράτος μέλος εκτέλεσης ενδέχεται να ζητήσει την προσθήκη ειδικής ένδειξης έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης. Για την προσθήκη ειδικής ένδειξης ακολουθούνται οι γενικές διαδικασίες που περιγράφονται στην ενότητα 2.6.

Δεν προβλέπεται η λήψη εναλλακτικών μέτρων σε σχέση με εξαφανισθέντα πρόσωπα.

5.5. Παροχή στοιχείων περιγραφής για ανηλικούς που αγνοούνται ή για άλλα πρόσωπα που θεωρείται ότι διατρέχουν κίνδυνο

Τα τμήματα SIRENE διαθέτουν άμεση πρόσβαση σε όλες τις συναφείς συμπληρωματικές πληροφορίες που υπάρχουν σε εθνικό επίπεδο σχετικά με καταχωρίσεις για εξαφανισθέντα πρόσωπα, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκούν πλήρως τον ρόλο τους στην επιτυχή έκβαση των υποθέσεων, διευκολύνοντας την ταυτοποίηση του εκάστοτε φυσικού προσώπου και παρέχοντας γρήγορα συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με ζητήματα που συνδέονται με την υπόθεση. Οι συναφείς συμπληρωματικές πληροφορίες είναι δυνατό να καλύπτουν, ειδικότερα, τις εθνικές αποφάσεις σχετικά με την άσκηση επιμέλειας επί ανηλικού ή ευάλωτου προσώπου ή τις αιτήσεις για την προσφυγή σε μηχανισμούς προειδοποίησης για αγνοούμενα παιδιά.

Δεδομένου ότι δεν θα διασχίσουν τα εθνικά σύνορα όλα τα ευάλωτα εξαφανισθέντα πρόσωπα, οι αποφάσεις για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών (σχετικά με τα ατομικά χαρακτηριστικά) και για τους αποδέκτες τους λαμβάνονται κατά περίπτωση και καλύπτουν το πλήρες φάσμα των περιστάσεων. Μετά τη λήψη απόφασης σε εθνικό επίπεδο σχετικά με την αναγκαία έκταση των προς διαβίβαση σχετικών συμπληρωματικών πληροφοριών, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους λαμβάνει, στον βαθμό που κρίνει σκόπιμο, ένα από τα ακόλουθα μέτρα:

- α) διατήρηση των πληροφοριών έτσι ώστε να είναι δυνατή η διαβίβαση συμπληρωματικών πληροφοριών κατόπιν αίτησης άλλου κράτους μέλους·
- β) διαβίβαση του **εντύπου M** στο αρμόδιο τμήμα SIRENE αν από έρευνες προκύπτει ο πιθανός προορισμός του εξαφανισθέντος προσώπου·
- γ) διαβίβαση του **εντύπου M** σε όλα τα αρμόδια τμήματα SIRENE, με γνώμονα τις περιστάσεις της εξαφάνισης και με σκοπό την παροχή, σε σύντομο χρονικό διάστημα, όλων των δεδομένων σχετικά με το εκάστοτε πρόσωπο.

Αν πρόκειται για εξαφανισθέν πρόσωπο που διατρέχει υψηλό κίνδυνο, το πεδίο 311 του **εντύπου M** θα πρέπει να αρχίζει με τη σήμανση «URGENT» (κατεπείγον), καθώς και αιτιολόγηση του κατεπείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης. (Όταν ο εξαφανισθείς ανήλικος είναι ασυνόδευτος ⁽³²⁾, θα τίθεται ο επεξηγηματικός όρος «Ασυνόδευτος ανήλικος»). Η ένδειξη του κατεπείγοντος θα πρέπει να ενισχύεται με την πραγματοποίηση τηλεφωνήματος για να τονισθεί η σπουδαιότητα του **εντύπου M** και ο επείγων χαρακτήρας του.

⁽³²⁾ Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι είναι παιδιά, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού, της 20ής Νοεμβρίου 1989, τα οποία ζουν μακριά και από τους δύο γονείς ή άλλους συγγενείς και για τα οποία δεν φροντίζει κανένας ενήλικας που, βάσει του νόμου ή του εθιμικού δικαίου, είναι αρμόδιος προς τούτο.

Πρέπει να χρησιμοποιείται κοινή μέθοδος για την εισαγωγή διαρθρωμένων συμπληρωματικών πληροφοριών σε συμφωνημένη σειρά σχετικά με εξαφανισθέντα πρόσωπα που διατρέχουν υψηλό κίνδυνο ⁽³³⁾. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να αναγράφονται στο πεδίο 083 του **εντύπου M**.

Μόλις ένα τμήμα SIRENE λάβει πληροφορίες, τις διαβιβάζει, προκειμένου να μεγιστοποιηθούν οι πιθανότητες ανεύρεσης του προσώπου κατά τρόπο στοχοθετημένο και εμπειριστατωμένο, στον βαθμό που τούτο κρίνεται σκόπιμο, προς:

- α) τους οικείους μεθοριακούς σταθμούς·
- β) τις αρμόδιες διοικητικές και αστυνομικές αρχές με σκοπό τον εντοπισμό και την προστασία των προσώπων·
- γ) τις αρμόδιες προξενικές αρχές του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, έπειτα από την επίτευξη θετικού αποτελέσματος αναζήτησης στο SIS II.

5.6. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.3.

Επιπροσθέτως, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) στο μέτρο του δυνατού, τα τμήματα SIRENE διαβιβάζουν τα απαραίτητα ιατρικά στοιχεία για το εξαφανισθέν πρόσωπο ή τα εξαφανισθέντα πρόσωπα, εφόσον είναι αναγκαία η λήψη μέτρων για την προστασία του/τους.

Οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες δεν φυλάσσονται παρά μόνο για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες της ιατρικής αγωγής που παρέχεται στο αφορώμενο πρόσωπο·
- β) το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης γνωστοποιεί πάντα το σημείο εντοπισμού του εκάστοτε προσώπου στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους·
- γ) βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 2 της απόφασης SIS II, η γνωστοποίηση του σημείου εντοπισμού εξαφανισθέντος ενήλικου προσώπου στο πρόσωπο που δήλωσε την εξαφάνιση προϋποθέτει τη συναίνεση του εξαφανισθέντος προσώπου ⁽³⁴⁾. Η συναίνεση πρέπει να είναι γραπτή ή να υπάρχει οπωσδήποτε σχετικό έγγραφο πρακτικό. Τυχόν άρνηση συναίνεσης πρέπει να διατυπώνεται εγγράφως ή να καταγράφεται επισήμως. Παρ' όλα αυτά, οι αρμόδιες αρχές δύναται να γνωστοποιήσουν στο πρόσωπο που δήλωσε την εξαφάνιση το γεγονός ότι διεγράφη η σχετική καταχώριση έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης.

5.7. Διαγραφή καταχωρίσεων για εξαφανισθέντα πρόσωπα

Εάν πρόκειται να υπάρξει οποιαδήποτε σημαντική καθυστέρηση όσον αφορά τη διαγραφή της καταχώρισης από το καταχωρίζον κράτος μέλος, η καθυστέρηση αυτή πρέπει να γνωστοποιείται στο τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης, προκειμένου να τίθεται ειδική ένδειξη στην καταχώριση, όπως περιγράφεται στην ενότητα 5.4 του εγχειριδίου SIRENE.

⁽³³⁾ Δεδομένα εξαφάνισης:

α) Τόπος, ημερομηνία και ώρα της εξαφάνισης.

β) Περιστάσεις της εξαφάνισης.

Λεπτομέρειες του εξαφανισθέντος προσώπου:

γ) Εικαζόμενη ηλικία.

δ) Ύψος.

ε) Χρώμα επιδερμίδας.

στ) Χρώμα και σχήμα μαλλιών.

ζ) Χρώμα οφθαλμών.

η) Άλλα σωματικά χαρακτηριστικά (δηλαδή διατρήσεις του σώματος, παραμορφώσεις, ακρωτηριασμοί, τατουάζ, σημάδια, ουλές κ.λπ.).

θ) Ψυχικά γνωρίσματα: τάσεις αυτοκτονίας, ψυχική ασθένεια, επιθετική συμπεριφορά κ.λπ.

ι) Άλλες λεπτομέρειες: απαραίτητη ιατρική θεραπεία κ.λπ.

ια) Ρούχα κατά τον χρόνο της εξαφάνισης.

ιβ) Φωτογραφία: διαθέσιμο ή μη.

ιγ) Έντυπο εν ζωή: διαθέσιμο ή μη.

Συναφείς πληροφορίες:

ιδ) Πρόσωπο(-α) που ενδεχομένως συνόδευε(-αν) τον εξαφανισθέντα (και αριθμός ταυτότητας Σένγκεν, αν είναι διαθέσιμος).

ιε) Όχημα/Οχήματα που συνδέονται με την υπόθεση (και αριθμός ταυτότητας Σένγκεν, αν είναι διαθέσιμος).

ιστ) Αν είναι διαθέσιμα: αριθμός κινητού τηλεφώνου/τελευταία σύνδεση, επαφή μέσω διαδικτυακών κοινωνικών δικτύων.

Στο πεδίο 083 δεν πρέπει να περιλαμβάνονται οι τίτλοι των διαφορετικών υποπεδίων, αλλά απλώς η επιστολή αναφοράς. Όταν τα στοιχεία είναι ήδη διαθέσιμα στα πεδία μιας καταχώρισης, οι πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνονται στην καταχώριση, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων ή φωτογραφιών.

⁽³⁴⁾ Για μεγαλύτερη σαφήνεια σχετικά με τη συναίνεση σε θέματα που αφορούν την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, βλέπε το άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 95/46/EK.

5.7.1. Ανήλικοι

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- α) την επίλυση της υπόθεσης (π.χ. ο ανήλικος επαναπατρίστηκε· οι αρμόδιες αρχές στο κράτος μέλος εκτέλεσης λαμβάνουν απόφαση για την επιμέλεια του παιδιού)·
- β) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- γ) τη λήψη απόφασης από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

5.7.2. Ενήλικες, όταν δεν ζητείται να ληφθούν μέτρα προστασίας

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- α) την εκτέλεση των μέτρων που πρέπει να ληφθούν (εξακρίβωση του σημείου εντοπισμού από το κράτος μέλος εκτέλεσης)·
- β) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- γ) τη λήψη απόφασης από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

5.7.3. Ενήλικες, όταν ζητείται να ληφθούν μέτρα προστασίας

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- α) εκτέλεση του μέτρου που πρέπει να ληφθεί (το πρόσωπο τίθεται υπό προστασία)·
- β) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- γ) τη λήψη απόφασης από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, όταν ένα πρόσωπο βρίσκεται υπό επίσημη προστατευτική φροντίδα, η καταχώριση μπορεί να διατηρηθεί μέχρι το εν λόγω πρόσωπο να επαναπατρίσσει.

6. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ (ΑΡΘΡΟ 34 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)**6.1. Πολλαπλές καταχωρίσεις**

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.2.

6.2. Κατάχρηση ταυτότητας

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.1.

6.3. Καταχώριση ψευδωνύμου

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.2.

6.4. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.3.

Επιπροσθέτως, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) ο πραγματικός τόπος διαμονής ή κατοικίας εξακριβώνεται με όλα τα μέσα που επιτρέπει η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο εντοπίστηκε το εκάστοτε πρόσωπο·
- β) θεσπίζονται εθνικές διαδικασίες, όπως κρίνεται σκόπιμο, για να διασφαλίζεται ότι οι καταχωρίσεις διατηρούνται στο SIS II μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την εκπλήρωση των σκοπών για τους οποίους εκδόθηκαν.

Τα τμήματα SIRENE μπορούν να διαβιβάζουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με καταχωρίσεις που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 34 της απόφασης SIS II και, στο πλαίσιο αυτό, νομιμοποιούνται να ενεργούν για λογαριασμό δικαστικών αρχών εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

6.5. Διαγραφή καταχωρίσεων για πρόσωπα που αναζητούνται σε σχέση με δικαστική διαδικασία

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- α) τη γνωστοποίηση του σημείου εντοπισμού του προσώπου στην αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους. Όταν οι πληροφορίες που διαβιβάζονται δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν (π.χ. εσφαλμένη διεύθυνση ή χωρίς σταθερή διαμονή), το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει σχετικά το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης για την επίλυση του προβλήματος·
- β) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- γ) τη λήψη απόφασης από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

Όταν επιτευχθεί θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης σε κράτος μέλος και τα σχετικά με τη διεύθυνση στοιχεία διαβιβάστηκαν στο καταχωρίζον κράτος μέλος και μεταγενέστερο θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης στο εν λόγω κράτος μέλος αποκαλύψει τα ίδια στοιχεία διεύθυνσης, το θετικό αποτέλεσμα καταγράφεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης, αλλά δεν αποστέλλονται εκ νέου στο καταχωρίζον κράτος μέλος ούτε τα στοιχεία διεύθυνσης ούτε το **έντυπο G**. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος εκτέλεσης ενημερώνει το καταχωρίζον κράτος μέλος σχετικά με τα επανειλημμένα θετικά αποτελέσματα αναζήτησης και το καταχωρίζον κράτος μέλος εξετάζει την ανάγκη διατήρησης της καταχώρισης.

7. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ (ΑΡΘΡΟ 36 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)

7.1. Πολλαπλές καταχωρίσεις

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.2.

7.2. Κατάχρηση ταυτότητας

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.1.

7.3. Καταχώριση ψευδονύμου

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.11.2.

7.4. Ενημέρωση των άλλων κρατών μελών κατά την έκδοση καταχωρίσεων

Κατά την έκδοση καταχώρισης, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους ενημερώνει σχετικά όλα τα άλλα τμήματα SIRENE χρησιμοποιώντας το έντυπο M στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η καταχώριση για διακριτικό ή ειδικό έλεγχο εκδίδεται με αίτημα να αναφέρονται οι θετικές απαντήσεις χωρίς καθυστέρηση στο τμήμα έκδοσης SIRENE· στο **έντυπο M** θα χρησιμοποιείται το κείμενο «*άρθρο 36 παράγραφος 2 της απόφασης SIS II — άμεση δράση*» ή «*άρθρο 36 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II — έμμεση δράση*». Αιτιολόγηση για την άμεση δράση θα πρέπει επίσης να αναφέρεται στο πεδίο 083 του **εντύπου M**· ή
- β) μια αρμόδια για την εθνική ασφάλεια αρχή ζητεί την έκδοση καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II· στο **έντυπο M** θα χρησιμοποιείται το κείμενο «*άρθρο 36 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II*».

Αν η καταχώριση εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II, το **έντυπο M** περιλαμβάνει, στο πεδίο 080, την ονομασία της αρχής που ζητά την εισαγωγή της καταχώρισης, πρώτα στη γλώσσα του καταχωρίζοντος κράτους μέλους και έπειτα στην αγγλική γλώσσα, καθώς και τα στοιχεία επικοινωνίας στο πεδίο 081 σε μορφότυπο που δεν απαιτεί μετάφραση.

Το απόρρητο ορισμένων πληροφοριών διασφαλίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μεταξύ άλλων με τον διαχωρισμό κάθε επικοινωνίας μεταξύ των τμημάτων SIRENE από οποιαδήποτε επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων για την εθνική ασφάλεια υπηρεσιών.

7.5. Προσθήκη ειδικής ένδειξης

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.6.

Δεν προβλέπεται η εκτέλεση εναλλακτικής ενέργειας σε σχέση με καταχωρίσεις για τη διενέργεια διακριτικών ελέγχων ή ειδικών ελέγχων.

Εξάλλου, αν η αρμόδια για την εθνική ασφάλεια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης κρίνει ότι η καταχώριση επιβάλλει την προσθήκη ειδικής ένδειξης, επικοινωνεί με το οικείο εθνικό τμήμα SIRENE και το πληροφορεί για την αδυναμία εκτέλεσης της απαιτούμενης ενέργειας. Ακολουθώντας, το τμήμα SIRENE ζητά την προσθήκη ειδικής ένδειξης αποστέλλοντας το **έντυπο F** στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους. Η αίτηση αυτή πρέπει να αιτιολογείται, όπως συμβαίνει και με τις άλλες αιτήσεις προσθήκης ειδικής ένδειξης. Ωστόσο, τα ζητήματα ευαισθητού χαρακτήρα δεν χρειάζεται να κοινολογούνται (βλέπε επίσης ενότητα 7.6 στοιχείο β) κατωτέρω).

7.6. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.3.

Επιπροσθέτως, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) Όταν υπάρχει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για καταχώριση εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους για τα αποτελέσματα (διακριτικός ή ειδικός έλεγχος), χρησιμοποιώντας το **έντυπο G**. Συγχρόνως, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης ενημερώνει σχετικά την οικεία εγχώρια αρχή η οποία είναι αρμόδια για την εθνική ασφάλεια.
- β) Πρέπει να ακολουθείται ειδική διαδικασία με στόχο τη διασφάλιση του απορρήτου ορισμένων πληροφοριών. Ως εκ τούτου, κάθε επαφή μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για την εθνική ασφάλεια πρέπει να διαχωρίζεται από τις επαφές μεταξύ των τμημάτων SIRENE. Κατά συνέπεια, οι λεπτομερείς λόγοι για τους οποίους ζητείται η προσθήκη ειδικής ένδειξης πρέπει να συζητούνται απευθείας μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για την εθνική ασφάλεια και όχι μέσω των τμημάτων SIRENE.
- γ) Όταν υπάρχει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για καταχώριση που ζητεί από αυτήν να αναφέρεται πάραυτα, το **έντυπο G** πρέπει να αποστέλλεται χωρίς καθυστέρηση στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

7.7. Διαγραφή καταχωρίσεων με σκοπό διακριτικούς ή ειδικούς ελέγχους

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- α) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- β) τη λήψη απόφασης διαγραφής από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

7.8. Συστήματα αυτόματης αναγνώρισης αριθμού πινακίδας (ANPR)

Βλέπε ενότητα 9.

8. ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ Ή ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (ΑΡΘΡΟ 38 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ SIS II)

8.1. Πολλαπλές καταχωρίσεις

Βλέπε γενική διαδικασία στην ενότητα 2.2.

8.2. Καταχωρίσεις για οχήματα

8.2.1. Έλεγχος για ύπαρξη πολλαπλών καταχωρίσεων για το ίδιο όχημα

Τα υποχρεωτικά στοιχεία περιγραφής της ταυτότητας για τον έλεγχο της ύπαρξης πολλαπλών καταχωρίσεων για ένα όχημα περιλαμβάνουν:

- α) τον αριθμό πινακίδας κυκλοφορίας και/ή
- β) τον αναγνωριστικό αριθμό του οχήματος (VIN).

Και οι δύο αριθμοί μπορεί να είναι καταχωρισμένοι στο SIS II.

Εάν κατά την εισαγωγή νέας καταχώρισης διαπιστωθεί ότι ο ίδιος αριθμός VIN και/ή αριθμός πινακίδας κυκλοφορίας υπάρχει ήδη στο SIS II, τεκμαίρεται ότι η νέα καταχώριση θα οδηγήσει σε πολλαπλές καταχωρίσεις για το ίδιο όχημα. Ωστόσο, η ανωτέρω μέθοδος επαλήθευσης είναι αποτελεσματική μόνον εφόσον τα στοιχεία περιγραφής που χρησιμοποιούνται είναι τα ίδια. Συνεπώς, η σύγκριση δεν είναι πάντοτε δυνατή.

Το τμήμα SIRENE εφιστά την προσοχή των χρηστών στα προβλήματα που ενδέχεται να ανακύψουν σε περίπτωση σύγκρισης μόνο του ενός αριθμού, σε περίπτωση δίδυμων VIN και σε περίπτωση επαναχρησιμοποίησης πινακίδων κυκλοφορίας. Μια καταφατική απάντηση δεν σημαίνει αυτομάτως ότι υπάρχει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης, ενώ μια αποφατική απάντηση δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει καταχώριση για το συγκεκριμένο όχημα.

Τα στοιχεία περιγραφής της ταυτότητας που χρησιμοποιούνται για να εξακριβωθεί κατά πόσον δύο καταχωρίσεις για οχήματα είναι ταυτόσημες καθορίζονται λεπτομερώς στην ενότητα 2.2.3.

Οι διαδικασίες διαβουλεύσεων για τον έλεγχο της ύπαρξης πολλαπλών και ασυμβίβαστων καταχωρίσεων που εφαρμόζονται για τα οχήματα από τα τμήματα SIRENE πρέπει να είναι ίδιες με εκείνες που εφαρμόζονται για τα φυσικά πρόσωπα. Για τις γενικές διαδικασίες, βλ. ενότητα 2.2.

Το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που εκδίδει μια καταχώριση τηρεί μητρώο με τις τυχόν αιτήσεις για την εισαγωγή επιπλέον καταχώρισης οι οποίες, μετά από διαβουλεύσεις, έχουν απορριφθεί κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, και τούτο μέχρι τη διαγραφή της καταχώρισης.

8.2.2. Δίδυμοι αριθμοί VIN (VIN-twins)

Για «δίδυμους VIN» γίνεται λόγος όταν υπάρχει ένα όχημα του ίδιου τύπου και με αναγνωριστικό αριθμό οχήματος (VIN) ίδιο με εκείνο του νομίμως ταξινομημένου οχήματος για το οποίο υπάρχει καταχώριση στο SIS II (π.χ. τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση ενός ελκυστήρα και ενός μηχανοκίνητου δικύκλου με τον ίδιο VIN). Για να αποφεύγονται οι αρνητικές συνέπειες της επανειλημμένης κατάσχεσης ενός νομίμως ταξινομημένου οχήματος με τον ίδιο VIN, ισχύει η ακόλουθη ειδική διαδικασία:

- α) Όταν έχει εξακριβωθεί το ενδεχόμενο ύπαρξης δίδυμων VIN και ανάλογα με την περίπτωση, το εκάστοτε τμήμα SIRENE:
 - i) διασφαλίζει ότι δεν υφίσταται σφάλμα στην καταχώριση που υπάρχει στο SIS II και ότι οι πληροφορίες της καταχώρισης είναι κατά το δυνατό πλήρεις·
 - ii) ελέγχει τις περιστάσεις της υπόθεσης η οποία οδήγησε στην εισαγωγή καταχώρισης στο SIS II·
 - iii) εξακριβώνει το ιστορικό και των δύο οχημάτων από τον χρόνο παραγωγής τους·
 - iv) παραγγέλλει διεξοδικό έλεγχο του κατασχεθέντος οχήματος, και ιδίως του αριθμού VIN του οχήματος, προκειμένου να εξακριβωθεί αν πρόκειται για όχημα που έχει ταξινομηθεί νομίμως («original manufactured vehicle»).

Όλα τα εμπλεκόμενα τμήματα SIRENE συνεργάζονται στενά μεταξύ τους για τη λήψη των ανωτέρω μέτρων.

- β) Εφόσον επιβεβαιωθεί η ύπαρξη διδύμων VIN, το καταχωρίζον κράτος μέλος εξετάζει κατά πόσο είναι αναγκαία η διατήρηση της καταχώρισης στο SIS II. Αν το κράτος μέλος αποφασίσει να διατηρήσει την καταχώριση στο SIS II, το καταχωρίζον κράτος μέλος πρέπει:
- i) να προσθέσει στη συνδεδεμένη με το όχημα καταχώριση τη μνεία «Suspicion of clone» (υπόνοια κλώνου) ⁽³⁵⁾.
 - ii) να καλέσει τον ιδιοκτήτη του νομίμως ταξινομημένου οχήματος, με την επιφύλαξη της ρητής συγκατάθεσής του και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να παράσχει στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους όλες τις σχετικές πληροφορίες οι οποίες απαιτούνται, προκειμένου να αποτραπούν οι αρνητικές συνέπειες της εσφαλμένης ταυτοποίησης.
 - iii) αποστέλλει έντυπο Μ μέσω του οικείου τμήματος SIRENE σε όλα τα άλλα τμήματα, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των σημάνσεων ή χαρακτηριστικών που περιγράφουν το νομίμως ταξινομημένο όχημα και το διακρίνουν από το όχημα που καταχωρίστηκε στο SIS II. Στο πεδίο 083 του εντύπου Μ αναγράφεται ευκρινώς «ORIGINAL MANUFACTURED VEHICLE» (νομίμως ταξινομημένο όχημα).
- γ) Εάν, κατά την έρευνα στο SIS II, εμφανιστεί η μνεία «Suspicion of clone» (υπόνοια κλώνου) η οποία συνδέεται με ένα όχημα, ο χρήστης που διενεργεί τον έλεγχο επικοινωνεί με το εθνικό τμήμα SIRENE για να λάβει συμπληρωματικές πληροφορίες, προκειμένου να αποσαφηνιστεί εάν το όχημα που υποβάλλεται σε έλεγχο είναι το αναζητούμενο ή το νομίμως ταξινομημένο όχημα.
- δ) Εάν κατά τον έλεγχο, διαπιστωθεί ότι τα στοιχεία που περιέχονται στο έντυπο Μ δεν είναι πλέον επικαιροποιημένα, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης επικοινωνεί με το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους, προκειμένου να εξακριβωθεί η ισχύουσα νομική κυριότητα του οχήματος. Το καταχωρίζον τμήμα SIRENE αποστέλλει νέο έντυπο Μ, αναγράφοντας ευκρινώς στο πεδίο 083 τη μνεία «ORIGINAL MANUFACTURED VEHICLE» (νομίμως ταξινομημένο όχημα).

8.3. Ανταλλαγή πληροφοριών έπειτα από θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης

Τα τμήματα SIRENE μπορούν να διαβιβάζουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με καταχωρίσεις που έχουν εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 38 της απόφασης SIS II και, στο πλαίσιο αυτό, νομιμοποιούνται να ενεργούν για λογαριασμό δικαστικών αρχών, εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Εφόσον ζητείται, στο πεδίο 089 του εντύπου G, τα τμήματα SIRENE αποστέλλουν το συντομότερο δυνατό συμπληρωματικές πληροφορίες με το έντυπο P, όταν επιτυγχάνεται θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης για καταχώριση που έχει εκδοθεί σχετικά με όχημα, αεροσκάφος, πλοίο, βιομηχανικό εξοπλισμό ή εμπορευματοκιβώτιο και αποβλέπει σε κατάσχεση ή χρήση ως αποδεικτικό στοιχείο σύμφωνα με το άρθρο 38 της απόφασης SIS II.

Δεδομένου ότι η αίτηση είναι κατεπείγουσα και, κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να συγκεντρωθούν άμεσα όλες οι πληροφορίες, δεν είναι υποχρεωτική η συμπλήρωση όλων των πεδίων του εντύπου P. Παρ' όλα αυτά, πρέπει να καταβάλλεται προσπάθεια για τη συγκέντρωση των πληροφοριών που αφορούν τις κυριότερες επικεφαλίδες: 041, 042, 043, 162, 164, 165, 166, 167 και 169.

Όταν επιτυγχάνεται θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης σχετικά με ένα αναγνωρίσιμο συστατικό στοιχείο ενός αντικειμένου, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους σχετικά με τις περιστάσεις του θετικού αποτελέσματος χρησιμοποιώντας ένα έντυπο G, εξηγώντας στο πεδίο 090 (συμπληρωματικές πληροφορίες) ότι η κατάσχεση δεν αφορά ολόκληρο το αντικείμενο, αλλά ένα συστατικό στοιχείο ή στοιχεία. Όταν διάφορα συστατικά στοιχεία βρίσκονται ταυτόχρονα, διότι συνδέονται με μία καταχώριση, αποστέλλεται μόνον ένα έντυπο G. Τυχόν μεταγενέστερα θετικά αποτελέσματα σχετικά με την καταχώριση πρέπει να κοινοποιούνται στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους με χρήση ενός εντύπου G. Η καταχώριση δεν πρέπει να διαγράφεται, εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην ενότητα 8.4.

8.4. Διαγραφή καταχωρήσεων για αντικείμενα που πρέπει να κατασχεθούν ή να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε ποινική διαδικασία

Μια καταχώριση θα πρέπει να διαγράφεται μετά από:

- a) την κατάσχεση του αντικειμένου ή μετά από ισοδύναμο μέτρο, όταν πραγματοποιήθηκε η αναγκαία σχετική ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών μεταξύ των τμημάτων SIRENE ή όταν το αντικείμενο καθίσταται αντικείμενο άλλης δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας (π.χ. δικαστική διαδικασία για καλή την πίστη αγορά, αμφισβητούμενη κυριότητα ή δικαστική συνεργασία για αποδεικτικά στοιχεία).

⁽³⁵⁾ Η «υπόνοια κλώνου» (suspicion of clone) αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες, για παράδειγμα, τα έγγραφα κυκλοφορίας ενός οχήματος έχουν κλαπεί και χρησιμοποιηθεί για να εκδοθεί νέα άδεια κυκλοφορίας για άλλο όχημα της ίδιας κατασκευάστριας εταιρείας, ίδιου μοντέλου και χρώματος, το οποίο επίσης έχει κλαπεί.

- β) τη λήξη ισχύος της καταχώρισης· ή
- γ) τη λήψη απόφασης διαγραφής από την αρμόδια αρχή του καταχωρίζοντος κράτους μέλους.

9. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΑΡΙΘΜΟΥ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ (ANPR)

Τα συστήματα αυτά σχετίζονται με τις καταχωρίσεις βάσει των άρθρων 36 και 38 της απόφασης SIS II. Λόγω της ευρείας χρήσης των συστημάτων των ANPR για σκοπούς επιβολής του νόμου είναι τεχνικά δυνατό να υπάρχει η ικανότητα για επίτευξη πολυάριθμων θετικών αποτελεσμάτων αναζήτησης σχετικά με όχημα ή αριθμό πινακίδας κυκλοφορίας σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Δεδομένου ότι ορισμένοι ιστοτόποι ANPR διαθέτουν προσωπικό, υπάρχει το ενδεχόμενο να έχει εντοπιστεί ένα όχημα και να έχουν δρομολογηθεί οι απαιτούμενες ενέργειες. Στην περίπτωση αυτή, πριν εκτελεστεί οποιαδήποτε ενέργεια, οι χρήστες του συστήματος ANPR ελέγχουν κατά πόσον το θετικό αποτέλεσμα που έχει επιτευχθεί μέσω του ANPR αφορά καταχώριση βάσει του άρθρου 36 ή 38 της απόφασης SIS II.

Ωστόσο, σε πολλούς σταθερούς ιστοτόπους ANPR το προσωπικό δεν είναι μόνιμως παρόν. Κατά συνέπεια, μολονότι η τεχνολογία θα καταχωρίσει τη διεύθυνση του οχήματος και θα επιτευχθεί θετικό αποτέλεσμα, ενδέχεται να μην εκτελεστεί η απαιτούμενη ενέργεια.

Τόσο για τις καταχωρίσεις του άρθρου 36 όσο και για εκείνες του άρθρου 38, όταν δεν έχει καταστεί δυνατή η εκτέλεση των επιβαλλόμενων ενεργειών, εφαρμόζεται η ακόλουθη γενική διαδικασία:

Ένα **έντυπο Η** πρέπει να αποστέλλεται για το πρώτο θετικό αποτέλεσμα. Εάν απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την κίνηση του οχήματος, εναπόκειται στο τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους να επικοινωνήσει με το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης σε διμερές πλαίσιο προκειμένου να συζητήσει τις ανάγκες πληροφόρησης.

Για καταχωρίσεις δυνάμει του άρθρου 36 εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που πέτυχε το θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης ενημερώνει το καταχωρίζον τμήμα SIRENE σχετικά με τις περιστάσεις της αναζήτησης χρησιμοποιώντας ένα **έντυπο G**, αναγράφοντας τη λέξη «ANPR» στο πεδίο 086. Εάν απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την κίνηση του οχήματος, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους επικοινωνεί με το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης·
- β) το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που πέτυχε θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης σχετικά με καταχώριση για **ειδικό έλεγχο**, για την οποία δεν κατέστη δυνατή η εκτέλεση της δέουσας ενέργειας, ενημερώνει το τμήμα SIRENE που εξέδωσε την καταχώριση για τις περιστάσεις του θετικού αποτελέσματος αναζήτησης, χρησιμοποιώντας το **έντυπο Η**, με τη μνεία «ANPR» στο πεδίο 083, ακολουθούμενη από κείμενο που αντιστοιχεί στην παρακάτω διατύπωση: «This hit has been achieved by use of ANPR. Please inform us if your country wishes to be informed of further hits achieved through ANPR for this vehicle or number plate where the requested action could not be undertaken» («Το παρόν θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης επιτεύχθηκε με τη χρήση του συστήματος ANPR. Σας παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε αν η χώρα σας επιθυμεί να ενημερωθεί για περαιτέρω θετικά αποτελέσματα αναζήτησης μέσω του ANPR για το συγκεκριμένο όχημα ή αριθμό πινακίδας σε περίπτωση που δεν κατέστη δυνατή η εκτέλεση της απαιτούμενης ενέργειας»·)
- γ) το καταχωρίζον κράτος μέλος αποφασίζει κατά πόσον η καταχώριση έχει πετύχει τον σκοπό της, αν πρέπει να διαγραφεί ή όχι και αν πρέπει να πραγματοποιηθούν διμερείς συζητήσεις σχετικά με τις ανάγκες πληροφόρησης.

Για καταχωρίσεις δυνάμει του άρθρου 38 εφαρμόζεται η ακόλουθη διαδικασία:

- α) σε περιστάσεις όπου υπάρχει θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και έχει εκτελεστεί η επιβαλλόμενη ενέργεια, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που πέτυχε το θετικό αποτέλεσμα ενημερώνει το καταχωρίζον τμήμα SIRENE σχετικά με τις περιστάσεις όσον αφορά το θετικό αποτέλεσμα, με τη χρήση ενός **εντύπου G**·
- β) σε περιστάσεις όπου σημειώνεται θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης και η επιβαλλόμενη ενέργεια δεν έχει εκτελεστεί, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους που πέτυχε το θετικό αποτέλεσμα ενημερώνει το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους σχετικά με τις περιστάσεις του θετικού αποτελέσματος, χρησιμοποιώντας το **έντυπο Η** με τη μνεία «ANPR» στο πεδίο 083 ακολουθούμενη από κείμενο που αντιστοιχεί στην παρακάτω διατύπωση: «This hit has been achieved by the use of ANPR. Please inform us if your country wishes to be informed of further hits achieved through ANPR for this vehicle or number plate where the requested action could not be taken» («Το παρόν θετικό αποτέλεσμα αναζήτησης επιτεύχθηκε με τη χρήση του συστήματος ANPR. Σας παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε αν η χώρα σας επιθυμεί να ενημερωθεί για περαιτέρω θετικά αποτελέσματα αναζήτησης μέσω του ANPR για το συγκεκριμένο όχημα ή αριθμό πινακίδας σε περίπτωση που δεν κατέστη δυνατή η εκτέλεση της απαιτούμενης ενέργειας»·)
- γ) κατά την παραλαβή ανάλογου **εντύπου Η**, το τμήμα SIRENE του καταχωρίζοντος κράτους μέλους διαβουλεύεται με τις αρμόδιες αρχές, οι οποίες έχουν την ευθύνη για τη λήψη απόφασης σχετικά με την αναγκαιότητα παραλαβής περισσότερων **εντύπων Η** ή τη διαβίβαση πληροφοριών σε διμερές επίπεδο από το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης.

10. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ

Μία φορά τον χρόνο τα τμήματα SIRENE παρέχουν στατιστικά στοιχεία, τα οποία πρέπει να αποστέλλονται στον Οργανισμό και στην Επιτροπή. Τα στατιστικά στοιχεία αποστέλλονται επίσης, κατόπιν αίτησης, στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και στις αρμόδιες εθνικές αρχές προστασίας δεδομένων. Τα στατιστικά στοιχεία συμπεριλαμβάνουν τον αριθμό εντύπων κάθε είδους που έχουν αποσταλεί σε κάθε κράτος μέλος. Ειδικότερα, τα στατιστικά στοιχεία θα αναφέρουν τον αριθμό θετικών αποτελεσμάτων αναζήτησης και ειδικών ενδείξεων. Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των θετικών αποτελεσμάτων αναζήτησης που αφορούν καταχωρίσεις εκδοθείσες από άλλο κράτος μέλος και των θετικών αποτελεσμάτων αναζήτησης κράτους μέλους που αφορούν καταχωρίσεις που εξέδωσε το ίδιο.

Στο προσάρτημα 5 περιγράφονται οι διαδικασίες και τα μορφότυπα κοινοποίησης των στατιστικών που αναφέρονται στην παρούσα ενότητα.»

ISSN 1977-0669 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2547 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL